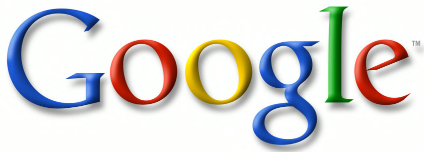
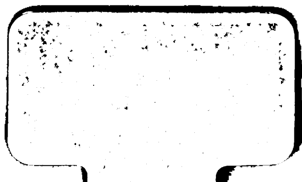

Google

HET LEVEN VAN JOHANNES VAN TELLA

DOOR

ELIAS.

SYRISCHE TEKST EN NEDERLANDSCHE VERTALING.

ACADEMISCH PROEFSCHRIFT,

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

DOCTOR IN DE SEMITISCHE LETTERKUNDE,

AAN DE RIJKSUNIVERSITEIT TE LEIDEN,

OP GEZAG VAN DEN RECTOR-MAGNIFICUS

Dr. M. J. DE GOEJE,

HOOGLEERAAR IN DE FACULTEIT DER LETTEREN EN WIJSBEGEERTE,

VOOR DE FACULTEIT TE VERDEDIGEN

op Maandag den 26sten Juni 1882,

des namiddags te 2 uren,

DOOR

HENDRIK GERRIT KLEYN,

GEBOREN TE LEIDEN.

LEIDEN. — E. J. BRILL.

1882.

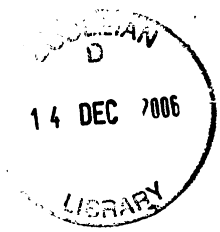
LEIDEN, BOEKDRUKKERIJ VAN E. J. BRILL.

AAN MIJNE WAARDE OOMS

H. E. KLEYN

EN

A. H. G. P. VAN DEN ES.

D
14 DEC 2006
LIBRARY

INLEIDING.

Het leven van Johannes van Tella, dat in de volgende bladzijden wordt uitgegeven levert eene bijdrage tot de kennis der Syrische historische litteratuur der 6de eeuw.

Vergunt mij daarom over die litteratuur het een en ander hier voor af te laten gaan.

Men kan deze afdeeling der letterkunde verdeelen in algemeene geschiedenis en kerkgeschiedenis, en deze laatste wederom in aaneengeschakelde verhalen, biographiën en historische stukken als brieven en dergelijken.

Wat nu de algemeene geschiedenis aangaat, daartoe behoort in de eerste plaats, wat den ouderdom aangaat, de Chroniek van Josua Stylites [1]), die de oorlogen, tusschen Romeinen en Perzen in zijnen tijd gevoerd, beschrijft en voor dit gedeelte der geschiedenis zeer gewichtig is.

In de tweede plaats kan men daartoe rekenen de geschiedenis, die eene Syrische bewerking der geschiedenis van Zacharias Mitylenensis in zich heeft opgenomen [2]).

---

1) Zij sluit met het jaar 506, en is nog tijdens keizer Anastasius op schrift gebracht. Zij is uitgegeven (Abh. f. d. Kunde der Morgenl. VI) door Abbé Martin. Eene nieuwe editie door den hoogl. Wright zal spoedig verschijnen.

2) Zij vormt het IIIde deel der Anecdota Syriaca en eindigt in het midden der 6de eeuw.

Hoewel de schrijver zich veel met de kerkgeschiedenis bezig houdt, geeft hij toch ook staatkundige geschiedenis. Zooals bekend is sluit deze bewerking met het eind van het VIIde boek, terwijl het 1ste en waarschijnlijk ook het IIde boek van andere hand zijn [1]). De hoogleeraar Nöldeke meent dat zeer veel in dit verzamelwerk van de hand van Johannes van Ephesus is. Dit is zeer wel mogelijk, maar ik geloof toch dat veel van het universaalhistorische, dat in VIII, IX en X gevonden wordt, uit een andere bron afkomstig is. Evenzoo oordeel ik over de correspondentie L. IX: 10—13, 20—26. Ook is het merkwaardig, dat in L. IX. 19 de monnik Zoöras (Ze'ora) die bij Johannes v. Eph. zulk eene groote rol speelt, niet genoemd wordt. Waarschijnlijk echter is dat L. VIII: 3 (de martyribus Homeritis) aan Johannes van Ephesus ontleend, en dat c. 4 en 5 uit Johannes zijn verkort, terwijl ook L. X: 1, 2 en 3 van denzelfden auteur schijnen te zijn. Deze heeft namelijk in zijne kerkgeschiedenis (IIde deel) capita, die denzelfden titel dragen.

Ten slotte is nog het Chronicon Edessenum bewaard gebleven (uitgegeven door Assemani B. O. T I. 387 sqq.), dat zich hoofdzakelijk met de Edesseensche bisschoppen bezig houdt en met het jaar 539 eindigt.

Gaan wij nu tot de kerkgeschiedenis over, dan behoort in de eerste plaats genoemd te worden Johannes van Ephesus [2]). Deze schreef eene kerkgeschiedenis in drie deelen. Alleen het derde deel daarvan is in zijn geheel overgebleven (eenige capittels uitgezonderd). Het loopt van

1) Dit is aangetoond in de inleiding op het IIIde deel der Anecdota.

2) Zie over Johannes van Ephesus, Land. Johannes, Bischof von Ephesus der erste Syrische Kirchenhistoriker, Leyden, 1856.

570— ± 591 [1]). Het eerste deel is geheel verloren gegaan. Van het tweede deel zijn belangrijke stukken bewaard en wel op de volgende wijze. Reeds spoedig zijn uit de kerkgeschiedenis excerpten gemaakt. Dat blijkt uit Add. Ms. 14647 Mus. Brit. (A° 688), waar eenige capita uit het tweede deel voorkomen, die door den hoogleeraar Land in het II^de deel der Anecdota zijn uitgegeven (p. 385—90). Andere excerpten evenwel zijn niet overgebleven. Een ander deel is te vinden in het Chronicon van Dionysius Telmaharensis († 845). Deze heeft in zijn derde deel groote stukken uit Johannes overgenomen, zoo bijv. den brief van Simeon van Beth-Arscham over het martyrium Homeritarum en andere stukken op deze gebeurtenis betrekking hebbende [2]); over de vervolging onder Paulus Judaeüs, Abraham bar Chili van Amid, Ephraïm van Antiochië, de heidenbekeering, het Julianistische episkopaat in Ephesus, eenige der capita historica (Anecd. II, p. 385—390) en het verhaal van de verschillende kometen, aardbevingen [3]) en andere verschijnselen en van de groote pest, vooral die in Constantinopel, en in Amid en omstreken, de razernij aldaar (867 = 556) en de tweede verschijning der pest (869). Een groot gedeelte hiervan is reeds uitgegeven in het II^de deel der Anecdota (p. 289—329). Dat dit laatste geen zelfstandig excerpt uit Johannes, maar

1) Het laatste feit dat vermeld wordt is de verwoesting van Anchialus (Theophanes Chronogr. A. M. 6084).

2) Niet allen door Assemani uitgegeven.

3) Hier zij in het voorbijgaan gezegd, dat Johannes v. Eph. in het verhaal van kometen en aardbevingen niet zelfstandig is. Eene nauwkeurige vergelijking van Johannes, met Johannes Malalas en Theophanes bewijst, dat deze drie eene gemeenschappelijke bron hadden, waarschijnlijk een verhaal der merkwaardigheden tijdens Justinus en Justinianus. Agathias echter levert een zelfstandig bericht.

een excerpt uit Dionysius is, blijkt daaruit, dat voor de verschillende feiten het jaartal geplaatst is (wat in Johannes van Eph. nooit gevonden wordt, ook niet in het excerpt Anecd. II p. 385—390), dat in die jaartallen de eigenaardige chronologie van Dionysius gevolgd wordt [1]), dat in de spelling van een paar eigennamen juist dezelfde fouten voorkomen: Ephraïm bar ܐܦܣܝܢܐ i. p. v. ܐܦܝܢܐ, en ܐܦܝܪܘܣ; i. p. v. ܐܘܦܪܘܣ, dat elders in Dionysius gevonden wordt en ook uit (Anecd. II, p. 290, l. 5) ܡܩ̈ܥܝܡ dat in beiden voorkomt i. p. v. ܡܩ̈ܥܝܡ, en vooral uit de in beide Mss. voorkomende randlezing ܫܡܫܐ (Anecd. II, p. 297), die stellig onjuist is. Het excerpt uit Dionysius laat soms enkele kleine stukken uit, maar over het geheel is er geen verschil [2]).

Is de aaneengeschakelde kerkgeschiedenis onmisbaar omdat zij ons met de in het oog vallende feiten bekend maakt, van niet minder gewicht zijn de biographiën. Voor zoover zij door tijdgenooten zijn opgesteld, geven zij belangrijke mededeelingen, die ons dikwijls veel beter in die tijden kunnen verplaatsen, dan de kerkgeschiedenissen. Hier slaan wij een blik op de zeden en gewoonten, het leven en bedrijf der menschen, maar ook op den toestand van godsdienst en zedelijkheid. Het voortreffelijkste wat

---

1) In feiten wier datum hij met behulp van Grieksche schrijvers schijnt vastgesteld te hebben, heeft hij, wetende dat b. v. A. M 6000 = A. Gr. 819 was, bij ongeluk ook A. D 500 = A. Gr. 819 gesteld. Dat blijkt uit den dood van Justinus A. G. 846, Concilie van Constantinopel A. G. 872, dood van Justinianus A. G. 886 en dergelijken.

2) Het is mogelijk dat in Michaël Magnus nog iets van Johannes v. Eph. is bewaard, maar al is dit zoo, dan is het nog niet voor den historicus toegankelijk gemaakt (althans voor zoover ik weet). Bar Hebraeüs heeft Johannes eveneens gebruikt; over de Tritheïeten schijnt hij het een en ander uit hem over te nemen, dat wij niet van elders kennen.

ten dien opzichte door de Syriërs geleverd en bewaard gebleven is, is zeker wel het tweede werk van Johannes van Ephesus, de levenswijzen der Oostersche zaligen genaamd [1]). De schrijver belooft alleen te zullen spreken over personen uit zijnen tijd, en van die personen alleen dat mede te deelen, voor de waarheid waarvan hij kan instaan. Andere biographiën uit dezen tijd vindt men in Add. Ms. 12174 Mus. Brit. bijv. de geschiedenis van Mar Channîna door Jacobus van Batnae, van Johannes bar Aphthonius, van Jacobus van Batnae, en van Johannes van Tella door Elias. In Add. Ms. 17203 treft men een deel van een leven van Severus aan, en in Add. Ms. 14645 een leven van Achudemes. Het is wel mogelijk dat de biographie van Jacobus Baradaeüs (Anecd. Syr. II p. 364—383) eveneens uit de 6de eeuw dagteekent. Dat zij niet van Johannes van Ephesus, is heb ik elders aangewezen [2]).

Ik noemde in de laatste plaats historische stukken als brieven en anderszins, daartoe behooren de brieven van Severus, Jacobus van Sarug [3]), en Philoxenus van Mabbug, verder eene brievenverzameling, waarvan door mij elders een verslag is geleverd [4]), een stuk voor de geschiedenis der Julianisten van eenig belang in Add. Ms. 14629 *f* 21 *v.*—24 *r.*, verschillende encyclieken, en verzamelingen van canones. Hiermede heb ik getracht een verslag te leveren van de gelijktijdige historische litteratuur der Syriërs over de VIde eeuw. Misschien is mij het een en

1) Anecd. Syr. t. II. p. 1—288, 330—362.

2) In: Jacobus Baradaeüs, de stichter der Syrische Monophysietische kerk. Leiden. 1882.

3) Daarvan is het een en ander door Schröter en Abbé Martin uitgegeven.

4) Zie „Jacobus Baradaeüs". Aanh. IV.

ander ontgaan, voor welk verzuim ik bij dezen verschooning vraag.

Tot de categorie der biographiën behoort ook het leven van Johannes van Tella door Elias, het leven van een der belangrijkste figuren, welke de Monophysietische partij in de 6de eeuw oplevert. Toen onder de regeering van Justinus het vuur der vervolging met kracht was uitgebroken tegen de Monophysieten, toen de patriarchen van Antiochië, Paulus Judaeüs, Euphrasius en vooral Ephraïm van Amid, die zijne voorgangers nog verre in ijver overtrof, hunne woede aan de ketters koelden, daarin bijgestaan door vele getrouwe aanhangers, zooals bijv. Abraham bar Chili, bisschop van Amid, toen overal het aantal orthodoxen (d. i. Monophysieten) was afgenomen, toen van de getrouw geblevenen de kinderen niet meer den Doop, de ouderen niet langer het Avondmaal ontvingen, toen niemand der afgezette bisschoppen het waagde zijne partijgenooten in den nood bij te staan, toen wierp Johannes van Tella alle menschenvrees verre van zich, toen aanvaardde hij het ambt van een reizend bisschop en zendeling, toen wijdde hij tallooze geestelijken en predikte hij overal de leer der éène natuur, toen vond hij eindelijk tengevolge van zijne stoutmoedigheid, door toedoen van Ephraïm van Antiochië, op nog middelbaren leeftijd den martelaarsdood. Hij is het, die het werk van Jacobus Baradaeüs onmiddellijk heeft voorbereid.

Geen wonder dan ook dat reeds Assemani in het IIde deel der Bibliotheca Orientalis hem een afzonderlijk artikel wijdde [1]).

1) p. 53, 54.

Wat daar medegedeeld wordt, is echter zeer gebrekkig en voor het grootste gedeelte onwaar. In 512 zou hij als bisschop van Tella de synode van Sidon hebben bijgewoond (volgens de lijst der bisdommen B. O. II Diss. de Monoph. IX sub Tela was hij reeds in 503 bisschop), in 519 door Justinus verbannen zijn, en door den toenmaligen Comes Orientis, Ephraim van Amid, den dood ondergaan hebben op den 6den Februari van een onbekend jaar. Hij zou een aantal canones gegeven hebben, die in de Bibliotheca secreta Medicea bewaard werden.

Assemani heeft zelfs niet opgemerkt dat met den op de volgende kolom genoemden heilige Mar Johannes bar Barsus [1]), die 6 Februari 538 stierf, onze Johannes van Tella wordt bedoeld.

Behalve de laatste onoplettendheid van Assemani, is echter de onjuistheid van zijn bericht niet aan hem zelven, maar aan de onbekendheid van de historische literatuur der 6de eeuw te wijten. Assemani kende geen ouder historicus dan Dionysius Telmaharensis.

Deze nu noemt A. G. 814 de beroemdste Monophysieten op en daaronder Johannes van Tella en Jacobus van Sarug, terwijl toch beiden eerst A. G. 830 bisschop werden. Het is echter mogelijk dat hier en A. G. 823, waar Dionysius zijne deelname aan de synode van Sidon mededeelt, een eveneens Johannes geheeten voorganger bedoeld wordt, doch waarschijnlijk is dit niet. Johannes kan echter als monnik de synode hebben bijgewoond. A. G. 530 wordt bij Dionysius de verbanning der 54 bisschoppen medegedeeld. Maar daaruit volgt nog niet dat dit alles

1) Volgens Abbé Martin heeft het Ms. ܒܪ .. ܪܣܘܣ.

in dat éene jaar is ten uitvoer gebracht. De bijvoeging eindelijk bij Dionysius, dat hij te Antiochië martelaar werd door Ephraïm, behoeft geen betrekking te hebben op de eerste jaren na de verbanning, daar Dyonysius zijn dood A. G. 849 mededeelt.

Assemani had ook nog kunnen vermelden dat hij deel nam aan de »collatio Catholicorum et Severianorum in 533.

De in de laatste jaren in het licht gegevene historische werken der Syriërs gaven ook meer inlichtingen omtrent Johannes van Tella.

Om met het minst belangrijke bericht te beginnen: de Syrische bewerking der Historia Miscellanea van Zacharias Mitylenensis [1]) bericht p. 247 zijne verbanning, spreekt p. 248 en 249 over zijne deugden en voortreffelijke eigenschappen, en verhaalt p. 315 met korte woorden zijne gevangenneming en dood.

De »zaligenlevens" van Johannes van Ephesus bevatten ook een leven van onzen Johannes [2]). Daardoor werd bekend dat Johannes, nadat hij »jaren" (d. i. meer dan één jaar) bisschop was geweest, door de vervolging getroffen werd, dat hij na zijne afzetting zijn monniksleven hervatte, maar, door zijn geweten en de voortdurende smeekbeden zijner partijgenooten opgewekt, het besluit nam om den Monophysieten ter wille te zijn. Van den patriarch en de overige bisschoppen kreeg hij vergunning, en zoo ging hij moedig aan het werk. Hij wijdde tallooze geestelijken (170000!) [3]) waaronder ook Johannes van Ephe-

1) Land. Anecd. Syr. t. III.
2) Anecd. Syr. II. p. 169—177.
3) Dit cijfer wordt ook aangetroffen in eene aanteekening op *f.* 97 van Add. Ms. 17218 (zie p. 1200 v. d. Catal. v. Wright).

sus, die door hem in 529 tot diaken geordend werd. Bij de wijding gaf hij nauwkeurig acht op de kennis der Candidaten, en nam alleen dezulken aan, die aanbevelingsbrieven van vertrouwde personen medebrachten. Toen zijne vijanden alle middelen aanwendden om zijn werk te verhinderen, moest hij meer in het verborgen arbeiden, hetgeen hij gedurende verscheidene jaren deed.

Het einde was echter dat Johannes door Ephraïm van Antiochië werd gevangen genomen. Ten gevolge van het lijden, hem door de tegenpartij, die, zooals vroeger bij Ignatius, zoo ook nu bij hem, »wilde beesten" als zijne bewakers aanstelde, bezorgd, kwam hij in Antiochië om.

Het leven, dat thans wordt uitgegeven, levert nieuwe gegevens voor zijne geschiedenis, zonder daarom nog de mededeelingen van Johannes van Ephesus overbodig te maken.

De schrijver is Elias, misschien wel Elias van Dara, wiens levensbeschrijving door Johannes van Ephesus bijna geheel verloren is gegaan [1]). Op verzoek van twee stadgenooten van Johannes, Sergius en Paulus, heeft hij, ofschoon, naar zijn zeggen, van zijne onbekwaamheid overtuigd, deze geschiedenis te boek gesteld, en wel met een stichtelijk doel.

De mededeelingen, die hij doet, had hij deels van Johannes zelf, deels van zijne moeder en leermeesters, maar het meeste had hij met eigen oogen gezien, toen hij met Johannes samenwoonde [2]).

---

1) Anecd. Syr. II. p. 186.

2) Hij was reeds bij hem tijdens de gevangenneming 1 Febr. 537. Dit blijkt uit het voorn. „ons" p. 48,12.

Door zijne beschrijving ingelicht kunnen wij de chronologie van zijn leven aldus vaststellen:

Hij werd geboren tusschen 6 Febr. 482 en 6 Febr. 483 te Callinicus, en was de zoon van zekeren Cursus [1]), Curcus [2]) of Cyriacus [3]), die 485 stierf. Zijne moeder leefde nog tot ± 535. In 502/503 kwam bij hem de lust op om monnik te worden, maar eerst in 507/508 ontving hij de tonsuur, daar zijne moeder hem zoolang had tegengehouden. In 519 (nadat Jacobus van Sarug reeds bisschop was geworden) werd hij door list en tegen zijn zin tot bisschop van Tella gewijd. Maar reeds twee jaren daarna, dus in 521, werd hij verbannen. Eenigen tijd bracht hij toen in het klooster van Mar Zaccai te Callinicus door, en verder woonde hij met de kloosterlingen in eene woestijn.

Eenigen tijd daarna begon hij zijne werkzaamheid in het belang der Monophysietische partij. Vóór 533 wijdde hij eenige bisschoppen voor de Perzische Christenen, in vereeniging met Thomas van Dara, Sergius van Cyrus, Marion van Sura en Nonnus van Circesium. In 533 ging hij naar Constantinopel met eenigen der zijnen, om over de vereeniging der partijën te spreken. Toen de samenkomsten over deze zaak zonder vrucht waren afgeloopen, keerde hij weder naar het Oosten terug, waar hij nogmaals bisschoppen voor Perzië wijdde.

Den 1sten Schebat (Februari) 537 werd hij, met behulp van den Perzischen gouverneur van Nisibis in het gebergte van Schigar (Singara) gevangen genomen. Van daar werd

1) Cursus volgens. Marsh. 101 *f.* 74 der Bodlejana en tweemaal in N°. 62 v. d. Catal. v. Zotenberg (Mss. Syriaques d. l. Bibl. Nationale).

2) In het onderschrift der Quaestiones Add. 14631 Mus. Brit.

3) In het opschrift van het voorgaande.

hij eerst naar Nisibis, vervolgens naar Risch'aina (Rhesina) en eindelijk naar Antiochië overgebracht. Daar kwam hij den 6den Februari (Schebat) 538, in het klooster van Comes Manasse opgesloten, om het leven, ondermijnd door het vele lijden, dat hij had moeten verduren. Hij was toen vijf en vijftig jaren oud.

De volgende geschriften zijn van Johannes van Tella bewaard gebleven.

I Add. Ms. 14549 Mus. Brit.: Geloofsbelijdenis van den zaligen en heiligen [1]) bisschop van Tella aan het ingetogen en heilig coenobium der kloosters rondom de stad Constantina, en allen die in haar gebied zijn, ware geloovigen en heilige ledematen, verbonden aan het ware lichaam van Christus onzen God.

Deze geloofsbelijdenis verschilt op geen belangrijk punt van dergelijke geschriften van anderen.

II Marsh. 101 der Bodlejana *f.* 74: Verklaring van het Trishagion door Heer Johannes bar Cursus, bisschop van Telîla en Mauzelath (l. Tella de Mauzelath).

III Add. Ms. 14663. Een brief geschreven door Sergius, Marion, Nonnus, Thomas en Johannes aan de monniken van Amid tegen de leer van Julianus van Halicarnassus, voor een deel bewaard [2]).

IV Add. Ms. 12155 Mus. Brit. (Catena patrum). Uittreksels uit de verdediging der orthodoxe vaders Sergius van Cyrus, Petrus van Rhesina, Thomas van Germanicia, Thomas van Dara, Johannes van Tella.

Dit behoort waarschijnlijk tot de »collatio Catholicorum et Severianorum" (533).

---

1) Het onderschrift heeft: Johannes van Tella.

2) Dat met Johannes, Johannes van Tella is bedoeld, blijkt uit de andere namen.

V Canones.

1) 27 canones met eene korte inleiding Add. 12155, 14527 en gedeeltelijk in Add. 14526 (N°. 2—7, 9, 10, 12—14, 25) waarschijnlijk dezelfde, die ook door Assemani B. O. II. p. 54 genoemd worden. De titel in Add. 12155 luidt: Canones uitgesproken door den vromen Mar Johannes, bisschop van Tella de Mauzelath, opdat zij die priesters zijn, vooral in de dorpen, hen zouden in acht nemen.

2) 48 vragen met antwoorden door Johannes. Add. 14631, 14493, Mss. Syr. de la Bibl. Nationale (Catal. de M. Zotenberg) N°. 62. Vragen, welke de priester Sergius deed, aan Johannès bar Cursus (Add. 14631 bar Cyriacus, onderschrift: bar Curcus) bisschop van Tella de Mauzelath, welke den vorm van canones hebben.

Deze vragen en antwoorden zijn door T. J. Lamy uitgegeven in zijne Dissertatio de Syrorum fide et disciplina in re Eucharistica Lovanii 1859. Zij betreffen meest allen het avondmaal.

3) Add. 14493. Andere canones van denzelfden Johannes, die niet in de vragen zijn opgenomen.

4) Ms. d. l. Bibl. Nationale (Catalogue de M. Zotenberg N°. 62): Vermaningen en bevelen, die uitgesproken zijn in den vorm van Canones, aan de geestelijken, door den zaligen Heer Johannes bar Cursus, bisschop van Mauzelath.

Andere geschriften van Johannes heb ik niet kunnen vinden, mogelijk bevindt zich echter nog het een en ander onder een onvolledigen titel in de Catalogi.

Voor de grammatica en de vermeerdering van den woordenschat levert de biographie niet veel nieuws op. Wat ik ten dien opzichte in de Aanteekeningen reeds meerendeels besproken heb, vat ik hier samen:

p. 4.17 en 9.3 komt de uitdrukking ܐܝܟ ܕܡܢ ܠܘܬܗܘܢ voor, die »door hun werk, door hunne bemoeiïng", moet beteekenen.

p. 10.5 ܡܬܚܝܐ in een zin, waarvan ik de beteekenis niet weet vast te stellen, wschl. in de plaats corrupt.

p. 14.11 ܘܠܐ ܟܕ in den zin van: en zonder dat.

p. 21.3 ܡܢ ܒܪ̈ܗ, waar wij ܒܪ̈ܗ zouden verwachten.

p. 23.8 ܦܘܣܩܐ = posca, een bij de Romeinen bekende drank.

p. 24.3, 4 ܠܛܒܘܬ ܥܝܢܐ wschl. goedgunstigheid, tegenovergesteld aan het booze oog d. i. afgunst.

p. 24.15 ܐܝܟ ܕܐܬܥܕܪ in den zin van: opdat hij geholpen zou worden, nut zou trekken, wschl. moet echter ܕܢܬܥܕܪ gelezen worden.

p. 24.19 ܡܠܒܝܢܘܪܐ, als behoorende tot het beddegoed. Wschl. wordt daarmede »cervicarium" kussen bedoeld.

p. 25 1 ܟܣܦܐ wschl. in de beteekenis van »tapijtgoed" = כשפא, ܟܘܣܦܐ.

p. 28.16 ܬܚܬ, ܡܢ, van onder iets uittrekken.

p. 31.6 ܦܘܪ̈ܦܟܐ, vermaken.

p. 39.4 ܣܠܩ ܒܠܓܘܣ, op voorwaarden (hier: van vrijgeleide) opgaan. Vergelijk het Gr. διὰ λόγων, ἐπὶ λόγῳ. Immers omdat zij ܒܠܓܘܣ waren opgegaan, hield de keizer hen niet in Constantinopel.

p. 52.12 ܘܝܩܪܘ ܣܓܝ ܒܥܝ̈ܢܝܗܘܢ. »Zij waren in hunne oogen zeer bezwaard". Eene vreemde uitdrukking om »benauwdheid, vrees" uit te drukken.

p. 52.13 ܫܝܢܐ, het bewoonde, bebouwde land, zie Nöldeke ZDMG. 1876. p. 358 en de daar aangehaalde plaatsen.

p. 58.13 ܐܪ̈ܝܘܣܝܛܐ, Arianen, zoo ook Anecd. Syr. III. p. 387.

p. 60.5 ܫܕܠܢܐ; p. 70 17 ܫܕܠܘܢܘܬܐ; p. 71.2 ܫ̈ܘܕܠܢܐ; p. 78.5 ܐܫܬܕܠ. De beteekenis van ܫܕܠ is: door zoete woorden of beloften iemand tot iets overhalen, paaien.

p. 60.16 ܛܝܛܠܘ̈ܣ, opschriften, titels, hier in een mij onbekenden zin.

p. 64.11 ܐܟܣܝܡܐ waardigheid.

p. 65.8 ܢܩܠ ܢܦܫܗ zich samenpakken, waarmede de houding van een woedende wordt aangeduid.

p. 65.9 ܚܝܪ, staren, staroogen.

p. 65.14 ܕܣܘܥܪ̈ܢܘܗܝ, ܚ̈ܫܘܗܝ, om aan te duiden dat de groote daden en het lijden aan denzelfden toebehooren. Misschien is hier eene corruptie.

p. 68.1 ܥܡܐ in den zin van: een leek, vergel. עם הארץ bij de Rabbijnen.

p. 68.21 ܦܪܣܝܣ verklaring, akte, zoo ook p. 71.6, 74.6, 7.

p. 69.14 ܛܘܢܣ schijnt het Gr. τόνος te zijn: klemtoon, accent.

p. 69.20 ܗܝܬܘܣܐ, zede, gewoonte, ἦθος.

p. 71.4 ܗܒ ܦܘܢܐ. Indien dit geen corruptie is van ܦܘܢܐ, is het het Gr. φωνή, en beteekent het: Geef een woord.

p. 71.5, 6. ܚܟܝܡ ܕܝܢܐ, wijze van een rechter i. p. v. wijze rechter.

p. 72.6 giste ik dat ܡܕ̈ܝܢܬܐ moest gelezen worden.

Anecd. Syr. II. p. 290.2 3 komt echter voor ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ. ܡܕܝܢܬܐ ܘܩܘܪ̈ܝܐ ܘܟ̈ܢܫܐ schijnt dus als een collectief gebruikt te worden.

p 73.9 ܒܝ̈ܠܚܡܐ, waarschijnlijk is dit geen Nomen Appellativum, maar een eigennaam.

p. 73 19 ܡܥܫܪ ܗܘܐ, hij bracht in beweging, schudde. In denzelfden zin gebruikt in the Apocryphal Acts of the Apostles, ed. Wright. 1871 vol. II. Transl. p. 162, 202.

p. 73.21 ܦܢܝܐ, het punt waarmede de daling begint dus toppunt, keerpunt.

p 77.4 ܥܐ̈ܕܝܐ, etymologisch schijnbaar van ܥܐܕܐ afgeleid, moet een derivatum van ܥܕܬܐ, kerk zijn, en geestelijken beteekenen, vergel. Anecd. Syr. II. p. 290.4 ܥܕ̈ܬܝܐ (waarvoor Dion. Telmahar ܥܕ̈ܢܝܐ leest).

p. 78.18, 23 ܐܬܚܝ̣ܕ. Het Sing. schijnt hier aangewend, om aan te toonen, dat de twee naturen werkelijk één zijn geworden.

p. 81.21 ܡܫܒܬ ܥܘܕܪܢܗ, ܫܒܬܐ van ܫܒܬ, rusten. Misschien moet echter ܫܒܬ gelezen worden.

p. 82.15. ܒܪ ܫܢܝܢ beantwoordt in de Pesch. aan één of aan twee jaren (in den Masoretischen tekst). Hier kan het echter niets anders beteekenen dan één jaar, daar de chronologie eene andere opvatting niet toelaat.

Gaan wij nu over tot de beschouwing der Handschriften, die aan deze uitgave ten grondslag liggen nl. het Add. Ms. 12174 dat wij A, en Add. Ms. 14622, dat wij B zullen noemen, beide van het Britsch Museum.

Ofschoon A jonger is dan B begin ik toch daarmede,

omdat het het »leven" in zijn geheel bevat en een beteren tekst heeft dan B.

A (Add. 12174) is eene kolossale foliant, op perkament geschreven, bevattende 452 folia, bijna alle in twee kolommen beschreven. Het jaar der vervaardiging is A. Gr. 1508 = A. D. 1197. De schrijver, Joseph, was tot dat werk, uit een ander klooster, naar dat van Bar Sauma te Melitene ontboden. Het is dan ook met eene goede, regelmatige hand geschreven. Het leven van Johannes van Tella komt daarin voor *f.* 152 *r.* — *f.* 165 *v.*, zonder eenige gaping. De schrijver schijnt een slaafsch copiïst te zijn geweest, die den tekst die hij voor zich had getrouw volgde. Nu en dan laat hij een ܘ in den 3den pers. Plur. weg, of voegt er een aan den 3den pers. Sing. toe. Enkele malen zijn de veranderingen niet zoo onschadelijk, zooals b. v. p. 9, l. 2 waar »de bisschoppen die op alle plaatsen verdreven werden" tot »Chalcedonensische bisschoppen" worden gemaakt, p. 9, l. 12 waar ܐܦ ܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ ܡܢ, i. p. v. ܘܐܦ ܡܢ ܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ, p. 15.4 waar het ongepaste ܬܒܟܝܢ i. p. v. ܬܣܩܝܢ staat, op p. 41, l. 8, 9 waar eene regel is weggelaten. Maar doorgaans is toch de tekst van A in orde, en ook indien wij dit handschrift alleen bezaten, zouden wij een goede uitgave van het leven van Johannes van Tella kunnen leveren.

Daarom heb ik, waar de varianten onbeduidend waren, meestal de lezing van A gevolgd. Ik week daar alleen van af, waar de lezing van B mij oorspronkelijker voorkwam. Wat de spelling aangaat, verschilt A nog al van B zoo b. v. A ܠܒܘܫܐܡ, B ܠܒܘܫܐ, A ܣܒܪ̈ܘܗܝ, B ܣܒܪ̈ܘܗܝ, en dergelijke, A ܚܘܘܪܠܐ, B ܚܘܪܠܐ, A éêns

ܐܬܬܡܪܬ, B ܐܬܬܐܡܪܬ, A ܡܐܬܪܝܢ, B ܡܬܪܝܢ, A ܡܙܡܢܐܝܬ, B ܡܙܡܢܝܬ, A ܝܕܒ, B ܐܝܕܒ, A ܐܠܦ̈ܐ, B ܐܠܦ̈ܝܐ, A ܚܝܐ, B ܚܝܐܐ, A ܡܓܠܣܗ, B ܡܓܠܣ. In vreemde woorden A ܐܦܝܣܩܘܦܐ, B ܐܦܝܣܩܘܦܐ, A ܪ̈ܘܡܝܐ, B ܪ̈ܗܘܡܝܐ, A ܦܝܐܠܘܠܐ, B ܦܝܠܘܠܐ, A ܩܘܪܐܛܘܪܐܘܣ, B ܩܘܪܛܘܪܘܣ, A ܕܘܡܣܢܐ, B ܕܡܣܢܐ, A ܐܦܪܟܝܐ, B ܗܘܦܪܟܝܐ, A ܡܠܟܘܣܪܐ, B ܡܠܟܘܪܐ, A ܢܐܘܢܐ, B ܢܘܢܐ, A ܡܐܪܝܢܘܣ, B ܡܪܝܢܘܣ.

Van veel minder waarde dan A, is B (Add. 14622), dat volgens Wright (Catalogue of the Syriae Manuscripts of the British Museum) uit de 9de eeuw dagteekent en met een regelmatige hand is geschreven. Van het oorspronkelijk 40 folia bevattende Ms., zijn er 13 verloren nl. het 1ste folio, 2 achter *f.* 21, weder 2 achter *f.* 25 en de laatste 8 *ff.* Het overige heeft op verschillende plaatsen (vooral de laatste bladzijde) veel geleden. Verscheidene woorden zijn daardoor geheel of gedeeltelijk onleesbaar. Niettegenstaande B op enkele plaatsen de ware lezing heeft (zoo op de plaatsen waar A bedorven is, en die ik boven heb genoemd), is het meestal veel slechter dan A. P. 24, l. 2, 3 laat B een onmisbaar stuk weg, en men trachtte eens de beteekenis van B's lezing p. 18, l. 5 en p. 29, l. 6, 7 te verstaan. Soms heeft B woorden niet herkend, zoo bijv. schrijft hij p. 35, l. 10 ܐܬܚܬܒܫܬ voor ܐܬܚܬܡܫܬ en p. 46, l. 11 ܐܬܚܬܒܫܡ voor ܐܬܚܬܡܫܡ. Dan weder keert hij de volgorde der letters om b. v. ܠܒܒܘܬܐ voor ܒܠܒܘܬܐ, ܒܠܘܪܐ voor ܒܪܘܠܐ. B houdt er ook van voegwoorden als ܬܘܒ, ܕܝܢ, ܓܝܪ, ܡܛܠ ܕܝܢ in te voegen en verandert soms de lezing willekeurig, zoo bijv. p. 8, N. 7 ܕܠܐ ܡܐܢܘܬܐ ܐܘ ܡܘܦܠܣ ܪܫܝܐ.

De eigenaardigheden der spelling heb ik reeds boven vermeld.

De punctuatie is soberder dan in A. Men vergelijke daarvoor p. 3—18, l. 19 waar ik door toevallige omstandigheden A gevolgd heb, met het vervolg, waar B door mij gebruikt is (voor zoover dit handschrift den tekst bevatte).

Wat de vertaling aangaat, ik heb getracht even ver verwijderd te blijven van eene onhollandsche, als van eene vrije vertaling. Daardoor ben ik evenwel soms genoodzaakt geweest zinwendingen te gebruiken en eene volgorde van woorden aan te wenden, die wij in een oorspronkelijk geschrift niet zouden gebruiken. Bij de aanhalingen uit de Peschittha heb ik voor het O. T. de editie van het Britsch- en Buitenlandsch bijbelgenootschap van 1823, voor het N. T. de uitgave van Gutbirius, Hamburg, 1664, vergeleken. In de bij de vertaling gevoegde aanteekeningen, heb ik het een en ander medegedeeld, dat mij toescheen tot verklaring der vertaling of opheldering van den tekst vereischt te worden.

Ten slotte breng ik mijnen hartelijken dank aan Dr. Hoerning te Londen voor de bereidwilligheid waarmede hij voor mij een groot aantal lezingen met de handschriften heeft vergeleken, maar bovenal mijnen leermeester en promotor, den hoogleeraar Land, die, ondanks zijne drukke ambtsbezigheden, mij gedurende eenige jaren in de kennis der Syrische taal heeft willen inwijden, en ook bij de samenstelling van dit proefschrift mij steeds met de grootste welwillendheid heeft bijgestaan.

GESCHIEDENIS VAN DEN VROMEN EN VOLZALIGEN JOHANNES BISSCHOP DER STAD TELLA,

welke eenige verstandige menschen met grooten aandrang hem, die met den heilige langen tijd gewoond heeft, verzocht hebben op te schrijven ten nutte van velen die de waarheid liefhebben.

Aan de geestelijke en in alles Christus liefhebbende broederen Heer Sergius en Heer Paulus, de waarlijk vrijen, wenscht uw vereerder Elias vrede in onzen Heer.

Ik ben, o mannen, die ijverig zijt in welgevallige werken, en in alles Christus liefhebt, in groote droefheid en verlegenheid, hoe ik u, zooals gij dat waardig zijt en men u verplicht is, den krans van lof moet vlechten, wegens het vele waarmede gij versierd en Gode welbehagelijk zijt, en waardoor gij oorzaak zijt van veel voordeel voor hen die u aanschouwen, vooral omdat in uwe harten de heilzame herinnering en gedachtenis der heilige en geestelijke vaderen is bewaard. En dit is zoo, omdat gij waarlijk hebt geleerd, zooals gij onderricht zijt uit de lezing der Heilige Schriften, dat gij gelijk moet worden aan de zonen der oude rechtvaardigen, hoe deze indertijd ijverig waren en zich inspanden om in hunne harten geestelijke schatten op te leg-

gen uit de zegeningen hunner vaderen, omdat zij waarlijk
geloofden dat de tongspitsen hunner vaderen hun Godde-
4 [1] lijke rijkdommen en schatten konden schenken, omdat zij
bedachten de dingen die boven, en niet die op de aarde
waren (Col. 3 : 2). Daarom moge hij u behoorlijk prijzen
die hiertoe in staat is, dat gij hierin de oude rechtvaardi-
gen hebt nagevolgd, Isaäc en Jakob en Jozef en Eliza en
hunsgelijken, dat gij geestelijk voordeel behaalt ook uit
de zegening van dezen geestelijken vader, vooral dat uit
uw hart niet is uitgedoofd de kool der liefde tot den uit-
verkoren heilige en belijder, gedurende dezen ganschen tijd,
die als een smeltoven ter beproeving is gesteld, maar dat
gij als ware erfgenamen der waarheid die kool nog meer
hebt doen gloeien van liefde. Met recht worden daarom
door u beschaamd en door hun geweten geoordeeld de zo-
nen en leerlingen, welke met de tijden overgegaan zijn van
dat wat betamelijk is tot het tegenovergestelde, gedreven
door de liefde tot heerschappij en ijdelen roem, en van de
rechte standplaats gevallen zijn in strikken en dwaze [2] be-
geerlijkheden, die dwaas zijn en ten val brengen, en de
menschen doen verzinken in verderf en ondergang, zooals
geschreven staat (I Tim. 6 : 9), en hunne ziel in groote el-
lende brengen, en door hunne bemoeiing als het ware met
harde steenen, door hunne bittere smaadredenen en laste-
ringen, hunne weldoeners steenigen, en hen die waken voor
hunne zielen, hunne herders, bedoel ik, en leermeesters,
5 daarom opdat zij daardoor welbehagelijk mogen zijn aan
degenen, tot wie zij hun toevlucht hebben genomen, en

1) Deze cijfers duiden den aanvang aan der bladzijden van den Syrischen tekst.

2) I Tim. 6 : 9 heeft „vele."

van wie zij verwachten dat zij hun hier in deze vergankelijke wereld groot zullen maken. En onder deze beroeringen hebt gij en ook uwsgelijken, welken zoo als de Heilige Schrift treffend en van pas zegt dat u de Heer heeft overgelaten als een overblijfsel (Rom. 9 : 19) tot onze vertroosting en opwekking, tot onze vreugd en krans, gij die in de plaats van het leven zijt (Phil. 2 : 16), daar gij zoo goed hebt gehandeld, terwijl gij vertoefdet te midden van een boos en verdraaid geslacht (Phil. 2 : 15), evenals indertijd Lot onder de razenden, onder deze beroeringen, zeg ik, hebt gij vastgehouden aan uw geloof, terwijl uw fondament waarachtig was, en zijt gij niet overgegaan van de vreeze Gods tot het tegenovergestelde, en hebt gij de waarheid des Evangelies bewaard, door dat gij gebouwd zijt op het fondament der Apostelen en Profeten (Eph. 2 : 20). En [1]) gij hebt alle gevaren gering geacht, daar gij, in deze beroering der beproevingen, veel moeite hebt besteed tot veler nut, dat niet alleen de naam van dezen heilige zoude opgeschreven worden tot de heilzame herinnering van ons en die na ons komen, maar dat gij ook mij hebt aangespoord, dat mijne geringheid zijne levenswijze en werken zoo goed mogelijk in korte woorden zou beschrijven, en dien strijd waarin hij het leven liet en de
kroon van het martelaarschap wegdroeg. Dat gij van mijne 6
geringheid meent, dat ik het vermogen bezit dit alles te doen, en schriftelijk de herinnering der werken van dezen heiligen man en geestelijken herder te volbrengen, die dingen, welke hij van kindsbeen af tot op zijn verscheiden

1) Eigenlijk moest hier geen nieuwe zin beginnen, maar wegens de lengte heb ik hem hier afgebroken.

van ons naar onzen Heer deed, daaromtrent beken ik, dat
ik hiertoe niet in staat ben zooals het betaamt. Gij her-
innert u immers, geestelijke broederen, dat gij mij dikwijls
hebt aangespoord dat ik dit zou doen, en gij zijt mijne
getuigen dat ik tot uwe liefde [1]) dit argument bezigde:
Wie wil een huis of toren bouwen of eene kroon of krans
gieten, die geschikt is voor het hoofd des konings en zegt,
terwijl de grondstoffen, die dienen tot de vervaardiging van
dit alles dat hij wil maken, voor hem klaar liggen, tot
een onkundige, wien zelfs de namen der dingen, en hunne
samenstellingen, en hunne geschiktheid om bij elkander ge-
bruikt te worden, en de overeenkomst van het een met het
ander onbekend zijn: »Neem dit, en bouw of giet, of beeld-
houw en volbreng deze werken die ik wil maken", terwijl
hij behoorde te weten dat alleen deskundigen geschikt zijn
tot hunne vervaardiging en versiering. En verder zeide ik
tot de liefde tot God die in u is [2]) behalve dat ik niet in
staat was tot hetgeen gij van mij verlangdet, opdat ik door
mijne eenvoudigheid en povere kennis niet te kort zou
7 schieten in de nuttige geschiedenis van dezen verwonder-
lijken man, (omdat ik in al die dingen gebrekkig ben), dat
gij, die wijs zijt in Christus, en rijk in kennis, dit zoudt
doen, vooral omdat gij stadgenooten van dezen heilige
waart, opdat gij waardig moogt geacht worden door de
genade, in de nieuwe wereld ook naar die stad te komen,
waarheen hij gegaan is, waar ook alle heiligen wonen [3]) en
gij zeidet tot mij: »Schrijf slechts dit op, wat gij in onze
tegenwoordigheid van zijn levenswijze hebt verhaald, wei-

1) Een titel.
2) Een titel.
3) De interpunctie is in de Mss. onjuist.

nig uit veel van dezen heilige, vooral omdat gij langen tijd met dezen man samengewoond hebt, en met eigen oogen, zoo goed als het mogelijk was, zijne Goddelijke voortreffelijkheden hebt gezien." En, daar ik uw aanhouden en dit uw herhaald verzoek zag, waag ik het dan nu, opdat ik geen verwerper moge zijn van dit uw prijswaardig verlangen, dat in waarheid tot veler nut is, (ach! mocht ik daartoe in staat zijn zooals het behoort, zoo als ik boven heb gezegd) en begin, naar mijne krachten, door de hulp van uwe gebeden, terwijl ik ieder die, dat wat beneden geschreven is in deze zaak, ontmoet, verzoek dat hij niet hoore naar, of lette op de eenvoudige woorden of dat hetzelfde op verschillende plaatsen verhaald is, naarmate de noodzakelijkheid dit vereischte, en de nuttige winsten veronachtzame, welke ieder noodig heeft die met liefde en niet met afgunst leest.

Ik begin dan te verhalen, voor hen die het niet weten, ook uit welke stad deze heilige Johannes afkomstig was, die door de genade Gods waardig werd gekeurd om bisschop te worden in de stad Tella. Het betaamt ook te zeggen welke oorzaak hem riep om monnik te worden, en hoe oud hij was toen hij [daartoe] onderwezen werd. En wat hij heimelijk deed voor dat hij de tonsuur onderging uit vrees voor zijne moeder die Christus waarlijk liefhad. En waarom ik den naam zijner moeder [1]) vermeld heb in zijn verhaal. En in welk klooster hij gewoond heeft. En hoedanigen geestelijken vader hij had. En met welke geestelijke werken hij begon zoodra hij de tonsuur ontvangen had tot op het eind zijns levens zonder

2) De naam zijner moeder komt echter niet voor, misschien is hij uitgevallen.

ophouden of uitstel. En in welken tijd hij waardig werd gekeurd tot den rang van het bisschopsambt in de stad Tella. En welke kampen over zijn hoofd heengingen, zoodra hij bisschop was. En met welk eene vrijmoedigheid hij uit de hoofdstad terugkeerde, toen hij met zijne zeven [1]) medebisschoppen door den kalmen [2]) en overwinnenden keizer
9 geroepen was, nadat de ware bisschoppen op alle plaatsen van hunne zetels verdreven waren, door hen die hun best deden dat de Synode van Chalcedon als door hun bemoeiing de kerk zou binnenkomen. En wat deze heilige deed, toen hij zag, dat de menschen gewelddadig gevangen werden genomen, opdat zij belijdenis zouden afleggen volgens de afkeurenswaardige bepaling der genoemde Synode. En verder hoe vele duizenden menschen van de boosheid der menschvereering zich bekeerden tot de kennis der waarheid door zijn toedoen in het land Perzië, dat door het goddelooze onderwijs van Nestorius den menschvereerder als het ware op nieuw verduisterd was door afgoderij. En welke middelen en aanslagen met vlijt werden aangewend, ook door Ephraïm van Antiochië, opdat deze heilige zou gegrepen worden, opdat hij niet langer doen zou, wat hij deed tot opbouwing der kerk van Christus. En hoe deze tot de heidensche Perzen zond, en hen door gaven verlokte en hen aanspoorde en overhaalde door geschenken dat zij dezen man zouden vangen uit de bergen en woestijnen, waarin hij vertoefde en tusschen de heiligen die daarin woonden. En hoe hij gegrepen werd. En in welken tijd, en hoevele malen de Heidenen en Magiërs, door wier

1) De collatio Severianorum et Catholicorum vermeldt er slechts vijf.

2) Een keizerlijke titel.

werk zij hem gegrepen hadden, hem voor zich stelden. En wat hem door hen gevraagd werd, in datgene wat zij in 10
hunne taal »henzeman" [1]) noemen, dat wil zeggen, in eene vergadering van vele aanzienlijken. En hoe Ephraïm hem in Rischaina (Rhesina) voor zich deed komen. En welke dingen hij eischte dat hij (Johannes) zeggen zou, die booze en ongematigde en gramstorige man. die in het oog viel door alle wereldsch aanzien [2]) en [toch] verwijderd was van al wat betamelijk was [3]). En wat zijn rechter aangaande hem besloot, toen hij zag dat hij niet gehoorzaam was aan zijn vijandelijken ijver. En waarheen hij hem zond met groote troepen Romeinen [4]). En in welk eene kleine en enge gevangenis men hem en die met hem waren opsloot in Antiochië. En wat diegenen deden welke aangesteld waren om hem te bewaken. En hoe de heilige gesterkt werd door de genade Gods, en hoe hij onbevreesd aanhoudend gezonde woorden sprak tot hen, die op alle plaatsen met hem redetwistten. En welk goed einde zijn leven had in zijne gevangenis. En in welken tijd hij ontsliep. En in wat voor graf hij begraven werd door de afgunstige handelwijze zijner vijanden, die in het minst niet verzadigd en verkwikt waren van hun toorn tegen hem, ook niet toen zij zijn lijk voor hunne oogen zagen liggen. En welk middel zijne vijanden aanwendden, nadat hij ge- 11
storven was, opdat de stad het niet zou bemerken en in ijvervuur zou ontbranden en zijn lichaam zou rooven of

1) أنجمن zie Vullers Lex. Pers.

2) Onzekere vertaling van eene blijkbaar corrupte lezing.

3) Aldus naar mijne gissing p. 10 N°. 4.

4) Onderdanen van den Romeinschen Keizer, hier soldaten.

iets anders oproerigs zou doen. En hoe hij in de ure zijns doods voor alle zonen der heilige Kerk bad, voornamelijk voor degenen die hem zoo zeer zonder reden gehaat hadden met een volkomen haat.

Voordat ik echter begin met het gemoed tevreden te stellen, dat dorst om het begin en einde van al wat ik beloofd heb u, o in alle Christus liefhebbende mannen, te verhalen, moge ik niet berispt worden door hen die hooren, wat voorgelezen wordt, als zou het gebrekkig zijn en niet volmaakt in welsprekendheid en orde, en »dit behoorde vóór dat geschreven te zijn, of dat vóór dit, of dit anders, of dit was niet noodig, of aldus behoorde het te zijn, of van waar weet hij die het schreef al deze dingen, daar hij toch van langen tijd af over dezen heilige begint te verhalen, terwijl hij nog niet met den man bekend was." Gij herinnert u immers dat ik van den aanvang af gezegd heb, dat ik niet in staat was tot dat alles wat gij van mij verlangdet dat ik doen zou. En ook dit alles dat ik beloof in dit verhaal te volbrengen, heb ik deels met eigen oogen gezien. deels van zijne opvoeders
12 gehoord, deels om de eene of andere rede uit zijn mond vernomen, wanneer hij in den tijd, waarin bezoeking hem trof, de rust en kalmte gedacht waarin hij leefde, nadat hij het noviciaat had ondergaan [1]), deels van zijne moeder gehoord, doch het meeste heb ik met eigen oogen gezien, zooals ik boven heb gezegd.

Het is mijns inziens noodig vooraf te zeggen uit welke stad hij was, omdat velen dit niet weten en begeeren het te vernemen.

---

1) Eigenlijk: onderwezen was.

Deze heilige dan was uit eene stad, Callinicus[1]) geheeten, en laten wij ook dit zeggen dat er in deze stad vele menschen waren, welke der barmhartigheid Gods waardig waren. Zij waren namelijk menschlievend, geloovig, ingetogen, wijs, braaf, gastvrij, overvloedig in giften, het geestelijk onderwijs liefhebbend, en als kinderen ééns vaders en ééner moeder waren de rechtvaardigen, die daarin woonden, en hadden zij elkander lief. En indien iemand het waagt om te zeggen: Indien sommige van hare inwoners zoo met deugd (voortreffelijkheid) versierd waren, waarom is zij dan getroffen door den geesel des Assyriërs[2])(Jes.10:5),hij luistere als een geloovige naar de Heilige Schrift, die zegt: Wien de Heer liefheeft, tuchtigt hij, en hij kastijdt de zonen, in welke hij een welgevallen heeft (Hebr. 12 : 6), en: indien gij zonder de tuchtiging zijt, waarmede iedereen ge-
tuchtigd wordt, zoo zijt gij vreemdelingen en niet zonen 18
(Hebr. 12 : 8) en wederom: Tuchtig mij, Heere, met barmhartigheid niet in toorn, opdat gij mij niet klein maakt (Jer. 10 : 24)[3]), en wederom: uw stok en uw staf, die vertroosten mij (Ps. 23 : 4), en wederom: Welgelukzalig is de man, dien Gij, o Heere, tuchtigt (Ps. 94 : 12), want de oordeelen Gods zijn een diepe afgrond (Ps. 36 : 7). En wie is er, die hem zal berispen[4]) en zeggen: Wat doet gij? (Job 9 : 12). Want de rechtvaardigen worden ook onderdrukt, wanneer de zondaars gestraft worden. Laten wij luisteren naar den profeet, als hij ook tot Jerusalem

1) Eene stad in Osrhoëne, aan den Euphraat gelegen, schuin tegenover Sura.

2) Gedoeld wordt op de verwoesting door Chosroës in 542 Proc. de B. P. II. 21 en Zach. Mit p. 314. 8. (Anecd. Syr. III.)

3) De Pesch. heeft i. p. v. met barmhartigheid: met een rechterlijk oordeel.

4) De Pesch. heeft: gebieden.

zegt, uit den mond des Geestes die door hem spreekt: Ik zal mijn zwaard uit zijne scheede trekken [1]) en uit u den rechtvaardige en den zondaar verderven (Ez. 21 : 3). Deze dingen zijn voldoende tegenover diegenen, welke zich haasten om woorden zonder nuttigheid en zonder kennis uit te storten, en meenen, dat zij door hunne rechtvaardigheid bevrijd zijn van de straf die met billijkheid over anderen komt.

Laten wij dan beginnen, vanwaar wij [het verhaal] hebben laten steken.

Uit deze stad dan, zooals wij boven gezegd hebben, was deze heilige, en uit de aanzienlijken der stad. Twee en een half jaar oud was hij, toen hij door zijn vader als wees werd achtergelaten, en zijne moeder bleef in weduwschap gedurende vijftig jaren. Zij was met haren echtgenoot drie
14 en een half jaar gehuwd geweest, en nadat haar man gestorven was, diende zij God nacht en dag, met vasten en gebed (Luc. 2 : 37) en groote onthouding, en met tranen en aandoening. Haar jonge zoon nu werd door haar, en zijne grootouders, zoo als hij verhaalde, met alle voorzorg, zorg en vlijt, zoo wel voor zijne ziel als voor zijn lichaam, groot gebracht. Zij onderwezen hem in de letteren en wijsheid der Grieken. En toen hij twintig jaren oud was, maakten zij hem soldaat in het praetorium van den dux [2]) dier stad, opdat hij zich zou oefenen en bekwamen. Hij was met fijne kleederen uitgedoscht naar den regel van zijn

1) De Pesch. heeft: doen komen.

2) In het praetorium werden, zooals bekend is, aanzienlijke jongelieden opgenomen, die den veldheer als ordonnansofficieren en door andere diensten bijstonden.

dienst en verschillende spijzen werden voor hem met alle zorg toebereid, en zonder dat hij weelderig of gulzig was. Zij vertrouwden hem ook toe aan een leermeester om hem te leiden, een man die waarlijk Godvreezend was. En zijne moeder, die zegenwaardig was, er op bedacht om, door alles en op alle wijzen, haren zoon zoo op te voeden en uit te rusten, dat hij volstrekt geene reden zou hebben tot ergernis of smaad door de inwerking van den vijand [1]), en dat zij al die goede dingen met vreugde zou zien, welke goede [2]) ouders, volgens recht en billijkheid, gewoon zijn aan hunne zonen te doen, elk der goede zaken op haar tijd, naar de schoone wetten, die de Schepper in de natuur gelegd heeft, en naar de overlevering, die wij uit de Heilige Schrift hebben ontvangen, welke onberispelijk is [3]), verloofde hem ook aan eene vrouw en maakte zich gereed om voor hem in de vreugde haars harten eenen grooten maaltijd met groote kosten aan te richten. En toen de toebereidselen daarvoor klaargemaakt waren begeleidde de besturing Gods heimelijk al deze dingen en liet toe, dat zij gedaan werden, opdat eindelijk voor veler oogen bekend zou worden, dat van kindsbeen af de liefde tot Christus meer in hem vermocht dan de liefde tot deze wereld. Hij stelde twee zaken voor zijne oogen als in eene weegschaal, en vergeleek hen met elkander, en begon met zijne gedachten een onderzoek in dezen wedstrijd, welke schoonheid en welk genoegen onveranderlijk en onbedorven blijft, de Goddelijke of de menschelijke, die vergankelijke of die

1) nl. den Duivel.

2) Goed, niet in den zin van „braaf," maar „aan de bestemming beantwoordend."

3) nl. de overlevering.

onvergankelijke, de hemelsche bezitting en rijkdom of de
aardsche dingen, die met den tijd en als de tijden voor-
bijgaan, ook al blijven zij eenen kleinen tijd, en op een
of ander tijdpunt (καιρός) als eene schaduw worden weg-
genomen, en als een droom vervliegen. En omdat zijn
gemoed door den Geest brandende was, en in zijne ziel dat
vuur was aangestoken, dat onze Verlosser in de wereld
heeft geworpen (Luc. 12 : 49), koelde de kracht zijner ziel
niet af, en werd evenmin verleid door de gedachte aan
16 eene vrouw, kinderen en goederen dezer wereld, en was
de hoop daarop, en de herinnering daarvan niet machti-
ger dan de gedachte aan God en die toekomstige beloften
en het ware leven dat in Hem is, en Zijne vreeselijke oor-
deelen, en de straf der Goddeloozen en de wraak, die zal
genomen worden op de boosdoeners door een vuurbrand (II
Thess. 1 : 8) [1]. En hij was zwijgend en stil, terwijl zijne
moeder met nog meer bedrijvigheid zorgde, terwijl hij strijd
voerde met zijne gedachten, die uitsproten [2]) en ondergin-
gen, welke de overwinning zou behalen, waarvoor hij streed.
En hij riep God te zijner hulpe en zeide: Toon mij uwen
weg, opdat ik daarop gaan moge, (Ps. 142 : 8), en ook:
Waardoor zal de jongeling zijn pad zuiver houden, opdat
hij Uwe geboden beware (Ps. 118 : 9), en het goede hebt
Gij, door Uwen heiligen Profeet, gegeven aan ieder, die
Uw juk in zijne jeugd op zich neemt. (Klaagl. 3 : 37).
Deze gedachte stelde hij voor zijnen geest en zeide: In-
dien ik niet geheel en al uit de wereld vlucht, ontvlied ik
de misdaden niet. En terstond vluchtte hij tot eenen vrome,

1) Aldus de Pesch. op II Thess. 1 : 8. De lezing der Mss. is onjuist.
2) misschien: die opgingen. zie p. 16 A 3.

die in kluizenaarschap op geringen afstand van Sura Romanorum woonde, wiens naam Abgar was, een man, heilig en rechtvaardig, en van groote en Goddelijke werken, opdat hij door hem gezegend zou worden, en in zijne gemeenschap zou zijn en hem heimelijk zijne begeerte zou doen kennen. En toen zijne moeder vernam, waarheen hij gegaan was, stond zij snel op met hare knechten en dienst- 17
maagden, terwijl zij haar verstand verloor, omdat haar zoon een weinig uit hare oogen verwijderd was. En toen zij hem teruggehaald had en in haar huis gekomen was, was de heilige zijner moeder gehoorzaam, terwijl hij er op bedacht was om zonder droefheid haar te verlaten en naar een monnikenklooster te verhuizen. En dit deed hij gedurende vijf jaren. En toen zijn moeder tot hem zeide: »Gij kunt ook Gode behagen, terwijl gij in de wereld zijt, zooals ook deze en gene hem behagen, ofschoon zij in de wereld bezitters van goederen zijn" zeide hij tot haar »Dat is het werk van sterke mannen, moeder, welke tot die twee dingen in staat zijn, om hen behoorlijk en onberispelijk te doen, terwijl zij hetgeen des keizers is, den keizer en hetgeen Godes is, Gode geven (Mth. 22 : 21 en parll.), en in de wereld wandelen zooals deze ware vaders en rechtvaardige menschen, wier namen gij mij genoemd hebt, maar ik, ik kan niet Gode behagen, terwijl ik gewikkeld ben in de dingen der wereld (II Tim. 2 : 4)."

Op zekeren dag nam hij het boek der geschiedenis van de zalige Thecla [1]), welke door den zaligen apostel onderwezen is, en las daarin, en omdat hij een uitverkoren vat

1) Zie over haar de Acta Sanctorum op 23 Sept. Ook zij werd gedwongen tot den echt, waaraan zij echter, evenals Johannes, ontkwam.

18 was (Acta 9 : 15) en niet getroffen was door de brandende
pijlen van den Booze (Eph. 6 : 16), zooals de overige jon-
gelingen van zijne jaren, welke de tucht niet aannamen,
en hij niet in de begeerlijkheden der wereld gewikkeld was,
omdat hij door de genade Gods en de zorg zijner opvoe-
ders bewaard was, sloeg de liefde tot Christus met gloed
hare woning op in zijne ziel, en nam hij terstond den za-
ligen apostel, en las daarin vlijtig. En omdat hij in waar-
heid reeds lang door den zaligen apostel onderwezen was,
evenals de zalige Thecla, bouwde hij zich in het midden
van zijn hof een vertrekje [1]) en bleef daar voortdurend in,
hij met zijn leermeester alleen. En zij spraken onder elkan-
der af dat zijne moeder zijn plan en het werk dat hij deed
niet zou te weten komen, en hij onthield zich van het eten
van vleesch en het drinken van wijn, en de gerechten die
hij had, werden door zijn leermeester opgegeten. En van
den avond tot laat in den avond [2]) at hij alleen droog
brood, en daarna at hij eens in de twee dagen, terwijl
niemand het geheim bemerkte dat tusschen hen beiden be-
stond. En wanneer gene ging zitten om zich te goed te
doen aan die gerechten, welke in den tijd van den avond
tot den heilige kwamen, zooals de leermeester in ons bij-
zijn verhaalde, stond de zalige op en bukte zich, terwijl
hij als een haak gekromd was, en zijne handen achter zijn
rug gesloten waren, en het haar zijns hoofds op den grond
19 rustte. En in die houding bleef hij tot laat in den
avond, en dan wierp hij zich op den grond en sliep een

1) Eigenlijk: eene kleine opkamer. Dit woord schijnt een uitgebreider beteekenis te hebben aangenomen.

2) Dus langer dan een etmaal.

weinig. Hij leerde ook de psalmen in het Syrisch, en zij beiden verrichtten den dienst, daar ook zijn leermeester met hem de psalmen leerde.

En toen zijne moeder, die zegeningen verdient, zag dat de gelaatskleur van haar zoon en de glans zijner jeugd veranderden vroeg zij zijnen leermeester: »Wat is toch dat teeken dat ik aan mijn zoon zie, dat hij zoo zeer in droefheid is," en hij zeide tot haar, als om haar door een voorwendsel gerust te stellen: »Omdat hij veel waakt om te lezen. En zij was daarvoor verblijd, omdat hij zich namelijk zou oefenen in het lezen van ongewijde schrijvers." Hij echter dacht alleen aan hetgeen nuttig was. In den nacht nu arbeidde hij aldus en 's daags bezocht hij vrome menschen, die rondom de stad in kluizen woonden, en ieder van hen zaaide geestelijk voordeel in zijn hart. En op zekeren dag zeide een van hen tot hem: »Johannes, bedenk dat gij een sterveling zijt. Gij begeert niet te zijn als de overige losbandige, opgeblazene en hoogmoedige jongelingen, welke niet bedenken dat hunne hoogheid tot drek en gewormte zal worden." De heilige zeide tot hem: »Wat moet ik doen heer?" Hij zeide tot hem: »Neem de tonsuur en word een
monnik, en ontvlucht de wereld, voordat u het sterven 20
overvalt. Al wat in de wereld is, is begeerte des lichaams, en begeerte der oogen en wereldsch roemen, en de wereld en hare begeerte gaat voorbij (I Joh. 2 : 16*a*, 17*a*)." Deze dingen verhaalde de leermeester voor ons.

En hij nam ze uit den mond van den heilige aan als een dorstig en geteisterd land, dat water begeert. Hij hoorde namelijk den zaligen apostel Paulus, die zijn Heer boven alles liefhad, welke onder vele dingen dit zegt: Ik wil, broeders, van u, dat gij uwe lichamen stelt tot eene

levende en heilige en Gode welgevallige offerande met eene redelijke godsdienst, en wordt dezer wereld niet gelijkvormig, en wordt veranderd door de vernieuwing uwer gemoederen (Rom. 12 : 1, 2), en wederom: Niemand doet krijgsdienst en wordt ingewikkeld in de dingen der wereld, zoodat hij dien moge behagen, die hem uitverkoren heeft (II Tim. 2 : 4). En verder terwijl hij ook met vlijt hoorde naar dat wat aan Timotheüs gezonden werd: Ontvlucht alle begeerlijkheden der jeugd (II Tim. 2 : 22) en verder: Die van Christus zijn, kruisigen hun vleesch met al zijne hartstochten en begeerlijkheden (Gal. 5 : 24) werd hij versterkt door hetgeen hij hoorde uit de lezing der Heilige Schriften, en was hij verheugd en juichend en strekte zich nog meer uit naar hetgeen voor hem was (Phil. 3 : 14),
21 en derhalve stelde hij er zijn zin op, om de tonsuur te ontvangen en monnik te worden.

En toen zijne moeder dit te weten kwam, greep haar schrik aan, als eene weduwe, die in waarheid beroofd was van man en zuster[1]). Daarom deed zij haar best om haar zoon[2]), die haar troost was en het licht van haar oogen van deze goede begeerte af te houden. En dit geschiedde door de besturing Gods als tot zijne beproeving, tot voordeel van vele anderen, die licht overwonnen worden door de voorspiegelingen van droomen. En hij vluchtte tot vrome menschen, die hier en daar woonden, en hoorde van

1) Misschien moet i. p. v. ܚܬܐ, ܚܬܢܐ sponsus, affinis gelezen worden.

2) De tekst heeft het ongrammatische ܡܢ ܒܪܗ. Men zou kunnen gissen dat oorspronkelijk de vorige zin sloot met ܘܠܐ ܡܢ ܒܪܗ, deze begon met ܒܪܗ. Ik durf echter deze gissing niet aanvaarden, daar ܡܪܚܠܐ ܡܢ ܒܪܗ m. i. moeielijk kan gezegd worden.

hen onderwijzingen en voorbeelden van Godsvrucht. In den
tijd nu, waarin hij deze dingen deed, was hij vijfentwin-
tig jaar oud. En zonder dralen vluchtte hij naar het hei-
lig klooster dier stad, het huis van Mar Zaccai geheeten,
en ontving daar de tonsuur. En toen zijne moeder ook
dit hoorde, deed zij, wat die doen, welke van zonen, zoo
goed als deze beroofd worden, nl. zij begon te weenen,
en rouw te bedrijven, en op de borst te slaan. Maar ten
slotte werd door de genade Gods, die ook haar bezocht,
omdat zij in waarheid eene weduwe was, en op de hoop
op God steunde, haar wil in alles eenstemmig met dien 22
van haar zoon, en lieten zij eensgezind al hunne slaven
en dienstmaagden vrij, en verdeelden zij al wat zij wilden
van hunne bezittingen onder de armen en de heiligen en
de weduwen.

De geestelijke vader nu, dien hij had, heette Johannes, en ook velen, die met hem omgang hadden, weten van dezen heilige, met hoevele geestelijke schoonheden deze grijsaard versierd was en hoe rijk hij was in Godsvrucht en vooral in nederigheid en ingetogenheid. Op zijn voorhoofd was alle schoonheid der heiligheid uitgegoten, en laat ik het in korte woorden zeggen: terwijl hij met ons in dit aardsche leven was, was hij der wereld een doode, en leefde hij alleen voor God. En daar ik niet in staat ben tot het verhalen der geschiedenis van dezen nederigen man, neem ik mijne toevlucht tot die van dezen zijnen leerling.

Zoodra deze heilige hem had aangenomen en de tonsuur gegeven, verzocht hij [Johannes] hem in hetzelfde klooster eene kleine cel te willen geven, opdat hij daarin in rust zou kunnen zijn, gedurende de tijden die voor rust geschikt zijn. En omdat deze bewonderenswaardige grijsaard

wist, dat de vraag van den leerling Gode welgevallig was, gaf hij hem, wat hij vraagde. Hij was dan zonder ophouden in het werk der voortreffelijkheid, in het lezen der Heilige Schriften en aanhoudenden dienst, in veel waken, in geween en tranen, en hij onthield zich van brood en
23 wijn en olie, en de volgende dingen at hij alleen: gekookte peulvruchten en van tijd tot tijd groenten, welke geschikt zijn voor vastenden, terwijl hij vigiliën van drie en vier dagen [1]) hield, en soms nog langere. En hij haalde zich een klein vierkant schaaltje, dat omtrent twee kleine bekers inhoud had, en dat alleen gebruikte hij, of een ons gedroogde vruchten, wanneer hij zich van gekookte spijs onthield. Hij dronk verder water of »posca" [2]) uit eene kleine maat. En omdat het lijden van Christus hem onophoudelijk voor oogen stond, werd door hem zelfs de aangenaamheid van smaak der spijze niet geproefd. Van waar hebben wij hieromtrent zekerheid? Daarvandaan dat, somtijds als wij onzen aandacht op hem vestigden, als tot ons voordeel, wanneer hij at, wij dikwijls zagen dat, terwijl zijne vierkanten schaal op zijne knieën stond, want dat was meestal zijne tafel, hij al zijne spijs met tranen bevochtigde, en dit deed hij, wanneer hij alleen at. En soms ook liet hij dit geringe eten staan en stond hij op. En zoo spoedig stond hij van tafel op, dat terwijl diegenen, welke met
24 hem samenwoonden, wilden beginnen met eten, hij hen zoover vooruit was. En wanneer gasten, heilige mannen,

---

1) De beteekenis „vigilien" schijnt mij toe volkomen vast te staan volgens de plaats uit Bar Hebr. Ethica bij R. P. Smith s. v. ܒܘܬܐ. Dit tegen Nöldeke. Kurzgef. Syr. Gr. S. 168.

2) ܦܘܣܩܐ = posca, een drank uit water, azijn en geklutste eieren bereid, en gewoonlijk door het mindere volk en de soldaten gebruikt.

bij hem waren, verkwikte hij hen aan zijne tafel met allen overvloed en goedgunstigheid, en evenals of hij het in zijn lichaam opnam, trok hij nut uit hun eten en drinken. En van alle heiligen en rechtvaardigen, ingetogenen en maagdelijken, en »religieusen" en heremieten [1]) plantte [2]) hij, doordat hij bestendig hunne geschiedenissen las, sommige hunner schoonheden en toonbeelden en voorbeelden vast in zijne ziel.

En nog nadat hij bisschop was geworden voegde hij nieuwe werken aan de oude toe. Van middernacht af aan tot tegen den morgen namelijk, was hij in gebed en in geween, in stilzwijgen en ingetogenheid en in tranen, terwijl niemand het geluid van zijn weenen hoorde. En wanneer hij stond in den dienst en iemand het waagde hem aan te zien, als om ook zoodoende van zijn werk voordeel te trekken [3]), zag hij dat zijne oogappels met groote aandoening hemelwaarts keken, terwijl zij overvloedig tranen deden vloeien.

Zijn bed nu bestond uit den grond, en eene mat, en een
huiden mantel, en een kussen [4]) als peluw. Zijn kleed was 25
van haar, en zijn gordel een reep haren tapijtgoed [5]) en zijn schoeisel bestond in sandalen en een mantel was zijne

---

1) Eigenlijk „monniken" maar in den oorspronkelijken zin van dat woord.

2) Eigenlijk: sloeg hij in.

3) Men zou verwachten i. p. v. ܕܐܬܗܢܐ, ܕܢܬܗܢܐ.

4) p. 24 N. 6 giste ik dat met ܡܠܚܡܪܐ pulvinar bedoeld was. Prof. Land wees mij op „cervical" dat een kussen van minder pracht dan „pulvinar" aanduidt. Nog meer zou de vorm „cervicarium" (ܡܪܟܡܪܐ) (bij Du Cange Gloss. Med. et Inf Lat.) met onzen tekst overeenkomen.

5) ܟܣܦܐ komt niet in de Lexx voor. In het Joodsch-Aramaesch komt echter de vorm כִּשְׁפָא in de beteekenis van tapijt voor.

bedekking. En indien hij niet door eene heilzaam geestelijk werk bezig gehouden werd, was hij, van den morgendienst af tot het drie uur was, in hetzelfde aandoenlijke gebed, en daarna hield hij zich bezig met de lezing der Heilige Schriften of der geestelijke vaderen. En wanneer hij dienst had gedaan en den middagdienst vervuld had was hij bestendig in het zelfde gebed tot negen uren toe. En verder hield hij zich bezig met dezelfde heilige lezing, zoodat voor hem ook niet één enkel uur in ledigheid voorbij ging. In alle dingen nu was hij ingetogen en matig, en zelfs zijne schreden en stappen waren als met een maat afgepast en zijn uiterlijk voorkomen, en zijne gestalte en zijn gelaat, daarvan konden zij, die hem zagen, zich niet verzadigen. Niemand moge mij berispen omdat ik ook over zijne lichamelijke schoonheid spreek naast zijne geestelijke, want wij vinden dat ook de Heilige Schriften de lichamelijke schoonheden verhalen van rechtvaardigen en anderen, zooals dat wat gezegd wordt van David door den Heiligen Geest: Hij was rossig, en zijne oogen waren schoon,
26 en zijn gelaat was schoon, en de Heer was met hem (I Sam. 16 : 12). En ook van den profeet Mozes staat aldus geschreven: Zijne ouders nu zagen dat de knaap schoon was. Dit verhaalt de zalige apostel in zijn brief aan de Hebreën (11 : 23). En nog van vele anderen vermelden de Heilige Schriften hunne bevalligheid en hunne lichamelijke schoonheden. Zijn woord was nederig en vriendelijk, en hoewel hij een geestelijk herder en bestuurder der Heilige Kerk was, was hij ijverig om van ieder te leeren en aan ieder te vragen over hetgeen moest gevraagd worden. Wanneer hij in de Heilige Schriften las, las hij met veel aandoening en kennis. Zijn vleesch echter nam af en slonk weg door de

werken, zoodat de gewrichten zijner beenderen zichtbaar waren en zelfs zijn gordel nauwelijks door zijne heupen opgehouden werd. Toen hij in de woestijnen en bergen en spelonken vertoefde bij de Heiligen, die daarin woonden, was hij met groote gehardheid bestand tegen de hevigheid der brandende hitte en tegen de snerpende [1]) koude. Met een hoogen en sterken muur omringde hij zijne oogappels, zoodat, als kuische vrouwen, aan zijne voeten gezeten, luisterden naar zijn heilzaam woord, hij zelfs niet het gelaat van eene harer aanzag. Maar terwijl zijn blik naar beneden geslagen was, en hij naar den grond staarde, en
lette op de hinderlagen van den booze en diens listen, 27
sprak hij tot haar die dingen, welke heilzaam waren voor haar leven. En wanneer hij van iemand den naam van heiligen en de voortreffelijkheid van hunne leefwijze hoorde, begeerde zijne ziel zeer hen te zien, en hun zegen te ontvangen en hunne leefwijze na te volgen. Die nu, welke op hoogen ouderdom waren, eerde en achtte en beminde en vereerde hij niet weinig.

In den tijd, toen hij bisschop werd, brak er eene groote vervolging tegen de kerk van Christus uit door hen, die na den dood van den zaligen Anastasius regeerden. Toen schreven zij aan de priesters op alle plaatsen dat zij de Synode van Chalcedon zouden aannemen, en hare bepalingen en het toevoegsel, dat daarin tegen de waarheid gemaakt was. In dien ruwen tijd was de bisschop van Tella overleden en werd deze heilige door de synode der heilige bisschoppen van die provincie [2]) ontboden, omdat

1) Eigenlijk: het snerpend zijn der koude.

2) Nl. Osrhoëne (Hoofdstad Edessa.) Andere bisschopszetels: Tella (Constantina), Callinicus, Batnae, Charan (Carrhae), Circesium, Risch'aina (Theodosiopolis), Marcopolis, Birtha enz.

zij gehoord hadden van de voortreffelijkheid en de levenswijze van dezen man. En toen hij zag dat zij het plan hadden beraamd om hem bisschop te maken, smeekte hij hun, dat zij hem zouden laten gaan, en toen hij zag dat zij niet naar hem hoorden, dacht hij bij zich zelf: Dan moet ik vluchten, want ik weet dat hij die hoofd over velen is geworden, nauwelijks ontsnapt om te ont-
28 komen [1]) aan een van die booze hartstochten of hunne inwerking, indien hij niet waarlijk een sterk man is, vooral aan ijdelen roem, voor welken het gemakkelijk is, om de ziel van hem, die daardoor bevangen is, door zonden te bederven en zijn lichaam door eene of andere vrijwillige wijze van sterven, die door vijanden wordt veroorzaakt, of daaraan dat hij, wanneer hij zijn best doet om dengenen te behagen, die onder zijn bestuur zijn, naar hunne begeerte ten allen tijde dat doet, wat hun behaagt, maar God vertoornt en overigens tegenover zijne heilige wetten staat, terwijl hij er op bedacht is niet door hen gehaat te worden, omdat hij getroffen is door de booze plaag van ijdelen roem. Of ook kan het gebeuren dat verleiders en vleiers voortdurend bij hem zijn, die listig tot hem naderen, alsof zij ten zijnen voordeele werken omdat zij met hem te doen hebben en tot hem zeggen: »Gij kunt deze vermoeienis en dezen arbeid niet verdragen", en dat zeggen zij tot hem, opdat zij hem tot die dingen, waarnaar zij dorsten en die zij trachten in hem te vinden, afleiden en hem eerst van onder uit de kanones en zijne godsdienstigheid losmaken, en daarna zich aanstellen alsof zij de bezittingen der kerk bewaren voor slecht beheer, zoodat

1) Eigenl.: vlucht om te ontvlieden; zoo ook Amos 9 : 1.

zij daardoor bewerken dat hij gramstorig, en toornig en boos wordt, en dat hij niet vreedzaam blijft en vergevend,
en dat hij een vriend van geld wordt en een menschen- 29
hater of een onzuivere zonder geest van onderscheid en zonder begrip, en nalatig en zwak, (een vriend van het lichamelijk leven) [1]), een vriend van zijn lichaam meer dan van zijne ziel, en een die de tijden der geestelijke winsten ijdel maakt door onbeduidende, smakelooze en trage daden, en hij daardoor verzinkt in den diepen afgrond, waarin geen standplaats is (Ps. 69:3) zoodat hij, door zijn menschenbehagen, indien een krijg der sectarissen tegen de kerk uitbreekt, het hoofdpunt van zijn geloof verloochent [2]). En voor dien, welke aldus doet, ware het beter, indien hij niet geboren ware geworden (Matth. 26:24) en niet in deze wereld ware gekomen, daar hij zulke nadeelen en gebreken voor zich gewonnen heeft. En hij die hoofd is, vooral in de kerk Gods behoort vlekkeloos en onberispelijk (Col. 1:22) te zijn in alles, als een rentmeester Gods, die bereid is rekenschap te geven van zijne kudde, op den dag waarin God de verborgene dingen der menschen straft [3]) (Rom. 2:16) en naar de voetstappen van God zelf te wandelen (I Joh. 2:6) en te zijn zooals hij in de wereld was (I Joh. 4:17) en te hooren naar den Apostel Paulus, die zegt: Zijt mijne navolgers, zooals ik van Christus (I Cor. 11:1). En zij die aanvoerders en herders der kerke Gods zijn, moeten als een vuurkolom zijn, in wier gedragingen duisternis noch schaduw 30

1) Misschien later ingevoegd.
2) Men leze voor ܢܟܦܘܪܐ, ܢܟܦܘܪ.
3) De Pesch heeft: richt.

te vinden is, en niet als heeren der kudde, opdat zij een goed voorbeeld mogen zijn voor alle menschen, vooral voor de geloovigen, om hunne ziel daarvoor aan den dood over te geven en tot den laatsten ademtocht toe te volharden in verdrukkingen om harentwille, zooals Christus zich voor haar tot een vrijwilligen dood heeft overgegeven, en om alle begeerlijkheden te ontvlieden, die krijg voeren tegen de ziel (I Petr. 2 : 11) [1]) en ingetogen en matig te zijn, en rechtvaardig en onderwijzend en lankmoedig; en hij zij niet toornig, en hij ga zich niet te buiten aan wijn (Tit. 1 : 7), naar het bevel van den zaligen Apostel, en hij zij rein en rechtvaardig, en hem ga het woord Gods ter harte, en hij zij godvruchtig, en beware zijne ziel voor de begeerlijkheden (Tit. I : 9, 8), en hij zij in niets vreemd aan de geboden van het Heilig Evangelie en de onderwijzing van den zaligen Apostel aan Titus en Timotheüs, die werkelijk deze groote gave waardig waren, zoodat hij, die van zich zelf vertrouwt dat hij hun gelijkt, naar behooren nadert tot dezen rang der bisschoppelijke waardigheid. Want hem zijn zielen toevertrouwd, welke voor het bloed Gods en niet voor vergankelijk geld gekocht zijn [2]); en niet redelooze dieren, waar zulken als door het lijden en den dood van God het Woord verlost zijn. Wat moet de herder, die de zorg voor deze kudde
31 op zich neemt aan God vergoeden, indien hem een der genoegens van deze wereld gevangen neemt en door zijne zorgeloosheid ééne ziel van de schapen [3]) zijner kudde verloren gaat.

---

1) Vrij citaat.
2) Toespeling op I Petr. 1 : 18, 19.
3) Eig. het kleine vee.

En toen hij dit alles en meer nog dan dit bijeengebracht en duidelijk voor zijn zielsoog gesteld had, en de grootheid van deze hemelsche dingen had beschouwd, en de groote vernedering en smaad, en straf die komt over degenen, die de vermaken meer liefhebben dan de toekomstige beloften, stond deze heilige dadelijk op met een grijsaard, die zijne cel medebewoonde, wiens naam Damianus was, die het werkelijk verdiende met hem te wonen en ontvluchtten beiden uit het bisschoppelijk paleis van Edessa, met het hanengekraai, terwijl hij door drie bisschoppen, met veel zorg bewaakt werd tot den Zondag, waarop volgens den kerkelijken kanon hij gewijd zou worden, welke bisschop zou worden. En toen men hem zocht en zag dat deze man gevlucht was, die eene waarachtige keuze was, geschikt voor de werken Gods, waren al de heilige bisschoppen, die daar verzameld waren en hoopten dat zij zich zouden kunnen verheugen door deze blijdschap, in groote treurigheid, en een uit deze heiligen, namelijk Jacobus, de leeraar, de bisschop van Batnân [1]) zeide: »Weest niet ontroerd (geschokt), mijne broeders. Ik ga hem zoeken, en ik vertrouw op God, dat 32
indien het Zijn behagen en begeerte is dat deze man, die uwe Vroomheid verkozen heeft, bisschop zal worden, ik hem zal vinden". En hij stond dadelijk op en bad. En hij ging rechtuit den weg, waarlangs de heilige Johannes en die met hem was, gegaan was, en vond hem op ongeveer een mijl afstand van de stad verborgen tusschen twee rotsblokken. Johannes smeekte hem onder zuchten,

1) Bekend als Jacobus van Sarug. Hij was bisschop van Batnân (Gr. Batnae) de Sarug. Sarug is eene landstreek.

zeggende: »Ik smeek u, Heer! heb erbarming met mij", met vele andere dingen die pasten bij zijne weigering. De vrome bisschop Jacobus zeide tot hem: »In een tijd, waarin de Heilige Kerk wordt vervolgd, en mannen worden vereischt die geschikt zijn voor den krijg tegen de vijanden, toonen hare dienaren eene wending en vluchten. Indien zij goed is, waarom ontvlucht gij haar, en indien zij kwaad is, zeg het ons, en ook wij zullen evenals gij vluchten. De Heilige sprak tot hem in alle nederigheid terwijl hij weende: »Heer leeraar, laat mij gaan, zooals ik u gesmeekt heb. Aan sterkeren zooals gij komt deze dienst toe", en toen de een met den ander sprak, kwamen velen en roofden hem weg en brachten hem de kerk binnen, en toen zij hem allen gesmeekt, en vermaand, en met vele woorden moed ingesproken hadden, stelden zij hem voor ter handoplegging der bisschopswaardigheid,
33 en daarna begeleidden zij hem en brachten hem naar [1]) Tella, waarheen de genade Gods hem riep, en plaatsten hem op den zetel der bisschoppen van die stad. En nadat ieder van die bisschoppen naar zijn plaats teruggekeerd was, verzamelde de heilige alle vrijën en de geheele loffelijke geestelijkheid der kerk, en sprak tot hen woorden van onderwijzing en overeenstemming, en vrijwillige vereeniging, want als een schip, dat door den aandrang van ruwe winden in het midden der zee her- en derwaarts geslingerd wordt, waren toen de heilige kerken van het Oosten. En sommigen, die door de lichamelijke dingen gebonden waren, en voor wie de geestelijke dingen verachtelijk en gemeen waren, hoorde hij zeggen: »Indien ook

1) Eigenl. κατάγειν.

hierheen het bevel komt, dat wij de Synode van Chalcedon moeten aannemen, verzoeken wij dezen terstond dat hij haar aanneme, omdat het er niets op aan komt, want niemand kan zich verzetten tegen het bevel van den keizer." Hij dan toonde hun van den beginne af aan, zijn wil en geestkracht en zeide: »Uwer zij ééne ziel en één zin (allusie op Phil. 2 · 2), en weest bereid en gereed om verdrukkingen te verdragen ter wille van Christus, en laten deze verdrukkingen u niet verdrieten," terwijl hij hun herinnerde, welk lijden en verdrukking en vervolging en soor- 34
ten van dood, de Katholieke Kerk verdragen had, eerst van de heidenen, en daarna van vele sectarissen. En toen zij allen God prezen en loofden, dat hij hun zulk eenen herder gezonden had, vertelde hij hun ook de geheele geschiedenis der Synode van Chalcedon. En toen zij haar afgekeurd hadden en haar bepaling en haar toevoegsel en den goddeloozen brief van Leo van Rome, en dat zij, die dat alles misdreven hadden, vloekwaardig waren, sprak hij hun later toe: »Brengt mij de diptycha." En zij brachten ze hem. En toen hij daarin den naam van Sophronius[1]) den bisschop dier stad vond, die een was van de leden der Synode van Chalcedon, gebood hij den naam van dezen en van andere geestverwanten met hem uit te wischen. En terstond begonnen zij, die kwaadwillig waren, te vreezen, en die anderen, welke de lichamelijke vermaken dienden en sprak een der vrijen der stad, wiens naam Paulus was, uit naam van velen, tot hem: »Het is geen leeraar, heer bisschop, het is de keizer, en krachtens zijn gebod is deze Synode ingevoerd geworden" De begeerte van dezen was echter niet

1) Volgens B. Sophron.

rein. En de heilige zag hem toornig aan en zeide tot hem: »Hebt gij dat alles niet gehoord, wat tot nu toe gezegd is?" En hij gebood hem uit zijne tegenwoordigheid te verwijderen, en hij sprak aldus: »Wilt gij, dat wij God zullen bedroeven en den menschen behagen. Gij allen, oordeelt zonder aanneming des persoons. Betaamt het, dat op de heilige altaren de namen vermeld worden van hen, die met woord en daad die dingen gedaan hebben, welke ik in uwe tegenwoordigheid verhaald heb. Gode moet men meer gehoorzamen dan den menschen (Acta 5 : 29)." En dadelijk werden zonder dralen de namen uitgewischt, terwijl de geheele kerk zijne genade aannam (hem bedankte), behalve nog vele andere dingen die hij onbevreesd deed, ook ter bevordering van den vrede in de eerbaarheid der stad, en opdat zij niet ongebonden zou zijn, en opdat zij die in dien tijd raasde en dweepte met het losbandig schouwspel van dansers[1]), ordelijk en gematigd zou zijn. Bijna was hij tot aan den [rand des] doods gekomen, omdat hij van hen de booze ziekte dezer razernij wilde wegnemen. Maar door Gods hulp bluschte hij spoedig de vlam, welke de satan onder hen aangestoken had, uit. En toen hij om zoo te zeggen hun wijn uitgegoten had, en zij bemerkten dat hij voor de verlossing hunner ziel arbeidde en streed, loofden zij en prezen zij God, omdat hij hen bezocht had door middel van den herder, die Zijne genade hun gegeven had. Want toen dit alles geschiedde was

1) In de Chronique de Josué le Stylite ed. l'Abbé Martin (Abhandl. f. d. Kunde d. Morgenl. VI) p. 20, 38, wordt deze razernij wat Edessa aangaat besproken; daaruit blijkt dat bedoeld wordt de viering der Dionysiaca waarbij veel gedanst werd. De tekst aldaar p. 20 is blijkbaar corrupt en de vertaling verkeerd.

de vervolging der kerken nog niet van het Westen naar 36
het Oosten van den Euphraat overgegaan.

Toen hij nu een tijd van omtrent twee jaren op zijnen zetel had doorgebracht, werd ook hierheen, naar het Oosten, het gebod gezonden, dat de bisschoppen, die niet goed vonden dat de Synode van Chalcedon in hunne kerken zou afgekondigd worden, van hunne zetels zouden geworpen worden. En zonder dralen verhuisde ook deze zalige van zijne plaats, daar hij zag dat hij niet anders kon blijven, tenzij hij instemde met hetgeen geboden was, »en hij verkoos het voor zich", evenals dat wat van Mozes geschreven staat, »om in verdrukking met het volk Gods te zijn, en niet voor korten tijd zich te verheugen in de zonde" (Hebr. 11 : 25), en ter wille van de liefde voor de heerschappij, deelgenoot te worden van die vloeken, welke door de heilige vaderen, tegen de goddeloosheid geslingerd zijn, zooals sommigen deden, die meer de begeerlijkheden liefhadden dan de liefde tot God. Hij vertrok dan, terwijl hij uit de stad niets lichamelijks medenam, en een ander, die een tegenstander was, kwam in zijne plaats. En aldus geschiedde het dan ook in de meeste steden, dat anderen in plaats van anderen kwamen, valschen in plaats van waren, roovers in plaats van vreedzamen, sectarissen in plaats van geloovigen, en als verscheurende dieren zonder genade op de kudde van Christus aanvielen, en met alle onderdrukkingen en met alle kwellingen de meeste menschen gewelddadig aan hun wil onderwierpen.
En uit alle monden en van alle zijden werd de stem der 37
weeklachten gehoord, en [van] de goederen en bezittingen, die zonder erbarming geroofd werden, en [van] de zielen die met geweld en onrecht gevangen werden genomen tot de

tegenpartij, en in de bergen en graven en spelonken en de spleten der aarde [1]) verscholen zich sommigen voor hunne onderdrukkingen [2]). En door verbanningen en donkere en enge gevangenhuizen verbitterden de sectarissen het leven van hen, die aan hunne waarheid vasthielden en zich niet onderwierpen aan hunne oproerige en tyrannieke dienstbaarheid. En de kinderen bleven een tijd van vele jaren ongedoopt uit vrees voor de vervolgers, met de rest der booze daden, die zij verrichtten, welke de verhalen der schrijvers te bovengaan.

En onder deze beroerten leefde deze man Gods in rust in eene woestijn, nadat hij uit zijne stad vertrokken was in zijne gewone aandoening en gebed, en omdat de straf Gods voor zijne oogen gesteld was, die hem rekenschap zou afvorderen van dat talent dat Hij hem toevertrouwd had, stond hij op en begon met een verwonderlijk werk, terwijl hij verder dacht aan dat wat hem door onzen Heer bevolen was, door middel van Simon: Weidt mijne schapen en lammeren en schapen [3]) (Joh. 21 : 15 – 17), en wat door den zaligen apostel tot Timotheüs gezegd wordt:
38 Verdraag het kwade met het Evangelie door de kracht Gods (II Tim. 1 : 8), en Duld het kwade als een goed krijgsknecht van Jezus Christus (II Tim. 2 : 3), en verder: Benaarstig u, dat gij uwe ziel volkomenlijk stelt voor God: een dienaar zonder beschaming, die het woord der waarheid recht verkondigt (II Tim. 2 : 15) en verder: Doe het

1) Hebr. 11 : 38 vindt men eene dergelijke uitdrukking.

2) Ofschoon dit wel een zin oplevert, geloof ik toch dat het beter is ܐܠܘܨ̈ܝܗܘܢ te lezen.

3) De Syrische tekst, zoowel als de Grieksche, in Joh. 21 heeft drie verschillende woorden, waarvoor wij er slechts twee bezitten.

werk van een Evangelist (II Tim. 4 : 5). Deze heilige Johannes werd daardoor en door de kracht Gods bemoedigd, en hij achtte zijn leven en de strafbedreigingen der koningen en de bedreigingen der aanvoerders gering, en verrichtte het werk van een evangelist, zooals boven gezegd is.

En toen velen de geestkracht en den ijver van den man zagen, liepen zij van alle kanten naar hem toe uit dorpen en steden naar de woestijn, op de plaats waar zijne plaats van samenkomst was, en wijdde hij priesters voor kerken en kloosters met alle beproeving en nauwkeurigheid en vlijt, omdat hij eenen brief en vergunning had ontvangen van den heiligen patriarch Severus, en de metropolitanen en de bisschoppen, die naar verwijderde plaatsen gevlucht waren, en in die brieven stonden zij hem toe voor hunne steden en distrikten priesters te wijden. En hij bevrijdde velen van de gemeenschap met de sectarissen.

Toen de Keizer dit alles hoorde, ontbood hij hem en de
heilige bisschoppen, zijne ambtgenooten [1]) acht in getale,
welke bevel kregen om op te gaan, opdat hij hen over 39
dat geloof zou ondervragen. En toen hij bevond dat zij
krachtig hun geloof verdedigden, namelijk het ware geloof,
en zich aan het zijne niet onderwierpen bedreigde hij hen
(zij waren nl. op beloften van vrijgeleide [2]) opgegaan) terwijl
hij hun verbood iets te doen van hetgeen het priesterschap

1) De „Collatio Catholicorum et Severianorum" noemt alleen Johannes van Tella, Petrus van Theodosiopolis (Rhesina, Rischaina), Thomas van Germanicia, Sergius van Cyrus, Nonnus van Ceresina (Circesium) en Philoxenus van Dulichium. Deze laatste ging tot de partij der orthodoxen over, hetgeen hier niet vermeld wordt zie Mansi Concilia VIII. p. 817 sqq.

2) Dit schijnt door ܒܠܐܘܣ (ἐπὶ λόγῳ of διὰ λόγων) aangeduid te worden. Immers daarom bedreigde de keizer hen slechts, en liet hij hen toch toe naar hun gebied terug te keeren.

betrof aan degenen, die het met hem eens waren. En de heilige zeide tot hem vele malen: »Gode betaamt het te gehoorzamen, meer dan den menschen." En verder deden de beide keizers [1]) veel moeite door hunne »curatores" [2]) om te bewerken dat hij van hen eenig geschenk zou aannemen, maar hij willigde het niet in, terwijl hij tot hen zeide: »Hoe zal ik van hen een lichamelijk geschenk aannemen, terwijl zij van ons dat ware en geestelijke geschenk niet willen aannemen." En om kort te gaan, noch van de keizers, noch van iemand anders, nam hij iets, wat het ook zijn mocht, aan, maar van een kleine som, die hij bij zich had, welke zijne moeder hem gegeven had, toen hij opging, leefde hij armoedig, hij en zij die met hem waren, zijne geleiders, omdat hun wil hierin met zijn wil overeen kwam. Ook van niemand, wie het ook zijn mocht, nam hij iets
40 van het koper, zilver of goud, dat zij hem brachten, noch zelf, noch door iemand anders, noch in het verborgen, noch openlijk. En opdat ik vele dingen oversla, die door den keizer aan hen gedaan werden, omdat hij zich beijverde, hen voor zich te winnen: daarna liet hij hen gaan en keerden zij naar de landen en plaatsen terug, waarin zij woonden.

De heilige Johannes nu vermeerderde sinds zijn terugkeer nog zijnen arbeid voor de vergadering der kerk en hare verlossing uit de sekte der twee naturen.

Verder hoorden aangaande zijne heldhaftigheid en zijne

1) Dit is „de keizer en de keizerin".

2) Met „curatores" schijnen intendanten bedoeld te zijn. Men had een *μέγας κουράτωρ*, een *κουράτωρ τῶν μαγγάνων*, *τοῦ ἀποκρισιαριείου* (Const. Porphyrogennetos, de caerim aulae Byzantinae II. 52 ed. Bonn 1829. I p. 714 sqq.). Bij Johannes Malalas is een oudconsul curator van een paleis (Ed. Bonn p. 490). Codinus Curopalates noemt dit ambt niet.

overwinningen, ook sommige geloovigen uit Perzië, die weinigen in aantal waren, en maakten het plan om tot hem en tot den zaligen Heer Thomas van Dara, wiens vroomheid vermelding verdient, die ook rijk was in dergelijke Goddelijke schoonheden, en wijs en ervaren was in Goddelijke en wereldsche zaken; en zij verzochten hun, hun bisschoppen te willen zenden, die in staat zouden zijn krachtig voor het ware geloof te strijden, dat daar reeds lang was uitgedoofd, wegens de dwaalleer van den ellendigen Nestorius den menschvereerder. En dit gebeurde 41
inderdaad, voordat deze heiligen naar de hoofdstad opgingen. En toen zij bemerkten dat dit het welgevallen Gods was, namen zij het met blijdschap aan, en werden die, welke geschikt waren uit dat land, gezonden, en naar de gedachten en met toestemming van deze twee vrome en heilige mannen, en bovendien van den vromen vader Mar Sergius van Cyrus, en Mar Marion van Sura Romanorum, en Mar Nonnus van Circesium. En degenen, die als bisschoppen gezonden werden, waren uit diezelfde vromen, die vroeger genoemd zijn [1]). Zij keerden in blijdschap naar hunne landen terug, en bekeerden veel volks. En uit diezelfde heiligen, welke bisschop werden in dat land, stierven sommige in martelaarschap voor Christus door het werk van sectarissen en heidenen, en brachten sommige arbeidend voor de waarheid hun leven in verre landen ten einde. En wederom, een zekeren tijd

1) Nl. uit diegenen, welke uit Perzië afgezonden waren, niet uit de genoemde bisschoppen. Sergius, Nonnus en Johannes zijn stellig niet naar Perzië gegaan, dus blijven Marion en Thomas van Dara over, maar uit het vervolg blijkt, dat er meer dan twee moeten geweest zijn. Maar dan worden ook de overgekomen Perziërs bedoeld.

nadat die heiligen, wier namen boven vermeld zijn, waren ontslapen en die, welke in dat land waren, bijna allen waren weggenomen, en sommige in gevangenissen opgesloten waren ter wille van de waarheid kwamen wederom
42 tot dezen Johannes, toen hij op zekeren berg was bij de kluizenaars, die daar woonden, sommige bisschoppen, die zich in dat land van het oosten bevonden, welke orthodox waren, terwijl zij ook anderen met zich voerden, die wenschten ook zelve bisschoppen te worden, in plaats van die, welke in het martelaarschap voor Christus gestorven waren. En terwijl zij allen daarover van eene gedachte waren, bevalen zij diegenen, die zij met zich brachten, aan tot den rang der bisschoppelijke waardigheid.

En dit alles, wat ik verhaald heb, en dat ik de geschiedenis van deze heiligen, die twee malen uit andere landen tot dezen heiligen Johannes kwamen, en deden dat wat strekt tot opbouw der kerk in dit verhaal heb ingelascht, dient om aan te toonen, welke wonderen God ook in verre landen door dezen man deed. En daarin vermeerderden de vergaderingen der geloovigen, en werd de dwaling door hare dienaars in het aangezicht geslagen. En ziet, nu prijzen God vele duizenden menschen die ontsnapt zijn aan den muil der giftige slang, den ellendigen Nestorius, oprecht en geloovig.

Te kort is mij echter de tijd om te verhalen, welken strijd hij voerde tengevolge der scheuring, die ontstond door hen, die bevangen waren door het fantastische denk-
43 beeld van Julianus, die vroeger bisschop van Halicarnassus was, terwijl hij [Johannes] naar alle plaatsen bestendig schreef, en vermaande, en onderwees, en leerde uit de Heilige Schriften en het onderricht der geestelijke va-

deren, die op verschillenden tijden toegetreden waren tot de mysteriën der Heilige Kerk, dat wij de dwaling van den Phantasiast Julianus en zijne vreemde leer zouden vlieden, (velen dan ontrukte hij door Gods hulp aan de dwaalleer van dezen ellendige) en verder welke brieven hij zond ter wille van de zaak des geloofs naar alle plaatsen waar het woord, d. w. z. de plaag van dezen Fantasiast zich verbreid had, vooral naar Hirtâ de Mondhir [1]), waar ook de booze maat neergezet was van dezen verwerper van het vrijwillig, natuurlijk, waarachtig, verlossend en onberispelijk lijden [2]) in het vleesch van onzen Heer en God, Jezus Christus. Daar nu verlustigde zich en kroop en verscheurde de harten der Arabieren [3]) de Manichaeische sekte van dezen vijand van onzen Verlosser, en beschuldiger der heilige Vaderen. Deze en dergelijke maatregelen deed de besturing Gods door zijne hand. In dien tijd dan bleven slechts weinigen bij de partij der Dyophysieten, omdat de ware kerk gebouwd werd en toenam en 11 overvloedig werd in rechtzinnige Godsvrucht. Want als eene harde gevangenschap ontvloden toen de menschen de onderwerping der verdrukkers, omdat zij op dezen geestelijken herder zagen, die daarom, opdat hij de waarheid zou helpen, zoozeer stand hield tegenover vele beproevingen. Welke woorden en vermaningen hij tot hen richtte [4]),

---

1) A heeft ܘܠܚܝܪܬܐ ܕܡܢܕܪܝܢ, dat geene goede vertaling toelaat, B naar Mandar en Hirtâ. Het schijnt mij toe dat Mandar = Mondar als ontvanger van den brief ongepast is en dat men uit de beide lezingen eene lezing moet samenstellen nl. ܘܠܚܝܪܬܐ ܕܡܘܢܕܪ. Waarsch. heeft A voor zich gehad ܘܠܚܝܪܬܐ ܕܡܢܕܪ.

2) Eigenlijk: πάθη.

3) Zoo is stellig te lezen i. p. v. „dwalenden".

4) Eigenlijk: onderwees.

die tot hem kwamen om priester te worden zou noodza-
kelijk moeten beschreven worden, vooral ten bate van
hen, die er naar dorsten het met liefde te hooren, maar
opdat dit verhaal niet vele uitweidingen zou verkrijgen, en
wij hem niet zouden vervelen, die zich licht verveelt, zal
ik maar weinige uit vele dingen verhalen die hij voor
hen rijkelijk uitgoot uit het onderwijs van den zaligen
Apostel, welke de volgende zijn: Dient uwen Heer! Zijt
brandende in den geest! Zijt bestendig in het gebed!
Verdraagt uwe verdrukkingen! (Rom. 12 : 12). Haat het
kwade en houdt u vast aan het goede (Rom. 12 : 9), en
zorgt niet voor uw vleesch tot begeerlijkheden (Rom. 13 :
14), want gij arbeidt met God (I Cor. 3 : 9). En geeft
niemand in iets reden tot ergernis, opdat er geene vlek
zij aan onzen dienst (II Cor. 6 : 3). Laat geene vuile rede
45 uit uwen mond gaan, maar die schoon is en nuttig tot
stichting, (Eph. 4 : 29), en doet niets uit twisting of ijde-
len roem (Phil. 2 : 3) [1]), maar zijt een voorbeeld voor
de geloovigen, door woord en wandel, door liefde en ge-
loof, met alle reinheid (I Tim. 4 : 12) [2]). En toont daar-
door, dat gij ware diakenen en priesters zijt van Christus,
en alsof Jezus Christus gekruist voor uwe oogen geschil-
derd is (Gal. 3 : 1), en volgens het gebod van den zaligen
Apostel: Zijt nu en voortaan in deze tijdelijke woning,
nu gij nieuwe menschen en arbeiders van Jezus Chris-
tus zijt geworden, niet in dronkenschap, noch in ge-
zang, niet in onreine slaapkameren, noch in gul-
zigheid van spijzen, die ziel, lichaam en verstand be-

1) De Pesch. heeft ܫܘܒܗܪܐ ܣܪܝܩܐ.

2) De Pesch. heeft ܘܒܕܟܝܘܬܐ, en door reinheid.

zwaren, en houdt vast aan de leer, die gij geleerd hebt en de Goddelijke beloften, die gij in onze tegenwoordigheid beloofd hebt. En dit alles, en verwonderlijke dingen, die meer zijn dan dit, werden voordat hij hen voorstelde tot de handoplegging van het priesterschap door hem tot hen gesproken. Verder bewonderde men hem en was men over hem verbaasd, ook wanneer hij alleen het misoffer opdroeg. Bestendig deed hij het volgende, dat hij den langen tijd van ongeveer vier uren, en soms nog langer, aanhield in gebeden en verzuchtingen en smeekingen en aandoening en vele tranen voor het heilig altaar en voor 46
de geestelijke mysteriën, totdat om zoo te zeggen de voet van het altaar door zijne tranen bevochtigd was, terwijl hij naar zijne gewoonte gedurende dezen geheelen tijd in veel stilzwijgen gebukt en gekromd was, en daarna voltooide hij naar dien schoonen kanon [den dienst]. En wanneer hij verder voor het volk de mis bediende, deed hij dat wat voor den heiligen tijd geschikt was, zooals het betaamde.

Toen nu door dezen man, dat wat strekte tot opbouwing en leiding der heilige kerk, verricht werd, en Ephraïm van Antiochië de verwonderlijke dingen van dezen heilige zag, was hij brandend van afgunst om ze te verijdelen, en daar hij zag, dat hij op andere wijze niet kon doen denken dat hij die, welke afgevallen waren van zijne gewelddadige overheersching, dat is van zijne dyophysietische haeresie, overwonnen had, dan wanneer deze heilige gegrepen werd en geveld en tot zwijgen gebracht in eenen kerker of verre ballingschap (en wie zou vermogen en in staat zijn zulk eene goede zaak uit te dooven en te verijdelen), tenzij hij naar beneden reisde, en naar zijnen wil

deed, vroeg hij den keizer, terwijl hij hem geheel zijn listig plan mededeelde, en al wat hij voornemens was op zijne tocht naar beneden te doen. En de keizer gaf hem de
47 machtiging die hij verlangde, en een troep soldaten. Hij daalde dan naar het Oosten af, en onderwierp met geweld in weinige dagen met grooten dwang velen aan zijn wil, en hij maakte een plan om volledig den stroom der voordeelen te verstoppen, en vond menschen, die zijn wil dienden en zond hen tot den Marzbân van Nisibis der Perzen, en verzocht hem door hen, terwijl hij hun geen gering geschenk beloofde, dat hij zou zorgen soldaten van de zijnen met de Romeinen te zenden, en dezen zalige, die schitterend was door geestelijke overwinningen, te grijpen uit het gebergte, dat Schîgar (Singara) heette, want daar heen was deze heilige vertrokken om vele zaken, die in dien harden tijd nuttig waren. Zij, die tot hem van Ephraïm gezonden waren, vertelden namelijk den heidenschen Marzbân vele leugens omtrent den man, en brachten hem in den waan, dat door hem veel goud zou gevonden worden. En door deze begeerte ontvlamde die heiden (de naam dan van dezen man was Mehardadan [Mihrdâdeh]). En hij zond tegen hem vele ruiters met een zijner »comites" die ook een heiden was. En de Perzen, en Cadischeërs [1]), en sommige Romeinen bereikten het gebergte, terwijl zij ook
48 verspieders met zich voerden uit de Romeinen en Perzen, die de plaats kenden, en verder ook hem, die door Ephraïm gezonden was, opdat hij deze zaak zou bedienen, die uit de vesting Beth Balasch [2]) was, en onder de Antiocheners

1) Zie Nöldeke. Zwei Volker Vorder-Asiens Z D M G XXXIII. 1879. S. 157. ff.

2) Barbalissus, zie P. Smith. Thesaurus in voce.

woonde, die daar rooverwurger genoemd werd, wiens naam Cometes was, wien God ook in deze wereld, weinig uit veel, naar zijne werken vergolden heeft. Deze was in den aanvang, voordat hij naar Nisibis afdaalde, naar Charan afgedaald, en had gevraagd naar en was binnengegaan bij een man, van wien gezegd werd dat hij een Heidensch priester was (en God weet wat deze Cometes daar deed) en hij bracht den zoon van dengene, die priester genoemd werd, mede in de gedaante van een geneesheer. Deze vertelde ons om eene of andere reden: »Wij hebben in ons huis een stier gedood, voordat wij tot u kwamen". En toen hij den berg bereikte op de plaats waar die heilige woonde, vroegen hij en die allen, welke gezonden waren, Romeinen en Perzen, en gingen tot een monnik, die buiten het gebergte woonde, die van de meening was, dier Phantasiasten van de sekte van Julianus, en bevonden dat hij hem volkomen vijandig was, en openbaarden hem hun geheim, en beloofden hem ook een geschenk. Hij bracht hen dan naar de plaats, waar de heilige woonde naar het gebergte te middernacht, en toonde hun de kleine cel, 49
waarin de kampvechter van Christus woonde, en daarna vertrok hij. Zij nu daalden als wilde dieren tot hem af, met getrokken zwaard en gevulde bogen op zijn Assyrisch [1]). Daar was nu veel sneeuw, en groote ijskegels zaten vast aan de rots, waaronder deze monnik leefde. En terstond verblindde hen de Heer, opdat zij hem niet dadelijk zouden vinden. Want als zij, zoodra zij aangekomen waren, hem gevonden en buitengebracht hadden, zou hij in dien

1) In Jes. 21 : 15 wordt in de Pesch. iets dergelijks van de vijanden van Duma gezegd.

ruwen nacht door de groote koude bezweken zijn. Zij grepen echter sommigen, die met dezen heilige en in zijne nabijheid woonden, en drongen hen zonder verschooning, opdat zij zouden bekennen, wie hunner hij was, dien zij zochten, en waar hij was, omdat een, van die welke gegrepen waren, hen door eene list in den waan had gebracht, dat hij het was, die door hen gezocht werd, en ook om hun te bedriegen zijn naam bekend gemaakt had, en tot hen gezegd had: Johannes is mijn naam [1]), opdat hij misschien door deze list dezen heilige uit de handen der verdrukkers zou verlossen. En verder terwijl zij den ganschen nacht met dezen strijd bezig waren, werd, omdat zij hem niet vonden, van wiens teekenen en schoon gelaat zij gehoord hadden, ieder van hen, die gegrepen waren, weggevoerd, opdat
50 zij bekennen zouden, en door de Romeinen met getakte en gekloofde houten geslagen als voor eene misdaad. En niemand van hen bekende waar hij [Johannes] was. Hij echter verwijderde zich uit zijne cel nergens heen, omdat zij hem plotseling overvallen hadden. En toen het licht werd, vonden zij hem en brachten hem naar buiten. En toen die Perzische comes hem zag, steunde hij zijn elleboog op den grond en stelden zij den zalige voor hem, en begon hij toornig met hem te spreken, door middel van een tolk, terwijl hij aldus sprak: »O booswicht, die den dood verdient! wat doet gij hier, en indien gij geen slecht mensch waart, zoudt gij niet in woeste en vreeselijke bergen wonen, en tusschen de leeuwen en wilde zwijnen. Waarom

1) De beide Mss. hebben de zonderlinge lezing ܫܡܢܝ. Indien dit geen bijvorm van ܫܡܝ is, wat ik niet geloof, of er oorspronkelijk niet ܫܡ ܠܝ gestaan heeft, dan is dit eene corruptie voor ܫܡܝ.

zijt gij tegen uwen heer opgestaan? Dezen geheelen berg zal ik in brand steken, en die daarin wonen verstrooien en dan weggaan." Vele dingen nu sprak hij tot hem met Assyrischen trots. En de zalige begon, terwijl hij voor hem stond, volgens zijne gewoonte, met alle nederigheid te spreken: Staat gij mij toe te spreken of te zwijgen, doe wat gij goedvindt" Hij zeide tot hem: »Spreek bondig wat er te zeggen valt." Hij zeide tot hem: »Wees verstandig en onderzoek, en zie. Dat geene van die dingen, welke gij over mij gezegd hebt, waar is, zal uwe hoogheid vernemen, indien ook zij, die u gebracht hebben, naar waarheid willen zeggen, dat ik niet ben, zooals gij gezegd
hebt, noch die heiligen, die immers vele jaren in dit ge- 51
bergte wonen." En terstond naderde de ellendige Cometes, en kuste dien »comes" op het gelaat, en zeide tot hem: »Bij uw leven, heer, beveel hem te gaan zitten, want deze dingen zijn niet bij hem." Terstond trok die »comes" zijn zwaard, en stond op als om hem te slaan, en zeide toornig tot hem: »Hoe hebt gij ons bedrogen en voor den Marzbân vele dingen over den man gezegd?" En terstond gebood hij hun, die met hem waren, en werd de geheele cel, waar de zalige woonde, doorzocht, maar iets, van hetgeen zij meenden [te zullen vinden], vonden zij niet. En dadelijk stonden zij in der haast op en brachten hem van dat gebergte naar beneden, en plaatsten hem op een rijdier, dat bij hen was. Het was de eerste dag der [maand] Schebat [1]). Zij dreven de paarden van drie uur op den dag tot middernacht voort, ronddolende zonder weg, door sneeuw en ijs, terwijl zij den weg niet konden vinden, die naar

1) Februari.

Nisibis voerde, omdat hen de duisternis en donkerheid van den nacht bedekte. Naar Nisibis namelijk had de Marzbân hun geboden, dat zij den man zouden voeren als een pand, totdat hij ontvangen had, wat hem beloofd was, en daarom waren zij genoodzaakt in de woestijn dien weg te vinden, maar zij vonden hem niet. En zij stegen van de
52 paarden af op zekeren heuveltop, en plaatsten den verdrukte in het midden, en omgaven hem allen als een ring, terwijl zij zaten en hunne paarden aan den nek hunner heeren gebonden waren. Want die nacht was een bittere nacht, van benauwdheid en treurigheid en koude. De Perzen vervloekten dan ook hen, die hen misleid hadden, vooral omdat zij niet gevonden hadden, wat zij hun hadden doen gelooven. En toen zij des morgens opstonden en zagen dat het ijs zich vastgehecht had aan zijne lippen [1]) en zijn baard, en dat door hem niets gebruikt was, sinds zij hem gegrepen hadden, en om zoo te zeggen weinig levensgeest in hem was overgebleven, en de Magiërs, van hem, die met hem gevangen genomen was, en een weinig hunne taal verstond, vernomen hadden, om welke reden hij gegrepen was, vreesden zij voor den man, dat hij hen zou vervloeken, en waren zij in hunne oogen zeer bezwaard [2]). En toen zij den volgenden dag in het bewoonde land kwamen, weken zij in een dorp af, om te overnachten, en sloten hem op in een huis dat versterkt was, opdat hij bewaard zou worden. En in dat huis was eene vrouw, die binnen die twee dagen, waarin zij daarheen kwamen, baarde. En terwijl zij in al dat levensgevaar ver-

1) Wel te verstaan: zijn knevel.
2) De bedoeling hiervan is door mij niet verstaan.

keerde, schreeuwde zij over de bespotting en verachting van den heilige (het was namelijk eene geloovige vrouw): Een man, die zelfs het gelaat zijner moeder niet vrijelijk durft aanzien, hebben zij doen wonen bij eene kraamvrouw, terwijl hij met zorg bewaakt wordt!

Toen zij hem nu naar Nisibis gebracht hadden, gaf de
Marzbân bevel, en sloot men hem in een hospitium op, en 53
gaf men hem Magiërs [1]), opdat zij hem bewaken zouden, en met hem in zijn gevangenhuis sliepen allen van binnen, en wanneer hij uitging om eene natuurlijke behoefte te verrichten, gingen sommigen hunner met hem uit, en bewaakten hem zorgvuldig. Zijnen gewonen dienst echter hief hij niet op, zelfs niet als die heidenen hem bespotten of uitlachten. En eenige dagen daarna zag de Marzbân, dat hij, die gegaan was, om aan Ephraïm te zeggen en te boodschappen: »Johannes is gegrepen en in Nisibis opgesloten" uitbleef, en hij vraagde in het geheim zorgvuldig: »Wat heeft deze man misdreven, dat hij door de Romeinen is aangeklaagd, en zij hem hebben laten grijpen en opsluiten als een boosdoener?" En toen hij vernam dat het leugens waren, die men van hem verteld had, beval hij dadelijk, en kwamen alle voornamen der stad bij hem samen en alle bevelhebbers der troepen, die in de stad waren, en liet hij hem uit de plaats, waar hij opgesloten was, halen, en stelde hij hem voor zich. En toen hij binnenkwam en allen, die vergaderd waren, op den grond voor den man gezeten waren, zag hij zijn gelaat, en zijne

1) Men zou eigenlijk verwachten: »gaf men hem (Acc.) aan (ܠ) Magiërs," welke vertaling volgens Noldeke, Kurzgef. Syr. Gramm. § 290 echter ook hier mogelijk is.

schoonheid, en zijne gestalte, en zijne gematigdheid, en zijne ingetogenheid en zijn liefelijk aangezicht. Hij strekte zijne hand naar zijne grooten uit, en wenkte hen daarmede. Het is [1]) namelijk de gewoonte der Perzen, vooral der Ma-
54 giërs, dat, indien zij elkander iets, dat zij denken, zwijgend en zonder spreken willen bekend maken, dat zij het dan duidelijk bekend maken door een wenk met hunne vingers. Hij wees hun dan [2]) door een vingerwenk aan: »Deze man is een vrije, en geen slaaf, een ingetogene en geen boosdoener." En een van de grooten, die gezeten waren, welke Christen was, sprak en zeide: »Indien deze bij den keizer binnen komt, staat hij dadelijk voor hem op, naar de wet der Christenen, want zooals ik verneem is hij een bisschop." En toen de Marzbân dat hoorde, beval hij dadelijk, dat hij voor hem op den grond zou gaan zitten. En hij sprak met hem door middel van een tolk, en die zeide tot hem in het Grieksch: »Hoe hebt gij het gewaagd, een man zooals gij, om zonder onze voorkennis naar ons land over te gaan. Weet gij niet dat deze staat eene andere is." De zalige sprak en zeide tot hem door den tolk in het Grieksch: »Niet voor het eerst ben ik naar dit land overgegaan. Dit is de derde maal, dat ik overga, om bij deze heiligen te bidden, die immers vele jaren op dat gebergte wonen, waaruit gij mij als een boosdoener gegrepen hebt. Wie ben ik dan, dat uwe hoogheid van mij moest weten. en ik dan eerst over zou trekken. Ik ben een arm man, zooals gij ziet. En thans, nu er geheel en al vrede is tus-
55 schen deze twee rijken, ken ik geene twee staten, want

1) Eigenl.: Het was.
2) De Mss. hebben: »iets" doch dit geeft geen zin.

de twee vorsten zijn broeders in liefde. En indien ik hier ben, meen ik, dat ik in het Romeinsche gebied ben, en indien ik in het Romeinsche gebied ben, meen ik, dat ik hier ben wegens den vrede." De Marzbân zegt: »Hoe zegt gij dat gij een arm zijt, terwijl gij veel goud bijeenbrengt van hen, die tot u komen." De belijder zegt: »Ziet, plotseling hebben mij, die gij gezonden hebt, gegrepen. Laten zij zeggen wat zij bij mij gevonden hebben, toen zij mij gegrepen en doorzocht hebben. Ook verzoek ik, dat uwe hoogheid, indien het niet lastig is, terwijl ik hier gevangen blijf, waarheidlievende menschen zende, en dat zij ons geheele land doorgaan mogen, en vragen zoowel aan mijne vijanden, die mij beschuldigd hebben, als aan mijne vrienden, en laten zij aantoonen dat door mij van iemand iets aangenomen is. En indien iets waar bevonden wordt [1]) van dat gene, waarvan ik beschuldigd wordt, moge ik midden in deze stad gekruisigd worden. Wat ik van mijne ouders bezat, heb ik weggegeven, en zou ik dat van anderen nemen?" De Marzban zegt: »Waarom zijt gij oproerig tegen den keizer, en hen die in zijn land heerschen? Weet gij niet dat hij kwaad doet, die tegen zijn heer opstaat. Ik wil u verzoenen met de Romeinen, doe hun wil, en gij zult in rust en vrede leven." De zalige zegt: »Ik ben niet oproerig tegen onzen overwinnenden en vreedzamen en menschlievenden keizer, maar zoo goed als een van mijnsgelijken, zooals wij ook verplicht zijn, ben ik zijn onderdaan, voor zoover de we- 56
reld aangaat. En ik bid voor hem dat hij naar den wil Gods zijn rijk moge besturen." En toen hij hoorde dat

1) Eigenl.: iets achter mij gevonden wordt.

hij den keizer zoo prees, riep hij en zeide, zoo als zij gewoon zijn te prijzen: »Het geluk van den koning der koningen, die Gode gelijk is, zij met u," en hij zeide tot zijne grooten: »Verwondert u daarover, hoezeer zij, die hem aangeklaagd hebben hem [1]) voor ons hebben verborgen. Of hoezeer hij hen prijst, en toont dat hij hen liefheeft."" De zalige zegt: »Uwe hoogheid verneme, dat zij mij om niets anders vervolgen, dan omdat ik mijn geloof niet verlaat, waarin ik ook gedoopt ben, zoo goed als mijne haters, en mij niet aan een ander [geloof] onderwerp, dat ook zij vroeger, evenals ik, verwierpen." De Marzban zegt: »Ik ben een Magiër en heb twee zonen. Indien onze heer, de koning der koningen, tot mij zeide: »»Indien gij niet verandert, wat gij gelooft, en iets anders aanneemt, zal ik in uw bijzijn uwe beide zonen slachten"";zou ik het toelaten dat zij van hun beider bloed in mijn mond goten, en niets veranderen van hetgeen ik geloof. Ik heb namelijk vernomen dat het leugens zijn, die van u verhaald worden." En na vele andere dingen die hij hem vraagde, en waarop hij antwoord gaf, zoo als het betaamde, zond hij hem naar de plaats waar hij opgesloten was. Hij meende namelijk dat hem door Johannes een
57 geschenk zou gegeven worden. En iemand van de zijnen kwam en zeide tot hem: »Indien gij iets te geven hebt, laten wij, omdat wij weten, dat gij onrechtvaardiglijk gegrepen zijt, u los, en kunt gij vluchten." De zalige zeide tot hem: »Waarlijk niet, indien de keizer van ons, Romeinen, kwam en mij aangreep en tot mij zeide, dat ik

1) D. i. zijn waren aard.

vluchten moest, zou ik niet gevlucht zijn. En ik bezit niets, en met Gods hulp vrees ik niemand".

En toen hij daar in Nisibis drie dagen had doorgebracht, zond Ephraïm, wat hij aan de Perzen beloofd had. En zoodra zij dat aangenomen hadden, gaven zij bevel, en werd hij den Romeinen overgegeven. En zij geleidden hem en brachten hem naar Dara met eene groote macht, die hem aan de grens ontving. En daar werd hij vijf dagen gevangen gehouden. En daarin deden Mamas, de bisschop van Dara, en allen, die den menschen behaagden, en niet Gode, zeer hun best, dat hij naar hen hooren en met hen instemmen zou, en hij zeide tot hen na vele bewijzen, die hij hun gaf, dat zij kwaad deden door met geweld de menschen te dwingen, dat zij tegen hun wil zich zouden laten overhalen, tot iets, dat niet waar was: »God vergeve u dat gij begeert den menschen te behagen en niet Gode, aan Ephraïm en niet aan de waarheid."

En omdat Ephraïm gereed stond in Risch'aina (Rhesina) te komen, en daar, zooals hij meende, den heiligen
Johannes, zooals velen, in zijne strikken te vangen, ont- 58
boden zij hem tegen den tijd dat hij [Ephraïm] kwam, en brachten hem daarheen met vele Romeinen. En toen hij binnenkwam, verzamelden zich tegen hem de bisschoppen, die zich daar bevonden, en de komst van hun hoofd afwachtten. Zij zeiden tot hem: »Waartoe dienen u al deze dingen? Waarom brengt gij aldus de kerk in beroering? Waarom houdt gij u niet stil, zooals uwe ambtgenooten? Welke canon staat u toe te doen wat gij doet?" Hij zegt tot hen: »Wanneer er wanorde is, neemt de kerk de nauwkeurigheid der kanons niet in acht, zooals gij

weet en kunt vernemen. Welke nauwkeurigheid heeft de wegens zijne vroomheid gedenkwaardige en heilige martelaar Eusebius, bisschop van Samosata, in acht genomen, in dat wat hij deed, toen de Arianen de kerken in hunne macht hadden, of Athanasius, de Groote, of anderen, die hun gelijk waren?" Zij zeggen tot hem: »Stil met deze dingen die u niet baten. Hoor ook nu nog naar den Heer patriarch en hij zal alles oplossen en vergeven, en gij zult met eer en lof naar uwen zetel gaan." Hij zegt tot hen: »Wien hebt gij dan gehoord, dat ik ben? Gij behoordet te gaan weenen over uwe zonden. Weeklaagt niet over mij, niemand slaat zijn hand aan het ploegijzer, en ziet achterwaarts, en is geschikt voor het koninkrijk Gods (Luc. 9 : 62), volgens het onderwijs van onzen Ver-
59 losser. En hij zegt verder tot ons: Gedenkt der vrouw van Lot (Luc. 19 : 32) en ook staat in den profeet Ezechiël geschreven: Wanneer de volken [1]) des lands voor den Heer inkomen, op den tijd van het feest, zal degeen, die door de noordelijke poort binnengaat om te aanbidden, uitgaan door de zuidelijke poort, en die door de zuidelijke poort is ingegaan, door de noordelijke poort uitgaan en niet terugkeeren door de poort, waardoor hij ingegaan is, maar daar tegenover uitgaan (Ez. 46 : 9)." En toen hij de toepassing daarvan wilde zeggen, krachtens het doel, dat door hem gesteld was om te zeggen, hetgeen hij ook tegen hun wil tot hun zeide: Het betaamt hun, die door Christus onderwezen zijn, en zijne levendmakende geboden op zich hebben genomen, niet achterwaarts om te keeren, en te denken aan de dingen die op aarde en niet

1) De Pesch. heeft: het volk.

die in de hemelen zijn, en met de tijden te veranderen, en zich te wenden naar elken wind, en te steunen op elk hout, en langs elken weg te gaan, en te drinken van alle wateren, daar de wijsheid tot schande wordt gemaakt door hen, die daarin verkeeren, maar het betaamt den sterken vast te houden aan hunne waarheid en hunne levenswijze, ieder in zijn rang, die behoort tot de rangen der Christenen, toen zeide een van hen namelijk Asylus, bisschop van Risch'aina (Rhesina) [1]: »Dat wat gij boven gezegd hebt, staat niet in het boek van Ezechiël. En de 60
zalige zeide tot hem: »Waarlijk, men moet ook tot u zeggen: Daarom dwaalt gij, omdat gij de schriften niet kent, noch de kracht Gods (Mth. 22: 29). En hij zeide tot hen: »Ook indien gij meerdere dingen dan deze zegt of door aandrang of door bedreiging, ik ben niet als de polyp, van wien geschreven staat, dat als hij wil schaden, opdat hij die spijze vinden moge, het hem natuurlijk is zich te veranderen in de kleur van alles, wat hij nadert [2]." En allen werden toornig en stonden op en gingen heen. En den volgenden dag vergaderden zij zich in het winter-secretarium [3]) der kerk en lieten hem roepen en spraken hetzelfde tot hem, terwijl zij hem verleider en beroerder der kerk noemden. En hij zeide tot hen: »Wie beroert

1) Greg. Bar Hebr. Chr. Eccl. I. p. 205 heeft i. p. v. ܐܣܘܠ, ܐܣܟܠ, Ascolius gelezen. Dat het echter ܐܣܘܠ wezen moet blijkt uit Zach Mit. p. 289. 6 (Anecd. Syr. t. III).

2) De vergelijking van den veranderlijke met een polyp vindt men reeds Ps. Phocylides 45. Verder wordt deze eigenaardigheid der polypen vermeld Physiologus Leidensis (Anecd. Syr. IV) c. 75 en Basilius Hom. VII de Hexaëmero (opera ed Garnier 1721 t. I. p. 65).

3) Het secretarium of diaconicum magnum is de sacristij, zie Bingham Origines s. Antiquitates Ecclesiasticae VIII 6, 22 en 7, 7 Moll. Gesch. v. h. kerkelijk leven der Christenen, IIde uitg. Leyden 1855, 57 II. bl. 47.

de kerk Gods, ik, of zij die groote legerscharen van Gothen met zich voeren, en met geweld het volk Gods dwingen, dat het door alle kwellingen onderdanig zal zijn

. . . .

. . . . [1])

Wanneer hebt gij gezien of gehoord dat de menschen door zwaarden en stokken de kerk binnengingen. Wien heb ik
61 verleid, zooals gij zegt, daar ik de bergen en woestijnen niet dan enkele malen heb verlaten. Gij hebt goud, gij hebt vrijheid van spreken, van u is om zoo te zeggen de geheele aarde. En gij geeft hooge ambten, en ook belooft gij beloften en ofschoon dit zoo is, ontvluchten u de menschen als vijanden. En gij zegt dat ik de wereld verleid hebt, terwijl ik niet een ding bezit van hetgeen gij hebt. Want het betaamde dat zij u gehoorzaam waren, die dit alles bezit, en niet mij, een armen man. Indien iemand bij mij komt, en mij vraagt om de waarheid, wilt gij dat ik zal liegen. Dat ik de waarheid zeg, misleid ik daarin?" En daarna sprak tot hem Christophorus, de choorbisschop van Amid na eenigen tijd: »Door uwe haren pij, en uwe zwarte kleederen, en uwen langen baard verleidt gij de wereld." De zalige zeide tot hem: »Dit is taal van kinderen, die niet onderwezen zijn. Derhalve is ieder die in haar gekleed is of zich kleedt als de oude heiligen, die ons dit voorbeeld van nederigheid gegeven hebben, en zijn die anderen, van wie de Heilige Schriften getuigen dat zij in dat nederig gewaad Gode welgevallig
62 waren, naar uw woord, verleiders. Ook gij zijt in eene

1) De beteekenis dezer woorden versta ik niet. Letterlijk zou men kunnen vertalen: en die zich aansluit bij de waarheid, maakt uit tituli wereldsche bezittingen, als in de dagen der heidenen.

haren pij gekleed, en niemand zou u te recht een verleider noemen." Zoo begonnen zij hun gesprek tot hem en zoo eindigden zij het.

Er waren nu in deze stad Risch'aina menschen in niet geringen getale verzameld, uit dorpen en andere steden En ook waren velen door de zorg van eenige menschen toegerust om valsche beschuldigers te worden. Maar de Heer legde hun allen het zwijgen op. Zij getuigden namelijk behalve vele andere zaken, dat hij veel geld uit de handopleggingen bijeengebracht had. En daarin werd weder hunne leugenachtigheid in het aangezicht geslagen, en overwon de waarheid. Want dit werd met ijver onderzocht, doch er werd niet ontdekt dat hij van iemand iets genomen had, noch hij, noch zij die met hem waren, zelfs niet eene mnâ.

En toen de patriarch Ephraïm met het groote leger, dat bij hem was, aankwam, ontvingen zij hem met groote praal, met spannen, en wagens, en opgetuigde muilezels. En den dag nadat hij zijne intocht had gedaan, in den avond, liet hij den heilige komen van de plaats, waar hij opgesloten was, terwijl voor en achter hem vele Romeinen gingen, stokken dragende. Er was nu om zoo te zeggen, geene plek, waar iemand eene schrede kon zetten of gaan wegens de menschen, die tot dit schouwspel vergaderd waren. En de Romeinen die hem geleidden kliefden de groote menigte, en konden ternauwernood hem es tusschen zich er door brengen, terwijl allen, die geloovig waren zeiden: Dien gij van uwe jeugd tot uwen ouderdom gediend hebt, Die zij met u. En hij trad voor Ephraïm, waar hij toegerust gezeten was in het secretarium der kerk, en hier en daar zaten bisschoppen en veel

van hun volk stond voor hen. Men zeide tot Ephraïm: »Spreek niet met hem voor het volk, want voor dat uwe vroomheid hier kwam, spraken wij vele dingen tot hem, opdat hij zich zou laten overtuigen. En hij antwoordde ons dit en dat [1]), en bijna zou er daardoor een oproer ontstaan zijn." En Ephraïm stond dadelijk op en voerde hem mede, en ging het doophuis binnen met eenigen van de zijnen en anderen uit de aanzienlijke wereldlingen en Rufinus zijn scholasticus [2]). Eenigen dan van onder degenen die stonden, riepen en zeiden: »Deze moet verbrand worden. Deze moet gesteenigd worden."

Er terwijl al het volk buiten wachtte om te zien, welk einde de zaak zou nemen, begon Ephraïm tot Johannes aldus te spreken: »Zulk eene eer bedeel ik u toe, dat ik niet met u wil spreken, terwijl ik zit en gij staat, maar laten wij in liefde en vrede samenspreken. En ten eerste bid ik God, dat indien ik de waarheid tot u spreek, hij uw hart moge openen om naar mijne woorden te hooren,
64 indien gij het echter voor dwaling houdt en niet wilt overtuigd worden, laten wij u los." Johannes nu zeide hierop. »Ik begeer bij u niets te zeggen, en indien ik al sprak, zou het mij niet baten, zooals het velen niet gebaat heeft, die beter zijn dan ik, welke met u vele malen gesproken hebben. Kan een arme als ik met een patriarch in deze wanorde spreken, terwijl de patriarchen en metropolitanen, om niet te zeggen het geheele concilie behoorde vergaderd te worden over deze zaak, opdat dat, waarover strijd bestaat, beslecht worde, zooals het de ge-

1) Dit schijnt de zin te zijn van ܕܐܟܘܬܗܘܢ.

2) Scholasticus is een wereldlijk defensor der kerk, Moll. Gesch. v. h. kerk. leven. I. 244.

woonte is der heilige kerk." Ephraïm zeide: Ieder mag over het geloof spreken, en niemand let op de waardigheid, noch op iets anders, maar het is ieder geoorloofd over het geloof te spreken wat hij verlangt. Want niet wijzen of sophisten hebben ons geloof ontdekt, maar schoenmakers, en visschers, en andere mannen. Zeg ons dan: Waarom meent gij dat wij iets onbehoorlijks zeggen. Want het betaamt niemand, indien hij een wangeloof heeft, zijn geloof te rekken en den Joden en Samaritanen te gelijken, van wie ieder weet dat zij een slecht geloof hebben, en welke beschaamd worden door die andere Joden [1], en voor welke het goed is, dat zij, omdat zij slecht gelooven, sterven. Het betaamt ons dan, ons van het kwade tot het goede te bekeeren." Johannes zeide: »Gij hebt 65
goed gesproken, de woorden zijn juist, ik zal [echter] nu niet met u spreken, daar er geen waarheidlievende tusschenpersonen zijn, om de zaak te onderzoeken en den overwinnaar voor overwinnaar, en den overwonnene voor overwonnen te verklaren. Er is hier geen tusschenpersoon, die zonder aanneming des persoons oordeelt." Ephraïm zeide: »Omdat dit u behaagt, zal ik zwijgen. Er zijn hier leeken. Spreek met hen wat gij wilt." En terstond naderde de scholasticus Rufinus, en pakte zich met alle ruwheid samen onder den baard van den zalige, terwijl hij met de oogen staarde en zijn mond bij het spreken verwrong. Want zoo was hij gewoon te spreken. En hij sprak tot hem op een harden en toornigen toon aldus: »De geloovige Kerk leert: Een uit de drieëenheid, het woord Gods heeft zich belichaamd en is mensch geworden,

1) Welke andere Joden dit zijn, weet ik niet.

(en als Moeder Gods belijdt en verkondigt zij Vrouw Maria), in zijne wonderen en zijn lijden [één] [1]). Zeg voor de geheele stad: Waarin berispt gij de Heilige Kerk?" Johannes zeide: »Gij zult mij geen schrik aanjagen door uw geschreeuw. Of meent gij dat gij mij bevreesd zult maken? Laten wij tijd nemen tot redeneering. Ik dan verkondig nu, en alle dagen mijns levens, ééne natuur en hypostase van God het woord, die zich belichaamd heeft, zooals de Heilige Vaderen, en de zalige Cyrillus, die grooten strijd heeft gevoerd tegen diegenen, welke na de éénwording twee naturen leerden." Rufinus zegt: »Het woord Gods, dat zich belichaamd heeft, is toch niet ééne natuur, gij leert toch niet ééne natuur van God het Woord en
66 het lichaam?" Johannes zegt: »Niet aldus." Rufinus zegt: »Derhalve is de natuur van het Woord eene andere dan de natuur van het lichaam." Johannes zegt: »Gij zijt goed begonnen, maar verkeerd geeindigd. Ik leer niets nieuws, zooals gij zeidet. Veel, noch weinig wenschte ik u te antwoorden. Want hij, die met u spreekt, vecht met de lucht. Ik leer, zooals door de Heilige Vaderen geleerd is, zooals ik boven gezegd heb: ééne natuur en hypostase van God het Woord, die zich belichaamd heeft, zonder verwarring en zonder verandering, en twee na de éénwording leer ik niet, uit twee naturen ken ik den eenen Christus. Zij dan die leeren: twee na de éénwording staan tegenover de Vaderen. Rufinus zegt: »Die twee naturen staan vast. Men mag ze niet dooreen warren. Johannes zegt: Vraag niet de dingen die u voor den mond komen.

1) Dit laatste woord staat wel niet in den tekst, maar moet in gedachte gesuppleerd worden, daar de gewone formule is: ܕܘܒܪ̈ܐ ܘܚܫܐ ܚܕ.

Hoor naar den zaligen Cyrillus die in zijne verhandeling: dat Christus één is, aldus gesproken heeft: Wie is er die zoo waanzinnig en ongeleerd is, dat hij zou meenen dat of de natuur van het woord veranderd is in dat wat zij niet is, of dat het vleesch bij wijze van verandering in die van het Woord is verkeerd. Want dat
is onmogelijk. Wij leeren dus dat hij één Zoon is, en ééne 67
zijne natuur, ook al wordt het erkend, dat hij geworden is door de aanneming van vleesch, dat eene intellectueele ziel bezat [1]). Open wederom uw oor en luister naar dit uit zijn brief aan Acacius, hetwelk is: Daarom dus terwijl wij dat, waaruit die eene en eenige Zoon en Heer Jezus Christus bestaat, als in gedachten aannemen, zeggen wij wel dat twee naturen één zijn geworden, maar na de éénwording, daar reeds de scheiding in tweeën heeft opgehouden, gelooven wij de natuur van den Zoon als die van eenen, maar mensch en vleesch gewordene [2])." Rufinus zegt: »Is dat wat gij met uwe gedachte ziet iets of niets, of heeft eene van haar de andere verslonden?" Johannes zegt: »Wederom is door den zaligen Cyrillus gezegd: Wanneer derhalve de wijze der menschwording wordt onderzocht, ziet bestendig het

1) Cyrilli opera (ed Aubert) Tom V. pars I. Quod unus sit Christus p. 785. Εἶτα τὶς οὕτως ἐμβρόντητός τε καὶ ἀμαθὴς εἴη ἂν ὡς ἢ τὴν θείαν οἴεσθαι τοῦ λόγου τετράφθαι φύσιν εἰς ὅπερ οὐκ ἦν, ἢ μεταχωρῆσαι τὴν σάρκα κατά γε τὸν τῆς ἀλλοιώσεως τρόπον, εἰς τὴν αὐτοῦ τοῦ λόγου; ἀμήχανον γάρ· ἕνα γε μὴν υἱὸν, καὶ μίαν αὐτοῦ φύσιν εἶναι φαμέν, κἄν εἰ ἐν προσλήψει γενέσθαι σαρκὸς, ψυχὴν ἐχούσης τὴν νοεράν. De woorden κἄν εἰ ἐν προσλήψει γενεσθαι zijn niet in orde.

2) Cyrilli opera (ed. Aubert) t. V pars. II. Ep. ad Acacium (p. 115 der brieven). Ταύτῃ τοι τὰ, ἐξ ὧν ὁ εἷς, καὶ μόνος υἱὸς καὶ κύριος Ιησοῦς Χριστὸς, ὡς ἐν ἐννοίαις δεχόμενοι, δύο μὲν φύσεις ἡνῶσθαι φαμέν, μετά δέ γε τὴν ἕνωσιν, ὡς ἀνῃρημένης ἤδη τῆς εἰς δύο διατομῆς μίαν εἶναι πιστεύομεν τὴν τοῦ υἱοῦ φύσιν, ὡς ἑνὸς, πλὴν ἐνανθρωπήσαντος καὶ σεσαρκωμένου.

menschelijk verstand twee die met elkander op onuitspre-
kelijke en onverklaarbare wijze......... [1])." En meteen
brak Rufinus het woord van Johannes af, en stond hem
niet toe dit citaat te voltooien, en zeide schreeuwend: »Zie
gij hebt gezegd: twee die het menschelijk verstand ziet,
en hij riep met beide armen ten hemel uitgebreid, en voor
Johannes staande tusschen hem en Ephraïm, zeggende: »Chris-
68 tus heeft overwonnen, de kerk heeft overwonnen! God is
eenig. Door een leek [2]) is hij beschaamd geworden, zoodat
hij rechtzinnig belijdt." En zij riepen allen met geschreeuw
en lieten Johannes niet toe te spreken. Want zij wisten
wat hij op het punt stond van te zeggen. En terstond
ging Ephraïm uit tot het volk en liet Rufinus en de an-
deren al disputeerende bij hem achter. En hij ging uit en
zeide tot het volk: »Ziet, gij hebt gezien, met welk eene
eer ik hem ontvangen heb, en ik vroeg hem binnen hoe
hij geloofde, en wat wij belijden, belijdt ook hij, en ook
hij heeft gezegd: Twee naturen aan den Christus. Nu is
hij beschaamd gemaakt zoodat hij met ons communie moet
houden." En terstond riepen allen die, zooals geschreven
staat, door handvollen gerst en stukken brood gehuurd
waren (Ez. 13 : 19), omdat hun hoop alleen dit was, wat
hunne vleeschelijke oogen zagen, en hun God hun buik
was, en hun roem hunne schande (Phil. 3 : 19) en zij, zoo
als geschreven staat, niet onzen Heer Jezus Christus dien-

1) De plaats heb ik in Cyrillus' werken niet kunnen wedervinden Eene dergelijke uitspraak vindt men in de Ep. ad Succensum I (Aubert V p. II p. 187 der brieven). Ἐννοοῦντες τοίνυν, ὡς ἔφην, τῆς ἐνανθρωπήσεως τὸν τρόπον, ὁρῶμεν ὅτι δύο φύσεις συνῆλθον ἀλλήλαις καθ᾿ ἕνωσιν ἀδιάσπαστον ἀσυγχύτως καὶ ἀτρέπτως.

2) De uitdrukking in den tekst herinnert aan het jong Hebreeuwsche עם הארץ, waaronder ook een individu wordt verstaan.

den, maar hun buik (Rom. 16 : 18) wier gedachte geheel en al op de aarde was (Phil. 3 : 19) terwijl zij het toekomstig oordeel der goddeloosheid niet zagen, dat de rechter, zonder verdraaien uit zal brengen, [terstond riepen die, zeg ik], met ééne stem, het geweld van den goddelooze aldus prijzend: »Vele jaren [levens] den waren leeraar Mar Ephraïm! Vele jaren den verkondiger der waarheid! Wie niet met u instemt is een sectaris," behalve andere onreine dingen, die zij riepen. En terstond werd er eene akte gemaakt, en daarin schreven zij valschelijk dat Johannes twee 69
naturen van Christus geleerd had. En terwijl de dag zich ten ondergang neigde, disputeerden Rufinus en zijne gezellen met hem, terwijl de zalige in al die koude in het doophuis opgesloten was, en terwijl zij bij afwisseling spraken tegen hem, in wien, om zoo te zeggen, weinig leven was overgebleven. Het was namelijk vastentijd. En door de vermoeienis van het vasten en de groote koude drong ternauwernood zijne stem naar buiten door. En daarna brachten zij hem naar de plaats, waar hij vertoefde, en sloten hem in het binnenste van het huis op, en van binnen bij hem en buiten de grendels stelden zij wachters. En den volgenden dag kwam de verzoeker Rufinus en begon met hem te disputeeren, terwijl zijne knieën naast de knieën van den zalige geplaatst waren en sprak hij met geschreeuw, terwijl hij zijn mond en hoofd als een waanzinnige draaide volgens de klemtoonen [1]), die hij bij het spreken legde, en noemde hem een Manichaeër. En de zalige zeide tot hem: »Gij spreekt altijd door, en geeft mij geene gelegenheid om te spreken. Zoo hebt gij ook gisteren met mij gedaan voor uwen pa-

1) ܛܢ̈ܘܣ schijnt het Gr. woord *τόνος* te zijn.

triarch, dat gij mijn woord hebt afgebroken, door het slot waarvan gijlieden niet weinig verbitterd waart. Dit is niet het kenteeken van Scholastici. De houding uwer wijsheid is niet goed. Zoo [1]) onderwijst gij de wereld. Zoo is ook
70 Mondhir, de Arabier, met geweld onderwezen. En Rufinus zegt: »Acephaal [2]) wie is uw hoofd. Wien volgt gij?" Johannes zegt: »Ons hoofd is Christus, en na Christus de patriarch Mar Severus en de patriarch Mar Theodosius, met alle overige orthodoxe bisschoppen, die vervolgd zijn om der waarheid wille." En dadelijk sprong de driftige Rufinus overeind, en stortte smaad uit over den heiligen Johannes, en over die, wier namen hij vermeld had, met groot geschreeuw, zooals zij, die bezocht zijn door booze geesten en niet weten wat zij zeggen, en niet bemerken of zij de martelaren bespotten, of dat zij hen prijzen. En hij ging van hem weg met al dien daemonischen toorn.

En zoo deden ook die anderen, van dezelfde partij, die tot den zalige kwamen. Vooral Basiliscus, de notarius [3]) van Ephraïm bespotte hem openlijk. En toen zij zagen dat zij door die ruwheden, wat zij dachten, niet tot stand brachten, veranderden zij deze taktiek, en begonnen met een andere nl. met vriendelijke vermaningen. En zij lieten hem brengen naar de plaats, waar Ephraïm en de zijnen vergaderd waren, in den avond. En hij sprak tot hem met vriendelijkheid met vele woorden, opdat hij door hen zich zou laten overreden, en gedurende langen tijd naar

1) Verkeerde interpunctie.

2) Naam aan eene sekte der Monophysieten gegeven, en ook wel op allen toegepast.

3) Het Ms. heeft: bewaker. Notarii secretarissen. Bingham Antt. Eccless. III. 13. 5. Moll. Kerkelijk leven. I. blz. 247.

zijne plaats zou gaan. En toen zij zagen dat hij ook hierdoor zich niet door hen liet overreden, werden zij nog meer geschokt dan zij reeds waren. 71

En Bar Chili van Amid, bracht hem naar een huis, en stelde hem verder dezelfde vriendelijke vermaningen voor. En toen hij zag, dat hij zich door hunne listen niet liet overreden, riep hij en zeide tot den heilige: »Geef een woord [1]), dat gij niet vlucht. Gij zijt een leugenaar en niemand bevestigt uw woord." Johannes zegt: »Wijze rechter [2])! Eene verklaring of een eed is hetzelfde. Indien gij geloof slaat aan eeden, waarom maakt gij eene akte. Ik beloof dat ik niet vlucht. Ook niet indien de keizer tot mij zeide, dat ik moest vluchten, zou ik vluchten. Doet wat gij kunt."

En na dit alles en meer dan dit, dat zij met hem deden, zonden zij hem met vele soldaten, die aangesteld waren om hem over te brengen, naar Antiochië. En zijne reis duurde van dat zij hem uit Nisibis weggevoerd hadden, totdat zij hem Antiochië binnen brachten dertig dagen, terwijl hij van stad tot stad met zorg gevoerd werd, opdat zij hem ook aan de wereld zouden vertoonen: »Dit is die Johannes die deze dingen aan hen, ziet vele jaren, deed," opdat de handen van diegenen slap zouden worden, die naast God op hem vertrouwden, dat door hem in orde gebracht zou worden, wat door het afdalen van Ephraïm naar het Oosten bedorven en ontworteld was. Toen nu de zalige in Charan gekomen was, terwijl hij naar Antiochië opging, sloot hem Cometes, die hem geleidde in een huis 72

---

1) Misschien met eene kleine verandering in de lezing: Geef antwoord.

2) Eigenl.: Een wijze van een rechter, vergel. het Hebr. נסיכי אדם. Micha V: 4. Dit is in den tekst natuurlijk ironisch.

op, in den hof van een man, van wien gezegd werd, dat hij een Heiden was, terwijl hij zorgvuldig bewaakt werd.

Vele kwade dingen dan deed deze Cometes den geloovigen, die hij uit Charan greep, en in de dorpen en steden die zij binnengingen, verduren. Aldus deed hij ook aan zijne partijgenooten. En indien hem op den weg iemand ontmoette hetzij een arme man, hetzij een rijke, hetzij eene vrouw, dan deed hij hun veel smaadheid aan om [verschillende] redenen, want hij meende dat om al die boosheden, die hij deed, hem als loon en vergelding daarvoor een plaats als Dux zou gegeven worden. Want wegens deze verwachting en deze belofte wierp hij zich in al deze boosheden. Op zekeren dag nu in Charan greep hij een orthodox diaken benevens anderen, en bond hem met een touw de handen op den rug, en hing hem gedurende langen tijd van den grond af aan de balken van een afdak. En hij, door benauwdheid gedreven riep en zeide: »Christus, Zoon Gods, help mij!" [Toen] uitte de drieste Cometes eene Godslastering, die voor ons niet gemakkelijk is om op te schrijven, opdat niet de hoorders in hun hart ontzet zouden worden. Hij werd dan genoodzaakt het avondmaal te
73 nemen, of eenige darîken te geven. Want deze ellendige was een Godslasteraar en trotschaard.

En wat ik van dezen man verhaald heb, dient opdat gij zien zoudt aan welk een misdadig dier deze heilige Johannes overgeleverd was door hen, die zich herders der Kerk noemden. Hoevele vriendelijke vermaningen, hoevele woorden van onderwijzing der Godsvrucht hoorde deze ellendige niet van dien gevangene, dien hij geleidde, ter verlossing zijner ziel, en geen enkel daarvan verteederde zijn harde hart. En toen deze den heilige Johannes had ge-

bracht [1]) en zij kwamen aan de Gigelikê [2]) bij de poort van Antiochië, vonden zij in het klooster dat van Comes Manasse heet, de choorbisschoppen der kerk van Antiochië en de oeconomi, en de defensoren der kerk van de stad en hunne notarii, en vele anderen, vergaderd, behalve de kloosterlingen van het klooster zelf en van die daarom heen, in alle onmenschelijkheid. En toen de vermoeide en terneêrgeslagene arbeider binnenkwam, en de soldaten die hem voerden, en hij onder hen stond, ontvingen zij hem naar hun voornemen. Het volgende is voldoende om die welke het hooren te doen weten, wat hunne hartstocht in dien tijd medebracht. Want de een stortte vloeken over hem uit, de ander goot spot uit, weder een ander schudde zijn [Johannes'] hoofd [3]), weder een ander trapte op zijne voeten, weder een ander sloeg zijne handen tegen elkander, want er was eene vreeselijke verwarring, en een hinderlijk gewoel. Het was namelijk het toppunt [4]) van dronkenschap. En zij spraken tot hem na hunne 74
kwetsende woorden: »Wij hebben van Mijnheer den Patriarch bevel ontvangen in dezen brief, dien hij ons zond, dat gij in dit klooster moet opgesloten worden en zorgvuldig bewaakt. Zie hier degenen, die wij aangesteld hebben om u te bewaken, en hen die met u zijn. Geef hunne namen aan den defensor op, en verklaart voor hem dat

---

1) Eigenl. het Gr. *ἀνάγειν*.

2) Het Ms. heeft het woord ܓܝ̈ܓܠܝܩܐ. Waarschijnlijk wordt daarmede eene voorstad van, of een dorp bij Antiochië bedoeld.

3) Het woord ܡܢܥܢܥ beantwoordt aan het Grieksche *κινῶν* zie Wright, Apocryphal Acts of the Apostles. Translation, p. 162, 202.

4) ܦܢܝܐ wending, keerpunt, van daar de tijd na 12 uur ܦܢܝܐ ܕܝܘܡܐ.

gij niet vlucht opdat wij eene akte maken die in rechten dienen kan. Hij zeide: »Elken dag vordert men van mij eene akte. Indien ik goed bewaakt word, waarom mij dan eene akte opgelegd." Allen echter riepen luid en zeide: »Gij maakt haar, en wordt ook bewaakt, opdat gij niet vlucht." En hij zeide: »Ik heb vele malen gezegd, en nu zeg ik ik het wederom, dat indien de keizer tot mij zeide, dat ik vluchten moest, ik niet zou vluchten, want ik ben niemand iets schuldig, en niemand is door mij eenig kwaad gedaan." En daarna schreeuwden zij allen vele dingen. En hij zeide tot hen: »Doet wat u bevolen is, en vermeerdert niet de bedreigingen, evenals uwe ambtgenooten. Wat gij echter vermoogt, neemt en doet dat."

En zij sloten hem in een kleine cel op, die binnen een huis was, hem en vier menschen van de zijnen. En zij plaatsten een grendel voor hen. Degenen nu, die aangesteld waren om hem te bewaken, waren zeven in getal, lecticarii[1]) en monniken en wakers[2]). Een nu van die wakers noemden zij
75 Barabbas, om zijne booze werken, die hem aanbevalen, zoodat hij waker werd in het huis[3]) van Mar Julianus, den martelaar. Hij sleepte namelijk mannen en vrouwen weg, en mishandelde hen en gaf hen aan de gevangenis over, omdat zij geen deel wilden hebben aan de dyophysietische haeresie. Ook de huizen der geloovigen waagde

1) De lecticarii of copiaten waren doodgravers en behoorden tot de geestelijken van den minsten rang zie Bingham, Ant. Eccl. III, 8. Moll. Kerkelleven, I, blz. 241.

2) Wie met deze wakers bedoeld worden, de ostiarii of deurwachters, of de parabolani weet ik niet. Zie over de eersten Bingham, l. l. III, 6. Moll. a. w. I, 234, 235. Over de laatsten Bingham, l. l. III, 9. Moll. a. w. I, 239, 240.

3) Wschl. eene kapel.

hij om dezelfde reden binnen te dringen, en dat hij zich ook met moord had ingelaten, zooals velen zeiden [en] ook zijne makkers die den heiligen Johannes bewaakten, behalve vele andere dingen, die door hem gedaan waren. Ziet deze werken bevalen hem aan en hij werd geestelijke. En omdat hij zoo schrander was, werd hij aangesteld om dezen heilige te bewaken. Welke boosheden nu hij hem deed verduren, is te veel om te beschrijven. Want hij tergde door veel lichtzinnig gelach, en door verwenschingen van lichtekooien [1]), en door scheldwoorden, en door verhalen van dansers, en ook door zotteklap zonder eind, en dat ik zeggen zou, hetgeen nog leelijker was, nl. de lichtzinnige en losbandige werken die hij deed, dat zou den hoorders de blos der schaamte naar het aangezicht jagen. En nadat hij dit deed, hetgeen geween en zuchten verdient, werd van allen een onafgebroken gelach gehoord. In den nacht dan vernachtte deze Barabbas in die kleine en enge cel bij den heilige en die met hem waren, met een zijner kameraden, binnen den drempel der deur, en
zijne andere kameraden die buiten waren, legden een grendel 76
voor hen die binnen waren, en legden zich op den drempel van buiten neder. En wanneer de zalige opstond om naar buiten te gaan voor eene natuurlijke behoefte, openden zij die buiten waren den grendel, en ging hij naar buiten, en wanneer hij weder binnen was gegaan deden zij den grendel weder op zijn verblijf, en niemand van die met hem waren, durfde met den heilige spreken, anders dan steelsgewijze en met inachtneming van den tijd Des daags dan openden zij den grendel, en ging hij naar buiten, als

1) Men zou eer aan loszinnige woorden dan aan verwenschingen denken.

hij wilde, naar dat buitenste huis, terwijl deuren en vensters bewaakt werden, en des nachts werd hij op zijne plaats opgesloten. Maar een [1]) van degenen die met den heilige waren. die hem overal aankleefde, en ook in vele dingen door hem gehoord werd om der wille van onzen Heer, dien liet Ephraïm van hem wegvoeren en sloot hem in eene andere plaats op, die twee mijlen van hem verwijderd was, omdat hij aangaande hem meende, dat hij hem aanspoorde niet met hem (Ephraïm) in te stemmen. En twee van degenen, die van de zijnen bij hem gebleven waren, werden in hun gemoed beklemd en verlieten hem en verwijderden zich. En daarom werden zij die hem bewaakten nog zorgvuldiger.

Voortdurend werden tot den zalige velen gezonden, en zij disputeerden met hem, en vorderden van hem, dat hij op schrift zou brengen, hoe hij geloofde. En dit [deden zij] opdat zij woorden zouden vinden, die aanleiding gaven tot eene aanklacht, en hem daarin zouden vangen, en over hem hun mond zouden kunnen open doen. Hij nu deed het zonder vrees en zond het hun. Twee dagen voor-
77 dat de inwijding zou plaats hebben der kerk van Antiochië, die Ephraïm voor de tweede maal opgebouwd had, wegens de tweede verwoesting, die daar in zijne dagen was [2]), en vele bisschoppen en choorbisschoppen, pe-

1) Hiermede wordt waarschijnlijk de schrijver van dit leven bedoeld.

2) Deze inwijding wordt door Zach. Mit. p. 322 (Anecd. III) in de 1ste indictie (Sept. 537—ultimo Aug. 538) gesteld. De 6de verwoesting (de 2de onder Ephraïm, uitvoerig beschreven door Joh. v. Ephesus (Anecd. Syr. II p. 301—303) wordt daar door Dion. Telmahar. op 29 November 851 (532) gesteld. Theophanes A° 6021 heeft 29 November 528. Blijkens de voorafgaande feiten stelt Malalas de verwoesting ± 534 (ed. Bonn. p. 442). Johannes van Eph. p. 301 schrijft dat de 6de, 2 jaar na de 5de (526) plaats had.

riodeuten [1]), geestelijken [2]) en monniken uit het gebied van Antiochië verzameld waren, en om zoo te zeggen tallooze menschen, die allen op bevel wegens het feest verzameld waren, kwam bij Ephraïm de abt van het klooster van Comes Manasse, waar de zalige opgesloten was. Deze abt nu trachtte aan Ephraïm als aan Christus te behagen en zeide tot hem: »Johannes, die in mijn klooster opgesloten is, wil bij u komen en met u instemmen. Hij heeft mij tot u gezonden." En dit gerucht ging dadelijk uit in de geheele stad. En dadelijk stond Ephraïm haastig op en ging tot hem uit, terwijl hij sommige bisschoppen en vele anderen met zich voerde. En hij liet hem roepen, en de heilige daalde tot hem af in een hof van het klooster, met alle gemoedigdheid. En hij zeide tot hem: »Ik heb gehoord, dat gij bij mij wilt komen, en ik zeide: dat is onjuist, hij zal niet gaan, ik zal tot hem gaan. Wat doet gij? Wat zijt gij voornemens? Stemt gij overeen met de Heilige Kerk? Ik wil niet dat gij bij uwen wil volhardt." Johannes antwoordde en zeide
tot hem: »Wanneer heb ik gevraagd tot u te gaan? Valt 78
het ulieden niet licht alles wat gij bedenkt te zeggen? Waarlijk niet. Het is mijne begeerte niet geweest en er is door mij niet aan gedacht u te zien, noch ook de poorten dezer stad binnen te gaan. Gij hebt met mij afgedaan, ik ben geen klein kind dat men mij zou kunnen paaien." En hij greep de punt van zijn baard en zeide: »Verre zij het van deze mijne grijze haren, dat zij de

1) Over de periodeuten, geestelijken die de dorpen rondreizen zie men Bingham Ant. Eccl. II 14, 12. Moll. Kerkel. Leven I. blz. 165, 166.

2) De beteekenis van ܒܐܕ̈ܪܐ schijnt etymologisch: feestvierders te zijn, waarschijnlijk worden echter geestelijken, kerkelijken (ܒܥܕ̈ܬܐ Anecd. II, p. 290, 4) bedoeld.

Kerk van Christus zouden te schande maken. Dit is evenals gijlieden mij in Risch'aina hebt geplaagd, en gezegd en geschreven over mij, dat ik twee naturen had geleerd! Voorwaar zeg ik u: Indien Mar Severus, mijn patriarch, tot mij was gekomen en tot mij gezegd had dat ik van Christus na de éénwording twee naturen zou leeren, ik zou mijn beide handen op zijn hoofd gelegd hebben en hem hebben vervloekt. Waarom hebt gij mijn woord in Risch'aina afgesneden en mij niet toegestaan het te voltooien. Er werd namelijk door ulieden eene verdediging der waarheid gevorderd, en gij zeidet: Het is onmogelijk dat gij niet twee naturen na de éénwording leert, en ik begon voor u aan te halen, zooals door Cyrillus geleerd is: Wanneer de wijze der vleeschwording onderzocht wordt, ziet bestendig het menschelijk verstand twee die met elkander op onuitsprekelijke en onverklaarbare wijze één zijn geworden. Vandaar hebt gijlieden tegen mij geschreeuwd en gezegd dat ik twee naturen leerde, en gij hebt weggelaten dat ik er dit andere bij zou gevoegd hebben, als volgt, dat gij bij uw onderzoek onderdrukt hebt: Wanneer hij dan één geworden is, scheidt
79 men hem in het geheel niet, maar gelooft men en neemt men voor vast aan, dat hij een uit twee, en God en Zoon en Christus en Heer is. Schijn ik u daarin toe twee naturen te leeren na de éénwording, of in iets van hetgeen ik was veranderd te zijn, en nu in mijn leven, en indien het mogelijk was nog na mijn dood, zou ik ieder vervloeken die anders denkt, dan zooals geleerd is door de heilige vaderen, door wie wij onderwezen en verlicht zijn."

En Ephraïm zag den abt aan en zeide: »Wees niet bedroefd heer abt, deze is gewoon te liegen." En hij stond

dadelijk op en ging heen. En bij Johannes bleven diegenen welke smaders en bespotters waren, en smaadden hem, en toen hij het zag, antwoordde hij hun en zeide: »Ook wij hebben een mond, en als wij willen, kunnen wij smaden zoo goed als gij. Maar verre zij het van ons, dat wij de bepaling van Christus zouden overtreden en smaden en vervloeken (Mth. 5 : 44, 45). Zoo hebben wij het niet geleerd." En een uit hen antwoordde en zeide; »Wij weten dat gij een mond hebt, die kameel en woudezel eet," met nog vele andere dingen die zij naar hunne gewoonte zeiden. En hij verliet hen, terwijl zij als volgens een afspraak opstonden en ging naar zijne plaats.

En toen de inwijding had plaats gehad, vertrokken zij, die bijeengekomen waren, naar hunne streken. En Ephraïm ging naar Constantinopel, en gaf toen hij opging, bevel, dat hij, die van Johannes gescheiden was, opdat hij op
eene andere plaats zou bewaakt worden, zou ontboden **80**
worden, opdat hij bij Johannes zou komen.

En twee maanden voor dat Johannes ontsliep, kondigde hij de nabijheid van zijn dood openlijk aan, en verhaalde hij ook een gezicht dat hij gezien had, dat hij [den hoorders] bezwoer, niet bekend te maken. Hij was dan vaardig en ijverig in vele gebeden en tranen, nacht en dag, en werd daarvan niet verzadigd en hield er niet mede op. En zoodra hij, wat hij gezien had, in den morgenstond verhaald had, kwam met het wenden van dien zelfden dag een heilige zalige tot hem, die voortreffelijk in levenswijze en een wonderdoener was, zooals wij met eigen oogen een der wonderen zagen, die hij deed, en zijn naam was Heliodorus. Hij was namelijk abt van een der kloosters op het gebergte van Antiochië. Deze was eveneens

in het klooster van Comes Manasse ter wille van het ge-
loof opgesloten. Deze grijsaard ging drie dagen voor zijnen
dood tot den bisschop Johannes op de plaats waar hij
opgesloten was en smeekte hem en bezwoer hem en zeide
tot hem: »Bij het gebed van onzen geestelijken vader en
waren herder Mar Severus, den patriarch. Niemand zal
specerijen op mijn lijk leggen, als ik dood ben, dan gij
alleen. Want in deze dagen sterf ik; maar ook gij wees
niet bedroefd, maar stel u gerust, want gij zult mij spoe-
dig volgen. En na drie dagen ontsliep die groote grijs-
aard. En zooals ons velen mededeelden, was, van den tijd
af dat deze zalige de tonsuur ontving, en zooals wij ook
met eigen oogen zagen, gedurende dien kleinen tijd, dat
wij in zijn gezelschap waren, een van zijne bestendige
81 werken dit. Hij had zich een lederen schort gemaakt dat
van zijn gordel naar beneden afhing en hij nam zijne pij
van zich weg, wanneer hij dat schort aanhad, en stond
den ganschen dag in de zon, in dienst en gebed. En
zijne huid was door de hitte der zon verbrand als door
branding met vuur. En op zekeren dag toen wij allen
van boven op hem nederzagen, brachten eenige menschen
voor hem, een jongen, die door een boozen geest bezocht
was, terwijl hij met katoenen touwen gebonden was, en
wierpen hem voor hem, terwijl die kloeke heilige in de
zon stond, en hij bad voor hem en zalfde hem met de
olie des gebeds, en binnen drie dagen, ging hij, die hem
kwelde, van hem uit, en was hij ordelijk en bedaard. En
velen prezen God, die de stem zijner vereerders hoort en
den wil doet van hen, die hem vreezen.

Deze heilige nu stierf dertig dagen voordat onze gees-
telijke vader ontsliep. En in de 1ste indictie, welke is

het jaar 849 volgens de jaartelling van Alexander, op
den 6den Schebat (Februari) op Zaterdagmiddag, verliet
deze wereld die geestelijke herder, die bestendig den dood
voor zijne oogen stelde, en zonder dwaling de rust van
zijn sterven aanzag. En zij brachten hem uit de cel
waarin hij opgesloten was, en legden hem in het buiten-
gebouw, omdat de broeders van het klooster door hem
gesticht waren, en hij in hunne oogen geeerd was, om- 82
dat zij zijn geduld en nederigheid zagen, en zijne stand-
vastige zeden. En omdat hun abt geen ledigen tijd had,
toen de zalige ontsliep, gingen allen ijverig op, en brach-
ten hem naar beneden van de plaats waar hij was en
legden hem op eene baar in het Martyrium, en maakten
dit aan de geestelijken bekend, en zonden om den defen-
sor der kerk, opdat hij zou komen zien wat God aan den
heilige gedaan had. En de woorden die deze man, welke
ontboden was, wiens naam Parthenius was, sprak over het
lijk van dezen heilige, vergeve hem onze Heer. De dag
nu was ondergegaan en het was donker geworden. Toen
gaven zij, die in de kerk het bestuur hadden, bevel, en
stelden zorgvuldig wachters, opdat niemand bemerken zou,
dat hij ontslapen was, en er een oproer zou ontstaan, en
de stad in beroering zou komen, en men brandend door
ijver zou doen, wat voor de hand kwam. En deze heilige
werd daar te middernacht met het aanbreken van den
Zondag begraven.

De geheele tijd zijner gevangenschap duurde een jaar [1])

1) De tekst heeft ܫܢܐ ܒܫܢܐ. Castellus geeft als beteekenissen: één jaar, maar ook, twee jaren op. Het eerste schijnt de ware beteekenis te zijn, daar volgens Zach. Mit. (Anecd. Syr. III) p. 314. 21 de reis van Ephraïm in 537 plaats had. De uitdrukking beteekent een tijd op een tijd, een tijd die weder op hetzelfde punt komt.

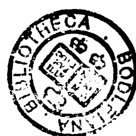
en zes dagen. Hij bleef dan vijf en vijftig jaar in leven. En voor dat hij stierf en vooral in de ure zijns doods bad hij ijverig voor den vrede der Heilige Kerk en voor hen, die hem zoozeer hadden mishandeld.

En zijne vermoeienis kwam tot rust, en zijn scheepje bereikte de haven, omdat hij den goeden strijd gestreden en den loop volbracht, en zijn geloof bewaard had (II Tim. 4 : 8). En zijn talent bracht winsten op, en hij droeg
83 de kroon der overwinning weg, omdat hij ook den last des daags en zijne hitte verdragen had (Mth. 20 : 12), en reeds lang den rijkdom der zaligheden bezat, welke onze Heer tot heiligen, zooals hij, heeft uitgesproken: Zalig zijn de hongerigen, want zij zullen verzadigd worden (Mth. 5 : 6), en: Zalig zijt gij die nu weent, want gij zult lachen (Lc. 6 : 21) en: Zalig zijt gij, als zij u smaden, en vervolgen (Matth. 5 : 11), en uwen naam als slecht wegwerpen, om der wille van den Zoon des Menschen. Verblijdt en verheugt u in dien dag, want uw loon is groot in de hemelen (Lc. 6 : 22). Want daar is de plaats, die Christus hun in zijn Evangelie beloofd heeft: Waar ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn (Joh. 12 : 26). Hem zij lof en eer tot in eeuwigheid Amen.

De geschiedenis van den vromen en volzaligen belijder en vrijwilligen martelaar Johannes, bisschop der stad Tella, is geeindigd. Zijn gebed helpe ons en door zijne smeekingen geschiede ons allen verzoening.

REGISTER.

1) Daar de bladzijden van den tekst bij de vertaling zijn aangegeven, wijs ik hier slechts de plaats in den tekst aan.

BIBLIOTHECA BODLEIANA

G¹

ܦܘܠܠ ܕܫܡܠ ܣܘܦܗ ܕܣܘܟܐ ܦܣܘܩܗ. ܘܡܦܩܢܗ ܘܐܬܪܐ ܕܦܠܚ̈ܐ ܐܬܘܬܗ܆ ܘܗܠܝܢ ܕܐܡܪܢ ܡܢ ܠܘܬ ܩ̈ܪܝܬܐ ܕܐܚܘܬܗ܆ ܕܦܠܚܝܗ̇ ܠܚܩ̈ܠܐ ܕܢܦܩܘܢ ܒܗ̇. ܘܦܠܚ̈ܝܗܘܢ ܠܕܘܟܝܢ ܗܠܝܢ ܕܐܬܝܒܘܢ. ܘܦܠܚ̈ܝܗܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗܘܢ ܘܪܕܝܢ ܠܗܘܢ܆ ܘܡܦܩܝܢ ܥܡܗܘܢ ܐܝܟ ܒܢ̈ܝܐ ܚܠܦ ܒܢܘܗܝ ܕܐܢܫܐ. ܢܦܩܘ ܒܗܘ̇ ܣܘܟܐ ܘܪܘܚܗ܆ ܕܐܠܗܘܬܐ ܫܟܢ ܒܥܘܡܩܐ. ܬܡܢ ܚܝܢ ܐܢܬܘܢ ܐܬܐ ܕܐܬܩܪܝܬܘܢ ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܐܣܟܠܐ ܕܡܢ̈ܝܐ ܐܢܬ܆ ܬܡܢ ܢܗܘܐ ܐܦ ܡܫܡܫܢ. ܕܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ

C 166 rb

ܫܠܡܬ ܬܫܥܝܬܐ ܕܝܫܘܥ ܡܠܟܐ ܘܬܠܡ̈ܝܕܐ ܡܫܝܚܝܐ
ܘܡܫܒܚܐ ܘܡܘܕܐ ܕܐܬܐ [illegible]
[illegible] ܠܝ ܐܡܪ [illegible] :
ܫܠܡܬ ܫܠܡ

1 A ܒܘ. 2 C ܪܕܠ. 3 A om. 4 A ins. ܠܟܘܠܘ. 5 A ins. ܥܡܗ. 6 A ins. ܡܫܝܚܐ ܕܒܠܠܗܘܢ ܠܐܒܘܗܝ.
7 A ins. [illegible]

ܕܒܝܘ ܡܫܒܪܢܘܬܗ ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ ܘܒܘܪܟܘܗܝ، ܘܦܘ̈ܩܕܢܐ.
ܘܒܠܐ ܫܡܫܐ ܗܘܐ ܪܥܝܢܘܗܝ ܒܗ ܐܬܬܚܝܚ ܠܦܘܪܫܢܐ.
ܫܠܝܡ [2] ܟܠܗܘܢ ܣܦܝܩܐܝܬ: ܘܐܝܬܘܗܝ، ܡܢ ܒܪ
ܕܐܝܬܘܗܝ، ܗܘܐ: ܘܡܫܡܫܢܗ، ܥܠ ܒܪܝܬܐ ܟܠܗ ܩܘ̈ܕܫܐ.
3 ܐܬܒܥܘ ܡܢ ܗܘܐ ܠܒܢ̈ܝ ܒܝܬܐ. ܘܫܕܪܘ ܠܐܦܝܣܩܘܦܘܣ
ܕܒܝܬܐ ܕܒܝܬܐ ܢܣܒ ܠܗ̇; ܕܢܩܒܪ ܐܠܗܐ ܠܘܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ. ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܦܬܠܐ ܡܠܠ ܗܘ ܗܘܐ ܕܐܬܒܪܝ:
ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܦܬܓܡܘܗܝ: ܡܛܠ ܥܠܬܗ ܕܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܒܪ
ܢܫܡܥ ܠܗ. ܒܝܕ ܗܘܐ ܠܗ ܕܝܢ ܣܘܥܪܢܐ ܘܢܦܩ.
ܘܦܩܕ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܬܠܝܠܝ ܒܒܝܬܐ: ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܦܓܪܐ
ܗܝܪܐܢܝܘܣ ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܓܥ ܕܢܥܒܕ; ܘܢܗܘܐ ܪܘܚܐ
ܘܬܬܒܛܠ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܢܫܕܪܘܢ ܒܠܝܠܝܐ ܫܟܝܢܬܗ ܗ̇ܘ;
ܕܡܫܡܠܝܐ ܠܗܘܢ. ܘܐܬܡܢܝ ܕܝܢ ܗܘ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܒܪ
ܒܠܒܗ ܕܠܠܝܐ ܕܝܠܗ ܚܕ ܒܥܕܢܐ. ܘܗܘ ܕܝܢ ܒܠܗ ܐܒܢܐ
ܕܡܫܝܚܗ ܒܒܝܬ ܒܝܬ ܩܘܕ̈ܫܐ ܫܬܐ. ܢܦܠ ܕܝܢ
ܥܠ̈ܝܐ ܫܡܥܝܢ ܘܫܟܝܪ. ܘܦܢܚܘ ܕܢܗܘܐ ܬܪܬܝܢ
ܒܒܝܬܐ ܕܡܢܬܗ ܣܦܝܩܐܝܬ ܦܬܓܡܐ ܗܘܐ ܠܐ ܫܪܝܪ
4 ܕܒܝܬܐ ܡܫܝܚܝܐ، ܘܟܠ ܗܠܝܢ ܕܗܘܐ ܒܠܗ ܐܬܚܙܝ
ܒܗ. ܘܢܦܩ ܠܐܘܪܚܗ ܘܢܩܪܒ *ܐܠܗܐ ܠܠܡܫܝܚܐ. A. 165 v.b.
ܕܐܠܗܐ ܥܡܪܐ ܐܬܬܒ ܘܢܦܩ ܪܘܚܗ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ
5 ܢܦܪ. ܘܐܬܬ ܒܪܗ ܒܒܘܪܟܬܐ. ܘܒܫܝܢܐ ܠܓܠܠܐ ܕܒܫܡܝܐ

C 166ra

1 A ܫܒܘܩ.

2) A ܫܠܝܡܘ. 4) A ܐܬܚܙܝ.

3 C لاصبر.

5 C ܢܦܪ"

1 A '01o:9 2 C pl.. 3 A sing.. 4 A' ... 5 A... 6 A 12ab

ܗܘܐ. ܦܪܘܣܘܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ܟܕ ܠܗ܆ ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܗܘܐ
ܡܢ ܐܝܟ ܚܙܘܗ̇، ܒܗܕܐ ܠܬܚܬ. ܘܡܬܚܙܐ ܗܘܐ
ܒܬܚܘܡܗ ܡܢܗ: ܟܕ ܠܒܝܫ ܠܗ ܠܦܪܨܘܦܐ ܗܘ̇ ܘܐܦ
ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܟܠܗ ܘܡܢܐ܆ ܒܬܫܡܫܬܐ ܘܒܛ̈ܠܘܬܐ.
ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܒܪ ܟܠܗ ܡܢ ܫܘܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܕܡܢ ܡܥܒܕܐ ܕܡܪܐ. ܘܒܝܕ ܡܢ ܢܘܟܪ̈ܝܐ܆ ܟܕ ܡܫܬܡܥ
ܒܗ ܟܠ ܡܢ ܠܟܠ. ܦܬܚ ܡܥܡܘܕܝܬܗ، ܐܬܩܢ ܟܠܝܠܐ
ܣܒ ܕܡܬܢܫܐ ܗܘܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܒܝܢܬܐ: ܟܕ ܡܩܢܐ
ܒܫܒ̈ܠܐ ܕܟܬܒ̈ܐ ܐܘܪ̈ܚܬܗ ܡܥܡܘܕܝܬܗ،: ܟܕ ܡܢܐ
ܒܡܫܡ̈ܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܝܠܝܐ. ܘܥܠ ܟܠܗܘܢ ܘܡܫܝܚܘ
ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ. ܘܒܟܠ ܡܘܡܝܢ ܗܟܝܠ ܥܠ ܡܢܗ ܗܘ̇
ܕܡܫܘܚ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܗܘܐ ܡܟܠܦܢܐ ܘܡܫܝܚܐ: ܘܦܫܝܛܐ
ܩܘܫܬܐ ܠܐܠܗܐ، ܕܢܥܒܕ ܥܠܝ ܩܘܕܫܗ، ܘܦܠܚ
ܥܒܕܐ ܕܫ̈ܠܡܗ، ܐܬܬܢܝܚ ܕܝܢ ܗܢܐ ܡܥܒܕܐ، ܡܢ
A. 165 v.a ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ ܕܬܫܡܫܬܗ ܐܒܐ ܕܟܠ ܪܘܚܢܐ.
* ܘܒܡܫܝܚܘܬ ܦܘܠܣܐ ܕܦܪܘܩܐ: ܕܐܬܬܗܝܒ ܥܠܘܗܝ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܘܐܬܪܒܝ ܘܐܬܒܢܝ: ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܬܢܝܢܐ ܕܐܠܗܘܬܗ.
ܟܝ̈ܢܬܐ ܒܚܕ ܒܢܘܢ ܝܢܩܬܐ ܒܟܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ: ܢܦܫ
ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܗܢܐ ܗܘ ܪܒܐ ܪܘܚܢܐ: ܗܘ ܕܐܡܝܢܐܝܬ
ܦܝܫ ܗܘܐ ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܠܗ. ܟܢ̈ܫܘܗܝ، ܘܫܪܝܐ ܗܘܐ ܕܠܐ
ܠܦܘܬ ܒܥ̈ܠܕܒܒܘܗܝ. ܘܐܫܬܘܫܗ، ܡܢ ܒܪܘܚܐ
ܕܫܒܘܩܝܢ ܘܚܘܒܗ، ܒܚܘܬܐ ܚܕܬܐ. ܡܛܠ ܕܐܬܚܫܒ
ܘܗܘ ܒܗ ܙܒܢܐ ܕܠܗ ܕܕܝܪܐ: ܘܢܨܪ ܗܘܐ ܒܫܝ̈ܢܘܗ:

C165 vb

ܐܬܪܬܐ ܕܒܝܬܐ ܠܐܠܗܘܬܗ ܕܡܫܝܚ. ܘܡܢ ܟܕ ܢܘܗܪܐ ܬܪܝܢ ܕܢܬܬܚܫܫ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܫ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܥܠ ܡܫܝܚܘܬܗ ܕܡܫܝܚ. ܘܗܫܐ ܐܦ ܒܚܕܐ ܕܢܚܬܐ. ܗܘ ܕܐܡܘܢ ܕܠܐ ܡܬܡܨܐ. ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܝܢ ܘܣܒܠ ܒܓܠܝܘܬܐ ܦܓܪܢܝܘܬܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܟܠܗܝܢ ܘܐܢܫܝܘܬܐ܇ ܘܠܐ ܦܫܛ ܗܘܐ ܘܠܐ ܥܠܐ ~~ܗܘܐ~~ ܡܢ ܗܕܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܒܗ ܢܦܫܐ ܡܕܡ ܕܝܠܗ. ܠܒܫܗ ܕܝܠܗ ܕܡܘܬܐ. ܫܠܡ ܠܐܠܗܘܬܗ ܠܦܓܪܐ ܚܕ ܡܢܝܢܐ | ܡܫܠܡ ܕܡܘܬܐ ܘܦܫܪ ܫܘܠܛܢܐ: ܐܝܟ ܕܝܠܗ ܟܬܒܝܢ ܚܕܐ ܡܢ ܬܫܒܚܬܐ ܕܩܦܪ. ܘܐܡܪܗ ܗܘܐ ܐܠܗܘܬܐ. ܘܝܠܕܬܐ ܗܘܐ ܒܪ ܕܝܠܐ ܡܢ ܕܝܪܬܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܗܘ[2] ܕܐܬܓܠܝ. ܗܘ ܗܘܐ ܝܠܕܐ ܚܕ * ܗܘܐ ܗܘ ܒܗ A. 165 r.b.
ܒܪܢܫܐ ܕܡܘܠܕܗ ܒܫܡܝܐ. ܡܛܠܬܗ ܕܪܚܡܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܗܘ ܗܘܐ ܦܠܐ: ܡܕܡ ܬܠܬܐ ܩܢܘܡܝܢ ܕܝܠܗ ܡܫܝܚܘܬ: ܐܦܝܣ ܘܫܠܡ ܠܐܠܗܘܬܗ ܕܡܫܝܚ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܒܪ ܕܫܡܝܢ ܗܘܐ܀ ܐܘܢܘܡܝܘܣ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܒܬܘܠܬܗ[3] ܕܐܒܘܗܝ ܪܘܚܢܝܐ ܘܐܡܪ ܥܠܝܐ ܗܘ ܗܢܐ ܦܓܪܢܝܐ. ܠܐ ܐܝܟ ܢܦܫ ܒܦܘܠܚܢܐ ܒܠ ܥܠܝ ܡܢ ܕܐܬܝܠܕ ܐܠܗܐ ܐ ܐܡܪ ܐܝܬ. ܒܗܠܝܢ ܒܬܪ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ. ܐܠܗܐ ܐܦ ܐܝܬܝ ܠܐ ܬܬܒܝܢ. ܐܠܗܐ ܐܬܠܒܒ. ܘܠܠܗܬ ܒܪ[4] ܐܬܪܐ ܐܝܬ ܒܬܪ. ܘܒܬܪ ܬܠܬܐ ܩܢܘܡܝܢ ܐܬܬܝܗܒ ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܙܒܢܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܠܝ ܩܢܘܡܐ ܡܢ ܕܒܠܐ ܕܦܬܓܡܐ ܗܘܐ ܠܦܓܪܐ: ܘܐܝܟ ܕܝܠܗ ܐܦ[4] ܒܟܬܒܐ ܕܒܠܐ ܗܘ ܕܒܘܪܐ ܕܗܘܐ ܒܒܣܪܐ ܚܕ ܡܢ ܒܢܝ ܐܬܒܪܝܘ ܗܘܐ ܐܢܬܘܢ.

C 165 Va

L. A

1 A ins. ܗܘܐ. 2 A ins. ܗܘ. 3 A Sing. 4 A om.

58

ܕܟܠܗܘܢ ܠܐ ⁽¹⁾ ܚܙ ܠܗܘܢ ܕܟܢ ܬܩܢ܆ ܘܐܠܗܐ ܘܒܪܐ ܘܡܫܒܚܢܐ ܘܒܪܐ ܡܫܡܫܢܝܢ ܕܐܠܗܘܬܗ܆ ܘܡܫܪܪ ܐܢܬ ܡܥܒܕ܀ ܬܩܢ ܒܢܝ̈ܢ ܡܬܝܕܥܐ ܐܝܟ ܠܒܗ̇ ܕܐܡܪܬ ܒܗܠܝܢ܆ ܡܢ ܟܬܪ ܚܕܘܬܐ ܕܐܬܬܠܝܬ̇ ܘܐܬܬܠܝܬ ܒܡܥܒܕ ܡܢ ܗܟܐ ܕܐܡܪܬ܆ ܘܗܫܐ ܒܢܝ̈ܢ܆ ܐܠܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܟܬܪ ܒܗܘܬ܆ ܢܬܩܢ ܗ̄ܘܬ ܠܟܠ⁽²⁾ ܕܐܝܬܝܐ ܡܬܕܒܪܐ ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܝܪ ܠܐܒܗܘܬܐ ܦ̈ܪܝܫܐ܆ ܗܠܝܢ ܕܠܒܫܝܢ

A. 165 r.a. ܘܐܬܬܪܝܡܘ ܡܢܗܘܢ܀ * ܘܚܪ ܐܦܪܝܡ ܠܘܬ ܗܘ ܕܢܚܝܪܐ ܘܐܡܪ܆ ܠܐ ܬܬܒܥܘܢ ܡܢܝ ܕܢܚܝܪܐ܂ ܡܢ ܕܝ ܘܗܘ ܗܝܕܐ ܡܢ ܟܠ܂ ܗܘܐ ܡܚܝܕܐ ܘܢܩܦ܂ ܘܟܬܪ ܠܘܬܗ ܕܗܘܝܢ܂ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܬܘܗܘ ܗܘܘ⁽³⁾ ܡܢ ܒܢ̈ܝܢܐ ܘܡܬܒ̈ܪܟܐ܂ ܘܡܬܝܒܢ ܗܘܘ ܠܗ܂ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܠܒ ܐܚܘܗ܆ ܘܐܡܪ܂ ܐܦ ܠܝ ܫܡܥܐ ܐܝܬ ܠܝ܂ ܗܐ ܫܡܥܝܢ ܡܬܝܒܢܝܢ⁽⁴⁾ ܐܘܬܘܒܘ܂ ܚܙܘ ܠܝ ܕܝܢ ܕܢܦܩܘܢ ܬܫܡܫܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܢܦܩܘ ܠܒܠܬ܂ ܠܐ ܢܦܩ ܠܝ ܗܟܢܐ܆ ܒܢܝܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ܂ ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܦܘܡܐ ܐܟܠ ܕܥܡܠܐ ܐܟܠ ܕܒܪܐ܂ ܒܗ ܐܝܬܝܗ ܡܢܝܢܐ ܦܠܚܘܬܐ ܕܐܬܩܪܝ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܡܬܚܡ܂ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܒܪ ܢܫܐ ܐܝܟ ܕܒܢܝܢܬܐ ܘܢܦܠ ܠܩܕܡܘܗܝ܂ ܘܒܪ ܗܘܬ ܐܢܫܐ܂ ܥܕܡܐ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܘ ܠܐܬܪܘܬܗܘܢ܂ ܘܐܦܪܝܡ ܟܠܗ ܠܗܘܦܠܛܘܢܐܘܣ⁽⁵⁾ ܘܦܩܕ ܒܪ ܟܠܗ ܕܢܬܪܕ ܗܘ ܕܐܬܦܪܫ ܗܘܐ ܡܢ ܢܫܝܢ ܕܢܬܒܠܥ ܒܕܘܟܬܐ

C 165 r b

1 A ܠܠ. 2 A ins. ܟܠ. 3 A ins. ܗܘܘ.
4 C ܬܘܒܘ (sic). 5 A ܗܘܦܠܛ. C ܗܘܦܠܛ

78

A. 164 v.b.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] C 165 r a
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

77

ܡܩܒܠܝܢ ܕܬܘܕܝܬܐ ܐܢܫܝܐ ܕܒܝܬܐ ܕܐܪܬܕܘܟܣܝܐ: ܗܘ̈ܝ
ܕܒܝܬܐ ܐܦܪܝܡ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܬܪܝܡ: ܡܢ ܓܠܗ ܠܘܬ ܗܘܦܟܐ
ܕܬܪ̈ܝܢ ܕܗܘܦܟܐ ܒܢܟ̈ܝܠܘܬܗ ܕܐܬܗܡ: ܘܒܥܝܢ ܗܘܘ ܐܦܝܣ̈ܩܘܦܐ
ܩ̈ܫܝܫܐ ܒܗܘ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܦܪ̈ܝܕܘܬܐ ܘܡܕܒܪ̈ܢܐ
ܘܕܝܪ̈ܝܐ ܕܥܠܠܘܬܐ ܕܐܪܬܕܘܟܣܝܐ: ܘܐܝܟ ܕܠܡܐܡܪ
ܒܬܫܥܝܢܐ ܕܠܐ ܩܢܘܡ: ܐܦܩܘܕܝܢܐ ܒܥܝܢ ܗܘܘ ܗܠܝܢ
ܘܥܠܘ ܡܛܠܬܗ ܕܒܐܪܐ: ܒܠܝܠ ܟܕ ܝܢ ܐܦܪܝܡ
ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܠܘܬ ܕܕܪܘܝܐ ܕܟܠܗ ܘܡܕܡ ܡܫܘܕܥܐ، ܐܟܘܬ
ܕܒܥܐ ܗܘܐ ܗܘ ܠܡܥܒܕܢܐ؛ ܗܘ ܕܝܢ ܗܘܐ ܦܛܪܝܪܟܐ
ܗܕܝܢܐ ܡܬܦܪܦ ܗܘܐ ܠܐܦܪܝܡ ܐܝܟ ܕܠܡܥܒܕ ܫܝܢܐ. ܘܐܡܪ
ܠܗ. ܕܗܘܝܢ ܗܘ ܕܒܥܐ ܒܪܝܪ: ܕܢܥܠ ܠܘܬܟ ܚܕܝܢ ܐܢܐ
ܘܕܢܫܠܡ ܠܢ ܗܘ ܚܕܝܪ ܠܘܬܟ. ܘܢܦܩ ܡܢܗ ܟܐܢܐ ܠܒܢܐ
ܗܢܝ ܒܟܠܗ̇ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܗܘ ܡܢܗ ܐܢܫܐ ܡܣܬܪܗܒܢܘܬܐ
ܐܦܪܝܡ. ܘܢܦܩ ܠܘܬܗ، ܒܗ ܕܒܢܝ ܟܠܗ ܐܢܫܝܢ ܡܢ
ܐܦܝܣ̈ܩܘܦܐ ܘܡܢ ܐܪ̈ܝܢܐ ܩܠܝܪܝܩܐ. ܘܫܕܪ ܘܦܪܗܣܗ̇.
ܘܢܦܩ ܠܘܬܗ ܠܬܪܥܗ̇ ܕܕܝܪܐ ܗܘ ܦܛܝܫܝܢ ܒܟܠܗ̇
ܠܒܢܘܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܢܥܒܕ ܕܬܥܠ ܥܡܢ ܐܒܐ
ܐܢܬ. ܘܐܡܪܬ ܐܢܐ. ܕܠܐ ܐܦܪܝܡܘܣ ܠܐ ܢܥܘܠ.
ܕܐܢܐ ܢܦܩ ܐܢܐ ܠܘܬܗ. ܡܢܐ ܚܙܝܬ. ܐܢܐ ܐܬܦܢܝܬ.
ܥܠܝܡ ܐܢܬ ܠܕܝܪܐ ܘܫܟܢܬ: ܠܐ ܥܠܐ ܐܢܐ ܕܬܬܕܪ
ܡܢ ܟܢܝܢ. ܒܢܝܐ ܗܘ ܗܘܝܢ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܢܬܘܢ، ܥܠܝܬ

~~1) leg. ...~~

C 164 vb

ܣܒܪ̈ܘܗܝ ܐܣܝܪ̈ܐ ܕܡܢ ܠܒܪ: ܢܟ̈ܣܝܢ ܗܘܘ ܡܘܩܠܐ ܒܩ̈ܦܘܗܝ. ܕܗܠܝܢ ܕܝܢ ܠܒܪ: ܘܫ̈ܒܩܝܢ ܥܠ ܐܣܩܘܦܘܬܐ ܡܢ ܠܒܪ. ܘܡܛܠ ܕܩܦ̈ܝܪ ܗܘܐ ܠܡܘܢܝܐ ܕܢܦܩܘ ܠܒ̈ܪ ܕ̈ܠܘܗܝ. ܦܬܚܝܢ ܗܘܘ ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܠܒܪ ܡܘܦܠܐ ܘܢܦܩ ܗܘܐ ܘܡܛܐ ܕܓܠܐ ܡܬܚܠܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ̇ ܒܠ ܕܡܕܝܢ̈ܬܐ ܘܠܐ ܡܬܦܢܝܢ ܗܘܐ ܐܝܟ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܒܡܕܝܢܬܐ ܕܢܬܠܠ ܒܡܕܡ ܕܡܕܝܢܬ̈ܐ. ܐܠܐ ܠܒܪ ܘܠܝܠܝܐ ܒܕܘܟܐ. ܒܐܝܡܡܐ ܕܝܢ ܦܬܚܝܢ ܗܘܘ ܠܗ̇ ܠܡܘܦܠܐ. ܘܢܦܩ ܗܘܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܒ̈ܝܐ ܗܘܐ ܠܒܪ ܒܝܘܡܐ ܚܕ̈ܢܐ/ ܒܕ ܡܬܬܠܝܢ ܫܪ̈ܟܐ ܘܟܠܗ̇ ܘܟܠܠܐ ܡܬܚܒܝܢ ܗܘܐ ܒܕܘܟܬܗ: ܐܝܟ ܕܝܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܢܬ ܗܘܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܠܘܒܢܐ: ܗܘ ܗܘ ܡܚܒܠ ܕܗܘܐ ܢܫܦ ܗܘܐ ܠܗ: ܘܐܬܐ ܒܩܛܠܝܢܘܬܐ ܡܬܬܦܬܚ ܗܘܐ ܠܗ ܡܛܠ ܡܢ ܠܒܪ ܠܡܢܐ ܓܙܪ ܐܦܝܢ ܘܢܒܙܘܢ ܡܢ ܠܗܘܢ ܘܫܒܩܘܢ ܒܕܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܢܫܡܐ ܗܘܬ ܡܚܝܢܝ ܬܪܝܢ ܬܠܝܢ. ܒܐܝܡܡܐ ܚܠܘܦܝ: ܕܗܘ ܡܟܒܕ* ܠܗ ܕܠܐ ܢܒܠܥ ܠܗ. A. 164 v.a.

ܘܬܪܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܦܪܥܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܠܝܢ: ܐܬܐܠܝܢ ܒܪ̈ܚܝܡܘܗܝ. ܘܚܒܡܘܗܝ ܘܥܒܕܘ. ܘܡܢ ܗܕܐ ܒܠܒܬܐ ܬܪܬܝܢ ܐܝܕܝܗܘܢ ܐܠܝܢ ܕܢܦܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܒܐܝܡܡܬܐ ܕܝܢ ܡܬܬܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܕܦܘܠܚܢܐ ܘܚܝܢ ܩ̈ܛܝܠܐ: ܘܕܪܟܝܢ ܗܘܘ ܒܡܚܡܐ ܘܬܟܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܕܢܟܒܫ ܒܬܘܟܐ ܐܝܟܢܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܗܕܐ ܡܛܠ ܕܢܚܘܬܘܢ ܒܬܪܗ ܬܠܐ ܘܝܘܕܥܘܗܝ ܒܡܫܝܚ. ܘܢܓܬܘܢ ܒܠܘܗܝ ܦܘܡܗܘܢ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܠܐ ܕܢܠܐ ܐܒܕ ܘܥܕܪ ܠܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܬܪܝܢ

ܗܠܝܢ ܕܩܪ̈ܒܘܗܝ܆ ܘܗܘܐ ܥܘܕܪܐ ܒܝܬ ܡܪܝ. ܘܠܘܝܘܗܝ
ܗܘܕܐ. ܡܟܝܠ ܗܘܐ ܗܘ ܒܝܬ ܠܒܕܝܪܐ܆ ܘܠܬܟܒܝ ܘܡܬܪܬܚ.
ܒܗܘܢ. ܘܡܟܝܠ ܠܒܝܬ ܐܘܪܫܐ܆ ܥܠ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥܝܢ
ܗܘܘ ܠܟܪ̈ܝܗܐ ܘܬܒ̈ܝܪܐ ܓܒܝܢܐ. ܐܦ ܠܒ̈ܬܘܠܬܗܘܢ
ܕܩܕ̈ܝܫܬܐ ܡܕܒܪ ܗܘܐ ܒܐܝܟܠ ܡܟܠܬܗ ܕܗܕܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܡܝܪ̈ ܩܕ̈ܝܫܬܐ܆ ܐܦ ܚ̈ܪܝܢܘܗܝ܆ ܗܠܝܢ ܕܠܘܬܗ
A.164 r.b. ܗܘܘ ܠܗ * ܠܡܕܝܢܬܐ ܗܘܝܢ܆ ܐܦ ܒܫܠܝܐ ܡܬܢܦܫ
ܗܘܬ. ܒܡ ܐܝܟ ܬܫܡܫܬܐ ܩܠܝܠܬܐ ܕܡܛ̈ܝܐ ܗܘܝ ܠܗ.
ܐܢ ܗܠܝܢ ܕܟ̈ܬܒܐ ܩܪ̈ܒܘܗܝ܆ ܘܗܘܐ ܡܠܝܐ. ܘܡܛܠ
ܕܗܘܝܐ ܠܗ ܒܥܘܬ ܗܘܐ ܐܬܬܚܝܕ ܕܢܦܫܗ܆ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܗܢܐ. ܕܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܟ̈ܬܒܐ ܐܫܟܠܘ ܩܠܝܠܐ ܐܢܝܢ
ܕܢܬܟܬܒܘܢ: ܓܪܝܪܐ ܗܘܐ ܒܝܬ ܒܡܘܫܒܐ ܣܓܝܐܐ
ܘܚܪ̈ܝܢܐ: ܘܒܟܬܒܬܐ ܕܠܩܠܝܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢܬܐ. ܘܒܕܪܐ
ܘܡܬܥܢܝܢܘܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܦ ܒܒܝܬܐ ܕܠܐ ܥܠܝܐ.
ܘܕܐܡܪ ܗܘ ܕܢܦܩ ܡܕܝܢܬܐ: ܘܠܟ̈ܬܒܐ ܥܬܝܩܐ ܘܠܐ
ܡܬܟܬܒܝܢ ܕܢܦܩ ܗܘܐ܆ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܠܒ̈ܝܬ ܥܘܪ̈ܐ.
ܘܟܬܒ ܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܟܝܢܐ ܘܕܐܬܬܘܕܝܬܐ ܕܦܪܐ ܗܘܐ.
ܠܡܫܒܐ ܕܠܐ ܦܠܛ ܡܬܦܬܚ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ. ܟܠܠܐ
ܕܝܢ ܒܗܘ ܚܘܪܢܐ ܘܒܪܬܐ ܘܐܠܝܨܐ ܠܬܘܗ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܘܠܘܬ ܗܠܝܢ ܕܒܗܘܢ: ܒܟܠ ܗܘܐ ܗܘܐ ܚܝܐ ܒܐܬܪ̈ܐ: ܘܫܐ
ܡܢ ܣܦܪ̈ܘܗܝ܆ ܠܟܠ ܡܢ ܐܣܟܝܡܐ ܕܪܒܘܬܐ. ܘܗܠܝܢ

ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܬܪ ܬܠܬܐ ܕܝܘܡܝܢ. ܐܬܦܢܝܬ ܡܢ ܬܡܢ ܦܠܘܓܬܐ ܕܒܝܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܕܝܪ ܠܦܪܘܕܝܬܐ ܒܗܕܐ ܕܝܪܐ. ܘܬܬܦܠܓ ܕܦܘܠܝܛܝܐ ܘܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܗܘܐ ܗܠܝܢ ܕܗܫܟܝܢ ܕܦܠܘܓܬܐ ܘܗܠܝܢ ܕܐܝܟ ܕܢܒܝܘ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܫܒܝܩܝܗܘܢ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܐܡܪܘ ܡܕܡܝܗܘܢ، ܕܠܐ ܕܝܢܝܢ ܐܢܬܘܢ܆ ܕܒܒܝܬ ܦܪܘܫܘܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܬܬܕܝܢ ܗܘܝܘ ܐܡܪܘ. ܕܠܘܩܒܠ ܦܪܘܫܘܬܐ ܡܬܦܬܓܡܝܢ ܐܢܫܐ ܕܐܬܟܢܫܘ. ܐܦ ܡܬܦܠܓܝܢ ܘܡܬܦܠܓܝܢ ܐܢܫܐ: ܠܡܢܐ ܒܠ ܦܪܘܫܘܬܐ. ܒܠܗܘܢ ܕܝܢ ܐܘܪܚܐ ܒܠܗܘܢ، ܘܐܡܪܝܢ. ܘܡܬܒܥܝܢ ܘܡܬܦܠܓܝܢ ܐܢܫܝܢ ܕܠܐ ܬܬܪܥܘܢ. ܘܐܡܪܘ. ܐܠܐ ܕܝܠܗ ܦܠܓܘܬܐ ܐܢܬܝܢ! ܡܫܝܚܐ ܬܘܒ ܐܡܪܘ ܐܢܫܐ܆ ܕܡܠܟܐ ܐܠܗܐ ܐܡܪ ܠܝ ܕܐܬܪܘܡ ܠܐ ܒܪܘܚ ܚܝܘܬ. ܕܠܘ ܡܕܡ ܚܝܒ ܐܢܫ ܠܐܢܫ ܘܠܐ ܡܫܪܐ ܠܝ ܒܫܒܬܐ ܠܐܢܫ. ܘܒܬܪ ܡܢ ܡܛܠ ܟܠܗܘܢ ܦܠܓܘܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܒܪܘܚ ܡܕܡ ܕܡܫܝܚ ܐܝܬܘܗܝ ܘܠܐ ܬܫܠܡܘܢ ܒܦܠܓܘܬܐ ܐܝܟ ܚܕ ܒܪܝܬܐ. ܗܘ ܕܗܫܟܝܢ ܡܢ ܕܦܫܘܛܐ ܒܐܝܬܝܗܘܢ، ܒܡܕܢܚܐ ܒܡܕܢܚܐ ܘܕܒܪܝܬ ܕܐܬܚܘܝ، ܠܟܠܗ ܡܢ ܡܠܬܐ ܗܕܐ: ܠܗ ܘܠܐܢܫܝܢ ܐܢܫܝܢ ܡܢ ܕܠܗ. ܘܐܪܒܥܐ ܡܠܟܐ ܒܐܢܫܝܢ. ܗܘܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܐܬܦܫܛܘ ܕܦܠܘܓܝܐ ܡܫܝܚܐ. ܠܦܠܓܘܬܐ ܘܕܝܢܐ ܘܡܫܪܝܐ. ܫܪܝܘ ܕܝܢ ܕܗܠܝܢ ܡܫܪܝܐ ܦܠܓ ܗܘܘ ܠܗ ܒܐܪܥܐ، ܡܛܠ ܚܕܝܘܬܗ، ܒܟܢܫܐ.

———

1) [illegible]

ܗܘܐ ܓܝܪ ܕܘܟܐ ܗܢܐ ܡܫܟܢܝܐ. ܘܗܠܝܢ ܕܒܢܝܐ ܗܢܐ ܕܐܬܢܬܝܢ؛ ܕܬܚܘܡ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܣܘܟܬܐ ܘܬܘܬܐ ܡܪܘܚܬܐ ܐܝܬܝܗ ܗܢܐ ܡܫܟܢܐ ܘܣܠܩ؛ ܡܢ ܐܬܪܗ، ܫܘܚ ܗܘܐ ܕܦܐܡ ܘܫܡܫܘ ܕܥܒܕܘܬܐ ܕܒܝܬܐ: ܒܢܝܐ ܫܘܒܚܐ. ܒܢܝܐ ܢܝܫܐ ܡܠܟܐ ܕܡܫܬܥܠܝܬܐ ܕܢܨܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܢܦܩ ܗܘܐ ܡܢܗ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘ ܕܒܝܬ ܓܒܪܐ ܗܘܐ؛ ܫܠܚ ܦܘܠܝܐ ܕܢܦܫܗ ܕܗܘܐ ܗܢܐ. ܘܠܐ ܐܫܟܚ ܚܕܐ ܡܕܡ ܠܗܘܢ ܡܢܗ. ܘܒܬܪ ܐܘܣܒܝܣ ܗܘܐ ܗܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܥܠ: ܘܡܢܗ ܠܐܠܦܝܢܐ ܕܐܦ ܗܪܟܐ ܕܐܬܓܠܝܘ: ܐܣܟܝܡܐ ܕܒܢܝܢ ܒܝܪܐ ܕܡܬܘܪܐ ܕܦܘܠܘܣ ܡܬܢܣܐ. ܦܘܠܝܦܘ ܦܪܘܡܝܬܝܐ ܕܒܝܬܐ ܕܐܬܦܠܣܦܘ. ܘܐܦܣܩܘܦܘ ܕܐܦܪܢ ܕܒܝܬܐ ܕܡܫܝܚܝܐ ܘܦܠܘܛܘܢ ܘܐܪܣܛܘܛܠܝܣ ܦܝܠܣܘܦܐ: ܗܢ ܕܝܠܗ ܕܫܠܝܐ ܘܐܣܛܪܘܢ ܒܟܠܗ ܒܝܬܘܬܐ. ܘܒܬܪ ܟܠ ܟܠܗ ܠܐܚܐ ܘܡܦܩܢܐ: ܘܦܘܪܢܣܐ ܗܠܝܢ ܕܒܢܝܢ ܗܘܘ ܠܗ: ܘܦܩܕ ܒܝܬܗܘܢ. ܦܘܠܘܣܗ، ܐܝܟ ܦܘܢܒܐ ܘܩܦܘܡܐ ܗܘܐ ܕܬܘܪܒ ܠܐܝܠܝܢ ܕܥܒܕܝܢ.ܐܝܠܝܢ ܡܦܩܝܢ ܒܗܘܢ ܒܝܬ ܣܒܝܬܘܗܝ؛ ܐܝܟ ܕܝܢ ܦܩܘܕܬܐ ܐܒܐ ܗܘܐ ܕܠܗܘܢ، ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܠܘ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܕܪܫܗ ܡܫܝܚܐ. *ܐܝܟ ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ، ܦܩܕ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܕܐܒܘܗܝ ܦܠܚ ܗܘܐ ܚܕܐ ܠܚܕܐ. ܥܒܕܐ ܐܚܪܢܐ ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܘܥܠܡܐ ܠܚܕܐ. ܦܠܚ ܗܘܐ ܓܝܪ ܕܪܘܚܬܐ.

A. 164 r.a.

C 163 v b

~~1) leg. ...~~

1 A om.. 2 C sing.. 3 C ins. ...
4 A ... 5 A ... 6 A ...

ܘܡܫܡܠܝܐ ܗܘ̇ ܕܕܟܝܪ ܗܘܐ ܠܗ ܒܗ̇ ܒܝܘܡ ܒܥܕܬܐ܀
ܒܐܪܬܐ ܕܒܒܝܐ ܝܚ: ܕܡܬܬܓܪ ܗܘܐ ܥܠܘܗܝ ܕܐܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܣܓܝܐ܆ ܒܡܬܘܠܢܘܬܐ ܘܣܝܪܘܬܗ. ܒܫ̈ܢܝܐ ܕܝܢ
ܩܠܝܠܬܐ ܐܫܟܚ ܗܘܐ ܗܘ ܡܢܐ ܘܡܫܡܠܝܐ܆ ܠܟܢ̈ܘܫܝܐ
ܡ̈ܫܡܥܢܐ ܕܠܓܒܗ ܒܝܬ ܕܝܢ ܗܘܐ ܘܟܠ ܡܘܬܐ ܕܝܘܡܐ ܘܟܠ
ܡ̈ܕܝܢܬܐ (1 ܕܒܐܠܝܢ[2] ܗܘܘ ܠܗ̇ܘܢ܆ ܡܚܒܘܬ ܦܩܕ ܗܘܐ
ܢܫܠܡ[3] ܒܗ̇ ܡܫܠܡܘܬܗ. ܘܐܦ ܒܐܘܪܚܐ ܐܝܟ ܢܦܫܗ
ܗܘܐ ܒܗ̇: ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ ܠܐܒܘܗܝ ܒܬܪ ܐܦܝܢ ܘܐܦ
ܐܝܬܘܬܐ܆ ܕܟܢܐ *ܪܒܐ ܚܒܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܚܠܠܬܐ.[4] A 163 v.b.
ܦܩܕ ܗܘܐ ܕܢ ܕܟܠܗ̇ ܫ̈ܢܝܐ ܕܡܠܐ ܕܟܪ ܗܘܐ
ܐܚܪܢܐ ܘܡܫܡܠܝܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܗܘܬ ܠܗ
ܠܥܠܡ. ܥܠ ܗܢܐ ܕܝܢ ܗܒܪܐ. ܘܥܠ ܗܢܐ ܕܝܠܗ
ܒܪܐ ܕܝܢܗ ܕܢܛܠ ܕܟܠܗ ܥܠܡ ܒܫ̈ܢܝܐ܆ ܒܝܕ ܡܢ
ܡ̈ܠܝܢ ܕܝܢ ܒܗ̇ ܒܝܪ܆ ܠܓܒܝ ܠܡܫܡܫܢܐ ܣܓܝ
ܐܘܪܚܘܬܗ[5] ܒܗ ܐܝܟܢܐ܆ ܘܥܒܕܗ ܒܫܓܝܐ
ܠܟܬܪܝܗ܆ ܘܬܠܝܗ܆ ܡܢ ܪܒܐ ܒܦܬܝܐ ܕܬܟܠܬܐ
ܕܪܒܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܦܢܐ[6] ܗܘ̇ ܡܢ ܐܘܠܝܢ ܗܘܢܝܐ.
ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܕܝܪ. ܗܘ[7] ܘܡܫܡܠܝܐ ܡܪܝܐ
ܟܕܝ. ܡܢ ܕܠܐ ܢܬܬܒܥ ܠܗ ܕܢܬܒܥܘܢܝܗ܆ ܕܠܐ
ܢܬܟܢܫ ܥܠܘܗܝ ܥܡܕܘܗܝ. ܐܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܝܢ
ܕܢܣܒ ܡܘܪܒܢܐ ܘܐܬܠ ܘܦܠ ܕܪܒܘܬܐ. ܡܟܝܠܐ

C 163 va

1 A ins [illegible] 2 C sing... 3 A "[illegible] (o supra lin. insertum). 4 C [illegible] 5 C pl... 6 A ins [illegible] 7 A [illegible]

ܗܘܘ. ܘܕܒܪܗ ܒܪ ܚܝܠ ܗܘ ܕܐܡܪܢ. ܘܐܒܠܗ ܠܒܝܬ ܐܚܘܗܝ. ܘܬܘܒ ܡܢܗ ܒܪ ܡܢܗ ܫܒܥܐ ܫܢܝܢ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܒܪ ܚܢܢܐ ܕܠܐ ܐܠܐ ܡܬܦܝܣ ܠܝܬܚܡܘ ܗ: ܦܪܝܐ ܗܘܐ ܡܬܦܪܣ ܠܗ ܠܡܚܝܐ. ܗܒ ܦܘܩܕܐ (1 ܕܠܐ ܒܪܗ ܐܢܬ: ܕܠܐ ܐܢܬ ܘܠܐ ܐܢܐ ܡܫܪ ܠܟ: ܘܢܣܒ ܐܒܪܗ. ܢܚܡ ܕܢܦܫܐ. ܡܬܩܪܒܬܐ ܠܘܬ [illegible] ܐܒܘܗܝ ܐܒܪܗܡ. ܐ ܡܫܪ ܐܢܬ ܠܡܬܩܪܒܘ: ܠܡܚܐ ܚܝܐ ܐܢܬ ܦܪܗܣܝܐ. ܡܬܥܘܕܪܐ ܐܢܐ ܕܠܐ ܒܪܗ ܐܢܐ: ܐܬܠܐ ܢܗ ܡܠܝܐ ܘܗܘ ܐܠܘ ܐܒܪ ܠܗ. ܕܒܪܗܘ (2 ܒܪܗ ܡܘܬ. ܒܗ̇ ܕܩܦܣܐ ܒܡܫܪܬܗ ܢܦܫܐ: ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܘܕܘܟܪܢܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܗܘܘ ܠܘܬܗ: ܥܒܪܘܗܝ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܒܡ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܬܬܩܢܬ ܕܝܠܗ، ܘܥܢܝܕ ܐܘܪܫܠܡ ܡܢ ܒܪ ܕܒܪܗ، ܡܢ ܢܒܝܐ ܒܥܕܢܐ ܕܐܬܠܘܗܝ، ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܡܫܬܐ ܬܠܬܝܢ. ܒܪ ܡܬܢܒܠ ܡܢ ܒܝܬܐ ܠܡܩܕܫܐ ܐܝܟ ܫܪܝܬ. ܫܘܪ ܕܢܣܘܗܝ، ܠܐܠܗܐ ܕܡܠܐ ܢܦܫ ܗܘ ܕܗܠܝܢ ܦܬܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܗܘܐ ܐܢܫܐ ܕܡܬܠܐ. ܐܝܟ ܕܢܬܪܥܡ ܐܢܫܐ ܕܐܠܝܢ ܕܒܬܪ ܐܠܗܐ ܚܠܦܗ، ܬܚܝܡ ܗܘܘ. ܕܬܩܢ ܐܠܝܢ ܕܐܬܡܚܠ ܘܐܬܬܪܠ ܒܥܠܡܗ ܕܐܦܪܝܡ ܕܠܡܢܫܐ. ܒܪ ܕܝܢ ܦܩܕ ܘܢܫܐ ܗܘܐ ܠܢܝܪ، ܒܪ ܦܠܡ ܗܘܐ ܠܐܘܪܫܠܡ: ܢܒܝܐ

1) Leg. fort [illegible] 2) leg [illegible]

1 A om. 2 A ... 3 A ins. ... 4 A "... ...

C 163 a

ܒܡܠܬܐ.܀ ܘܦܘܫܩܐ ܐܡܝܪ. ܕܠܐ ܢܣܒܐ ܡܢܗ ܢܦܫܝ. ܐܡܪܬ ܡܢܗ ܐܝܟ ܐܢܬ܀ ܘܦܘܫܩܗ ܐܡܝܪ. ܢܣܒ. ܕܠܐ ܡܦܣܢܐ ܗܘ. ܘܐܡܪ ܡܦܣܢܐ. ܦܪܝܫܬܐ ܗܘ، ܗܘܢܐ. ܘܦܪܝܫܬܐ ܗܘ، ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ. ܟܕ ܫܪܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܘܪܬܘܕܘܟܣܘܣ ܗܠܝܢ ܕܐܡܝܢ ܗܠܟ ܫܪܪܐ܀ ܘܡܫܝܚܐ ܫܦܝܪ ܘܗܘ ܗܘ ܡܠܬܐ ܦܘܫܩܐ؛ ܘܐܡܪ. ܢܟܝܪ ܐܪܙܐ ܕܟܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܝܘ: ܘܟܠ ܗܠܝܢ ܕܐܡܪܢ ܫܠܝܚܘܗܝ ܒܡܠܬܐ ܕܐܬܐܡܪ ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܫܒܢ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܠܐ ܢܬܒܥܘܢ ܡܢܗ ܡܬܟܠܠܝܢ ܘܠܐ ܕܡܬܝܚܣܝܢ ܒܩܘܕܐ ܢܫܝܢ. ܘܠܐ ܐ... ܡܬܚܫܒܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܐܦ ܡܢ ܠܘܬܗ ܒܠܚܘܕ ܚܕܬܐ ܗܕܐ ܫܘܬܦܘܬܐ. ܘܗܟܘܬ ܩܕܡ ܗܘܐ ܐܦ ܗܠܝܢ ܐܚܪܢܐ ܕܡܢܗ ܕܫܠܡܬܐ ܒܗ ܡܢܗܘܢ؛ ܕܐܬܘܢ ܗܘܘ ܠܘܬܗ ܠܡܠܦ. ܬܘܠܡܕܐ ܒܐܢܫܝܘܬܐ ܠܐܝܢܐ ܕܠܘܬ ܕܐܦܝܣܩ؛ ܡܟܝܠ ܗܘܐ ܒܗ ܒܐܦ̈ܝܗܘܢ. ܘܟܕ ܝܗܒ ܕܟܠܗ ܢܦܫܬܐ ܡܢ ܕܡܬܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܬܘܕܝ ܚܘܠܡܢܗ ܠܐܘܪܬܘܕܘܟܣܝܐ ܗܘܐ. ܘܫܪܪܗ ܒܐܝܡܢܘܬܐ. ܕܐܬܝܗܒܬ ܕܢܩܦܘܬܐ. ܘܫܪܪܗ ܕܒܪܗ، ܠܒܪ ܕܒܪܢܫ ܗܘܐ. ܐܦܪܝܡ ܘܕܒܚܘ ܠܒܪ. ܘܡܫܐ ܘܡܠܠ ܒܡܘܫܐ ܒܢܘܡܘܣܐ ܕܐܬܦܩܕ ܠܗܘܢ ܒܦܩܘܕܝܬܐ. ܘܒܟܘܠ ܠܕܘܟܬܗ ܒܕܝܢܐ ܗܝܡܢܐ ܩܒܠܝܐ.* ܘܟܕ ܝܗܒ ܕܐܦ ܠܐ ܒܗܕܐ ܡܬܦܩܕ ܠܗܘܢ. ܐܬܪܘܗܝ ܢܬܢܐ ܟܠ ܡܢܕܡ ܕܕܠܝܚ A. 163 v.a.

~~1) leg. ...~~

5 C "..." (sic) "..." 6 A "..." 7 C ...? 8 A "..."

ܘܐܠܨܗ ܒܗ܆ ܕܐܡܪ ܢܦܫܗ ~~ܥܠ~~ ܗܘܝ ܡܢܝܢܐ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ.
ܘܟܕ ܢܦܩܐ ܡܚܝܠ ܪܓ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܥܡܕ܆ ܟܕ ܣܓܝܕ
~~ܗܘ~~ ܗܘ ܠܦܘܠܚܢܐ ܕܒܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܒܗܿܘ ܥܠܡ
ܘܒܪܐ ܗܟܢܐ. ܕܢܩܦ ܗܘܐ ܒܗܝܢ ܢܦܫܐ ܘܣܓ̈ܝܘܗܝ.
ܟܕ ܡܬܢܠܦܝܢ ܗܘܘ (ܒܠܘܗܝ܆ ܟܠ ܚܕ ܗܘ ܕܐܝܟ
ܕܠܡܚ̈ܙܪ ܥܠܝܠ ܩ̈ܝܡܐ ܗܘܬ ܒܗ ܢܦܫܐ. ܘܟܡܐ ܗܘܐ
ܠܗ. ܘܡܢ ܒܥܠܡܐ ܕܝܢ ܕܡܘܟܐ܀ ܘܡܢ ܘܒܪܐ ܡܟܝܠܐ܀:
ܠܡܫܡܫ ܬܘܒܐ ܗܘܬ ܒܬܪ ܥܠܡ. ܘܒܬܪܗ ܐܘܟܠܘܗܝ
ܠܒܪ ܕܐܬܘܗܝ ܗܘܐ܆ ܘܫܒܩܘܗܝ ܒܒܝܬܐ ܠܚܘܕ. ܘܡܢ
ܠܒܗ ܠܘܬܗ ܘܡܢ ܠܒܪ ܡܢ ܡܘܩܠܐ܆ ܐܘܣܝܐ ܢܦܪܐ܀:
ܘܠܫܡܟܐ ܐܡܪܐ܆ ܐܝܬܐ ܡܫܝܚܐ ܪܘܚܢܝ ܘܡ̈ܪܝ
ܕܢܪܘܚ ܒܥܡܗ. ܗܐ ܫܡܝܢ ܒܪ̈ܟܘܗܝ܆ ܟܠ ܠܒܒ
ܒܪ̈ܟܘܗܝ܆ *ܕܦܘܠܚܢܐ܆ ܘܡܫܬܠܠ ܗܘܐ ܒܡܥܒܪܬܐ܆: ܟܕ A. 163 r.b.
ܡܛܠ ܒܦܘܡܗ ܘܪܡܐ ܐܝܟ ܫܡܝܢ ܠܥܘܬ ܦܪܘܩܢ ܕܐܡܪ
ܗܘܐ܆ ܘܦܪܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܦܘܠܚܢܐ.
ܒܠ ܐܢܬ ܡܫܠܠ ܐܢܬ ܘܠܐ ܢܦܩ ܐܢܬ ܠܝ ܕܐܫܠܠ. ܗܒ
ܒܒܝܬ ܠܝ ܐܦ ܐܬܡܠ ܡܢܟ ܦܘܪܢܝ. ܕܦܫܘܬ ܡܠܬ.
ܗܿܘ ܕܡܬܕܘܬܐ ܗܘܘܬܐ ܒܗ ܒܥܠܡܗ ܕܠܐ ܒܨܘܪ.
ܗܘܐ ܓܝܪ ܫܘܡܠܝ ܠܐ ܐܬܘܗܝ܆ ܕܡܫܬܠܡܢܘܬܐ. ܠܐ ܨܒܪ
ܗܘܬܗ ܕܫܡܫܬܟ. ܗܒܢܝ ܡܬܠܡܕܢ ܐܢܬ ܘ
ܠܬܠܡܝܕܐ܆ ܗܘܢܐ ܘܡܫܘܕܪ ܦܘܫܩܐ ܡܬܠܡܕ ܗܘܐ

---

1) B ܠܡܥܡܕ. ~~2) Finis Add. 14600 (B).~~

3 A ins. ܗܘܐ.

4 A ܘܟ.

5 Cetera desunt in B.

6 A ܦܠ.. 7 A ins. ܓ? 8 C ܠܗܘܢ?

A ܠܗܘ cum sig. voc. Gr. α supra ܘ; C marg. ܠܗ.

1 Cetera huius columnae desunt in B. — 2 A ܐܬܬܒ.

3 B ܒܗ. 4 A ins. ܗܘ. 5 C om. ܙܒ. 4A ... 5 ...

6 A ins. ܘܗܘ. 7 A ܗ̈ܘ ... C ܘܗܒ. 8 A ins. ...

ܒܪܬܐ. ܚܕ ܗܘ ܐܠܗܐ. ܡܢ ܟܠܟܐ ܡܬܝܕܥܢ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܬܘܪܐܝܬ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܗܘܢ ܒܡܟܬܒܢܘܬܐ ܘܠܐ ܡܨܝ ܕܢ
ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܢܘܚܝ ܕܫܠܘ. *ܢܐܚܝܢ ܗܘܘ ܒܪ ... ܕܐܬܐ A. 163 r. a.
ܠܐܝܠܝܢ. ܘܡܫܡܫܐ ܢܨܝܚ ܐܦܫܪ ܠܘܬ ܟܠܟܐ: ܘܡܫܡܫ
ܠܪܘܚܢܐ ܠܘܬܗ: ܘܠܐܢܫܝܢܐ ܗܘ ܕܢܦܫ. ܘܢܨܒ
ܘܐܢܬ̈ ܠܟܠܟܝ ܗܘ ܐܝܟ ܢܐܬܘܢ ܒܐܝܠܝܢ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܦܠܛܘܗܝ.
ܘܐܬܠܘܗ ܠܟܠ ܕܐܟܝܢܐ ܡܬܩܝܡ. ܕܐܝܟܢ ܘܐܝܟ: ܕܚܣܝܪ *B. 27 v. a.
ܐܡܪ ܐܦ ܗܘ. ܘܐܬܝܪ ܐܦ ܗܘ ܬܪܝܢ ܒܢܝܐ ܟܠ
ܡܢܝܢܐ. ܡܬܝܕܥܢܘܬܐ ܡܬܝܕܥܢܝܢ ܕܢܬܬܘܕܥ ܠܢ:
ܘܡܢܝܢܐ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ:
ܒܫܘܦܪܐ ܕܡܕܢܚܐ ܘܡܥܪܒܐ ܕܠܫܡܝܐ: ܕܡܢܗܘܢ
ܗܘ ܕܟܠܗ ܕܡܢ ܕܫܡܝܐ ܫܠܝܢܘܗܝ ܕܒܫܪܐ:
ܘܐܠܗܘܬܗܘܢ ܒܪܫܗܘܢ ܘܡܫܒܚܘܬܗܘܢ ܒܡܬܬܗܘܢ:
ܘܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܡܬܪ ܢܫܒ ܡܫܝܚܐ
ܐܠܐ ܠܦܪܘܫܘܬܗܘܢ. ܘܟܠܗܘܢ ܕܬܪܝܨܘܬܗܘܢ ܒܠܗ ܢܒܝ ܒܐܪܥܐ
ܗܘܢ ܘܟܠܗ ܕܚܕ ܠܐ ܒܗܘ ܕܝܢܐ ܕܚܘܠܐ ܕܗܘܢ: ܕܢܨܒ
ܕܝܢܐ ܒܕ... ܡܩܘܡ: *ܘܟܠܗܘܢ ܒܫܪ ܘܠܐ ܠܐ ܒܪ B. 27 v. b.
ܡܥܒܕܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܚܘܠܐ ܘܟܠܢܐ: ܥܬܝܕܐ ܡܠܟܘܬܐ
ܠܡܠܟܘ ܒܪܢܫܐ ܗܘ ܐܦܢܐ ܥܬܝܕܐ ܡܠܟܘܬܐ ܠܒܪܢܫܐ
ܕܒܪܢܫܐ. ܡܢ ܕܠܐ ܥܠܡ ܠܟ ܐܢܬ ܡܠܟܘܬܐ ܗܘ. ܒܡ
ܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ. ܘܗܘܐ ܕܦܩܚܝܢ ܗܘܘ. ܘܗܢܘܢ ܦܪܫܝܢ

---

8 A ins. ܐܠ.

9 ¹) A om. ~~...~~

10 B om.

33C ܩܘܫܘ/. 4 A om.. 5 B ins. ... 6 A ... B ... (si scriptum sit, incertum). 7 Minio scr. in B. 8 B ... 9 B ins. ...

ܦܪܘܫܐ ܠܒܢܝ. ܕܚܙܐ ܗܒܠ ܒܪܐ ܐܠܗܘܬܗ، ܐܬܬܪܝܡ
ܘܚܙܐ ܒܢܝܢܐ ܕܝܠܗ. ܐܦ¹(ܡܬܚܝܒ ܕܗܘܐ²(ܒܫܘܒܚܘܬܐ
ܕܒܫܪܐ܆ ܕܢܒܝܐ ܐܝܟ ܐܢܬ ܠܗ ܡܫܬܒܚܘܬܐ ܀ ܦܬܚ ܬܘܒ
ܡܫܡܫܢܘܬܟ. ܣܓܝܬ ܠܗܠܝܢ ܕܡܢ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܠܗ ܕܠܘܬ
ܐܦܘܣܩܘܦܐ. ܕܐܬܬܚܝܒ ܗܠܝܢ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܗܒܝܠ. ܒܪ
ܠܗܠܝܢ ܕܡܒܣܡܝܢ ܐܠܗܘܬܗ، ܗܘ ܘܒܟܝܢܘܬܗ، ܒܪܐ
ܘܡܪܝܐ ܚܘܒܒ ܡܚܝܠܐ ܕܒܫܘܒܚܐ ܕܐܢܬ. ܡܫܒܚܝܢ܀
ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܒܢܝܢܐ ܐܬܩܢܬ ܐܦܪܝܢ܆ ܐܝܟ ܒܬܪ ܕܝܢ
ܫܪܝܬܐ. ܐܝܟ ܡܢ ܕܫܒܩܬ ܠܗ ܡܢ ܒܗ ܦܘܩܕܐ ܕܐܬܬܝܢ.
B. 27 r. a. ܕܚܙܐ ܐܠܗܘܬܗ، * ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܒܢܝܢܐ ܐܝܟ ܕܚܙܐ
ܒܪܐ ܕܟܝܢܐ ܘܡܒܝܢܐ܀ ܘܦܩܕܝܢܐ ܦܪܝܫܐ. ܐܠܗܘܬܗ، ܗܘ
ܒܪܡ ܕܢܦܫܗ ܒܫܘܒܚܗ، ܐܘ ܠܐ. ܐܦ ܐܘ ܠܟܠܗܘܢ ܚܕ
ܘܟܠܗܘܢ ܠܒܪܝܬܐ܀ ܘܚܝܠ ܦܪܝܫ ܐܠܗܐ܆ ܐܦ ܬܘܒ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܘܦܪܝܫܘܬܐ. ܐܝܬܘܗܝ. ܗܒܝܠ ܕܐܝܬ ܕܡܬܟܫܦܢܘܬܐ
ܡܬܒܥܐ܇ ܡܬܪܬܝܢ (ܕܠܥܠܡܐ ܠܐ ܡܬܡܠܠܝܢ ܘܠܐ
ܡܬܦܫܩܢܘܬܐ ܐܝܟ ܡܬܐܡܪܢܘܬܐ ܗܘܝܐ ܐܚܝܐ ܀ ܘܦܫܝܩܘ
ܡܬܚܙܝܐ ܘܦܪܝܫܐ ܠܡܬܠܬܗ ܕܢܘܚܝܢ܆ ܘܠܟܠ ܚܕ ܡܢ ܠܗ
ܕܡܬܚܠܝܢ ܠܟܠܗ ܒܪܘܚ ܗܕܐ. ܘܐܡܪ ܒܗ ܦܘܠܐ܇ ܐܠܐ
B. 27 r. b. ܬܪܝܢ *ܐܡܪ ܕܝܢ ܗܘܬܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܦܬܐ ܒܗ ܟܬܒܐ
ܬܪܬܝܗܘܢ ܐܪܒܥܐ؛ ܠܡܫܒܚܘ: ܦܬܐ ܒܗ ܐܚܝܕܝܢ،
ܕܢܘܚܝܢ. ܒܗ ܠܗ ܠܥܦܪܝܬܐ. ܪܒܐ ܡܫܝܚܐ. ܪܒܐ

C I b 2 va

Lect.ta

1) A ܐܦ. 2) B om ~~ܗܘܐ~~ ~~3 ins ...~~. 10) B ܬܪܬܝܗܘܢ.

11 B marg. 2a manu, ~~...~~ AC om..
12 Segg. ad ... (l.) minio scr. ~~in~~ sunt in B.
13 C .... In B cetera huius columnae ob lacerationem ~~...~~ deperdita sunt.
14 B ܒܗ.
15 A ܪܒܐ/.

1 Minio scr. in B. 2 B [illegible]

3 C [illegible]. 5 B om. 6 A [illegible]. 7 C [illegible].

8 A om..

9 A [illegible]. 10 B om..

ܐܡܬ܀ ܢܘܣܝܣ ܐܦܝܣ: ܠܐ ܗܘܝܐ. ܪܘܚܢܝܐ ܐܦܝܣ: ܗܢܘܢ
ܐܢܫܝܐ ܗܘ ܒܢܝܐ ܕܡܠܐܟܐ ܘܐܢܫܝܐ ܗܘ ܒܢܝܐ *B. 26 r. b.
ܕܒܫܡܝܐ. ܢܘܣܝܣ ܐܦܝܣ: ܒܪܬܐ ܘܡܢܝܢܬܐ ܘܡܘܠܕܬܐ
ܗܦܟܬܐ. ܐܝܟ ܐܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܚܙܝܬ ܬܡܢ ܠܐ ܐܦܝܣ ܐܢܐ
ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܠܐ ܓܝܪ ܒܦܬܓܡܐ ܐܠܐ ܒܡܠܠ ܬܒܝܬ
ܕܐܬܒܒܘ ܒܬܚܘܡܐ. ܠܐܝܪ ܗܘ ܓܝܪ ܩܕܡܝ ܗܘ
ܕܒܡ ܒܡܒܘ ܡܡܠܠ. ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܐܢܫܘܬܐ
ܩܕܝܫܐ ܐܦܝܣ ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܡܢ ܠܟܠ ܐܦܝܣ: ܚܕ ܒܢܝܐ
ܘܡܘܗܒܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܕܐܬܝܠܝܕ. ܕܠܐ ܒܡܠܬܐ
ܕܠܐ ܒܫܘܠܡܐ. ܘܬܪܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܚܕܘܬܐ ܠܐ ܐܦܝܣ ܐܦܢ.
ܡܢ ܬܪܝܢ ܒܢܝܢ ܢܒܝ *ܐܝܟܢܐ ܠܡܚܫܒ ܚܕ. ܐܝܠܝܢ B. 26 v. a.
ܕܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܬܪܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܚܕܘܬܐ. ܕܠܗܘܦܟܐ
ܕܐܢܫܘܬܐ ܐܬܬܘܗܝ ܀ ܪܘܚܢܝܐ ܐܦܝܣ: ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ
ܒܢܝܐ ܦܩܘܕܝܢ: *ܐܬܡܠܟܘ ܠܗܘ ܠܟܠܗ ܬܘܒ ܐܘܦ. A. 162 v. b.
ܢܘܣܝܣ ܐܦܝܣ. ܠܐ ܬܫܬܐܠ ܐܝܠܝܢ ܕܬܪܝܢ ܠܦܘܡܗܝܢ ܢܒܝܕ
ܠܡܫܒܚܘ ܘܡܩܒܠܘ ܗܘ ܕܐܡܪ ܒܡܐܡܪܐ ܕܝܠܗ
ܗܘ ܕܚܕ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܗܘܢܐ ܦܪܨܘܦܐ ܕܐܬܬܘܗܝ ܗܘܢܐ
ܢܒܝܐ ܘܠܐ ܡܠܦܢܐ ܕܐܢܫܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܕܐܘ ܒܢܝܢ
ܕܡܠܬܐ ܐܬܬܠܝܕ ܠܗܘ ܡܢ ܕܠܐ ܐܬܬܘܗܝ ܐܘ ܕܢܒܝ
ܒܡܫܝܚܐ ܒܢܝܢܐ ܕܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܠܗ *ܕܡܠܬܐ. ܠܗܬ B. 26 v. b.

C 162 rb

4 /B ܕܐܬܒܒܘ. ~~2) B ins. [illegible]~~ ~~3) A ins. [illegible]~~ ~~4)~~ A

11 A ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~. 12 B [illegible] om.

13 Verba citationis minio scr. sunt in B.

1 C ܣܒ. 1a MSS ܛܟܒ.

2 ܠ init. erasum in A. 3 ܘ fin. 2a manu additum in A.
4 Aliquid excidisse videtur. 65 5 A ܐܠ. 6 B ܠ.

ܘܫܡܥ ܐܒܓܪ܆ ܠܐܓܪܬܐ ܐܡܪܝܢ܆ ܥܡ ܫܪܝܢ ܬܠܬܐ܂ ܘܠܐ
ܐܡܪ ܐܢܐ܆ ܒܡܫܡܘܢ ܗܘܢܐ܆ ܕܠܝܬ ܡܬܓܠܝܐ ܒܪܝܪܐ
ܕܫܡܝܢ ܠܡܫܡܪܢܐ܆ ܘܡܠܟܝܢ ܠܕܝܢܐ ܘܡܫܝܚܝܢ ܠܫܒܝܐ.
ܠܝܬ ܗܘܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܗܢܐ ܕܠܐ ܡܬܬܚܡ ܒܟܝܢܐ܀
ܐܦܢܝܢ ܐܡܪ܆ ܡܛܠ ܕܗܘܐ ܒܓܫܡܐ ܠܗ ܐܢܐ ܐܝܟ ܥܠܐ
ܐܝܟ ܠܝ. ܐܝܬ ܗܪܟܐ ܟܠܡܝܢܐ. ܡܛܠ ܒܡܫܘܢ ܗܘܢ
ܕܟܕܒܐ ܐܝܬ܀ ܘܦܪܫ ܡܫܝܚܐ ܪܘܚܢܐ ܡܫܘܠܡܢܘܬܐ.
ܘܣܒܠ ܒܓܫܡ ܬܝܒܘܬ ܕܡܢܗ ܕܠܗܘܢܐ ܒܟܠܗ ܒܒܪܝܬܐ.
ܒܪ ܡܬܬܐܪ ܚܝܠܘܗܝ ܘܡܬܦܠܓ ܒܓܫܡܗ ܒܡܫܡܠܝܘܬܗ.
A. 162 v. a. ܗܘܝܐ ܠܗ ܚܕ *ܗܘܐ ܕܡܛܠ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܟܠܗ ܙܒܢܐ
ܘܒܚܘܒ ܗܘܝܐ܀ ܕܐܬܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܐܡܪܝܢ. ܚܕ ܗܘ
ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܓܫܡ ܘܗܘܐ ܒܪܢܫܐ.
ܘܠܐ ܐܬܠܗܝ ܠܡܫܝܚܐ ܡܢܗ܆ ܒܪܢܫ ܡܫܝܚܐ ܘܡܟܪܙܐ.
ܕܡܫܝܚܘ ܘܫܡܗܘ܆ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܝܚܘܬܐ܆ ܒܐܠܗܐ
ܚܕ ܐܝܬ ܠܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ܀ ܐܡܪ ܡܫܝܚ ܠܐ ܠܐ ܬܗܘܒܘܢ
B. 26 r. a. ܒܡܫܝܚ܆ *ܐܘ ܬܘܒ ܕܡܫܝܚ ܐܝܬ ܠܝ ܠܥܒܕ ܒܪܢܫܐ
ܠܡܫܝܚܐ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܗܘܢܐ ܘܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܐܢܫܐ܀
ܚܕ ܒܢܝܐ ܦܘܠܘܣܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܕܐܬܓܫܡ ܡܟܪܙ
ܐܝܟܢܐ܆ ܐܝܟ ܐܚܝܢ ܐܟܣܢܝܐ܆ ܘܐܚܝܢ ܦܘܠܘܣ
ܡܫܝܚܘܬܐ܆ ܗܘ ܕܐܬܓܠܝܐ ܒܓܫܡܐ ܚܙܐ܆ ܠܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ
ܕܐܬܓܫܡ ܡܢ ܒܬܪ ܡܫܝܚܘܬܐ ܬܪܝܢ ܟܝܢܝܢ܀ ܘܦܪܫܢܐ
ܐܡܪ܆ ܕܠܒܪܐ ܚܕ ܒܢܝܐ ܗܘ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܓܫܡ܀
ܠܒܪܐ ܚܕ ܒܢܝܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ ܘܕܡܫܝܚܘܬܐ ܐܡܪ

7 A ܠ. 8 A ܕܠܠܠ ܠܐܒ. 9 Minio scr. in B.

10 C ܠܒ.

C 162 r. a.

ܐܦ ܕܝܢ ܠܡܘܬܐ ܡܫܥܒܕ ܐܢܬ. [illegible] ܐܠܐ ܚܒܫܬ
ܕܬܬܦܠܛܘܢ ܒܥܘܠܝ ܐܠܝ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܡܪܝ ܗܕܐ ܘܡܠܟܬ
ܕܐܢܫܐ * ܕܚܝܒܝܢ ܡܢܗ ܠܐ [illegible] ܐܢܫ [illegible]. ܘܠܐ A. 162 r.b.
ܐܦ ܡܠܟܐ ܐܢܫ ܡܘܬܪ ܐܢܫ. ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܠܐ ܐܘܬܪܘ
ܦܓܪܢܐ ܕܢܠܒܫ ܡܢܗ. ܕܟܠܗ ܒܡܘܬܐ ܕܠܝܛܝܢ ܦܓܪܢܐ.
ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܬܘܬܐ: ܒܢ ܦܠܣܛܪܐ ܒܗܕܐ ܐܘܠܡܦܝܐ
ܡܟܬܫ ܕܢܨܚܢ.. ܕܦܠܣܛܪܐ ܘܡܬܟܬܫܢܘܬܐ ܠܐ
ܐܡܪ ܕܠܝܬ ܡܦܣܩܘܬܐ: ܗܘܐ ܕܬܬܟܠ ܥܠ ܒܪܬܐ
ܗܕܐ ܕܝܢ ܕܐܢܬ ܠܘܬܗ ܫܘܢܐ ܬܬܬܪ. ܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܚܝܐ ܠܟܕܘܬܐ ܡܢܗܘܬܐ. ܐܦܝܣ ܐܢܬ. ܘܡܦܝܣ ܠܟܠܢ
ܫܠܝܛ ܕܢܐܡܪ. ܘܠܐ ܐܝܟ ܒܐܝܬܘܬܐ ܣܓܝ. ܘܠܐ
ܒܡܕܡ ܐܚܪܝܢ. ܐܠܐ ܫܠܝܛ ܠܟܠܢ ܕܢܐܡܪ
ܡܛܠ ܡܫܝܚܘܬܐ ܡܕܡ ܕܒܥܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܠܐ ܬܬܟܫܦܢ
ܘܠܐ ܡܬܦܣܩܢܐ ܐܝܟܢܐ ܦܠܣܛܘܢ ܕܠܡ. ܐܠܐ ܐܦ
ܐܬܬܦܣܝܐ ܘܒܢܝܐ ܘܐܚܪܢܐ ܠܟܠܢܐ. ܐܡܪ ܠܝ ܕܝܢ
ܒܐܝܢܐ ܦܘܪ ܐܢܬ ܕܐܡܪܬ ܡܕܡ ܕܢܦܫܝ. ܠܐ ܓܝܪ
ܘܠܐ ܠܗ ܠܐܝܠ ܕܐܢ ܒܝܫܘܬܐ ܡܫܝܚܝܢ: ܐܬܪܝ ܪܘܚܗ
ܒܡܦܠܛܗ ܕܠܗܝ. ܘܢܬܕܒܪ ܠܒܗܬܐ ܘܠܫܪܝܪܐ. ܗܠܝܢ
ܕܠܫ ܢܕܥ ܕܒܝܫܘܬܐ ܡܫܝܚܝܢ. ܘܡܬܢܟܦܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܦܓܪܢܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܡܦܪܫ ܠܗܘܢ ܕܗܘ ܒܝܫܘܬܐ ܡܫܝܚܝܢ
ܢܚܘܬܘܢ. ܘܠܐ ܠܝ ܓܝܪ ܕܗܘ ܕܢܒܥܘܢ ܠܦܓܪܐ ܢܡܘܣܐ ܀

C 161 vb

1 C [illegible]. 2 A [illegible]. 3 A [illegible] ܚܠ. 4 Mss. [illegible].
~~1 leg. [illegible]~~ 5 C [illegible]. 6 A [illegible].

7 C [illegible]. 8 A [illegible].
9 A [illegible]. 10 A [illegible]. 11 C [illegible].

ܠܐܟܠܘܗ̇ ܡܫܝܚܐ܂ ܘܠܡܫܡܫ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܕܢܟܪܝܘܗܝ܆ ܒܢ̈ܬܗܘܢ܆ ܟܕ ܟܠܗܘܢ ܐܚܝܢ ܕܐܢ̈ܬܗܘܢ ܗܘܘ ܡܗ̈ܝܡܢܐ ܡܟܬܪܝܢ ܗܘܘ ܗܘ̈ܘ ܕܟܠܝܬܗ܆ ܡܢ ܓܠܝܘܬܟ ܠܫܒܘܚܬܟ܆ ܗܘ ܕܗܘܐ ܥܡܢ܂ ܘܟܠ ܡܕܡܘܗܝ ܕܐܦܝܣܢ܀ ܐܬܪ ܕܝܬܒ ܗܘܐ ܡܬܠܒܟܐܝܬ ܒܦܪܢܣܝܬܐ ܕܒܝܬܐ. ܘܡܬܒܝܢ ܡܢܟܐ ܘܡܥܡܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ܆ ܘܥܡܐ ܡܫܝܚܝܐ ܡܢ ܕܠܗܘܢ ܡܢܝܢ ܗܘܘ ܡܕܡܘܗܝ܆ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܠܗ ܒܢ ܠܐܦܝܣ ܡܢܗܘܢ܂ ܕܠܐ ܬܬܟܠ ܒܥܢܗ ܡܕܡ ܒܥܡܐ܂ ܕܡܕܡ ܕܬܐܬܐ ܫܦܝܘܬܟ ܠܡܪܥܐ܆ ܒܟܠܠ ܒܥܡܗ ܦܓܥܐܬܐ ܐܝܟ ܕܠܬܦܩܫ܂ ܘܐܝܟܢ ܠܝ ܗܘ ܐܢܬܘܢ܂ ܘܐܠܐ ܡܠܝܠ ܪܘܚܐ ܡܫܝܚܐ ܗ̇ܘܐ ܗܘܐ ܗܟܢܐ ܡܢ ܗܕܐ܂ ܘܗܘ ܡܫܕܐ ܐܦܝܣ܂ ܘܕܒܪܗ܆ ܘܟܠ ܠܟܠܗ ܡܡܡܕܢܘܬܐ܂ ܘܠܐܢܫ̈ܐ ܡܢ ܕܠܗܘܢ܂ ܘܠܐܚܪ̈ܢܐ ܡܢ ܡ̈ܕܝܢܬܐ ܦܬܚ ܒܠܡܝܢ ܘܠܪܘܦܝܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ܂ ܦܪܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܐܢ̈ܫܝܢ ܡܢ ܒܢܝܬ ܗܠܝܢ ܕܩܫܝܫܐ ܘܡܪ̈ܝܢ ܕܗܘܝ ܢܐܡܪ ܦܠܐ ܠܗ܂ ܗܘܝ ܢܬܪܓܡ ܦܠܐ ܠܗ܂ ܘܟܕ ܟܠܗ ܒܥܡܐ ܠܒܪ ܡܩܒܠܐ ܗܘܐ܆ ܕܢܚܙܐ ܐܢܫܐ ܐܢܫܐ ܡܦܩܢܐ ܗ̇ܘܐ ܠܫܘܒܪܐ܆ ܫܪܝܪ ܕܢܐܡܪ ܐܦܝܣܩ ܠܢܘܚܡܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܝ ܡܥܡܐ܂ ܕܕܐܝܟ ܗܘܐ ܐܢܫܐ ܐܡܪܐ ܦܠܓ ܐܝܟ ܠܝ܂ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܬܠܠ ܒܥܡܝ܆ ܟܕ ܝܬܒ ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܦܢܝܩ ܐܢܬ܂ ܐܠܐ ܢܦܘܬܪ ܒܟ ܫܘܕܪܐ ܒܢܘܒܐ ܘܒܥܝܢܐ܂ ܘܡܕܒܪܬܢܘܬܐ ܕܢܓܠܝܢ ܐܝܟ ܐܢܐ ܠܐܠܗܐ܆ ܕܐ ܚܙܝܐ ܦܬܚ ܐܝܟ ܐܢܐ ܠܝ܆ ܢܦܘܩ ܠܒܢܝ ܕܬܐܡܪ ܦܠܓ܂

C 161 va

1 C ܘܡܫܡ. 2 A "ܘ. 3 A "ܒ "] C per transpositionis signa "] "ܒ. A "ܦܠܓܐ". 5 A ܐܠܠܒ" C ܐܠܒ". 6 C ܦܠܓ.

ܠܒܢܝܐ ܗܘ̇ ܠܝ ܒܡܬܘܡܐ ܕܗܕܪܐ. ܘܠܐ ܐܝܟ [struck out]
ܦܪܐ ܗܘܐ ܠܝ ܗܕܡ ܡܚܠܒܢܐ. ܗܕܒܐ ܡܪܝܡ ܗܘܘ
ܒܡܡܠܠܘ̈ܗܝ ܕܠܬܘܗ̇. ܗܘܒܢܐ ܡܥܠܝܢ ܗܘܘ ܂ ܡܒܝܢܝܢ
ܗܘܘ ܕܝܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܕܐ ܕܡܫܝܚܝܐ. ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܠܐ
ܘܒܗܪܐ ܒܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܡܘܪܝ ܘܡܢ ܡ̈ܕܝܢܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ
ܘܡܬܝܢܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܢܫܝܢ ܐܦ ܩܠܝܪ̈ܝܩܐ
ܕܢܗܘܘܢ ܡܫܬܠܡܢܐ ܕܒܘܠܐ. ܘܢܣܒܘܢ ܡܢܗ ܠܒܠܗܘܢ.
ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܓܝܪ ܒܗ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܩܠܝܪ̈ܝܩܐ ܕܟܡܐ
ܠܡ ܩܠܝܪ̈ܝܩܐ ܡܦܢܝܢ ܗܘܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܒܗܕܐ
ܬܘܒ ܐܬܩܝܡܬ ܕܠܬܘܗ̇: ܘܦܫܐ ܫܪܪܐ. ܐܬܬܩܒܠܬ
ܕܝܢ ܗܕܐ ܒܡܠܦܢܘܬܐ: ܘܠܐ ܐܫܬܟܚܬ ܕܢܩܘܠ ܠܗ
ܡܕܡ ܡܢ ܒܢܝܢܐ. ܠܐ ܠܗ ܘܠܐ ܠܐܚܪܢ ܕܒܗܘܢ ܗܘܘ
ܐܦ ܠܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܂ ܘܒܪ ܐܬܪܐ ܐܦܝܣܩ ܦܠܝܛܐ
ܒܡ ܚܝܠܐ ܩܠܝܪ̈ܝܩܐ ܕܒܗܘܢ ܘܒܠܗܘܢ ܒܗܝܢܐ ܩܠܝܪ̈ܝܩܐ.
ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܠܝܐ ܘܒܫܥܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܘܒܟܠ ܫܥܐ
ܗ̇ܘ ܕܟܠ ܒܗ. ܠܒܢܝ ܐܦܝܣ ܫܪܪ ܘܐܬܬܣܝܡ * ܠܒܪܢܫܐ A. 162 r.a.
ܡܢ ܗܪ ܕܢܚܙܝ ܗܘܐ. ܒܪ ܐܘܠܝ ܡܢ ܒܪܡܘܗܝ ܘܡܢ
ܒܡܬܘܗ ܕܡܚܐ ܩܠܝܪ̈ܝܩܐ ܒܪ ܠܚܢܝܢ ܫܘܦܪܐ. ܐܬܪܐ
ܕܝܢ ܠܝܬ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܠܡܐܡܪ ܕܫܢܬܐ ܐܝܟ ܦܥܡܬܐ
ܕܐܬܠܗ ܘܢܫܠܝ ܡܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܕܚܫܝܫ ܗܘܐ ܠܫܝܢܬܐ
ܕܗܕܐ. ܘܢܦܩ ܗܘܐ ܡܝܬܪܐ ܕܥܡܠܝ ܕܕܒܝܪ ܗܘܐ ܠܗ

---

1 A om..
2) B ܒܡܬܘܡܐ. 4) Desunt in cod. B folia duo.

1 B ... 3 B ins. ... 4 A ... 9 B ... 5 C ...
6 A ... 7 C ... 8 AC om. 9 B ... 10 B ...
12 Legg. ad ... (l.) minio scr. sunt in B 13 B ...
14 B ... 16 B ...
17 A ... In B voces 61 ... minio scr. sunt.

ܐܬܦܠܓܬ ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝܬ. ܗܘ ܓܝܪ ܫܪܝܪܐ ܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ
ܠܐ ܚܠܦܝܢ ܠܐ ܐܝܟ ܗܢܘܢ ܕܐܢܫܐ. ܠܗܘܢ ܠܗܘܢ
ܕܡܢܐ. ܠܗܘܢ ܦܪܘܫܐ. ܕܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܡܫܝܚܐ
B. 25 v. a. A. 161 v. b. * ܗܠܝܢ ܕܢܦܫܐ. ܘܡܛܠ ܐܢܘܢ ܠܐܢܫܘܬܐ
* ܘܡܬܚܫܒܝܢ ܐܢܘܢ ܨܒܝܢܐ. ܘܗܝ ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܗܢ
ܒܠܒܒܐ ܕܝܠܗܘܢ ܡܢ ܚܝܠܐ ܘܡܬܬܙܝܥܝܢ ܐܢܘܢ.
ܕܐܬܦܠܓܬ ܠܥܠܡܐ: ܒܗ ܕܠܐ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܚܕܐ ܡܢ
ܘܡܢ ܕܠܗܘܢ ܠܗܘܢ ܒܪ ܗܠܝܢ ܕܡܬܦܠܓܝܢ ܐܢܘܢ
ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܘܡܢ ܕܠܡܫܝܚ. ܘܠܐ ܠܐ ܠܡܫܬܘܕܝܘ.
ܘܐܚܪܢܐ ܐܝܬ ܠܗ. ܘܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܕܡܘܬܐ: ܐܝܟ ܟܠ ܕܒܪ
ܐܢܘܢ ܗܘܝܘ. ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܕܡܘܬܐ. ܕܡܦܠܓܐ ܐܝܟ ܐܢܐ.
ܘܗܝ ܡܢܗܘܢ. ܐܝܟ ܠܗ ܕܢܦܫܐ ܘܗܝ ܕܡܬܚܫܒܢܘܬܐ
ܕܐܢܫܐ ܒܗܘܢ ܒܝܕ ܟܠ ܡܬܚܫܒܢܘܬܐ. ܕܡܬܚܫܒܢܐ.
B. 25 v b. ܡܬܦܠܓܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ. *ܘܐܦܠܐ ܗܝ ܕܡܦܠܓܐ ܐܝܬ
ܠܗ ܠܥܠܡܐ. ܐܝܟ ܠܗ ܗܘ ܡܬܦܠܓܢܘܬܐ ܗܘܐ ܠܡܫܬܘܕܝܘ
ܕܝܠܗܘܢ ܗܘ ܘܡܢ ܕܠܐ ܕܝܢ. ܠܦܘܬ ܡܢ ܕܠܒܫ ܕܡܢܐ
ܐܦ ܕܠܗܘܢ ܐܝܟ ܡܬܚܫܒܢܐ ܡܢܗܘܢ ܕܢܦܫܐ ܠܗ ܡܢܐ ܢܦܫܐ
ܕܡܬܚܫܒܐ: ܘܡܢ ܐܝܬܘܗܝ ܕܐܬܚܫܒ ܠܐܢܫܘܬܐ
ܕܐܬܐ ܚܕܐ: ܕܚܝܐ ܠܥܠܡܐ ܒܗ ܒܗܢܐ ܠܐܢܫܐ ܠܚܘܒܐ
ܠܚܘܒܐ: ܡܬܦܠܓܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܝܟ ܕܒܠܠܗ ܐܢܐ ܠܝ

1) B om. 2) A om. 3) B ܘ 4) B ܡܬܦܠܓܐ. 5) B ܡܬܚܫܒܝܢ.
20) B ܕܐܬܚܫܒܘ.

8 B ... 19 B ...
21 C sing. 22 B ...

C 161 r a

1 Seqq. ad ... (l.) minio scr. sunt in B.
2 B ... 3 A ... B ...
4 B ... 5 B ... 6 B ...
8 A om. 9 A ... 10 B ... 11 A ...
13 A ... B ...

ܕܣܘܟܝܐܠ. ܘܡܥܒܪ ܠܗ ܠܦܘܫܐ. ܥܒܪ̈ܝܬܐ ܗܘ̇ܝ

ܠܡܩܕܡܘ ܘܠܡܬܒܥܘ. * ܕܡܛܠ ܗܕܐ ܦܠܚܝܢ ܐܢܬܘܢ B. 25 r. a.

ܕܠܐ ܡܪܚܡܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡ̈ܠܐ ܘܠܐ ܫܠܝܢ ܕܐܠܗܐ.

ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܘܐܦ ܕܦܬܓܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܬܐܡܪܘܢ ܠܗ.

ܐܘ ܒܬܪܥܐ ܐܘ ܒܝܠܕܐ. ܠܐ ܗ̇ܘܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢ

ܡܫܒܚܢܘܬܐ: ܗܘ ܕܡܬܚܙܐ ܒܟܠܗܘܢ ܕܐܡܪܬ݀ ܕܢܦܫܐ

ܕܡܢܐ ܐܝܟܢ ܕܢܚܘܬ ܠܗܘܢ ܡܫܒܚܘܬܗܘܢ ܒܠ ܢܦܫܗ

ܕܦܓܪ ܠܘܬܗ: ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܝܬ ܠܗ ܗܕܐ ܕܐܝܟܢ

ܒܗܘ ܡܬܬܠܝܐ ܘܐܬܩܪܝܘܬ ܠܟܠܗܘܢ ܘܒܗܘ ܡ̈ܠܐ

ܘܠܡܥܒܕ ܐܝܟ ܐܝܟܢ ܕܬܦܢܝܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܘܡܘܬܐ

ܕܒܬܪ ܕܗܘܢ ܘܗܘܐ ܘܗܝܕܝܢ ܒܗ ܡܘܬܐ *ܡܫܠܠ B. 25 r. b.

ܗܘܘ ܠܗ. ܒܗ ܦܪܘܫ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܘܕܚܠܬܐ ܕܒܬܪܗ.

ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܦܘܫ ܕܠܐ ܒܬܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܐܢܫ ܐܘ

ܐܢܫ ܕܗܝܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܦܓܪܐ ܕܒܪ̈ܢܫܐ: ܘܡܠܦܢܘܬܐ

ܐܠܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܒܥܝܢ ܒܟܠ ܫ̈ܢܝܢ ܘܕܠܐ

ܠܚܪܢܐ ܦܠܛܠܘܣ ܚܕܐ ܡܬܗܦܟܐ ܕܒܠܗܐ ܐܝܟ

ܕܒܝܡܐ ܫܢ̈ܝܐ. ܐܡܪܬ݀ ܢܦܫܗ ܐܘ ܥܒܕܬܗ.

ܕܒܩܘܒܠܐ ܘܒܣܘܦܪܐ ܕܐܝܟ ܒ̈ܢܝܢܐ ܠܒܬܪܗ. ܠܐܦܝܗ

1) B ... 2) A ... 3) B ...
... 7 4) B ... 5) B ... 12 6) B ܐܠܘܬܗ.
7) B ...

1 Segg. ad ܘܐܬܐ (l.) minio scr. sunt in B. 2 C ″ܕܘ. 5 A Om. 6 B ″ܕ. 7 A ܒ″. 8 A ″ܐܠܒ. 9 B ″ܓܘܒ. 10 B ″ܐ ܦܫܘ. 11 C ܘܘܐ. 14 C sing.

B. 24 v. a. ܠܐܢܬܬܗ ܕܠܘܬ * ܘܐܬܐ ܒܣܘܓܐܐ ܥܡܐ ܪܒܐ ܥܡܗ܂ ܕܥܡܐ ܕܐܬܝܢ ܒܫܡܥܗ ܕܐܬܪܐ ܡܢܗ ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܘܟܦܪܐ ܕܒܟܢܫܐ܂ ܡܢ ܕܟܐܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܪܘܡܝܐ ܠܡܫܡܥ܂ ܢܦܩܘ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܬܚܘܡܝܐ܂ ܘܡܢ ܕܟܐܠ ܡܕܝܢܬܐ ܬܚܘܡܝܐ܂ ܢܦܩܘ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܪܘܡܝܐ ܘܠܐ ܢܦܩܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܟܐܠ ܒܗ܂ ܐܠܐ ܠܡܘܒܠܗ ܢܦܩܘ ܀ ܘܒܪ ܟܠܐ ܗܘܐ ܕܐܬܟܢܫܘ ܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ܂ ܕܗܕܐ܂ ܠܦܘܬ ܢܚܫܐ ܕܢܒܝܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܐܬܟܢܫܘ܂ ܕܐܦ ܟܕ ܠܐ ܢܟܦ ܐܟܪܙ ܠܗܘܢ܂ ܐܠܐ ܐܠܐ ܠܗܘܢ ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܩܛܠ ܡܕܟܪܢܘ ܠܡܫܝܚܐ܂ ܘܐܬܚܙܝ ܘܐܬܪܥܝܘ ܒܣܘܓܐܗ ܕܩܕܡܘܗܝ܂ ܡܬܚܠܠܝܢ܀ ܕܢܦܩܘ ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܘܠܐܠܗܐ ܕܫܒܚܘܗܝ ܘܬܘܒ ܡܫܒܚܝܢ ܘܐܡܪܝܢ ܡܛܠ ܕܚܙܝܢ ܗܘܘ: ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܡܕܡ ܕܐܬܡܠܠ ܥܠ ܦܘܡܗ܂ ܘܟܕ ܥܒܕ ܐܝܟ ܥܠ ܡܢ ܫܪܝܪܐ: ܐܚܝܕ ܘܡܫܬܠܛ: ܥܒܕ ܡܢ ܟܠ ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܕܡܣܬܒܪ ܗܘܐ܂ ܣܓܝܐܬܐ ܠܐܠܗܐ ܕܒܝܬܗ ܡܬܦܣܩܝܢ: ܐܠܐ ܕܗܘ ܫܒܝܠܐ ܕܢܦܩܘ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܘܒܪܝܫܗܘܢ: ܟܠܗ ܒܦܘܡܗ. ܡܢ ܕܐܬܗܘܝ ܡܢ ܐܬܚܙܝܬ ܕܢܦܩܘ ܠܦܪܨܘܦܗ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢ ܐܢܫܐ ܕܗܘܝܘ ܗܢܘܢ ܡܢ ܥܕܡܐ ܕܐܬܢܟܦܘܢ ܕܝܢ ܠܗ ܕܐܬܦܩܕ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܡܬܡܠܐ

---

3 C ~~ܘܐܬܐ~~ ܟܢܫܐ. 4) B ܕܐܬܟܢܫܘ. 12) B ܩܕܡܝ. 13) B ܒܦܘܡܗ.

15 B ″ܦܘܣܩ. 16 C ܒܠ.

17 AB ″ܢܘܦ. 18 A ܘܡ.

1 B [illegible]. 2 B [illegible]. 3 AC [illegible]. 4 A [illegible]. 6 AB [illegible]. 7 In A stat sig. voc. Gr. η supra 2. 8 C [illegible]

ܘܫܠܡ ܐܝܟ ܕܠܦܘܩܕܢܐ. ܕܡܪܢ܆ ܒܫܢܬܗ ܟܕ ܐܬܐ.
ܘܐܘܒܠܘܗܝ ܠܬܡܢ ܒܐܦܘܣܛܐ * ܩܠܝܠܐ. ܘܟܕ ܓܠܐ܀ A. 161 r.b.
ܐܬܟܢܫܘ ܟܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ * ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܬܡܢ B. 24 r.a.
ܘܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܠܡܫܐܠܬܐ ܕܪܥܝܐ ܕܠܗܘܢ܆ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ.
ܠܡܪܢܐ ܠܝ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ. ܠܡܪܢܐ ܗܢܐ ܟܠܗ ܕܠܒܝܬܗ
ܠܒܪܬܗ. ܠܡܪܢܐ ܠܐ ܐܬܬܣܝܡ ܠܗ ܢܣܒܝܢ ܐܝܟ ܐܝܟ ܣܒܪܝܢ.
ܐܢܐ ܡܢܘܢ ܦܘܡܐ ܕܐܬܚܒܪ. ܗܢܐ ܡܕܡ ܕܢܟܪ ܗܘܬ.
C. 160 r.b. ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܡܢ ܕܐܝܬ ܐܘܣܛܐܘܣܛܐ (!) ܠܐ ܢܛܪܐ
ܒܥܕܬܐ ܐܘܪܬܕܘܟܣܐ ܕܩܠܝܠܐ. ܐܝܟ ܕܢܬܒܥܘܢ ܐܢܫܘܬܐ
ܘܐܢܬ ܠܗܘܢ ܕܬܠܬܐ. ܐܬܪܐ ܐܘܪܕܢܐ ܢܦܠܘ ܥܡܐ
ܠܕܒܪܢܐ ܕܫܡܫܘܬܐ ܘܩܫܝܫܘܬܐ ܡܕܒܪܐ܆ ܐܘܣܛܘܡܘܣ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܒܘܓ܆ ܟܗܠܝܢ ܕܡܚܙܐ ܗܘܐ ܟܕ ܢܚܫܝܢ
ܗܘܘ * ܐܪܟܝܕܝܩܢܐ ܠܟܪܝܬܐ܆ ܐܘ ܐܬܢܦܫܘ ܕܟܪܐ. ܐܘ B. 24 r.b.
ܐܣܝܪܐ ܕܐܟܣܘܬܗܘܢ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ. ܒܠܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܠܐ
ܡܟܬܒܢ ܠܝ. ܐܦ ܗܢܐ ܐܬܦܩܕ ܠܡܪܝ ܦܛܪܝܪܟܐ.
ܘܪܥܝܐ ܘܥܒܕ ܟܠܗܘܢ. ܘܐܬܠ ܟܘܡܪܐ ܘܒܬܫܡܫܬܐ
ܠܟܘܪܣܝܗ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܡܢ ܕܝܢ ܥܒܕܝܢ ܗܘܝܬܘܢ ܠܟܝ:
ܘܐܢܬܘܢ ܒܟܣܦ ܗܘܝܬܘܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܩܢܝܢ ܟܠ ܬܠܡܝܕܘܗܝ. 7
ܟܕ ܠܐ ܬܫܠܘܢ. ܠܐ ܐܢܫ ܢܦܩܐ ܐܢܫܗ ܟܠ ܫܢܬܐ
ܕܦܢܝܐ ܘܫܟܪ ܠܟܗܢܘܬܗ܆ ܘܢܦܫܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ܆
ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܐ ܕܪܘܡܝܐ. ܘܢܘܢܐ ܬܘܒ ܐܡܪ ܠܐ. ܐܬܕܪܟܘ

5 A) B A [illegible] C [illegible]. 9 AC [illegible] B [illegible]. 10 A [illegible] B [illegible]. 11 B om. 12 A [illegible]. 13 A ins. [illegible]. 14 A [illegible]. 15 B [illegible]. 16 B [illegible] C [illegible]

1 B ‖b nl ... (minio Ser.)

3 Seqq. ad. ... (l.) minio Ser. sunt in B.
4 B ins. ܗܘ (sic). 6 B ‖ܗܘܘ.
9 A ins. ܗܘܐ. 10 A ...

ܐܢܫ ܡܢ ܕܠܒܝ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܐ | ܐܢܬ ܠܝ ܡܢܘ
ܕܬܬܠܠ ܒܗܿܝ، ܕܢܕܥܘܢ ܟܠ ܕܒܠܐܢܫܬ | ܐܬܠܒܟܬ. ܡܕܝܢ
ܠܝ ܘܚܪܬܐ. ܐܡܪ ܠܗ | ܦܘܠܚܢܐ. ܠܐ ܫܪܝܪܬ (2
B. 23 v. a. ܐܠܐ ܐܬܐ ܡܠܟܐ ܕܠܝ | ܕܪܗܘܡܝܐ: *ܘܠܒܟܢ ܘܐܡܪ ܠܗ
ܕܐܚܪܘܦ ܠܐ ܚܪܘܒܬ. | ܘܠܐ ܡܢܘ ܦܝܢܐ ܐܢܐ: ܘܠܐ
ܡܢ ܐܢܫ ܕܢܬ ܐܢܐ | ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܒܗ ܟܠ
ܬܘܡ ܒܠܢܒܝܢ ܘܬܡܗܬܐ | ܬܬܠܠܬ. ܫܢܝ ܐܦܝܡ ܡܢܘ (5
ܕܡܢ ܠܦܘܫܐ ܘܦܬܘܐ. ܟܢܫܐ ܕܥܒܠܘ ܦܓܪ. (7 ܘܐܬܚܙܝܬ (8
ܠܪܗܘܡܝܐ: ܘܕܒܪܗ، ܘܐܬܚܙܝܗ، ܠܕܪܐ. ܚܝܠܐ
ܡܚܝܠܐܐ ܕܡܒܠܡ | ܗܘܐ ܒܬܫܡܫܬܐ. ܘܐܬܒܥܝ ܬܡܢ
ܘܬܡܗܬܐ ܣܓܝܐܐ. | ܘܟܠܗ ܗܘܐ ܒܗ ܡܫܝܚܘܬܐ ܢܨܚܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ | ܕܕܝܪܐ: ܘܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܟܠܢܫܐ
ܘܠܐ | ܠܐܠܗܐ: ܕܡܬܦܫ ܠܗܘܢ ܘܢܒܠܘܢ
B. 23 v. b. ܠܗܘܢ. * ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܒܬܪ ܬܫܡܫܬܐ ܦܓܥܬܐ
ܕܢܗܘܐ، ܢܘܚܐ / ܕܒܨܝܐܬ ܐܠܝܢ ܡܠܝܐܬ ܠܟܠܢܫܐ:
ܕܕܠܐ | ܒܝܢܝܗܘܢ ܡܬܦܫܘܢ ܠܡܕܡ ܕܠܐ ܫܪܝܪ:
ܕܢܥܒܕܘܢ | ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܕܟܕ ܐܢܫܘܢ ܕܬܒܥܘܢ
ܠܒܢܝܢܐ | ܘܠܐ ܠܐܠܗܐ. ܠܐܦܝܡ ܘܠܐ ܠܕܝܪܐ. ܘܡܛܠ
ܕܠܡܫܝܚܐ ܒܬܪ ܗܘܐ ܕܢܐܬܐ ܐܦܝܡ: ܘܬܡܢ ܐܢܫ
ܕܡܥܒܕ ܗܘܐ ܠܗ: ܡܥܒܕ (14 ܠܗ ܒܢܝܢܘܗ، ܠܡܕܝܢܐ

Cibora

---

2 1) B ܫܪܝܪܬ. 5) B bis. 7) AB ܦܓܪ. 8) A ܘܐܬܚܙܝܬ.
14 1) B ܠܡܕܝܢܬܐ, A ins. ܗܘܐ.

11 Supra pr. b stat in A sig. voc. ... 12 B ‖b ...

A ... B ... 15 ... manu additum in A.

1 Bużab?. 2 A "ab.
3 3 voces seqq. minio scr. B
4 A lovi.
5 A 9l2 cum sig. voc. Gr. 7 sub 2. 6 B [illegible] (ex [illegible] corr.) [illegible]
8 B [illegible] ~~Hae 2 voces~~ (minio scr.) ~~contin B.~~ 9 C [illegible] lovi.

56

TABL[illegible]

ܣܢܝ܆ ܡܫܒܚܘܗ ܐܢܬ ܐܝܟ ܕܒܠܥܕܐ. ܘܦܬܓܡܐ ܐܚܪܢܐ
ܠܟܘܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܚܒܘܫܐ ܕܐܠܗܐ ܢܕܪ ܡܠܟܘܬܗ܆ ܘܒܪ
ܫܒܝܐ ܕܚܟܝܡ ܠܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܟܘܢ. ܘܟܕ ܐܡܪܝܢ ܐܝܟ
ܕܡܟܪܝܢ ܠܡܫܒܚܘ. ܒܪܗ ܕܓܠܝ ܡܠܟܐ ܢܗܘܐ ܒܒܝܬ
ܗܘ ܕܦܬܓܡ ܒܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ* ܠܘܬ ܕܪܘܟܘܬܗ. ܬܫܒܘܚܬܐ B. 23 r a.
ܐܘ ܗܘ ܕܡܠܟܘܬܗ ܒܟܠܐ ܦܬܓܡܗ ܘܡܪܢ ܐܘ ܗܢܐ C 159 vb
ܒܟܠܐ ܕܚܟܝܡ ܐܝܟ ܘܡܣܒܪܐ ܕܢܦܩ ܠܗܘܢ. ܘܐܡܪ
ܗܘ ܠܡܫܝܚܐ܀ ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܪܘܚܐ ܕܥܠܡܝܢ ܡܠܟ ܡܢܐ
ܐܢܫ ܕܢܦܩ ܠܗ܆ ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܢܚܡ ܐܚܪܢܐ ܡܫܒܚܘܬܗ
ܡܪܝ ܕܫܒܚܬ ܒܗ܆ ܘܗܒܘܢ ܦܬܓܡܐ܆ ܘܡܫܬܒܚܢܐ ܐܚܪܢܐ
ܠܐܝܬܝܗ܆ ܡܪܝ ܕܐܦ ܗܘܘ * ܡܢ ܡܪܢ ܐܠܗܘܬ A. 161 r.a.
ܡܫܠܡ ܗܘܐ ܠܗ܀ ܡܫܒܚܢܐ ܐܢܬ܀ ܐܚܪܢܐ ܡܫܒܚܢܐ
ܐܢܬ. ܘܐܝܬ ܠܗ ܬܪܝܢ ܒܢܝܢܐ. ܐܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢ
ܒܓܠܝܢ ܡܠܟܐ܆ ܕܐܠܗܐ ܡܫܠܡ ܐܝܬ ܡܪܢ ܕܐܝܟ ܐܝܬ
ܘܡܫܒܚܢ ܡܪܢ *ܐܚܪܢܐ܆ ܬܫܒܘܚܬܗ ܦܬܓܡܐ ܢܚܡ ܐܚܪܢܐ B. 23 r. b.
ܡܢܗܘܢ܆ ܡܫܒܚ ܗܘܬ ܥܠ ܕܢܦܩܘܢ ܠܗ ܒܫܒܚܐ ܡܢ
ܕܒܟܠ ܕܬܫܒܘܚܬܗ ܘܠܐ ܐܡܫܠܡ ܡܪܢ ܕܐܝܬ ܐܚܪܢܐ
ܢܠܘܬ ܒܟܠ ܕܡܠܟܘܬܐ ܦܬܓܡ ܐܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ ܥܠܝܢ.
ܘܒܬܪ ܐܚܪܢܘܬܐ ܦܬܓܡܘܬܐ ܕܒܐܠܗܐ ܠܡܫܒܚ ܘܐܬܒܢܝܘ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܝܟ ܕܐܦ ܗܘܐ. ܒܪܗ ܠܒܪ ܕܢܦܩ ܗܘܐ.
ܦܬܓܡ ܗܘܐ ܒܪ ܕܒܫܒܚܐ ܡܫܒܚܘܬܗ ܠܗ ܡܪܝܐ. ܘܐܡܪ

~~1) B [illegible].~~ ~~2) B [illegible]~~

1 C ܘܠ. 2 B ins. ܠ. 3 ܝ fin. 2a manu additum in A.
4 B ܡܠܘܦܐ 5 minio scr. in B; C ܗܠ"ܒ.
7 minio scr. in B; AC ܗܠ"ܒ.

8 A ܘܗܘܐ. 9 B ܘܢܕ.

ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܐܒܗ̈ܘܗܝ. ܒܪ ܩܠܝܕܐ ܐܚܪܢܐ ܐܝܬܘܗܝ.

ܟܣܘܕܐ. ܘܠܐ ܐܝܟ ܗܢܘܢ ܕܩܒܠܘ ܡܪܕܘܬܐ ܡܢ ܪܥܝܢܐ. ܟܕ

A. 160 v. b. ܐܝܟ ܕܐܡܪ. ܘܠܐ ܟܕ ܡܪܕܘܬܐ * ܐܡܪܝܢ ܪܥܝܢܐ

ܐܡܪ ܕܦܘܠܘܣ ܕܫܠܝܚܐ. ܡܕܡ ܐܚܪܢܐ ܐܡܪ. ܐܝܟ ܐܚܪܢܐ ܐܡܪ

ܐܝܬ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܚܪܢܐ ܕܡܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܠܗ̇

ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܥܠܡ. ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ. ܗܘ ܡܢ

ܥܠ ܠܒܢܝܐ ܐܠܗܐ ܕܒܫܪܐ. ܠܡܦܪܩ. ܡܢܗ ܐܢܫܘܬܐ

ܠܐ ܟܕ ܠܒܢܝܐ ܘܡܢ ܡܢܗ (. * ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܗܘܐ. ܕܒܪ

ܦܪܘܩ ܗܘܐ ܕܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܟܕ ܐܡܪ ܐܡܪ ܗܘ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ

ܕܐܝܬ. ܘܡܫܝܚܐ ܠܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ ܐܝܬ ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܠܡܫܝܚܐ.

ܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܥܠܡ. ܘܢܦܫܐ ܕܫܠܡ ܠܗ ܡܢ

ܒܪܢܫܐ ܡܢ ܗܘ. ܘܠܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܝܬ. ܡܢ ܗܠܝܢ

ܕܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܘܡܢܗ ܕܗܘܐ

ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ

ܕܐܡܪܝܢ ܢܦܫ ܗܘܐ. ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ. ܠܐ ܡܢ ܗܘ

ܐܝܬ ܥܠ ܦܘܡܐ ܘܥܠ ܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܪܢܫܐ. ܠܐ ܐܢܐ

B. 22 v. b. ܐܝܬ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ *ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܗܘܐ

ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܢܗ ܠܗܘܢ ܒܪܢܫܐ.

ܘܐܝܬ ܐܝܬ ܒܫܪܐ ܘܡܫܝܚܐ. ܠܡܫܝܚܐ ܐܡܪ. ܐܝܟ

ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫ ܒܪܢܫܐ ܠܗ ܠܐ ܗܘ

ܐܝܬ. ܐܡܪ ܐܝܟ ܗܘ ܡܢ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܡܫܝܚܐ

1) B om ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ. 6) B om ܠܗ. 3) B ܟܣܘܕܐ.

10 A ܢܘ". 11 B ܘܠܐ". 12 A ins. ܗ.
13 A ܠ"ܒ. 14 B ܡܠܘ". 15 minio scr. in B.
16 C ܗܠܐ. 17 A ܠ"ܠ ܡܢ.
18 B ܗܘ. 19 minio scr. in B; A ܗܠ"ܒ. 20 B ...

ܡܢܝܢ | ܕܡܬܢܣܒܝܢ܆ ܕܠܐܠܗܘܬ ܡܩܪܒܝܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ
ܕܢܬܚܬܘܢ. ܗܢܐ ܡܕܝܢ(1) ܗܘ ܟܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܚܬܘܢ܆
ܢܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘ܆ ܘܠܐ ܚܒܪܐ ܗܘܐ
ܘܒܪܐ ܗܘ܆ ܘܠܐ ܚܒܪ ܒܢ̈ܝܬܐ. ܘܡܛܠ ܗܢ ܡܢ
ܐܪ̈ܙܢܐ ܕܐܬܒܥܝܢ܆ ܕܐܠܗܘܬܗ܆ ܗܘܐ ܒܪܘܚܢܝܘܬܐ ܘܐܡܪ.
ܒܪܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ܆ ܒܬܠ ܗܢܐ ܡܢ ܦܘܡܗ܆ ܡܫܝܚܐ
ܦܘܡ ܡܢ ܡܕܝܢܗ܆ ܕܡܛܠ(2) ܢܡܘܣܐ ܕܪܘܚܢܝܘܬܐ.
ܐܝܟ ܕܠܘܬ ܠܒܪ ܐܣܛܘܟܣܐ ܐܬܘܬܗ܆. ܘܡܢ ܥܒܕ
ܗܢܐ *ܡܪܟܒܢܐ. ܓܒܪ ܡܫܝܚܐ ܘܐܬܝܕܥ ܡܕܝܢܗ܆ ܟܠ B. 22 r. a.
ܐܪܥܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܒܢܝ ܡܬܪܓܡܢܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ
ܗܘ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟܢܐ ܐܬܓܠܝܬ ܠܒܪܢܫܐ ܕܐܬܟܣܝ܆
ܕܬܒܥܐ ܠܐܬܪ̈ܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ. ܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܕܦܠܓܘܬܐ
ܗܘ ܗܢܐ ܐܣܛܘܟܣܐ܆ ܦܘܠܚܢܐ ܡܛܠ ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ
ܡܬܪܓܡܢܐ ܘܐܝܟܢܐ. ܠܐ ܕܢܬܒܥܘܢ ܒܬܪܗ ܠܒܪܐ
ܐܪܥܐ܆ ܗܘܐ ܕܐܬܘܬܐ ܕܬܠܬ ܗܘ܆ ܕܒܬܪ ܐܒܐ܆ ܕܡܪܝܐ
ܠܒܬ ܩܕܝܫܐ ܗܠܝܢ܆ ܕܗܘܐ ܙܢܝܐ ܦܘܪܫܢ̈ܐ ܒܒܪܝܢ
ܒܦܘܪܐ ܗܘ ܕܠܒܬܘܠܘܬܐ ܡܢܗ ܐܝܟ ܕܠܒܪ ܒܢ̈ܝܬܐ.
ܘܒܢܝܗ ܠܒܪܐܬܐ܆ ܐܝܟ ܗܕܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܗܘܬ ܒܪ ܕܟܘܬܗܘܢ
ܗܘܢܝܢ ܚܒܪ ܗܢܘܢ.* ܡܫܡܫܢܐ (1) ܐܝܬ، ܐܝܟ ܕܢܗܘܐ B. 22 r. b.
ܐܬܘܢ ܠܝ. ܦܘܡܩܢܐ ܕܐܝܬ ܗܢܐ ܕܠܐ ܘܠܗ ܫܢܝܐ ܒܢܝܬ
ܬܪ̈ܝܢܗܘܢ ܘܟܠܗܘܢ ܬܠܬܝܗܘܢ. ܠܐ ܢܪܕܐ ܐܝܟ ܦܠܓܘܬܐ

~~1) leg. [illegible] 2) leg [illegible] 3) A [illegible].~~

W5

C15qra

ܘܣܒܪܘܗܝ ܒܟܘܪ̈ܗܢܝܗܘܢ. ܘܐܫܬܠܡ ܠܗ ܠܟܪ̈ܝܗܐ
ܥ̈ܡܡܐ ܕܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ. ܘܗܘܐ ܒܗ ܒܥܕܬܐ ܕܟܢܘܫܝܐ
ܕܥ̈ܡܡܝܢ ܗܠܝܢ ܡܢ ܠܒܪ. ܘܐܘܕܥܬ ܕܢܗܘܐ ܗܘܐ ܠܥ̈ܡܡܐ
ܕ̈ܟܠܗܘܢ ܥ̈ܡܡܝܢ ܗܘܘ ܒܥܡܗ ܘܥܡܗܘܢ ܘܬܪ̈ܥܝܢ
ܠܗ ܘܢܐܪܬ. ܬܫܡܫܬܐ ܕܝܢ ܕܟܢܫܗ ܠܐ ܡܫܠܠ
ܗܘܬ: ܐܠܐ ܐܦ ܡܛܥܝܢ ܗܘܘ ܣܓܝܐܐ ܗܠܝܢ ܐܘ
ܠܟܠܢ÷ ܒܗܬ ܕܝܢ ܡ̈ܬܥܗܕܐ ܗܠܝܢ. ܒܕܝܢ ܡܪܕܘܬܐ
ܕܐܘܪܚ ܗܘ ܕܐܝܠ ܕܢܐܡܪ ܠܐܦܪܝܡ ܘܠܫܡܥܘܢ:
ܕܐܬܠܒܫ ܢܣܒ ܗ̈ܘܐ ܣܒܐ ܒܝ̈ܘܡܝܢ. ܘܟܠ ܒܫܢܬܐ
ܒܟܠ̈ܝܠܬܐ ܕܡܢܐ ܗܢܐ ܚܕܐ ܗܘܢܐ: ܕܐܬܦܠܓ
ܡܢ ܐܦܘܡܐ: ܘܐܬܐ ܠܒܥܬܗ ܘܒܥܬܗ ܐܝܟ ܚܕܐ
ܫ̈ܢܝܬܐ. ܘܟܕ ܚܠܦ ܕܐܟܠܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ
ܥܠܝܗܘܢ. ܒܗ ܕܝܢ ܡܢܐ ܘܐܬܦܢܝܘ ܠܬܐܗ ܥܠܝܗܘܢ
ܕ̈ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܢܚܬܐ: ܘܟܠܗܘܢ ܕ̈ܪܫ ܫ̈ܠܝܐ ܕܐܝܬ
ܗܘܐ ܒܗ ܒܡܢܚܬܐ. ܘܗܕܐ ܕܟܠܗ ܡܢ ܒܬܪ ܕܢܫܒ
ܗܘܬ: ܘܐܬܠܝܗ ܘܡܘܬܘܗܝ. ܘܟܕ ܒܐܦܠ ܘܬܒܬܢ ܒܠܗܘܢ
A 160 v.a. ܕܒܢܝܢ ܒܠ ܐܘܪܚܐ ܡܕܡܘܬܗ ܕܟܢܫܐ: ܒܝܕ *ܦܪ̈ܘܫܘܬܗ
ܘܦܐܝܘܬܗ ܘܡܩܡܬܗ ܘܡܬܠܡܫܬܗ ܘܠܚܡܘܬܗ
ܘܡܫܠܠܗ ܕܢܚܟܐ. ܘܟܕ ܐܝܟ ܗܢܐ ܠܘܬ ܕ̈ܪ̈ܒܢܘܗܝ
ܘܐܦ ܠܗܘܢ ܒܗ. ܒܝܕ ܒܪ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܡܢ
ܕܪܫܐ ܠܦܪܘܫܐ: ܘܬܦܪܫܬ ܠܥ̈ܡܡܐ. ܚ̈ܢܝܢܘ
ܕܚܙܝܢ ܕܒܗܒܝܢ ܗܢ ܠܗ ܟܕ ܬܒܥܝܢ ܘܠܐ ܡܬܠܠܝܢ

~~1) ...~~

1 A ... 2 A om. 3 A ins. ܗܘܘ.
4 A ... 5 C ... 6 C ...
7 A ins. ܗܘܐ. 8 A ...

1 C ܦܪܬ. ——— a — C — alt?

2 C low.
3 A 120″.
4 A ″70.
5 A ܘܘ″.
6 A ܪܝܫ.
7 A ins. ܘܗܘ.
8 C ܘܗܘ
9 A ″ܘ?.
10 C ″b ″ ″VII
11 ⌐ fin. 2a manu additum in A.

52

ܒܡܚܝܠܘܬܐ ܠܐܠܗܝܐ. ܘܫܪܟܗܘܢ، ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܒܪ ܢܬܒܥܘܢ. ܘܡܫܪܢܗܘܢ ܐܢܫܝܢ ܒܥܒܕܐ ܕܡܪܝܡܘܗܝ. ܠܠܐ ܕܝܢ ܗܘܐ[2] ܡܪܝܪܐ ܠܠܗ ܗܘ. ܕܒܥܘܬܐ ܘܕܪܝܫܘܬܐ ܘܡܘܪܫܐ. ܘܠܢܫܝܢ ܗܘܘ ܦܝܫܝܢ ܦܪܘܫܐ ܠܐܠܗܝܢ ܕܐܠܗܢܐ ܒܗܘܢ. ܘܬܬܐܡܪ ܒܪ ܠܐ ܐܢܫܘܬܐ ܡܢ ܗܘܢ ܕܐܣܒܪܘ ܒܪ ܡܛܠ ܒܦܪܘܫܐ: ܘܣܓܝܐܝܢ ܗܘܘ ܕܡܠܦܝܢ ܟܠܝܐ ܒܥܩܘܒܬܐ[3] ܘܟܪܘܙܘܬܗ: ܘܡܛܠ ܠܐ ܠܦܫܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ ܒܪ ܠܒܥܘܬܗ: ܘܐܝܟ ܕܠܡܐܡܪ ܘܠܐ ܡܢܟܐ ܗܘܬ ܒܗ ܢܦܫܐ: ܘܠܗܘ ܦܝܫܢ * ܡܫܒܚܬܐ ܡܢ ܐܢܫܐ A. 160 r.b. ܕܒܗܘ ܐܦܪ ܗܘܐ: ܕܡܫܟܚ ܗܘܐ ܘܠܐ ܟܠܢܫܝܢ: ܕܡܠܠ ܦܬܓܡܐ ܒܠܘܬܐ ܐܢܬܠܝܟ[4]: ܕܡܠܘܐܝ ܡܢܗ ܕܡܒܪܐ ܕܠܐ ܢܠܘܦ ܐܢܫ. ܘܡܢܗ ܟܠܗ[5] ܒܫܒܝܚܘܬܗ. ܘܡܢ ܗܢܘܢ ܠܒܢܐ ܠܡܫܒܚܐ ܐܚܪܢܐ: ܗܠܝܢ ܠܦܘܬܐ ܫܪܐ ܕܒܗܘܢ. ܘܡܒܢܗܘܢ، ܒܒܝܬܐ ܫܪ ܕܬܒܥܘܢ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܢܬܠܝܢ. ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܒܗ ܐܢܬܬܐ[6] ܕܝܠܕܬ ܒܗ ܗܘܠܝܢ ܬܪܝܢ ܘܩܕܡ ܕܟܬܒܘ ܠܗܘܢ. ܘܡܢ ܐܢܬܬܐ ܗܘܬ ܒܗ[7] ܐܠܗܐ ܐܬܠܝܟܐ ܕܝܠܕܬܗ[8]. ܡܫܟܚܢܐ ܗܘܬ ܒܠ ܒܝܫܘ ܘܡܫܬܠܬܗ C 158 vb ܕ~~ܡܫܝܚܐ~~. ܐܢܬܬܐ ܗܘ[9] ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܗܘܬ[10]. ܒܒܝܬܐ 9 ܡܫܝܚܐ ܕܐܦܠܐ ܒܫܒܩܗ ܕܐܡܪܗ ܡܡܠܠ ܗܘܐ ܕܢܘܚܪ ܡܬܠܐܠܝܬ. ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܐܚܪܢܐ،[11] ܡܢ ܡܬܒܠܢ ܘܡܢܬܐ ܘܡܢ ܐܟܠܘܗܝ، ܠܐܢܫܝܢ. ܦܩܕ ܡܪܝܐ

~~1) ...~~

C 158 va A. 160 r.a.

ܒܬܪ̈ܝܢ ܒܗܢܐ ܠܛܘܪܐ. *ܘܡܫܝܚܐ ܦܢܐ ܘܡܬܚܙܝܐ

ܕܘܝܐ. ܘܢܣܒܗ ܥܠ ܪܝܫܗ ܠܗܘ ܘܡܚܘܐ ܘܐܡܪ ܠܗ.

ܒܫܝܢܐ ܡܪܝ. ܦܘܩ ܠܗ ܢܦܩ. ܠܐ ܓܝܪ ܐܬܐܡܪ

ܠܬܘܗ ܗܠܝܢ. ܘܡܫܝܚܐ ܥܒܕ ܦܘܩܗ ܗܘ ܘܡܚܘܐ

ܘܗܘ ܐܝܟ ܕܡܚܝܒܝܢ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܒܬܐܝܬ. ܘܐܬܚܙܝ

ܕܓܠܝܬܐ ܡܢ: ܘܐܬܦܪܫܘ ܡܢ ܩܘܪܒܢܐ ܡܕܡ ܕܓܘܫܡܐ

ܥܠܘܗܝ ܕܒܥܪܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܦܩܕ ܠܗܠܝܢ ܕܒܗܘܢ.

ܘܐܬܚܙܝ ܥܠܘܗܝ ܒܦܘܪܫܐ ܗܘ ܕܒ̈ܣܪܐ ܗܘܐ ܒܗ ܗܘ

ܛܒܥܐ. ܘܡܕܡ ܡܢ ܡܕܡ ܕܦܓܪܗ ܗܘܐ ܠܐ ܐܚܕܘܗ.

ܘܦܩܕ ܡܫܝܚܐ ܡܫܪܝܘܬܐ. ܘܕܒܪܗ ܐܬܚܙܝܘܗܝ ܡܢ

ܛܘܪܐ ܗܘ. ܘܐܬܪܒܝܘܗܝ ܥܠ ܒܒܝܢܐ ܚܕܐ ܕܐܝܬ

ܗܘܐ ܒܡܫܘܢ. ܐܬܬܢܝܗ ܗܘܬ ܕܝܢ ܢܦܫܗ ܕܥܒܕ.

ܘܗܘܐ ܦܪܝܫ ܒܬܪܥܐ ܡܢ ܬܠܬ ܫܢܝܢ ܒܢܗܪܐ ܕܚܕܐ

ܠܥܠܡܗ ܕܠܠܝܐ ܒܬܫܥܐ ܕܠܐ ܐܢܫܐ. ܒܥܠܡܐ

ܘܚܠܝܐ ܕܒ ܦܩܕ ܠܐ ܦܓܪ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ (ܡܫܝܚܐ). ܘܒܕ

ܠܐ ܐܢܫܘ ܐܢܫܐ ܕܒܥܠܬܐ ܠܝܡܝܢ: ܒܕ ܫܩ ܗܘܐ

ܐܢܘܢ ܫܡܥܐ ܘܡܬܡܠܟܐ ܕܠܠܝܐ. ܠܝܡܝܢ ܦܘܕ

ܡܘܕܝܢܐ ܕܒܠܘܫܗ ܠܒܢܝܐ ܐܝܟ ܡܬܒܥܢܐ: ܕܒܗܪܐ

ܕܢܦܠ ܡܕܡ ܕܐܬܩܪܝ ܠܗ. ܘܡܬܠܗܕܐ ܐܠܝܡ ܗܘܘ

ܕܡܫܒܥܘ ܒܡܕܒܪܐ ܐܢܫܐ ܗܘ ܘܠܐ ܐܫܬܘܚܪ.

ܘܫܒܩܘ ܡܢ ܕܒܝܐ ܒܝܪ ܦܪܘܩܬܐ ܚܕܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ

<s>1) leg. [illegible]</s>

1 A om. 2 A sing. 3 Com. 4 A ܐ̈ܘ Com.
5 C ܠܠܓܡ. 6 A om. C ins. in marg.
7 A ܐܘ̈ In C finis illegibilis est.

1 B sing. 2 B om.

3 A ܡܠܝܐ. 4 A ܘܘ. 5 B ܗ̇. 6 A ܝܢ.

3a B ܫܒܩ. C 158 rb

ܬܫܡܫܬܐ | ܕܩܘܕܫܐ ܡܫܬܪܪܐ ܘܡܫܬܠܡܐ ܐܝܟ

ܠܡܫܝܚܐ. | ܘܠܐ ܐܝܟ ܡܫܘܚܐ ܐܣܘܬܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܗ̇ܝ.

ܗܘ ܕܝܢ ܡܢ | ܒܪܘܚܗ ܠܡܘܗܝ ܠܐ ܥܒܕ ܗܘܐ. ܒܗ̇ * ܕܗܘܐ B. 21 v. b.

ܥܠ ܦܓܪܗ | ܟܠܗܘܢ ܘܒܗ ܒܪܐ ܐܢܫܘܬܗ ܘܐܦܩܗ.

ܘܒܗ ܣܓܝܐܐ | ܗܘ ܡܬܚܙܐ ܕܦܪܨܘܦܐ ܡܫܝܚ ܡܫܠܡ

ܒܐܪܥܐ | ܘܐܬܢܨܚ ܡܢܗܘܢ ܠܫܠܝܚܐ. ܘܥܠ. ܕܡܛܠ

ܚܘܒܢ | ܐܬܩܛܠ ܒܗ ܡܫܬܒܚܐ. ܗܘ ܐܡܪ ܗܘ ܡܫܝܚܐ.

ܐܘ | ܥܡܐ ܠܡܬܠܬܐ ܒܝܬܐ ܡܢ ܥܒܕ ܐܢܬ ܗܘܝܬ

ܘܐܠܗܐ ܕܒܢܝܐ ܐܢܬ ܒܝܬܐ. ܒܠܒܐ ܣܓܝܐܐ

ܘܕܫܠܐ ܘܒܫܝܬ ܐܘܪܚܬܐ ܘܣܢܝܐ. ܒܙܢܐ ܠܐ ܒܥܝܢ

ܗܘܬ. ܠܒܝܬܐ ܡܢܝܢ ܐܝܬ ܒܠ ܡܢܝܢ. ܠܟܠܗ ܗܘܝܐ

ܠܦܘܪܣܐ ܡܢܗܘܢ ܐܝܟ ܘܡܢ ܐܝܟ ܠܟܠܗ ܕܒܫܡܝܐ

ܒܗ. ܘܗܘܝܢ ܐܝܟ. ܦܩܘܕܘܬܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܗܘܐ | ܒܫܡܗ

ܒܥܒܕܝܐ ܐܬܬܘܪܝܐ ܗ̇ܘ. ܘܥܒܪ ܗܘ ܦܓܥܐ | ܒܡܛܠ

ܐܝܟ ܒܝܘܡ ܒܗ ܦܩܪ ܡܬܚܡܘܗܝ ܒܟܠܗ | ܡܫܡܫܢܘܬܐ.

ܦܩܘܣ ܐܝܬ ܠܐ ܐܦܠܐ. ܘܐܦ ܐܢܫܐ | ܘܬܚܒܫ ܡܢ ܕܢܓܪܐ

ܐܝܬ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܠܠ | ܣܓܝܐܬ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܟ

ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܬܡܠ | ܘܦܩܘܢ/ ܘܣܓܝ. ܕܝܠܐ ܡܢ ܗܠܝܢ

ܕܐܡܪܬ ܠܗ | ܠܐ ܥܒܝܕܐ. ܠܟܐ\ܕܥܒܪܬܝܢ| ܐܦ ܥܕܡ

ܕܢܣܒܘ | ܕܪܫܝܬܐ ܐܦ ܗܠܝܢ ܕܐܬܬܩܢ ܕܠܐ ܐܢܬ.

ܐܝܟ | ܕܐܡܪܬ. ܘܠܐ ܗܠܝܢ ܦܘܫܩܐ ܕܗܘܐ ܒܢܝܐ ܦܩܕܬܐ

7 A ܡܠܦ.

[illegible] 2) B [illegible] 8 A Desunt in cod. B fol. 2.

9 A ܪܠ.

1 B ″ ܝܘܘ. 2 A sing. 3 B ″ ܠܝ.
4 A ins. ܗܘ. 5 B ″ ܠܐ.
6 ″ ܠ C ܒܗ″. 7 B ܗܘ ܠܒܝ″.
8 C ܐܝܟ. 9 B om. 10 Sic MSS.

ܒܡܠܟܗ ܕܠܠܐ. ܘܫܘܐ ܐܝܟ ܟܘܪܝܐ ܒܘܪܐ ܕܒܝܬ
ܗܘܐ ܒܗ ܗܘ ܐܬܠܒܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܥܒܕ ܗܘܝܘ ܠܒܘܫ ܢܫܝܬܐ
ܚܠܦܘܗܝ ܒܥܒܕܗ ܫܘܒܚܬܐ ܒܒܪܝܬܐ ܒܗ ܕܡܠܟܐ
ܦܢܝܢܘܗܝ ܘܩܠܝܢ ܡܬܬܘܗܝ ܐܬܪܘܬܐ. ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܢ
B. 21 r. b. ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܗܘܐ. * ܬܡܢ. ܘܒܢܘܗܝ ܕܚܘܪܢܐ
ܕܠܒܝܬܐ ܡܠܟܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܒܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܕܐܬܪ ܗܘܐ
ܬܫܒܘܚܬܗ ܒܝܬ ܥܢܝܐ. ܘܐܬܥܒܕܬ ܚܕܐ ܐܝܟ ܒܝܬܐ
ܕܠܐ ܢܥܒܕܘܢܗ ܕܢܚܫܐ. ܐܠܐ ܚܕ ܢܚܫܐ ܕܢܝܚܘܬܐ
ܐܒܝܕܘܬܗ ܘܡܬܚܙܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܒܗ ܒܠܠܝܐ ܡܫܝܚ ܒܕܡܘܬ
ܗܘܐ ܡܢ ܒܝܬܐ ܡܫܝܚܐ. ܠܒܬܪ ܕܝܢ ܐܬܬܢܝܚ ܐܠܝܢ
ܕܒܕܡܝܢ ܗܘܘ ܒܟܢܫܐ ܕܗܘܢܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܠܘܬܗܘܢ: ܘܕܪܫܘ
A. 159 v. b. ܐܝܟ ܕܠܐ ܫܘܥܐ ܕܝܘܬܢܐ ܥܠܝܐ ܗܘ ܕܒܝܫܘ * ܗܘ
ܕܠܗ ܩܕܝܡ ܗܘܐ ܘܕܐܢܫܐ ܗܘ. ܒܕܐܬܩܢ ܐܝܟ
ܟܝܢܬܐ ܚܕ ܡܢ ܩܠܝܢ ܕܐܬܠܒܫܘ ܕܗܘܝܘ ܕܒܬܪܟܢܐ
B. 21 v. a. ܡܬܢܝܚܘ. ܘܩܠܐ * ܡܬܠܠ ܒܦܘܫܩܐ ܐܦ ܫܡܥܗ. ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܕܗܘܚܝܢ ܫܡܝܐ: ܕܠܝܬ ܕܡܠܠ ܠܗ ܠܗ ܠܥܒܕܐ
ܗܘܢܐ ܒܪܝܬܐ ܗܘܕܐ ܡܢ ܐܝܬܘܗܝ ܕܐܬܩܢܝܐ: ܫܡܫܐ
ܘܒܗ ܥܠܘ ܠܠܫܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܗܘܢܐ ܐܬܬܘܗܝ ܗܘܘ:
ܒܗܿ ܕܠܐ ܐܚܝܢܘܗܝ ܠܗܘ ܕܐܚܝܕ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗܘ ܡܛܠ
ܐܬܬܗ ܘܚܝܠܗ ܒܐܬܢܬܐ. ܐܝܟ ܐܦ ܕܝܘܡ ܡܬܬܒܪܝܢ
ܗܘܘ ܚܕ ܚܕ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܠܒܫܘ ܘܩܠܝܢ ܗܘܘ ܡܢ

———

~~1) leg.~~ ?

11 A om.

12 A ″ ܠܝ ܐܝܟ? Segg. ad ܗܘܐ (l. *) minio scr. sunt in B.

13 B ܒܡܘܗ.

14 B ܗܘ.

A ″ ܒ?

1 B ins. ܘܗ̈ܘ. 2 B ܘܠܐ.
3 C ܐܘܕܝ ܢܕ 4 B ܕܩܦܢ̈ܐ C ܕܩܦܢ̈ܐ.
4a B ܘܐܬ.
5 C ܠܡܪܩܐ ܘܠܐ.. 7 C om..

ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܝܢ ܦܛܪܘܣ ܕܐܢܛܝ ܩܘܡ ܒܪܘܚܬܐ. ܘܟܬܒ
ܐܦ ܗܘ ܕܐܬܬܪ ܒܝܕܗ ܕܐܦܝܣܩ | ܕܢܣܒܘܗܝ ܠܡܠܟܐ
ܗܘܢܪܝܐ: ܕܐܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܡܢ ܒܝܬ ܟܠܗ ܡܣܦܪܘ
ܘܟܕ ܒܢܝ: ܗܘܐ ܒܝܬ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܝܐ ܛܘܪܐ * A. 159 v.a.
ܘܫܘܡ ܕܠܫܠܝܚܐ: ܕܥܡܗ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ: ܗܢܐ ܕܦܪܣܗ
ܡܢ *ܘܒܗܢܐ ܒܠܚܘܕ ܩܠܝܠ ܡܢ ܦܘܠܚܢܗ ܕܒܪܢܫܐ ܗܘ B. 20 v. b.
ܗܢܐ ܒܫܘܪܐ ܦܪܩ ܕܢܒܢܘܬ ܠܢܦܫܗ ܗܘܐ ܦܣܝܪ
ܘܐܬܒ ܘܒܠ ܠܗ ܐܝܟ ܕܡܬܬܪܨ ܗܘܐ ܒܠܘܩܒܠ ܗܘܐ
ܒܡܕܝܢܬܐ. ܘܗܘ ܐܠܗܐ ܢܚܬ ܒܝܬܐ ܕܢܗܪ ܬܘܒ ܗܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܡܪ ܒܪܗ ܠܒܪܗ ܕܗܢܐ ܕܡܬܬܪܨ ܗܘܐ
ܒܡܕܝܢܬܐ ܒܐܣܟܡܐ ܠܗ ܕܐܦܣܩܐ. ܗܘ ܗܢܐ ܗܘ ܒܫܘܪܐ
ܡܢ ܚܠܝܠܝܢ ܐܡܪ ܠܗ: ܕܬܘܪܐ ܘܩܠܝܠ ܒܒܝܬ ܦܪܩ
ܕܐܬܬܐ ܠܬܘܒ ܟܕ. ܘܒܪ ܚܪܒܘܬܐ ܠܦܢܝܬܐ ܐܬܪ
ܕ ܗܘܐ ܡܢܝܢܐ | ܗܘ: ܗܘ ܘܡܫܠܡ ܠܥܡܗ
ܕܐܬܬܪܘ ܪܗܘܡܐ ܘܦܪܘܣܐ. *ܫܠܝܚ ܘܐܢܫܐ ܠܘܬ B. 21 r. a.
ܒܪܢܐ ܕܡܢܐ ܕܡܬܪܐ ܗܘܐ ܠܒܪ ܡܢ ܦܢܝܬܐ: ܕܐܬܘܗܝ،
ܗܘܐ ܡܢ ܬܪܥܘܬܐ ܕܡܠܝܢ | ܗܠܝܢ ܕܒܝܬ ܘܠܝܢܐ
ܘܐܬܡܗܘܢܝ، ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ ܐܬܘܗܝ، ܕܠܗܘܒܠܐ. ܘܩܠܗ
ܠܗ ܕܐܪܥܘܬܐ ܘܐܬܬܕܝܘ ܠܗ ܐܦ ܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܗܘ
ܐܬܝ، ܐܝܟ ܒܬܪ ܕܡܬܪܐ ܗܘܐ ܗܘ ܡܪܢܐ ܠܗ ܠܦܢܝܬܐ C 158 ra

---

1) ~~leg. ܦܪܩܘ~~ 2) ~~leg. ܡܬܩܪܝܐ~~ 6 3) B ܘܐܠܗܐ. ~~4) B ܪܗܘܡܐ~~ ~~5) B ܕܐܬܘܗܝ~~ 12 6) B add. ins. ܠܫܠܝܚܐ. ~~7) B ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ~~

8 Rasura post ܕ in B. 9 B ܘܠܐ.
10 A ins. ܡܢ ܟܠ.
11 B ܘܠܐ. In A ܘ fin. 2a manu additum est.
13 B ܩܘܡ.

1 A ins. ܦ?   2 ~~A~~ B ܠܘܝ. Gal 1.

3 C ܘ‥

ܕܟܝܐ ܘܣܓܝܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܥܒܕ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܫܪܝܐܝܬ

ܒܠܠ ܘܥܡܬܐ ܡܢ ܐܢܫܐ ^2 ܡܫܝܚܝܘܬܐ ܫܒܩܘ ܠܗܝܡܢܘܬܐ

ܠܡܫܝܚܐ. ܘܐܫܬܡܠܝܬ ܢܒܝܘܬܗ ^4 1) ܠܡܫܡܫܢܐ

ܕܢܬܩܪܐ: ܘܐܬܦܪܣ ܡܫܝܚܐ ܠܐܢܫܐ ܕܡܫܡܫܝܢ

B. 20 r. b. ܠܡܫܝܚܐ. ܘܫܕܪ ^5 1) ܐܝܟ * ܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܢܝܚܡܢ

ܕܦܘܠܘܣ. ܘܐܦܝܣܩܘ ܒܐܪܥܗܘܢ ܒܕܘܟ ܠܗ ^6 1) ܫܡܥܘܢܐ

ܕܠܐ ܒܕܘܪ: ܕܐܫܬܠܡܬ ܢܒܝܘܬ ܩܠܝܬܐ ܡܢ ܕܠܗ

ܘܪܘܡܝܐ ܒܥܘܗܝ: ܘܡܬܠܒܫ ܠܡܠܟܐ ܗܘܐ ܢܣܝܒ

ܒܫܢܬܐ ܕܬܪܬܝܢ: ܡܢ ܠܡܠܟܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܢܝܪܘܢ ^7 1) ܠܗܘܢ

ܒܢܝܐ ^8 1) ܓܒ ܗܘܐ ܘܕܢܚܐ ܗܘܝܐ ܡܛܠ ܩܕܝܫܘܬܐ ܕܫܡܝܢ

ܗܘ, ܒܪܒܝܐ ܗܘ ܡܫܝܐ. ܗܘܝܘ ܠܗ ܠܗ ܒܪ ܠܡܪܒܝܐ ܗܘ

ܫܦܝܐ ܗܠܝܢ ܕܐܬܚܙܝܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܦܪܝܡ: ܩܕܝܫܘܬܐ

ܕܟܠܗ ܒܠܗܘܢ, ܕܒܒܝܬܐ. ܘܐܝܣܪܝܘܗܝ, ^10 1) ܕܕܗܒܐ

ܘܫܝܢܐ ܡܥܒܕ ^11 ܠܗ. ܘܒܗܕܐ ܙܒܢܬܐ ܐܬܐܡܪ ܒܗ

B. 20 v. a. * ܫܘܦܐ ܗܘ. ܫܡܥܢ ^12 ܕܝܢ ^13 ܠܒܢܝܐ ~~ܢܫܐ~~

15a ܡܕܝܢܬܐ. ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ, ܦܪܫܐ ^14 ܩܕܝܫܐ: ^15 ܕܒܗ ^16 ܡܢܗܘܢ

ܚܕ ܡܢ ܕܝܠܗ: ܕܐܬܝܗܘܢ, ܗܘܐ ܐܦ ܗܘ ܫܘܦܐ.

C 157rb ܘܡܫܝܚܐ ~~ܗܘܐ~~ ^17) ܠܗ ܠܥܠܡܐ ܦܪܫܐ ܘܩܕܝܫܐ ^18) ܠܐܬܪܝܢ X

ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܒܕ ܕܒܝܫ ܒܗܘܢ ܐܦ ܒܥܡܐ ܕܝܢ

---

4 1) B ܘܡܫܒܚ. 5 1) B ܘܫܕܪܘ. 6 1) A ܒܥܡܐ. 7 1) B ܕܢܝܪ.

8 1) A om.. 10 1) B ܘܐܣܪܝܘܗܝ, ܒܕ ܕܗܒܐ. 17) B ܡܫܝܚܐ, A ins. ܗܘܘ.

18) ~~B legi non potest.~~ A ܠܐܬܪܝܢ; rasura in B.

9 B sing.. 11 B pl.. 12 B ins. ܗܘܐ. 13 B ܢܫܐ

14 A ܦܪܫܐ. 15 C sing.. 16 C om..

15a B ܐܒܘ.

1 B ... 2 B ins. ...

4 B ... ܘ... ...

9 ... 10 ...

ܘܒܝܕܥܬܐ | ܩܕ̈ܡܝܬܐ ܡܪܝܡܘܬܗ ܕܐܒܘܗܝ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ:
ܘܡܬܩ̈ܢܢܘܬܗ | ܕܐ̈ܪܐܐ ܘܪ̈ܘܫܡܐ. ܕܒܗܢܐ ܕܡܬܓܠܝܢ ܗܘܘ
ܐܝܟ | ܕܠܡܐܡܪ ܫܒܝܠܘܗܝ ܕܡܕܒܪܢܐ ܡܢ ܕܩܕ̈ܡܘܗܝ؛
ܒܕ | ܠܒܝܫ ܘܡܟܦܦ ܐܝܟ ܒܢܝܢܘܗܝ ܒܠ [illegible] ܒܕܝܢܐ
ܒܠܝܠܝܐ | ܡܚܫܘܫܐ (1 ܘܒܬܪܝܢ* ܡܫܬܟܠܐ ܗܘܐ [illegible] B. 19 v. b.
ܘܡܠܐܟܐ (1 ... (2 ... ܐܬܚܙܝ، [illegible] (1 ܕܫܡܝܐ
ܗܘܐ ܡܚܒ (1 ܒܡܠܐ. ܦܬܓܡ ܗܘܐ | ܠܗ، ܕܢܫܬܐ ܠܗ
ܠܒܢܝܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܐܬܐ. ܘܒܗ | ܗܠܝܢ ܕܐܬܬܣܝܡ
ܕܒܝܬܐ ܘܕܬܘܪܐ ܕܒܥܕܬܐ / ܘܡܥܒܕܬܐ | ܡܬܥܒܕܢ ܗܘܝ،
ܒܐܦ̈ܝܘܗܝ، ܕܒܪܐ ܦܪܘܩܐ | ܕܡܢ ܢܦܩ ܐܢܫ ... ܐܦܪܝܫ ܗܘ
ܕܐܬܓܠܝܬ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ | ܡܬܚܫܒܢ (1
ܫܡܥܬܐ ܠܡܬܟܠܠܘܬܗܘܢ. ... ܘܐܫܬܪܝܬ ܠܐ
ܡܬܒܪ ܗܘܐ ܪܘܚܐ ܠܗܠܝܢ ܕܡܬܪܡܝܢ ܗܘܘ ܡܢ | ܫܘܒܚܗ
ܡܠܘܐܐ: ܗܘ ܗܘ ܕܡܢ *ܕܡܢ ܥܘܕܪܢܗ ܕܠܗ | ܬܫܒܘܚܬܐ ܫܪ̈ܝܐ: A. 159 r. b.
ܐܠܐ ܒܪ ܬܠܬܐ | ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ: ܘܡܬܟܢܫ (1 * ܘܐܬܬܪܝܡ B. 20 r. a.
ܒܫܘܒܚܐ ܐܘ ܒܐܦܘܪܣܝܐ | ܕܫܘܒܚܬܐ: ܘܒܟܢܫܐ ܕܡܫܒܚ
ܘܒܝܬܐ ܒܫܠܝܐ ܠܡܫܝܚܘ | ܘܠܡܬܟܠܠܘ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܐܝܟ
ܗܕܐ: ܐܠܐ ܒܪ ܗܘ ܫܘܬܦ | ܘܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܫܡܝܐ؛
ܒܟܠ ܡܢ ܡܠܟܐ ܐܠܗܘܬܗ | ܕܠܗ ܫܘܒܚܗ: ܘܡܫܒܚ
ܕܡܠܝܢ ܕܫܘܒܚ ܒܥܘܬܪܗ. | ܘܡܦܩ ܠܗ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ

---

3 (1 B ins. ܗܘܐ ܡܬܩܪܐ. ~~2) A ...~~ ~~3) A om.~~ ~~4) B~~
~~... 5) B ... 6) B ...~~

5 Segq. ad ... (l.) minio scr. sunt in B.
6 A ... 7 B ... 8 B ...
9 B ... 10 B ...
11 B ... 12 B ...
13 A ...

ܐܝܟܐ ܕܫܦܝܪܐ ܘܢܟܦܐ ܠܒܝܫܐ. ܘܡܛܠ ܒܣܝܡܐ
ܐܘ ܒܡܫܬܡܥܢܘܬܐ ܦܪܝܫܘܬܐ ܠܐ ܬܫܬܒܩܘܢ. ܐܠܐ
A. 159 r.a. ܗܘܘ ܕܡܘܬܐ ܠܡܗܝܡܢܐ. ܒܡܠܬܐ ܘܒܗܘܦܟܐ:
B. 19 r. b. ܘܒܚܘܒܐ ܘܒܗܝܡܢܘܬܐ ܡܠܐ ܟܠ ܕܒܕܟܝܘܬܐ[2] ܒܟܠܡܕܡ.
ܗܘܘ ܢܦܫܟܘܢ ܕܡܫܬܥܒܕܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܕܡܫܡܫܢܐ ܘܬܠܡܝ̈ܕܐ
ܫܡ̈ܝܐ: ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܐܡܝܪ ܐܢ ܡܢ ܦܘܡ ܟܬ̈ܒܘܗܝ ܢܣܒ
ܡܫܝܚܐ ܒܝ ܐܬܘ. ܘܐܝܟ ܕܥܡܘܕܗ ܕܫܠܝܚܐ ܦܘܠܘܣ:
ܗܘܘ ܡܛܠ ܘܠܡܠ ܒܥܘܠܢܐ ܗܘܐ ܕܦܠܚܐ: ܗܟܢܐ
ܕܗܘܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܟܝܢܐ ܫ̈ܪܝܪܬܐ ܘܩܒܝܠܬܐ ܕܫܡܥܢ
ܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܒܪܘܚܬܐ ܘܠܐ ܒܪܒܘܬܐ. ܘܠܐ ܒܬܘܒܥܬܐ
ܠܒܐ. ܘܠܐ ܒܥܡܠܬܐ ܕܡܫܬܠܛܢܘܬܐ/ ܡܫܡܠܝܘܬܐ
ܕܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ ܘܪܘܚܐ. ܘܢܬܡܠܘܢ ܒܫܠܡܐ
ܕܠܒܠܘܬ ܒܢܡܘܣܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܫܬܘܕܝܘ ܘܩܝܡܘ
ܘܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܘܡܬܚܫܒܬܐ ܕܦܓܪܐ ܡܘܡܝܢ ܘܩܝܡ
B. 19 v. a. ܕܢܫܪܒ *ܐܢܘ ܠܚܝܡ ܐܢܕܐ ܕܒܡܘܬܐ ܡܘܬܒܐ
ܗܢܘ, ܡܫܝܚ. ܘܒܗܘܢ ܕܝܢ ܬܘܪ ܗܘܐ ܒܗ ܐܝܟ
ܘܡܬܕܡܪܝܢ: ܘܐܝܟ ܕܠܘܬܗܘܢ, ܐܡܪ ܗܘܐ ܘܡܪܝܐ.
ܐܡܠܐܬܗ ܕܝܢ ܡܛܪ ܗܘܐ ܠܗ ܐܠܗܐ. ܕܒܢܐ ܡܠܟܐ
ܠܗܘܢ ܡܫܒܚ ܕܐܡܪܝܢ ܛܒܐ ܐܡܪܬ, ܕܬܫܪܐ:
ܡܛܪ ܗܘܐ ܒܠܒܐ ܘܡܟܡܢܘܬܐ ܘܫܦܝܪܘܬܐ ܘܡܫܝܚܐ:

1) Phil. 2. 3 ܦܪܝܫܐ ܡܫܡܥܢܘܬܐ. 2) I Tim. 4. 12 ܘܒܕܟܝܘܬܐ.

5) B ܒܠܒܘܢ.

2. C ins. [illegible] 6 A [illegible]
3 A [illegible]. 8 B ins [illegible], quae cum seqq. ad [illegible] (l.) minio scr. sunt 9 B [illegible].
4 B [illegible]. 10 C [illegible] 12 A ins. [illegible].
5 B sing.. 13 B (sic) [illegible]. [illegible]. 14 C pl..
7 B ins [illegible].

ܒܥܘܬܐ ܬܪܝܨܬܐ ܕܐܠܗܐ܆ ܘܒܪܝܐ| ܘܡܫܝܚܐ ܒܥܒܕܬܐ
ܬܘܕܝܬܐ. ܐܝܟ ܕܗܘ ܥܒܕܐ ܠܡܪܗ| ܦܓܪܐ ܢܦܫܗ ܗܘܘ
ܗܢܘܢ ܐܢܫܐ *ܗܘ ܫܡܫܘܗܝ[1]| ܕܐܠܗܐ. ܒܗ̇ܘ ܕܢܣܒ B. 18 v. b.
ܗܘܘ ܠܗܢܐ ܪܒܐ ܫܪܝܪܐ| ܕܡܛܠ ܕܢܕܪܘ ܫܪܝܪܐ ܢܣܒܘܢ
ܗܘܐ ܗܢܐ ܒܠܒܗ ܡܢܗ| ܠܡܬܘܒܐ ܩܕܡܝܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ
ܩܠܝܠܐ ܘܐܝܠܝܢ ܡܬܒܘܬܐ| ܕܠܦ ܗܘܐ ܠܗܠܝܢ ܕܐܬܘ
ܗܘܘ ܠܘܬܗ ܕܢܗܘܘܢ ܒܫܠܡܐ. ܐܝܟ ܕܗܘܬ ܕܢܬܬܩܢ
ܡܠܬܐ ܠܬܠܡܝܕܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܩܪܝܢ ܗܘܘ| ܕܢܣܒܘܢ
ܐܢܘܢ ܒܫܘܒܚܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܬܬܒܥ| ܠܗ̇ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܗܕܐ ܕܐܡܪ ܩܕܡܝܐ: ܘܝܗܒܬ ܗܘ| ܕܩܒܠ ܠܗ
ܕܬܬܩܢ ܠܗ: ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܦ| ܒܬܪܘܬܐ ܡܢ
ܩܕܡܝܬܐ. ܗܠܝܢ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܡܢܗܘܢ| ܠܬܪܬܝܢ. ܡܢ
ܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܝܐ. ܠܡܪܢ. ܕܐܬܬܣܝܡ| *ܗܠܝܢ. B. 19 r. a.
ܗܘܝܬܘܢ ܦܠܚܝܢ ܠܗ ܠܡܪܢ. ܗܘܝܬܘܢ| ܬܘܒ
ܕܝܢ. ܗܘܝܬܘܢ ܐܚܝܕܝܢ ܒܐܠܗܐ. ܗܘܝܬܘܢ| ܡܫܡܫܝܢ
ܠܐܚܝܟܘܢ. ܗܘܝܬܘܢ ܦܠܚܝܢ ܠܪܒܘܬܐ| ܘܡܬܟܢܫܝܢ
ܠܚܫܐ. ܘܠܐ ܬܬܚܦܘܢ ܕܡܫܪܝܢ| ܠܪܚܡܬܐ.
ܗܟܢܐ ܗܘ ܦܠܚܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܘܠܗܠܝܢ| ܒܝܬ ܟܠ
ܠܐܢܫ ܕܠܝܬ ܕܡܬܒܥܝܐ: ܕܠܐ| ܢܗܘܐ ܡܬܒܥܝܢܘܬܐ.
ܠܐ ܢܐܬܐ ܗܢܘ ܡܢ| ܦܘܡܟܘܢ ܠܐ ܬܦܘܩ ܐܠܐ

C. 157 r. a.

1) B [illegible]. 2) A [illegible]. 3) B [illegible].
4) B [illegible]. 5) Eph. 4, 29 [illegible].

2 B sing. 3 B ins. [illegible] 4 A [illegible] 5 B [illegible] 6 B [illegible] 7 Segq. ad [illegible] (l. [illegible]) minio scr. sunt in B. 8 B [illegible] 10 B [illegible] 11 B ins. [illegible] 13 B [illegible] 14 C [illegible] 15 A ins. [illegible] 16 C [illegible] 17 AC om. 18 B [illegible] 19 C [illegible] 20 A [illegible] B [illegible] 21 C [illegible]

43

22 Segq. usque ad [illegible] (l. [illegible]) minio scr. sunt in B.

ܗܘ ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܒܪ ܟܠܗ

ܗܘܐ ܠܟܠ ܕܝܢ ܒܗ ¹) ܐܡܗܝܢܘܬܐ: ܘܡܫ̈ܪܪ ܘܬܪ̈ܨܬܐ ܘܚܟܡ

ܡܢ ܟܬ̈ܒܐ ܩ̈ܕܝܫܐ: ܘܡܢ ܡ̈ܠܦܢܘܬܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܕܢܨܝܚܐ.

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ ܕܒܝܘܡܘܗܝ ܡܢ ܠܒܫܘܬܗ ܕܗܟܝܢܐ ܘܠܝܢܐ

ܘܡܢ ܘܠܘܬܗ ܘܕܝܢܐ ܘܠܦܠܫܐ ܐܝܟ ܒܕܘܪܝ [illegible]

ܕܐܠܗܐ. ܒܡ ܠܒܘܫܗ ܕܗܘܝܐ ܕܗܘܐ. ~~[illegible]~~ ܘܐܝܠܝܢ

ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܚܝܢܐ ¹) ܗܘܐ ܠܘܬܗ ܕܗܘܝܐ ܕܚܠܘܬܗ.

ܠܟܠ ܐܪ̈ܥܬܐ ܗܘܬ ܬܠܡܝܕܘܬܗ ~~[illegible]~~ ⁴) ܫܠܝܚܘܬܗ ܕܗܘܝܐ

ܦܠܚܐ ܘܠܐ ¹) ~~[illegible]~~ ⁶) ~~[illegible]~~ ⁷) ~~[illegible]~~ ⁷) ܘܠܫܪܝܪܘܬܐ ¹)

B. 18 v. a. ܐܝܟ ~~[illegible]~~ ¹) ܐܬܬܩܢܬ * ܦܠܚܘܬܗ ܕܝܢܝܐ. ܕܗܘܝܐ

A. 158 v. b. ܠܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܘܡܠܟܐ * ܒܪܝܟܐ ܘܦܩܘܕܐ [illegible]

ܘܠܟ ܚ̈ܝܠܐ ܕܒܫܡܝܐ ܕܒܗ. ܠܐܠܗܐ ܥܒܕ ܒܪܢܫܐ: *

ܘܡܢ ܕܝܢ ܐܬܬܝܩܢܬ ܘܥܠܝܡܘܬܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܕܠܟܠܗܘܢ

ܕܐܝܟ ܒܪ̈ܢܫܐ ¹) ܘܣܘܓܐ ܒܚܝܠܘܬܐ ܕܗܘܝܐ ܒܟܠܗܘܢ

ܕܦܘܡܗ. ܘܥܠ ܐܝܟ ܕܐܬܟܬܒܬ ܩܪ̈ܝܢܐ. ܘܠܐ ܕܐܝܟ

ܘܠܐ ܡܦܪܫܐ ܘܢܝܚܘܬ ܗܘܬ ܡܬܟܪܟܐ ܕܐܠܗܝܐ

ܕܐܝܬܘܗܝ. ܒܗ ܕܝܢ ܒܝܕ ܒܪܢܫܐ ܗܘ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܟܬܒ

ܠܐ ܦܫ ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܒܢܝܐ ܟܠܗܘܢ; ܕܡܬܟܪܝܢ ܗܘܬ

ܠܟܠ.

1) B ܒܢܘܟܢܐ. ~~2) A om [illegible]~~ 3) A ܕܬܪܬܝܢ.

~~4) B om. 5) B om. 6) A om ܕܡܢ [illegible]~~ 7) A

ܘܠܫܪܝܪܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ~~Legendum ut vid. [illegible]~~

~~8) B om [illegible] 9) leg. [illegible]~~

23 B [illegible]

ܕܗܢܐ ܢܡܘܣܐ: ܟܕ ܐܬܘܗܝ، ܟܕ ܡܢ ܠܦܘܪܐ ܠܘܬ
ܐܢ̈ܫܝܐ ܕܒܬܪܝܢ ܒܗܘܢ: ܡܢܗܘܢ ܕܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ
ܕܐܬܟܢܫܘ ܒܗ ܒܐܬܪܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܝܐ ܕܐܬܟܢܫܘܢ
ܗܘܘ ܐܪܬܕܟܣܘ. ܒܪ ܕܩܝܡ ܒܢܘܡܘܣܐ ܐܢܫ ܐܢܫܝܢܐ
ܕܡܫܝܚܝܢ ܗܘܘ ܕܢܗܘܘܢ ~~ܡܫܡܫܝܢ~~ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ:
ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܒܢܝܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ. ܘܟܕ
ܗܘܐ ܗܟܢܐ ܟܕ ܫܡܥܢܐ ܟܠ ܗܕܐ: ܦܩܕ ܠܟܠܗܘܢ
ܕܐܬܘ * ܠܟܢܘܫܝܐ ܕܐܦܝܣܩܘ̈ܦܘܬܐ. ܘܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ B. 18. r. a.
ܕܬܠ̈ܬܡܐܐ: ܘܬܡܢܬܥܣܪ ܠܡܢܝܢܐ ܗܢܘ ܕܐܬܟܢܫܘ ܕܗܠܝܢ
ܡܢܝܢܐ: ܕܐܬܘ ܡܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ܩܕܝܫܝܢ
ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܗܢܐ ܢܡܘܣܐ: ܘܣܓܝ ܠܗܝ ܕܐܬܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܒܪܬܗ: ܕܐܡܢܐ ܕܐܝܠܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܣܥܪ ܐܠܗܐ
ܒܐܝܕܘܗܝ ܕܟܢܫܐ ܗܢܐ ܕܐܬܒܣܡܬ ܫܠܡܐ: ܘܣܦܩܘ
ܒܗܘܢ ܒܢܝܫܐ ܕܡܗܝܡܢܐ: ܘܐܬܦܫܛܬ ܫܝܢܐ
ܒܟܢܘ̈ܫܝܐ: ܘܗܘܐ ܫܠܡܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܐܠܗܐ
ܐܠܦܐ ܕܐܬܟܪܒ ܦܩܘ̈ܕܝܐ: ܗܠܝܢ ܕܦܠܓܘ ܡܢ ܦܘܩܕܢܗ
ܕܫܘܐ ܫܪܒܬܐ ܫܦܝܪܘܬܗ ܕܗܘܐ: ܫܒܝܩܘܬ
ܘܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܗܝܕܝܢ ܗܘ ܠܗ ܓܒܪ ܐܚܪܢܐ ܕܐܡܪ ܐܬܪܝܟ
ܐܢܛܘܢܝܐ ܗܘܘ ܠܗ: ܡܢ ܟܠܗ ܗܘܢܐ ܕܗܘܐ ܡܢ
ܗܠܝܢ ܕܐܬܚܫܒܘ ܒܬܪܝܢܘܬܐ ܘܒܠܫܢܐ ܕܝܘܢܝܐ. * B. 18 r. b.

---

1) B et A prima manu ~~ܐܬܟܢܫܘ~~. ~~2) B ܕܡܬܩܪܝܢ~~. 2) B ܐܠܦܐ. 3) B ܕܠܝܘ̈ܢܝܐ.

ܐܘܛܘܩܪܛܘܪ ܕܟܬܒܐ܆ ܘܥܡ ܕܝܫܘܥ ܩܕ̈ܝܫܐ ܗܠܝܢ ܠܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܟܕ ܝܗܒ ܕܢܝܚܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܗܢܐ. ܦܩܠܗ ܣܘܣܝܐܢܬ. ܘܐܬܕܒܪ ܐܝܟ ܕܢܦܫܗ ܡܢ ܬܪܥܐ ܗܘ. ܗܘܝܘ ܣܘܥܪܢܐ[1] ܘܥܠܝܡܘܬܐ ܕܗܠܝܢ

B. 17 v. a. ܬܪ̈ܝܢ ܣܦܩܐ ܩܕ̈ܝܫܐ: ܗܠܝܢ ܕܝܢ * ܕܫܡ̈ܫܐ[2] ܡܪܝ ܗܘܢܝܐ ܕܝܠܗ ܕܩܘܪܝܘ: ܡܕܝܢ[3] ܕܩܘܪܝܘ ܕܥܒܪܐ ܕܡܕ̈ܝܢܬܐ: ܘܐܣܝܐ ܡܪܝ ܦܘܠܘܣ ܕܩܘܪܘܣܝܐ[4] ܘܡܫܐ[5] ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܕܒܪܘ ܐܝܟ ܕܫܠܝܚܐ ܗܢܘܢ ܕܫܡ̈ܫܐ ܘܦܩܕܗ[6] ܠܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ ܒܛܘܪܗ. ܘܐܬܚܪܗܘܢ[7] ܒܥܠܡܐ ܦܩܕܬܐ. ܘܡܢܗܘܢ ܕܠܗܘܢ ܕܗܠܝܢ

ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܗܘܘ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܬܪܐ ܗܘ. ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܝܠܗ[8] ܡܢܚܬܐ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܗܕܝܘܛܐ ܕܗܘܐ ܡܛܝܒ. ܘܡܢ ܕܫܦܝܪܐ. ܘܡܢܗܘܢ ܒܗ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܢܚܘܪܐ. ܥܠܡܐ ܣܓܝܐܐ ܒܐܬܪܘܬܐ ܕܢܘܚܐ. ܘܐܬܒ ܡܢ ܒܬܪ

B. 17 v. b. ܐܠܝܐ ܕܡܢܐ ܕܡܢܝܢ ܗܠܝܢ * ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܥܡܗܘܢ ܒܬܪܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ: ܘܗܠܝܢ ܕܗܘܘ ܒܐܬܪܐ ܗܘ: ܕܐܠܐ ܐܢ ܐܬܪܐ ܠܐ ܥܠܘ ܡܛܠܗܘܢ: ܘܡܢܗܘܢ ܣܓܝܐܐ

A. 158 v. a. ܗܘܘ * ܒܬ ܐܬܪܐ ܡܬܠܠܗ ܕܝܫܘܥ ܐܬܬ ܘܐܬܪ ܠܗܘܢ

1) B ... 2) A ... 3) Sec. B. A ...

4) B ... 5) A ...

1 A ܕܗܘܐ [illegible] B [illegible] vel [illegible]
3 C [illegible] 4 A [illegible] 5 C om. 6 A [illegible] C om. 7 B [illegible]
8 Seqq. ad [illegible] minio scr. sunt in B. 9 [illegible] 10 B [illegible]
12 C [illegible] 13 B [illegible] 14 B ins. [illegible]

1) ܠܐ ܒܟܝܢܗܘܢ܆ ܘܠܐ ܒܪ ܐܢܫ

ܐܢܫܝܢ. ܠܐ ܒܩܢܘܡܬܐ ܘܠܐ ܒܠܒܘܫܐ. ܘܐܬܝܕܥܘ (2

ܩܢܘܡܬܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܗܢܘܢ ܕܫܠܝܛܐ ܠܗܘܢ ܠܡܗܘܐ. ܒܗ

ܢܦܩ ܗܘܐ ܕܢܩܒܠ ܐܝܟ ܠܗܘܢ ܕܬܗܘܐ (4 ܕܐܬܪ ܐܪܥܐ B. 17 r a.

ܐܢܘܢ ܥܡܗܘܢ * ܠܦܪܘܫܘܬܗܘܢ ܘܠܬܫܒܘܚܬܗܘܢ A. 158 r.b.

ܕܐܬܘܢ ܗܘܐ ܒܫܡܝܢ. ܗܘ ܕܡܢ ܗܠܐ ܘܫܡܥ

ܬܬܐܡܪ ܐܦܝܣ ܡܢ ܕܐܬܒܪܝܘ: ܥܠ ܦܬܟܪ̈ܐ ܕܥܒܕܘܗܝ

ܕܒܬܪܟܢ: ܘܦܢܝܗ̇ ܡܢ (5 ܡܪܥܝܬܐ ܕܪܥܝܢ ܟܐ̈ܢܐ. ܘܣܒܥܘ

ܗܘܐ (6 ܝܬ ܠܗ ܒܥܒܕܘܗܝ ܘܥܠ ܢܦܫܗܘܢ. ܐܦ

ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܒܐܪܥܐ ܕܩܕܝܫܐ: ܐܬܬܘܗܝ

ܗܘܐ ܟܠܗ ܒܡܢܝܢܐ. ܘܗܘܐ ܠܗ ܣܒܪܬܐ ܕܢܛܪܘ

ܠܬܫܒܘܚܬܗ ܘܠܬܘܕܝܬܗ ܠܡܫܡܫܘ ܒܩܕܝܫܘܬܐ ܘܒܢܝܢܐ ܕܥܒܘܕܘܬܐ (7

ܬܘܒ ܐܬܢܗܝ ܐܘܪܫܠܡ ܠܚܕ ܠܗܝܟܠܐ ܕܐܝܟ ܗܘ (8

ܡܬܐܡܪ ܗܘܐ ܒܦܘܡܐ ܐܠܗܝܐ ܕܐܝܟ ܫܠܡܐ. ܘܡܟܝܠ

ܗܘܐ ܥܡܐ (9 ܘܐܢܫ: ܡܠܟܘܬܐ ܘܟܗܢܘܬܐ* ܕܡܠܟܐ. ܘܒܗܘ B. 17 r b.

ܥܠܝܗܘܢ ܕܡܛܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܡܠܦܢܐ ܕܐܫܬܡܠܝ

ܕܬܥܒܕ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܘܟܠ ܒܫܡܝܐ ܕܪܝܫܐ

ܕܢܥܒܕ ܗܘܬ ܠܗ ܕܢܬܐ ܠܗ ܕܐܝܟ ܗܢܘܢ ܥܠܬ

ܠܕܝܢܘܬܗ ܕܢܦܫܗ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܘܠܟܢܫܐ. ܘܗܘܐ

15 B [illegible] 17 A [illegible] 18 A ins. [illegible]

---

1) B legi non potest. 2) B ܐܫܬܟܚ ܕܒܗ. 3) A ins. ܘ ܐܢܫܐ. 4) B [illegible]. 5) B ܡܢܗ. 6) [illegible]. 7) B [illegible] 8) B ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܗܠܝܢ. 9) B om. 10) B [illegible]

19 B [illegible] AC [illegible] 20 B [illegible]

1 B ins. ܚܝܐ. 3 B ܢܦܠ.
4 Seqq. ad ... (f.) minio scr. sunt in B.
5 Com. 6 B ins. ܠܗ̇.
7 A ܘܐܬܦܠܓܘ..

ܘܠܝܢ ܕܐܬܦܩܕܘ ܕܢܣܩܘܢ ܕܢܬܠ ܐܢܘܢ ܡ[illegible]

38 ܠܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܟܕ ܐܥܒܕ ܐܢܘܢ ܕܡܫܪܪܐܝܬ ܦܢܝܢ

ܒܡܠܘܗܝ: ܐܘܗܝ ܕܝܢ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܫܪܪܐ: ܘܠܗ̇ ܕܠܗ

B. 16 v. ܠܐ *ܡܫܬܟܚܢ. ܒܗ̇ ܕܟܠܗܘܢ ܫܠܝܚܝܢ ܗܘܘ. ܓܝܪ

ܠܗܘܢ ܟܕ ܡܦܩܕ ܠܗܘܢ: ܕܠܐ ܢܣܒܘܢ ܡܕܡ

ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܫܝܚܘܬܐ: ܠܘܬ ܗ̇ܢܘܢ ܕܫܠܝܚܝܢ ܠܗ [2] 1)

ܘܐܦܢܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܠܗ ܗܘ ܡܬܝܗܒܐ ܕܫܘ̈ܢܝܐ ܦܩܘܕܝܬܐ:

ܕܠܐܠܗܐ ܘܠܐ ܐܬܦܠܓܘ ܠܬܪ ܡܢ ܕܠܒܢܝ̈ܢܫܐ.

ܘܬܘܒ ܥܡܠܐ ܪܒܐ ܗܘܐ 1) ܠܬܪ̈ܝܨܘܬܗܘܢ ܬܠܟ̈ܐ

ܟܕ ܡܬܪܫܠܝܢ 1) ܕܥܠܡܐ: ܕܒܚܕܘܬܗܘܢ، ܕܢܦܩ

ܡܢܗܘܢ ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܡܕܡ. ܘܠܐ ܐܬܦܠܓܘ ܠܗܘܢ.

ܟܕ ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܐܝܬ ܡܢܗܘܢ ܡܗܝܡܢܘܬܐ

ܕܠܗܘܢ ܦܪܝܫܘܬܐ: ܟܕ ܗܘܐ ܠܐ ܕܢܩ ܠܡܥܒܕ ܡܢ

B. 16 v b. ܠܗ̇؛ *ܫܪܝܪܘܬܐ ܘܪܘܚܢܝܘܬܐ. ܘܟܢܫܐ ܕܟܦ̈ܢܘܬܐ

ܠܡܐܡܪ. ܘܠܐ ܡܢ ܬܠܟ̈ܐ ܘܠܐ ܡܢ ܐܢܫ ܐܚܪܝܢ ܢܣܒ

ܡܕܡ ܕܐܝܟ ܗܢܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܡܕܡ ܕܒܢܝ̈ܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܝܬ

C 156 ra 11 ܗܘܐ ܗܟܢ ܕܢܦܩܬ ܠܗ ܐܡܗ ܟܕ ܦܠܓ ܫܢܝܐ 1) ܗܘܐ

12 ܡܫܢܐܝܬ: ܗܘ ܘܡܠܝܢ ܕܒܢܝ̈ܗ ܟܬ̈ܒܘܗܝ. ܟܕ ܫܠܡ

ܗܘܐ ܚܕܡܢ ܕܗܘܐ ܠܕܠܝܗ ܐܝܟ ܠܐ ܡܢ ܚܠܦ

ܕܗܘܐ ܥܒܕ ܡܕܡ ܕܢܣܒܐ ܐܘ ܕܡܬܚܒܐ ܐܘ ܕܡܬܒܥܐ

---

2 1) ~~A [Syriac]~~ 2) ~~B bis [Syriac]~~ ~~[Syriac]~~ 10 1) B ܐܝܢܐ.

8 A ܕܠܗܘܢ. 9 A ܦܪ 9a ~~B ...~~ C ܦܪ,
11 AC ins. ... 12 A ܫܠܡ ?

1 Seqq. ad ܒܕܒܪ (l.) minio scr. sunt in B.

~~2 B~~ 2 A C ܡܕܝ.

4 B sing.

7 B ܟܬܒܬ. 9 C ܘܐ" 10 B ܘܗܝܕ" ܐܠܟܬܒ"

ܒܫܠܡܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܘܫܪܝܢ ܟܬܝܒܬܐ ܐܝܟ ܦܠܘܫ ܫܪܒܐ ܕܝܘܚܢ ܡܫܝܚܐ. ܘܬܘܒ ܠܟ ܢܬܒܥܠ ܠܝ/ ܕܬܘܒܢ ܢܩܝܦ ܠܟܬܝܒܬܐ ܕܩܕܡ ܐܠܗܐ ܦܠܘܫ ܫܪܒܐ ܕܠܐ *ܡܫܬܡܠܝܐ:· B. 16 r. a

ܕܡܬܝܕܥ ܬܪܝܨܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܕܢܒܝܐ.[1] ܦܘܩ[2] ܕܟܬܒܐ ܠܟ ܟܬܒܐ ܕܡܫܒܚܢܐ.(.[3] ܘܗܘ ܗܢܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘܝܢ: ܐܬܠܟܕ ܒܫܠܡܐ ܘܡܢ ܫܠܡܐ ܕܐܠܗܘܬܐ: ܘܐܦܪܘ ܥܠ ܢܦܫܗ ܘܥܠ ܚܘܒܐ ܕܟܠܗܘܢ ܘܠܘܩܒܠ[4] ܕܪ̈ܒܢܐ. ܘܥܒܕ ܟܬܒܐ ܟܬܒܐ ܕܡܫܒܚܢܐ: ܐܝܟ ܕܐܬܟܬܒܬ[5] ܡܢ ܠܟܠ ܚܕ. ܚܘ ܦܠܘܫܐ ܫܠܝܚܘܬܐ ܕܢܦܫܗ ܘܐܦܝܗ ܕܟܬܒܐ ܕܦܘܠܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܟܠ ܦܢܝܢ. ܡܢ ܡܘܬܐ ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܕܒܪܐ ܠܒܪ[6] ܕܐܬܬܘܗ. ܗܘܐ ܒܗ ܝܘܡܐ. ܘܟܕ ܗܘܐ ܫܪܝܐ ܠܟܬܒܐ ܘܠܫܪܬܐ: ܒܟܠܗ ܒܗܘܢܐ ܘܫܬܘܬܐ ܘܡܠܝܠܘܬܐ. ܟܕ ܕܦܥܠ * ܗܘܐ ܐܟܪܬܐ B. 16 r. b

ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܘܬ ܟܠ ܡܫܝܚܐ ܦܠܘܫܐ * ܩܪܝܒܐ: ܗܘܝܢ A. 158 r.a.

ܦܠܘܫܐ[8] ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܦܪܘܣ ܗܘܘ ܠܐܬܪܘܬܐ ܗܢܘܢ ܘܐܘܣܦ ܠܗ[9] ܒܟܠ ܟܪܘܙܘܬܐ[10] ܡܘܕܝܢ[11] ܥܬܝܕܐ C 155 vb

ܘܠܒܝ: ܕܟܬܒ ܒܫܡܐ ܒܡܫܬܝܢܘܬܐ ܘܡܫܘܪܐ ܕܠܗܘܢ. ܘܦܢܝ ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܡܫܬܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ.[12] ܘܟܕ ܢܦܩ ܡܠܟܐ ܒܫܠܡܐ ܕܠܗܘܢ ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܘܫܪܝ[13] ܡܫܝܚܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܡܫܬܘܬܐ ܒܗܘܢ ܗܘܘ ܒܡܫܝܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ.

---

3 1) B ins. ܟܬܒ. 5 1) A ܕܐܬܟܬܒܬ. 6 1) AC ܠܒܪ. ~~1) B ins.~~

8 B ܡܢ ܥܠܡ "ܘܐܦܠܘ.

ܬܪ.

12 Seqq. ad ~~ܡܫܡ~~ ܗܘܠܟ (l.) minio scr. sunt in B.

13 A ܕܠܟ.

1 A ... 3 A ...

4 B ... C ...

5 A ... B ...

6 o fin. 2a manu additum in A.

7 C pl.. 8 Segq. ad ... minio scr. sunt in B

9 B ...

10 B ...

ܘܡܢ ܟܠ ܦܢܝܢ܂ ܐܝܟ ܕܐܬܬܩܢܬ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܬ.

ܘܢܩܫܐ ܘܩܠܝܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܫܒܚܝܢ ܠܡܠܟܐ(². ܘܡܬܚܙܝܐ

ܘܡܬܚܙܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܘܒܚܘܒܐ ܠܘܬ ܗܘ ܕܠܡܠܟܘܬܐ.

A. 157 v. b. ܘܟܠܗܝܢ ܘܟܘܟܒܐ ܘܡܪܢܝܬܐ ܘܟܘܬܪܢ * ܕܐܢܫܐ

ܐܬܚܙܝܬ ܡܠܟܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ... ܘܒܐܣܛܘܡܟܣܐ

B. 15 v. a. ܘܕ... * ܐܟܣܢܝܐ ܘܠܡܠܟܘܬܐ ܐܘܪܚܐ ܘܗܘܝܢ

ܡܪܓܠܝܢ ܕܐܝܟ ܕܡܫܡܫ ܒܫܘܪܝܐ. ܘܠܐ ܐܬܚܙܝܬܘܢ

ܠܡܫܡܫܘ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܣܓܝ ܫܒܝܐ ܗܘܐ ܒܗ

ܠܗ ܒܫܡܗ ܘܟܠܗ ܕܥܡܗ ܡܫܒܚܬܐ. ܘܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ

ܕܐܢܫܐ. ܒܗ ܕܐܬܐ ܕܐܝܬ ܡܫܒܚܬܐ ܡܠܟܘܬܐ ...

ܠܡܫܡܫܘ ܕܡܫܒܚܬܐ ܘܐܝܬܘ ܗܘܝܢ. ܘܒܗ ܐܝܟ

ܡܠܟܘܬܐ. ܒܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܗܘܐ ... ܕܐܠܗܐ

ܟܠ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܢ ܟܠ ܕܒܗ ܗܘܐ ܡܢ ܡܫܒܚܬܐ

C 165 r a B. 15 v. b. ܒܫܡܐ ܘܟܠܗܘܢ ... ܫܒܚܐ ܗܘܬ * ܒܗ

ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ... ܘܡܫܒܚܬܐ

ܕܟܠܗܘܢ ... ܠܗ ... ܕܐܝܬ ... ܡܠܟܘܬܐ

ܡܫܒܚܬܐ. ܒܗ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܗܘܬ ܒܫܡܐ ܕܐܬܚܙܝܬ

ܠܗ ܡܢ ... ܒܫܡܫܐ. ܕܐܝܟ ܠܗ ܒܢܝ ܐܢܫܐ

16. ܘܫܡܥܘ. ܠܗܘܢ ܕܡܢ ܠܘܬ ܫܡܝܐ ܠܡܠܟܘܬܐ

ܠܡܫܒܚܘ ... ܕܠܗ ܡܢ ܐܢܫܐ ... ܠܡܠܟܘܬܐ

C corr. from ...

~~1) B ...~~ 2) B ... 11) B ... 13) B

... ~~5) B ... 6) B add. ... 7) B ...~~

4 B om. 14 B ... 15 C ins. ... 16 A ...

1 B ... 2 B ... 4 B 9/0. 5 B ... 6 A ... 7 B ... 8 B ... AC ... 9 C ... 36 10 A pl., puncta erasa in B.

ܦܛܪܝܘܣ ܡܘܠܟܢܐ (1. ܘܗܘ ܟܠ ܐܢܫ ܕܢܛܪܘܗܝ [illegible]
[illegible] ܠܟ ܐܦܢ ܡܬܘܡ ... [illegible]
ܐܦ ܠܡܪܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ. ܡܢ ܒܝܬ [illegible]
[illegible] ܕܠܐ ܡܬܦܠܓ [illegible] (2
[illegible] ܕܢܬܦܠܓܘܢ. [illegible] * B. 15 r. a.
[illegible] ܕܠܐ [illegible]
[illegible] ܠܡܪܢ [illegible] ܠܗ
ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܠܟ ܡܫܝܚܐ: [illegible]
ܗܟܢܐ ܕܐܠܗܐ [illegible] (3
[illegible] (4
[illegible] ܕܐܠܗܐ [illegible]
ܐܝܟ ܕܡܚܝܢ ܐܢܫ [illegible] ܠܐ ܡܢ [illegible] C 155 rb
ܕܐܠܗܐ. ܘܓܒܪ ܗܘ ܡܢܗ [illegible] ܠܐ
ܢܦܩ. ܘܟܠ ܐܢܫܝܢ [illegible]
[illegible] * B. 15 r. b.
ܠܗ ܐܢܫܐ. [illegible] ܠܗ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ܕܐܠܗܘܬܐ [illegible] ܠܡܫܝܚܐ. ܘܡܢ ܟܠ [illegible]

11 B ... a ... corr.; 2 voces sequ. erasae sunt. In A altera 2 postea additum est. 12 Com.. 13 C ...

~~1) A ... 2) A om. 3) A ...~~

~~4) B legi non potest.~~ 14 B ... 15 B ...

ܠܐܠܗܐ ܘܢܣܒܘܢ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ܆ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܠܗܘܢ ܗܠ ܕܗܘܘ
ܕܠܐ ܢܣܒ ܒܟܣ̈ܦܐ. ܘܠܐ ܕܢܬܒܪܘܢ ܥܠ ܡܕ̈ܝܢܬܐ
ܘܫ̈ܢܝܐ܆ ܒܡܠ̈ܟܘܗܝ ܕܗܠܝܢ ܕܡܕܝܢ ܒܟܠܝܘܡ ܘܒܟ̈ܪܟܐ
B. 14 v. a * ܗܠܝܢ ܕܐܬܢܨܚܬ ܘܡܕܝܢܬܗ܇ ܠܐܠܗܐ ܦܠܐ ܠܐܦܘܠܦܘܣ
ܬܘܒ ܡܢ ܕܠܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܘܡܘܫܐ ܕܠܐ ܡܬܗܘܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܘܬܗ.[1]
ܗܟܢ ܡܫܡܠܝܐ ܠܦܪܘܛܘܣ ܥܠܘܗܝ ܒܪܝܬܐ: ܒܗ ܐܝܬܝܘܬܐ
ܩܕ̈ܡܝܬܐ ܕܩܕܡ ܗܘܐ ܕܠܐ ܕܢܘܠܬܐ: ܐܟܘܬ ܕܠܒܝܫ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܦܓܪܢܝܬ܆ ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܘܕܐܬܗܘܐ
ܦܫܝܛܬܐ ܘܡܬܠܦܣܬܐ. ܕܗܘ ܟܠܗ ܕܒܝ: ܦܓܪܗ ܗܘܬ ܠܗ
ܐܘܬܚܫܬܗ[1]: ܚܫܝܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܕܐܘܪܬܦܣܝܐ[1]:
ܘܚܝܪ ܒܠܒܠ ܕܐܡܪܐ ܠܟܘܬܐ[1] ܡܛܠ ܗܘܐ: ܒܠ
ܕܒܓܐ ܕܢܓܘܪ ܚܢܘܢ ܠܦܘܪܣܐ ܒܝܫܐ ܕܦܘܪܬܐ ܗܘ:
ܘܒܗܘܕܪܐ ܕܐܠܗܐ ܘܠܠܐܝܬ ܕܒܗܝ ܠܢܒܪܬܐ ܗܘ:
B. 14 v. b. ܕܐܣܒܘ[1] * ܒܗܘܢ ܣܦܠܐ. ܘܒܪ ܐܝܟ ܕܠܡܐܢܫ ܢܩܝ
A. 157 v. a. * ܐܝܟ ܣܒܪܗܘܢ: ܘܢܣܒܗ[1] ܕܢܫܦ ܦܘܪܣܐ ܕܦܣܩܘܢ
ܠܟܐ ܗܘܐ ܘܡܬܬܚܬܝܢ: ܐܘܕܝܘ ܘܢܦܫܗ[1] ܠܐܠܗܐ.
ܕܫܒܩ ܐܝܟ ܒܢ̈ܝܐ ܕܢܚܝܬ ܕܒܩܕܡ ܠܗܘܢ ܦܓܪܗܘܢ.
ܕܒܒܠܠ ܚܢܢ ܒܗ ܗܠܝܢ ܕܠܗܘܢ ܡܬܦܢܝܢ ܗܘ̈ܝ ܠܐ
ܒܓܪ ܗܘܐ ܐܢܘܣܦܘܢܐ ܕܒܟܬܒ̈ܐ ܡܢ [struck through][1]

---

1) A ܠܐ[illegible]. 2) B [struck through]. 7) B ܐܘܪܬܦܣܝܐ. 8) B ܟܘܬܐ. 10) B ܐܣܒܘ. 13) B [struck through].

ܘܪܕܘܦܝܐ ܩܛܝܪ̈ܬܐ ܡܫܝ̈ܚܝܐ ܘܡܚܒܠܬ ¹) ܕܐܬܐ ܡܬܓܘܠܢܐ.
ܘܡܫܒܛܘ ³) ܡܢ ܒܢ̈ܝܫܐ. ܘܟܬܒܝܢ ܡܢ * ܗܪܦܠܘܣ ܩܢܘ̈ܢܝܐ: B. 14 r. a.
ܘܟܕ ܢܩ̈ܫܘ ܟܠܗܘܢ ܘܐܬܦܢܝܘ ܠܐܠܗܐ: ܕܠܐܢܫܐ ܐܚܪܢܐ
ܚܕ ܠܗܘܢ ܐܡܪ: ܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ⁵) ܐܫܬܘܕܥܬ ܠܘܬ
ܕܗܪܦܠܘܣ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܟܕ ܚܙܐ ܠܗܘܢ * ܘܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ A.157 r.b.
ܘܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ: ܘܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܕܪܘܡܝ̈ܐ ⁷):
ܘܪܗܛܘ ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܠܘܬܗ ܚܢܢܐ ܠܐܪܥܐ. ܟܬܒܝܢ
ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܠ ܕܩܠܝܠܐ ܘܐܬܝܢ ܠܗ. ܘܟܕ
ܐܫܬܡܥ ܗܘܐ ܫܡܗ ܕܡܩܪܘܢܝܣ ⁸) ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܠܗ
ܕܡܕܝܢܬܐ: ܕܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܩܪܘܢܝܣ
ܕܠܡܩܕܘܢܝܐ ܠܐܦܝ ܕܠܘܬܝܐ ܫܡܗ ܕܗܢܐ ܘܐܚܪܢܐ
ܘܡܢ ܒܬܪ ܥܠܡܬܗ. ܘܢܝܠܘ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܝܘܗܝ
ܘܗܘ ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܝܢܐ * ܘܗܠܝܢ ܐܚܪܢܐ ܕܠܗܘܢ B. 14 r. b.
ܠܢܫ̈ܐ ܦܓܪܢܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܚܕ ܡܢ ܒ̈ܢܝ ܐܚܪܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܣܠܩ ܡܩܕܘܢܝܐ ܕܢܫܡܗ ܗܘܐ ܦܘܠܐ. ܠܘ ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܡܢܝ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܠܟܐ ܐܝܬ. ܘܡܩܕܘܢܝܘܣ ܕܠܬ ܗܘܐ
ܘܗܘܦܘܢ. ܠܐ ܕܝܢ ܕܝܢܐ ܗܘܐ ܝܘܡܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܚܪ ¹²)
ܒܗ ܕܐܬܐܡܪ ܗܘ ܘܐܬܐܡܪ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܐ ܥܒܕܬ
ܠܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܕܐܬܐܡܪ ¹³) ܒܡܕܝܢܬܐ ܠܗܢܐ. ܘܥܒܕ
ܕܢܡܘܣܝܗ ܡܢ ܠܘܬܗ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܗܢܐ. ܟܬܒܐ ܕܢܡܘܣܐ

---

1) B ܕܫܘܕܝ. 3) A ܬܫܥܝܬܐ. 5) B ܦܐܝ. ~~4) ܕܡܩܪܘܢܝܣ.~~
8) B ܘ… 12) B ܪܫܝܘ. 13) B ܕܐܬܪܐ.

1) ܕܒܢܘܗܝ܂ ܘܐܚܝܬܘܗܝ ܠܐܠܗܐ܆ ܠܐܒܐ ܕܡܫܝܚܐ

ܠܒܝܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܬܬܒܘܗܝ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ

ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܡܢ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܩܒܠ ܟܠܗ ܡܕܡܘܢ

ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܕܝܢܬܐ ܠܢܘܟܪܝܬܗ (1. ܚܒܪ ܗܘ

ܘܢܝܚܐ ܠܟܠܗܘܢ ܟܕ ܚܙܐ܆ ܘܠܟܠܗ ܡܠܟܗ ܡܫܝܚܝܐ

ܕܒܝܬܐ ܘܫܠܠ ܒܟܢܫܘܢ ܟܠܗ ܕܡܕܝܢܬܐ

ܘܕܐܦܘܬܐ ܘܕܝܢܘܬܐ ܠܟܠܝܐ (2. ܒܕܒܪܬ ܐܠܦܐ

ܚܕ ܕܡܢܕܢܚܐ ܠܐ ܘܠܒܐ ܡܢ ܣܘܦܐ ܕܡܥܪܒܐ (1

ܡܕܝܢܬܐ ܒܟܠ ܢܦܫܐ܆ ܐܢܬܘܢ ܗܘ ܘܗܘܢ ܟܠܗܝܢ

ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܡܦܩܕ ܗܘܐ ܠܐܢܫܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ܆

ܐܝܟ ܕܐܒܝܢ ܒܦܬܓܡܐ܆ * ܘܒܗܘܢ ܠܗܘܢ ܘܡܫܚܢ B 13 v. b.

ܗܠܝܢ ܘܡܣܬܟܠܢ܆ ܕܐ ܢܗܘܐ ܘܐܦ ܠܗܪܟܐ ܦܘܪܫܢܐ

ܕܢܦܩ ܠܣܘܓܐܐ ܕܒܠܘܩܒܠ ܒܟܠ ܡܦܩܢ ܠܗ

ܠܗܢܐ ܕܢܦܩ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܕܡ ܗܘ ܗܕܐ. ܠܐ ܥܕܡܐ

ܡܥܕܪܢܘܬܐ ܐܡܪ ܠܢܦܩ ܦܘܪܫܢܐ ܕܒܠܥܐ. ܗܘ ܕܝܢ

ܡܢܗ ܕܪܥܝܐ ܗܘ ܠܗܘܢ ܚܝܠܐ ܘܣܓܝܐܘܬܐ ܕܦܨܝܢ

ܐܝܬܝ. ܘܗܘܐ ܠܗܘܢ ܚܙܐ ܒܥܒ ܘܚܙ ܐܚܝܢ. ܘܗܘܐ

ܡܬܚܒܐ ܘܒܥܬܐ ܕܡܫܒܚܢ ܐܠܗܝܐ ܗܠܝܢ

ܡܫܝܚܐ. ܘܕܠܐ ܐܦ ܠܗܘܢ ܒܗܘܢ ܒܐܠܗܝܬܐ

ܒܪ ܡܚܝܕ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܚܝܐ ܘܐܠܗܝܬܐ

2) B ܠܡܕܝܢܬܗ.

4) B ܗܘܪܐ.

3 Com.. 6 C 7 A

ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܗܘ. ܘܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܒܐܠܗܘܬܗ ܕܝܢ ܐܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ ܕܝܠܗ ܐܦܣܩܘܦܐ ܒܟܪܣܐ ܗܘܐ ܕܠܒܫ ܢܫܡܬܗ. ܡܫܡܫ ܐܝܟ ܠܗ. ܘܐܦ ܡܫܝܚܐ ܝܠܦ[1]. ܘܟܕ ܬܪܝܨܘܬ ܒܐܘܪܚܐ ܕܢܦܩ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܗܘܢ ܘܗܘ ܕܒܡܫܝܚ ܘܐܫܡܫܗ ܒܠ ܡܠܟܐ ܚܕ ܗܘ ܢܬܪ ܫܡܥ ܡܢ ܡܪܝܬܐ. ܕܡܠܟܐ ܒܗܘ ܬܘܡ ܡܬܬܘܡ[2]. ܗܘ ܕܡ ܗܘܝܢ ܡܫܝܚ ܗܘܐ ܠܗ ܒܫܠܡܘܬܐ ܒܪ ܐܢܫ. ܕܟܬܒܐ ܐܝܟ ܡܢܝܢ ܡܢ. ܐܬܘܕܝ ܥܠ. ܒܡ ܦܓܪܢܝܘܬܐ ܐܢܫܝܘܬܐ ܕܢܦܫ ܗܘ. ܠܡܫܬܐܠܢܘܬܗ. ܐܡܪ * ܠܗ ܗܘ ܫܡܫܐ B. 13 r. b. ܡܫܡܫ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܒܗܝܢ ܕܟܝܢܐ ܕܡܬܪܦܐ ܒܪܬܐ ܡܬܒܥܬܐ: ܘܡܬܟܒܡ[4] ܒܪܢܫܐ ܕܢܦܫܗ ܠܗܘܢ ܠܗܘܢ ܕܠܗܘܢ ܒܠܒܒܗ:ܢܦܫܗ ܡܢܝܢܗܘܢ[5] ܘܡܬܬܘܡܗ ܘܒܢܝܗܘܢ ܐ ܠܬܠܬܐ ܗܘ: ܠܡܠܟܐ ܚܕܐ ܡܢܗ ܐܘ ܕܢܫܬܐ ܗܘ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܚܕ ܒܪܘܡ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܒܟܠܗ ܡܫܝܚܘܬܐ ܒܪ ܐܢܫ، ܡܢ، * ܡܠܟܐ A. 156 r. a. ܡܫܡܫܢ ܐܝܟ ܕܐܦܝܣܘܬܝ. ܕܕܫܠܝܛܘܬܐ[6] ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܝܬܘܗܝ ܡܫܬܡܫܢܘܬܐ ܗܘܝܐ. ܘܟܕ ܡܫܠܡ ܚܕ ܒܡ ܚܕ: ܐܬܘܬܐ ܦܓܪܢܝܐ ܫܠܡܘܗܝ ܘܐܬܠܘܗܝ، ܠܒܪܬܐ. ܘܟܕ ܡܫܝܚܘܗܝ ܠܗܘܢ ܘܐܬܪܘܬܗܘܢ، ܘܠܒܢܘܗܝ، ܠܗܘܢ، *ܒܦܓܪܢܝܘܬܐ: B. 13 v. a. ܡܪܢܘܗܝ، ܠܫܡܝܐ ܐܝܟ ܕܐܦܣܩܘܦܘܬܐ. ܘܡܬܪܒܝ

1) A ܝܠܦ 2) A ܡܬܬܘܡ. 4) B ܘܡܬܬܟܒܡ. 5) B ܡܢܝܢܗܘܢ.
~~6) B ܐܬܚܠܛܬ.~~

8 A om..

2 B ... 3 seqq. ad 1. 15 (l.) ... 4 A ... 5 B ... 6 A ... 8 B ... 9 C ...

B. 12 v. a. * ܐܦ ܢܦܝܩܘܗܝ ¹⁾ ܚܕ ܡܢ ܐܚܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܗܘܢܐ.
ܘܡܢ ܚܠܦ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܬܐܒ ܕܦܪܫܐ ܚܕܐ ܡܢ ܚܒܠܐ
ܕܡܬܚܫܒܘܬܗ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܐܢܫܝܢ ܠܗܠܝܢ ܘܠܕܩܕܡܝܗܘܢ ܡܢܗܘܢ:
ܘܗܟܢ ܐܢܫܝܢ ܕܗܪܝܬ ܐܢܘܢ ܒܢܝܐ ܕܒܦܫܗ: ܘܐܬܬܟܝ.
ܒܪܒܘܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ ܥܬܝܩܬܐ: ܘܫܠܡܐ ܪܒܐ ܘܛܘܒܬܐ:
ܘܒܥܡܘܡ ܒܪܫܐ ܕܐܬܬܐ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܐܬܝܗܒ ܦܘܪܩܢܐ

A. 156 v. b. ܠܒ ܡܢ ܡܩܠܝܢܐ ܒܪܝܬܐ ܢܦܫ ܡܫܝܚܐ * ܗܘ ܗܘ ܡܪܝܐ
ܗܢܐ: ܘܗܘܐ ܚܕ ܒܪ ܐܠܗܘܬܗ ܕܐܒܘܗܝ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ:
ܐܢܫܐ ܕܒܪܝܬܐ ܒܪܐ ܗܘܐ ܕܒܪ ܒܫܘܒܚܗ ܢܗܘܐ.

B. 12 v. b. ܘܒܪܘܟ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ * ܒܗ ²⁾ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܪܥܗ
ܒܡܕܝܢܬܐ ܬܪܝܢܐ. ܟܕ ܡܬܟܢܫ ܗܘܐ ܡܢ ܦܠܚܬܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܢܝܢ ܘܡܕܝܢܬܐ ܡܫܬܘܕܥܬܐ. ܟܕ ³⁾ ܢܗܘܐ
ܫܡܥܢܐ ܕܒܗ ܐܝܟ ܕܒܥܕܐ ܕܒܥܝܬܐ ܗܘܐ ܗܘ
ܕܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܟܕ ܐܬܟܢܫ ܘܚܙܘ ܕܒܢܝܢ ܠܗ
ܒܪܝܟܐ: ܗܝܡܢܐ ܕܐܬܩܪܝ ܒܫܡܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܠܟܠܗ ܐܬܪܐ. ܘܗܘ ܒܠܒܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܬܡܢ ܒܠܚܘܕ ܗܘܐ: ܘܡܩܕܡܝܢ ܕܢܬܩܒܠ ܒܟܢܘܫܬܐ
ܗܘܐ. ܒܥܕܬܐ ܘܒܟܪܘܣܬܐ ܕܟܠܗ. ܘܐܬܒܢܝ ܚܕ ܡܢܗܘܢ

B. 13 r. a. ܕܩܕܝܫܐ ܗܠܝܢ: ܕܐܬܘܗܝ ⁴⁾ * ܡܛܠ ܛܘܒܐ ܡܠܟܘܬܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܟܠܗܝܢ. ܠܐ ܬܬܥܛܠܘܢ ܐܚܝ: ܐܚܐ ܢܫܩ

---

1) B ܕܢܚܒܘܫܘܗܝ. ~~2) B ins. ...~~ 7 3) A ܕܫܘܒܚܐ. ~~4) B his ...~~ 12 5) B ~~...~~ ܡܘܩ (sic) 16 6) B ins. ܘܒܥܕܬܐ ܩܕܝܫܐ.

C 154 a b

10 A ... 11 A om. B 12 ..., 2a manu corr. 13 B ... A ... 15 A ins. ...

1 B om..
2 B ... ? 4 A ...
3 C om.. 6 A sing.. 7 B ... ~~8 A ...~~
9 C ins. ...

ܕܠܐ ܢܬܚܝܒ ܒܫܡ ܡܢ ܕܒܬܪܗܘܢ ܢܝܣܒܐ ܐܘ ܠܟܠܐ
ܡܕܡ. ܘܠܐ ܐܝܟ ܡܪܐ ܕܡܪܕܝܬܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܕܒܝܘܬܐ
ܥܒܝܪܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ. ܘܐܬܝܪܬ ܗܝ ܠܡܫܪܝܬܐ.
ܘ ܢܬܒܝܚܘܢ [2] ܢܬܥܝܩܘܢ ܫܠܝܛܝܢ [3] ܠܡܗܘܬ. ܘܡܬܚܡܨܢܘ
ܒܬܪܟܐ ܠܫܡܗܬܐ ܐܝܪܬܐ ܒܐܬܠܝܢܐ ܕܫܠܝܛܝܢ. ܐܝܟ
ܕܗܘ ܡܫܝܚܐ ܐܬܠܗ ܢܦܫܗ ܫܠܝܛܝܢ ܠܡܗܘܬ ܟܣܝܐ.
ܘܕܒܬܪܗܘܢ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܕܬܚܝܬܐ ܗܠܝܢ ܕܒܢܝ̈ ܒܪܝܐ
ܠܡܟܠ ܢܦܫܐ. ܘܕܢܗܘܐ ܢܓܝ ܘܢܚܬܬܝ. ܘܒܐ [4] ܦܘܠܓܝ
ܘܐܝܬܪܐ ܦܘܠܚܢܐ. ܘܠܐ ܢܗܘܐ [5] ܣܟܠܬܐ ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܓܒܪ
ܠܐ ܫܡܥܝܢ. ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܗ ܕܐܠܗܐ ܠܡܫܪܝܬܐ [5] ܘܢܗܘܐ
ܕܗܢܐ ܡܫܡܫܢܐ. *ܘܫܒܩ ܠܗ ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܢܗܘܐ B. 12 r. b.
ܫܘܒܩܢ. ܘܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܡܢ ܕܒܚܝܬܐ. ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܫܒܝܪ
ܟܕܡܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܘܡܫܪܐ. ܘܠܡܠܟܘܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܠܡܫܪܝܬܐ [7] ܕܠܬ ܦܠܓܐ [5] ܘܦܠܓܘܬܐ [7] ܘܗܘ ܡܢ
ܕܒܪܝܐ ܦܘܠܓ ܗܘܘ ܠܡܫܡܫܬܐ ܗܕܐ ܪܒܬܐ. ܕܒܗ C 154 ra
ܕܬܟܠ ܥܠ ܢܦܫܗ ܕܦܬܓܡ ܠܗܘܢ. ܠܡܐ ܕܐܬܚܪܢ ܡܬܦܪܫ
ܠܐܚܪܢܐ ܗܢܐ ܕܐܬܦܩܕܬܐ. ܢܦܩܬ ܒܪ [9] ܡܬܟܢܝܢ
ܠܗ ܕܒܢܝ̈ ܟܕܡܐ ܕܐܠܗܐ. ܠܐ ܟܡܘܢܐ ܕܟܠܐ. [10] ܘܠܐ
ܣܘܥܪܢܐ ܣܓܝܐܐ. ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܕܟܬܝܒܢ ܗܘܬ
ܕܐܠܗܐ [11] ... ܦܬܓܡ. ܡܟܐ [12] ܐܢܬ ܠܗ ܕܢܦܪܘܩ
ܠܐܠܗܐ [13] ܐܚܪܝܢܐ ܕܡܠܟ ܟܠܗܘܢ ܒܪܝܬܐ ܗܕܐ.

---

5 1) A om.. ~~2) ... 3) A ...~~ 12 1) B ~~...~~ 11 ...
10 B ... 11 B ...
13 B ...

ܘܦܠܓܐ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ. ܐܘ ܫܠܝܛܐ ܕܠܐ ܡܘܪܟܢ ܘܕܠܐ
ܒܗܘܢ: ܘܪܦܝܐ ܘܡܫܝܚܐ܆ ܘܪܘܝܢ (¹ ܫܘܚܐ ¹) ܦܬܓܡܐ ܘܪܘܝܢ
ܦܓܪܗ ܚܕ ܡܢ ܢܦܫܗ ܘܡܬܟܬܠ ܟܬܝܒܐ ܕܢܘܗܪܐ
ܕܪܘܚܐ ܕܟܝܠܬ ܡܘܒܠܐ ܕܩܘܕܫܐ ²) ܘܦܬܓܡܐ ܘܐܣܝܘܬܐ ¹)
ܘܡܢ ܗܕܐ ܢܠܒܒ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ ܡܢ ܕܠܐ ܟܠܗ ܒܗ
ܡܫܝܚܐ. ܕܒܗ ܐܬܒܪܝ ܠܒܢܝܢܫܐ. ܐ ܢܗܘܐ ܡܪܝܐ
B. 11 v. b. ܕܐܝܩܘܢܐ ܥܠ ܒܪܬܐ ⁴) ܕܡܫܝܚܐ * ܕܒܪܝܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ⁵)
ܘܡܢ ܠܗ ܠܒܢ ܕܗܕܐ ܡܛܠ ܗܟܢܐ ܠܐ ܐܬܐ ܘܠܐ
ܥܠ ܗܘ ܠܗܝ ܠܗܢܐ ܟܠܗܝܢ ܕܐܠܗ ܬܘܟܠܢܐ ܘܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܐܬܬܚܕ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܘܐ ܝܠܕܐ ܪܒܐ ܒܬܪܬܝܢ
ܒܒܪܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܕܠܐ ܡܫܡܫܐ ܘܠܐ ܝܠܕܐ ܘܐܦ ܠܗ
ܕܢܗܘܐ ܒܟܠ ܙܒܢ. ܐܝܟ ܕܒܪܬܐ ܕܐܠܗܐ ܝܠܕܬ ܕܝܠܗ
ܘܡܫܝܚܐ ܕܒܬܘܠܘܬܗ. ܒܠܘܡܐ ܕܐܬܒܪܝ ܐܠܗܐ ܒܦܓܪܐ
ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܐܝܟܢ ܕܠܗ ܡܛܠܬܗ ܕܝܠܗ ܕܐܠܗܐ ܢܫܠܡ.
ܘܐܝܟܢ ܕܗܘܐ ܗܘ ܟܠܗܘܢ ܢܗܘܐ. ܘܢܣܒ ܠܟܠܢܫܐ
ܠܒܪܢܫܐ ܕܐܬܐ: ܐܬܓܠܝܘ ܒ ܐܢܫܐ ܕܐܦ ܐܢܐ
ܒܡܫܝܚܐ. ܘܗܠܝܢ ܕܗܘܢ ܦܓܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܒܪܬܐ ¹²)
A. 156 v.a. B. 12 r. a. ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܒܡܫܝܚܐ ¹³) ܕܝܠܕܬ ܗܘ ܕܗܘ * ܕܢܗܘܐ

3 B ܟܘ.

1) A om. 2) B ܕܩܘܕܫܐ. ~~3) leg. ܕܩܘܕܫܐ.~~ 4) B ~~ܢܗܘܐ ܡܪܝܐ~~ ܕܦܓܪܗ ܕܒܪܬܐ ~~ܕܐܝܩܘܢܐ~~. ܗܘ ܐܝܟ (sic). 5) B ins. ܢܗܘܐ. ~~6) B ܠܒܪܬܐ.~~ ~~7) B ..... ܐ fort. ܐܬܬܚܕ.~~

6 C ܟܠ.

7 A ܗܘ ܠܗ. 8 C ܝܗܒ. 9 C ܕܐܬ.

10 ~~C~~ om., A in marg. add.. 11 B ܗܘ. 12 A ܕܒ.
13 B ܐܠ (sic).

1 B ins. [illegible].
2 A pl..
3 B [illegible] 4 Seqq. ad [illegible] (l.) minio scr. in B.
5 A om.. 6 AC [illegible] 7 AB [illegible] 8 B [illegible]
5a B [illegible]

ܘܡܬܪ̈ܓܡܢܘܬܗ. ܐܝܠܝܢ ܕܡܘܬܪ ܠܬ̈ܢܝܢܘܬܗ ܡܡܠܠ ܗܘܐ

ܠܚܡ̈ܝ. ܘܐܡܪܬܗ، ܠܥ̈ܒܕܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܗܝ ܐܝܟ [illegible] ܥܡܡܐ

B. 10 v. b. ܕܩ̈ܪܝܬܐ ܕܡܬܘܪܬܐ ܕܕܒܪ̈ܢܘܗܝ܆ ܫܒܩܠܐ * ܗܘܬ

ܢܦܫܗ ܕܢܣܒܐ ܐܝܟ ܘܢܬܒܪܝܟ ܒܫܡܗ ܘܢܚܬܘܢ [illegible]

ܡܫܬܡܫܢܘܬܗ ܠܐܠܝܢ ܕܝܢ ܕܐܬܬܗܘܢ ܗܘܐ ܗܘܘ ܒܡܫܒܚܘܬܐ

ܕܡܫܒܚܬܐ. ܕܠܐ ܒܝܬܪ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܗܘܐ ܘܡܬܪܒ ܘܡܫܒܚ

C 153 r b ܘܦܓܪ̈ܐ ܕܒܝܬܐ ܕܝܢ ܗܘ ܕܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܐܪܟܕܝܩܘܢܐ

ܡܫܝܚܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܥܠ ܥܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܫܡ ܐܝܠܝܢ

ܕܐܡܠܟܘ ܥܠܝ ܡܫܬܗ ܕܠܡܒܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܡܫܡܫ

ܘܬܚܝܬ ܗܘܐ ܠܩܢܘܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ܆ ܢܦܫܠܗ ܠܫܘܬܦܘܬܗ

ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܠܬܫܒܘܚܬܗ. ܘܠܬܫܡܫܬܐ ܕܗܘܝܬ ܒܗ

ܠܘܩܒܠ ܫܪܪܐ. ܒܗ ܒܥܘܢܐ ܙܒܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܬܚܫܒ

ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܬܠܐ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܓܪ، ܗܘܐ ܗܘ

B. 11 r. a. ܗܢܐ * ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܣܘܢܗܕܘܣ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܩܕܝܫܐ

ܕܠܘܬ ܕܗܘܦܪܟܝܐ ܡܛܠ ܗܘ، ܕܢܒܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܟܠ

ܡܬܪܥܝܢܘܬܗ ܕܡܘܪܒܘܬܗ، ܕܠܗ ܕܒܢܝܢܐ. ܘܒܪ ܚܝܐ

ܕܣܓܘ ܢܦܫܗܘܢ ܕܠܒܫܘܬܗ، ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܡܛܠܗ ܗܘܐ

ܠܗܘܢ ܕܢܬܒܣܡܘܢ. ܘܒܪ ܚܝܐ ܕܠܐ ܡܬܦܠܓܢܝܢ ܠܗ܆

ܐܦܪܝ ܒܢܦܫܗ. ܕܐܬܒܘܪܟ ܗܘ ܠܗ ܡܫܠܡ. ܡܛܠܗ ܐܢܐ

ܣܝܪܐ. ܕܠܡܫܩܠ ܡܛܠ ܠܒܢܝܢ ܐܢܐ ܕܗܘܐ ܙܟܝܐ

---

1) A [illegible]. 2) B [illegible]. 3) A [illegible]. 4) B [illegible]. 5) A [illegible]. 6) B [illegible]. 7) B om. et praef.

9 B [illegible] (in rasura) [illegible] 10 B [illegible] 12 A [illegible] sic unica(?)
13 B [illegible] A [illegible] 14 B [illegible] 15 fin. manu addita in A.

ܠܦܓ̈ܪܐ: ܡܢ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܫ̈ܒܥܐ ܒܢ̈ܝܐ. ܐܘ ܡܢ
ܡ̈ܫܒܚܢܘܬܗܘܢ. ܐܝܟ ܫܠܝܛܐ ܕܢܒܪܐ ܠܐ ܐܬܚܙܝܘ.
ܘܬܬܐܡܪ ܡܢ ܥܡܘܕܐ ܫܪܝܪܐ: ܗܝܐ ܕܦܫܝܩ ܠܗ
ܕܕܐܡܝܢܐ ܡܬܒܬܚܪ ܒܗ ܫܒܩ ܢܦܫܗ ܒܬܫܡܫܬܐ. ܘܠܦܘܪܩܢܗ
ܒܝܕ ܡܢ ܬ̈ܚܘܬܗܝܢ ܕ̈ܬܢܝܢܐ ܕܡܢ ܒܟܠܗ̈ܝܢܐ. ܐܘ ܒܝܕ * B. 11 r. b.
ܢܦܩ ܕܒܬܝܓܪ ܠܗܠܝܢ ܕܬܗܘܬ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܕܐܝܟܢ
ܓܒܝܢܘܗܝ ܢܣܒܘܢ ܒܟܠ ܟܕ ܗܠܝܢ ܕܠܗܘܢ ܥܒܕܝܢ.
ܠܐܠܗܐ ܕܝܢ ܡܬܩܢܝܢ: * ܠܘܩܒܠ ܢ̈ܦܫܬܗܘܢ. A. 156 r. b.
ܦ̈ܓܪܝܗܘܢ ܐܦܢ: ܒܗ ܢܦܩ ܕܠܐ ܢܬܬܒܐ ܡܢܗܘܢ: ܡܛܠ
ܕܟܠܢܫ ܒܡܫܘܬܐ ܒܫܬܝܐ ܕܥܡܘܕܐ ܫܪܝܪܐ. ܐܘ ܒܝܕ
ܡܬܐܡܪܝܢ ܠܗܘܬܗ ܬܫܬܥܝܬܐ ܘܥܘܕܪ̈ܢܐ. ܗܠܝܢ
ܕܐܘܡܝܢܘܬ ܦܪܥܝܢ ܠܗܘܬܗ: ܐܝܟ ܕܗܘܝܢ ܫܠܝܛܐ ܒܗܘܢ; ܒܗ ܒܪܝܐ
ܠܗܘܢ ܠܟ ܒܠܚܘܕܝ. ܘܐܝܟܢܐ ܠܡܐ ܕܠܐ ܡܫܡܫܬ
ܕܬܫܡܫܪ ܗܝܐ ܥܒܕܐ ܘܫܪܟܐ. ܘܗܠܝܢ ܐܚܪܢܐ ܠܗ.
ܕܠܗܘܬ ܐܝܠܝܢ ܕܙ̈ܥܘܪܝܢ * ܘܡܬܚܫܒܝܢ ܕܢܒܥܘܢ (ܒܗ B. 11 v. a.
ܠܥܪܟܠܘܢ ܘܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܘܡܫܡܫܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܘܢܝܚܘܬܗ
ܘܚܝܘܬܗ. ܘܒܬܪ ܗܟܝ ܚܫܒܘܢ ܦܪܘܩܐ. ܕܫܡܫܝܢ
ܠܟܠ ܡܫܡܫܐ ܕܥܬܝܕ ܕܢܬܦܪܫܘܢ ܒܝܕܐܝܬ. ܐܦ
ܗܕܐ ܠܚܝܕܘܬܗ. ܫܠܝܛܐ ܘܪܒܘܬܐ
ܘܥܘܕܪܐ. ܘܠܐ ܡܫܡܫܐ ܘܫܡܫܬܐ: ܘܪܫܡ ܒܫܡܗ

---

1) B ܥܒܪܝܢ. ~~2) B om. ܐܦ.~~ ~~2) A ܝܗܘܒܘ~~
ܘܬܫܡܫܬܐ.

1 B ܗܘ. 2 A ins. ܘܗܘ.

ܒܥܘܡ. ܐܦ ܥܠ ܡܘܬܐ ܢܒܝܐ ܪܒܐ| ܥܬܝܕ ܗܘܐ.
ܘܚܙܘ ܠܗ ܐܚ̈ܝܢܘܗܝ ܕܟܦܢ ܗܘܐ ܠܠܚܡܐ: ܘܬܘܒ
ܠܡܪܐ ܥܠܡܐ ܠܡܟܢܫ ܒܐܪܥܬܗ ܗܿܘ ܕܠܘܬ ܚܒܪܐ. B. 10 r. b.
ܐܦ ܕܐܚ̈ܝܢܐ ܩܛܝܠܐ ܡܕܒܪܝܢ ܒܬܘܟܐ ܡܕ̈ܢܚܐ
ܘܡܫܠܠܘ̈ܗܝ ܘܫܘܦܪܐ ܕܦܓܪܗܘܢ.: ܡܠܘܗܝ ܕܝܢ| ܡܫܒܚܐ C 153 ra
ܗܘܬ ܘܡܫܡܫܢܐ: ܘܟܕ ܠܒ ܐܒܘܗܝ ܗܘܐ| ܐܚܝܢ ܢܘܫܐ:
ܘܡܕܒ̈ܪܢܐ ܕܒܝܬܐ ܡܕܒܪܬܐ: ܡܢ| ܥܠ ܐܦ ܣܦܝܩ ܗܘܐ
ܕܢܠܦ ܘܢܬܪܒܐ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܐܠܦ̈ܢ ܩܘܫܬ| ܕܬܫ̈ܡܫܬܐ. ܘܟܕ
ܦܪܐ ܗܘܐ ܒܫܢ̈ܝܐ ܘܡܬܕܝܢ ܒܫܟܐ| ܪܒܐ ܘܟܪܝܣܛܝܢܘܬܐ (
ܦܪܐ ܗܘܐ. ܕܟܕ ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܫܢܝܢ (ܘܫܒܥ ܡܢ
ܫܢ̈ܝܐ|. ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܝܢ ܫܡܥܬܐ| ܕܚܝܠܗܘܢ ܡܫܒܚܝܢ
ܬܠܬܐ, ܐܦ ܐܢܫ ܬܡܢܝܐ; ܠܡܫܡܫ| ܡܬܬܠܐ ܗܘܐ
ܒܫܪܝܘܬܗ: ܘܟܕ ܡܕܒܪ ܗܘܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ| *ܒܠܥܡܘܪܐ (ܠܥܡܘܪ̈ܝܐ B. 10 v. a.
ܘܒܡܕܝܢܬܐ: ܠܘܬ ܡܪܥܝܐ ܕܒܗܘܢ ܒܥܕܢ| ܗܘܘ|. ܘܡܢ
ܒܚܘܬܗ ܕܚܘܒܐ ܢܦܫܐ ܕܒܝܐ ܗܘܐ.| ܘܡܢ
ܡܢ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܘܕܝܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ| ܡܫܝܚܝܘܬܐ.
ܫܘܪܝܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟܢ ܗܘܐ| ܠܡܒܕܘܗܝ.
ܕܐܦ ܟܕ ܠܘܬ ܕܝܠܗܘܢ, ܬܠܬܝܢ ܗܘ̈ܐ, ܬܪ̈ܬܝܢ| ܫܢܝ̈ܐ:
ܕܫܡܥܘ ܗܘ̈ܐ, ܡܠܘܗܝ ܢܒܝܘܬܐ ܘܬܪ̈ܝܢ.| ܠܐ| ܢܫܪ ܗܘܐ
ܒܡܪ̈ܦܐ ܕܫܢܬܐ * ܡܫܡܫ. ܐܠܐ ܟܕ ܢܣܒ| ܚܒܪܝܗ A. 156 r.a.
ܠܬܫܡܫܬ: ܘܬܫܪܝ ܒܐܪܥܐ ܘܒܡܫܬܥܝܢܘܬܗ, ܕܒܥܝܢܐ|

1) B om. ܗܘ. 2) A ܩܕܡ. 4 3) A ܕܐ ܒܝܘܡܐ. 4) A ܒܠܥܡܘܪܐ.
ܠܥܡܘܪܐ.

3 B ܠܐ". 5 B "ܕܗܘܐ ܒ. 6 B ܕܗ̈ܘܐ".

7 A ܒܪ ܐܝܬ 8 B "ܗܘ?.

9 B ܘܬܘܒ". 10 B ܘܡܟܬܒܢܘܬܗ C "ܘܟܬܒܢܘܬܐ

2 Supra fr. ܐ et ܠ stat in A sig. voc. Js. ܘ, B ins. ܠܗܘ?
3 AC ܒܘ. 4 B ins. ܗܘܐ ܒܠ. 5 A ܘܟܠ. 6 B om. ..
7 B ܗܘܐ ܠܒܢܝ. 8 A ״ ״. 9 A ״ ܠܒ.
10 B ״ ܠܒ. 11 A om.. 12 B ܘܡܘ.

ܘܠܒܘܫܗ (¹ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܐܡܪ ܫܪܘܬܗ܆ ܒܥܠ ... ܐܬܠ ... . C 152 v

ܘܡܐܘܣܦ ܡܫܝܠܐ. ܘܟܠܗ ܐܬܬܘܣܦܬܗ: ܐܝܟ ܒܣܘܒܪܐ

ܘܡܬܪܢܐ ܗܘ ܕܪܘܚܐ ܠܐ ܡܬܒܪܐ ܗܘܐ (¹ .ܗܝܡ

ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܢܦܫܐ ܒܡܫܟܐ ܕܩܘܡ ܗܘ܆ ܗܘܐ ܬܠܬ ܥܕܡ

ܐܢܬܬܐ܆ ܗܘ ܕܝܢ ܗܘ ܒܝܠܘܬܐ ܡܠܟ ܢܫܐ ܐܬܬܗ܆

ܗܘܐ. ܘܒܬܪܟ ܒܡܘܬܐ ܕܒܬܘܠܐ ܩܕܝܫܐ ܐܘ ܕܐܡܗܬܐ

ܦܘܫܚܐ. ܘܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܘܥܡܠܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܠܥܠܡܗ

ܕܗܘܝܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܗܘ ܒܝܠܘܬܐ ~~ܡܬܪܐ ܗܘܐ~~ (⁴ ܕܝܘܡܐ ܒܕܡܐ

ܠܒܢܝܐ (⁵ ܕܬܫܒ ܥܠܝܗ. ܘܬܘܒ ܒܗ ܒܡܪܝܐ ܕܡܪܝܐ ܘܕܫܐ

B. 10 r. a. ܡܬܚܫܒ (⁷ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܕܠܐ* ܬܚܒܪ ܡܢܗ ܐܦ ܠܐ

A. 155 v. b ~~ܐܬܠܐ~~ ܕܐܢܫ ܒܬܠܝܬܗ (⁹. ܒܥܠܡ ܕܝܢ ܢܦܩ ܗܘܐ

ܘܡܠܟܘܬ ܘܫܡܝܢ ܬܠܬܗ ܘܦܩܕܬܗ ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ

ܡܠܟܫܗ ܗܘ. ܘܗܘ܆ ܚܝܠܗ ܕܪܫܐ ܘܡܘܬܒܗ ܘܚܝܐ

ܕܐܩܘܗ܆ ܠܐ ܡܫܬܒܚܢܐ ܗܘܐ ܠܫܪܘܗ܆. ܠܐ ܕܝܢ

ܐܝܟ ܢܚܫܒ ܠܐ ܕܐܬܚܙܝܬ ܐܝܟ ܫܘܦܪܗ ܦܪܨܘܦܐ ܗܘ ܥܠ

ܦܘܫܚܐ. ܕܐܦ ܠܚܕܐ ܩܕܝܫܐ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘ ܕܬܒܝܢ

ܫܘܦܪܗܘܢ ܦܪܨܘܦܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܠܡܠܟܐ ܐܚܝܢܐ

12 ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܡܪܐ ܥܠ ܕܘܝܕ ܡܢ ܦܘܫܚܐ ܘܡܫܝܚܐ:ܗܘ.

ܠܡ ܡܫܡܫ܆ ܘܫܦܝܪ ܒܢܘܗ܆ ܘܫܦܝܪ ܚܝܘܗ ܘܡܬܝܪܐ

B //

1) ✶ ܘܠܒܘܫܗ. ~~2) A om ܡܫܝܚܐ.~~ ~~3) A om ܗܘܐ ... ܗܘܐ.~~
~~4) A ܡܬܪܐ.~~ ~~5) A om ܕܬܫܒ.~~ ~~6) A ܘܬܘܒ.~~ ~~7) B~~
~~ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ.~~ 8) ~~B ܕܬܠܝܬܗ.~~

12 B om.

1 A [illegible]. 2 B [illegible]. 4 A ins. [illegible]. 5 B [illegible]. 8 B [illegible].

ܗܟܢܐ ܒܥܕܢ ܗܘܐ ܕܪܥܘ ܡܪܥܝܐ ܒܡܐܟܘܠܬܗܘܢ. ܦܪܣ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܗܢܐ ܠܟܡܝܢܘܬܐ ܕܢܟܝܢ ܠܐܠܗܘܬܗ ܐܟܡܢܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܩܕܝܫܐ: ܒܟܠܗܝܢ (a ܡܕܪܢܘܬܐ ܘܬܪܒܝܬܐ ܒܢܝܐ ܒܝܫܐ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܥܠ ܡܬܠܗ ܦܐܝܢ ܗܘ ܕܒܪܘܗ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܗܘ ܕܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܥܠ ܦܠܚܘܬܗܘܢ ܘܒܬܫܒܘܚܬܗܘܢ. *ܘܢܦܩ ܥܠ ܩܕܝܫܐ ܘܪܘܚܢܝܐ: ܢܚܬ ܐܢܐ ܘܒܬܠܡܐ: B. 9 v. a.

ܘܠܒܢܐ (b ܘܡܫܬܢܝܢܐ: ܒܗܪ ܕܐܡܝܢܘܬܐ ܦܪܐ ܗܘܐ ܒܪܚܡܘܗܝ ܦܪܘܫܐ ܡܢ ܒܛܢܐ ܘܫܪܐ ܡܢ ܕܠܗܘܢ ܦܪܥ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܫܬܘܬܦܘܬܐ ܒܒܨܝܪܗ: ܘܡܢ ܒܬܪ ܬܘܒ ܕܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܒܚܟܡܬܐ ܥܠ ܒܢܝܐ ܩܘܪܝܐ ܐܘܣܦ ܠܗ. ܡܢ ܦܠܚܘܗ ܕܝܢ ܕܐܠܠܟܐ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܫܦܝܪ: ܡܢ ܠܘܬܗ ܘܡܟܬܒܐ ܒܝܠܝܐ (c ܘܒܬܫܒܘܚܬܐ ܘܒܕܘܒܪܐ ܗܢܐ ܗܘܐ. ܒܕ ܐܝܟ ܠܐ ܥܒܕ ܗܘܐ ܘܟܠܗ (d ܕܒܗ ܕܡܫܬܘܕܥ ܗܘܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ: ܘܡܫܒܚܝܢ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܢܣܒ ܒܗ: ܐܝܟ ܕܬܟܬܒ ܕܐܦ ܒܗܕܐ ܡܢ ܦܠܚܘܗܝ ܐܪܝܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܟܠܬܗܘܢ ܕܚܫܐ ܘܫܡܝܐ ܫܦܝܪ ܘܗܘ ܒܥܡܠܐ. ܒܕ ܡܫܠܡ ܠܗ* ܕܥܢܝܐ. B 9 v. b.

ܫܒܝܚܘܬܐ: ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܝܢ ܥܠܘܗܝ ܗܘܬ. ܐܪܥܐ ܘܦܪܝܫܘܬܐ. ܘܦܪܘܫܘܬܐ ܘܠܒܘܫܪܐ (e ܚܕ ܠܐܦܘܗܝ.

C [illegible]

3 a) B om. [illegible]. 6 b) B ܐܪܝܚܘܬܐ. 7 c) B ܐܢܦܘܗܝ. 11 d) B ܐܪܝܟܬܐ.

9 A [illegible] 10 B 9 r°.

1 B ܠܝܬ. 3 C ܗܘܝܘ. 5 B ܒܪܘܚܗ. 6 AC om. 7 C ܗܘ.

ܘܗܘ. ܚܣܝܪ ܗܘܐ ܡܟܝܟܐ. ܘܗܠܝܢ ܐܟܠ ܗܘܐ ܟܠܗܘܢ

ܕܗܐ ܡܬܚܫܒ ܘܬܘܒܐ ܒܪܚܡ ܘܟܡ ܐܝܠܝܢ ܕܪܚܝܡܝܢ

* ܠܬܡܗܐ. ܒܪ ܢܦܫ ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܐܬܠܚܡܬܐ ܘܬܒܥܬܐ. B. 9 r. a.

ܘܐܦ ܐܡܪܬ ܕܐܦ ܬܘܒܐ. ܘܐܝܟ ܗܟܢ ܠܗ ܚܠܦ ܕܒܥܘܬܐ

ܚܕ ܕܒܥܘܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܐܝܟ ܬܘܒ ܩܠܐ ܕܒܥܘܬܐ.

ܘܩܘܡܐ ܠܚܘܪ ܫܘܬܦܘܬܗ ܗܘܐ ܐܝܟ ܐܘܠܨܢܐ (ܚܝܐ

ܕܐܝܟܢܐ (ܒܥܢܐ. ܐܡܪܬ ܕܡܢ. ܒܫܠܝܐ ܗܘ ܟܠܗ ܗܘܐ.

ܘܡܬܬܢܐ ܬܘܒ ܕܢܩܐ ܐܘ ܕܩܘܡܢܐ ܒܟܠܗ ܒܥܘܬܐ.

ܘܡܠܠ ܕܚܫܗ ܕܡܚܫܚܐ ܚܝܡ ܗܘܐ ܒܪܡ ܒܝܠܗܘܢ

ܐܡܬܢܝܬܐ. ܐܦ ܠܐ ܡܬܢܝܬܐ [illegible]

ܘܡܬܠܒܒܐ ܡܬܠܒܒܐ ܗܘܬ ܠܗ ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܝܢ

ܡܬܗܡܡܢܐ ܠܝ ܗܘܐ. ܡܢ ܩܠ ܕܚܙܐ ܠܡܚܒܐ (ܚܫܝܢ

ܗܘܝܢ ܒܗ ܠܒܠܝܐ ܡܢ ܐܬܚܡ * ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܠܝܬܘܢ. B. 9 r. b.

ܕܢܟܠܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ܢܣܒ ܗܘܐ ܠܗ. ܕܒܪ ܥܒܕ ܐܟܘܬܗ

ܥܠ ܒܘܪܟܗܘܢ: ܗܘܐ ܚܢܢ ܐܬܘܬܗ. ܗܘܐ ܦܬܓܡܗ

ܐܝܟ ܕܒܥܝܢܐ ܕܒܗܢܐ ܡܬܒܥ ܗܘܬ ܠܗ ܠܗ ܠܡܠܬ

ܠܡܐܟܘܠܬܗ. ܘܗܕܐ ܗܟܢ ܐܡܪ ܗܘ ܐܬܬ. ܕܠܗܘܢܗܘܢ

ܗܘܐ ܦܠܓ ܗܘܐ. ܘܐܝܬ ܐܡܪܬ. ܕܢܚܡ ܠܗ

ܠܡܐܟܘܠܬܐ (ܗܘ. ܘܒܪܘܬܐ * ܘܦܐܡ ܗܘܐ. ܘܗܕܒܢܐ A. 155 v. a.

ܘܠܠܝܬܐ ܘܐܡ ܗܘܐ ܡܢ ܦܬܘܪܐ. ܕܒܪ ܚܒܝܒ ܗܘܐ

2 A ins. 1) B ܗܘܐ. 4) A ܐܘܠܨܢܐ. 3) A [illegible]. 4) A
ܚܝ. 8) A ܕܩܕܡܐ. 6) B [illegible]. 7) B [illegible].

9 A ܠܗ. 10 A ܕ.
11 C ܚܫܘܒ. 12 B ܡܢ ܠܬܠܝ. 13 A ins. ܗܘ. 14 B ins. ܕܝ.
15 A ܠܝܬ ܠܗ. 16 A ins. ܕܝܠܗ.
17 C ܠܝܬ. 18 A ins. ܗܘܐ.

ܢܚܬܗ̇ ܠܢܚܫ̈ܘ ܕܒܢܝ̈ ܒܠܚܘܕ. ܘܒܪܢܫܘܬܗ ܢܚܬܐ

B. 8 v. a. ܘܪܝܙ * ܟܪܝ̈ܗܘܢ ܘܐܬܬܩܗܘܢ ܒܠܒܘ. ܘܦܠܓܘ

ܒܪܡ ܕܝܢ ܡܢ ܦܪ̈ܨܘܦܝܗܘܢ܆ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܩܕܝܫܐ

ܘܠܐܪܡܠܬܐ. ܐܒܐ ܕܝܢ ܪܘܚܐ ܕܗܘܐ ܠܗ ܠܗ. ܝܫܘܥ

ܗܘܐ ܢܦܫ. ܘܐܬܒܢܝ ܠܗ̇ ܠܒܘܢܐ ܡܢܝܢܐ. ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ

ܦܘܫܩܐ ܒܫܡܝܐ ܕܡܠܟܐ ܫܘܦܪܐ ܪܘܚܐ ܡܢ ܟܠ ܗܘܐ Vet

ܡܬܚܒܪ ܒܐܠܗܘܬ ܐܠܗܐ ܦܓܪܐ ܗܘܐ: ܘܬܪܬܝܢ

A. 155 r. b. ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ * ܘܒܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܫܡܝܐ ܗܘܬ ܟܕ ܒܪ ܟܠ

ܦܪܨܘܦܘ̈ܗܝ ܟܠܗ ܦܐܝܘܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ: ܘܒܦܘܫܩܢܘܬܐ

ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܗܘ ܟܕ ܗܘܐ ܒܗܠܝܢ ܫܢܝܐ ܕܬܘܒ ܡܝܬܘܬܐ

ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ. ܚܕ ܗܘܐ ܕܝܢ ܠܒܫܗ ܠܐܠܗܐ. ܘܠܐ

B. 8 v. b. ܫܦܝܪ ܐܝܟ ܕܐܬܒܣܪܗ ܕܗܢܐ *ܡܫܝܚܐ: ܒܪܡ ܐܬܐ

ܠܘܬ ܗܘ̇ ܕܐܬܠܒܫܗ. ܗܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ ܠܗܢܐ ܠܐܢܫܐ

ܘܐܢܫܐ ܘܦܪܨܘܦܐ ܦܢܫܗ ܕܢܦܩ ܠܗ ܠܗ ܡܢ ܒܝܬ ܒܪܝܫܝܬ ܒܪܘܚܐ

ܚܕ ܐܚܪܢܐ: ܕܒܒܝܠܐ ܢܗܘܐ ܒܗ ܟܕܒܐ ܕܢܚܬܝܢ ܠܗ C 152 rb

ܠܟܠܗ. ܘܡܠܟ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܡܝܐ ܗܘܐ ܬܘܕܝܬܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ

ܕܬܠܡܝܕܐ ܠܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ: ܗܢܘ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ.

ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܒܗ ܒܦܠܚܘܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܪܘܚܐ

ܕܩܢܝܐ ܩܕܝܫܐ. ܕܚܕ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ. ܕܐܬܪܐ

ܡܫܝܚܐ/ ܟܢܫܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܘܫܒܩ ܢܦܫܗ ܡܢ ܠܡܫܝܚܐ

1 ~~B om.~~ AC ins. ܫܐ... 2 ~~B om.~~ AC ܘܘܘ. 3 AC ins. ܟ?

4 B ܕܒܫܡܝܐ ... ܕܟܠܗ ܐܝܟ. 5 ...

~~2) leg. ... 4) B ...~~

5 A ܫܐ

7 A ins. ܗ. 8 C ܗܘ.

9 B om. ܘ

10 A ܗܘ.

1 B ... 2 B ... 3 A ... 4 B ... 8 B sing. 9 B ... 10 A sing. 12 B ... 13 B ... 14 B ... 15 B ... A ... 16 B ... 17 A ...

ܒܛܟܣܐ ܕܡܫܬܪܝܢ ܘܡܫܡܗܐ ܕܬܪܝܢ. ܘܟܕ ܢܨܒܘ ܐܚܪܢܐ

ܒܗܠܝܢ ܕܐܬܡܪܘ ܒܐܢܫܐ ܐܝܟ ܐܢܫ ܐܢܬܬܐ ܐܝܬܘܬܐ:

ܕܦܪܫܐ ܡܬܝܠܕܐ ܡܢ ܦܪܫܐ ܡܢ ܗܘ ܕܘܪܐ: ܡܢ ܒܬܪ

ܗܢܘ ܐܝܬܘܬܗ ܕܐܒܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܝܠܕ ܒܫܘܡܐ. ܟܢܝܫܝܢ

ܡܛܠ ܠܐܒܐ ܗܘܐ [illegible] ܡܢ [illegible]

[illegible] ܘܗܠܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐܦܘܣܛܘܠܘܣ [illegible]

ܡܢ [illegible] ܐܠܗܘܬܐ ܕܐܬܚܙܝܘ ܠܐܠܗܘܬܐ [illegible]

ܐܝܠܝܢ ܕܠܠܐܠܗܘܬܐ [illegible] ܐܠܗܘܬܐ.

C 152

B. 8 r. b ܘܗܘ [illegible] ܗܘܐ ܠܗ ܒܪܢܫܐ [illegible]

ܗܘܐ ܡܢܗ [illegible] ܐܠܗܘܬܐ.

ܐܝܬܘܬܗ ܗܘܐ ܟܕ ܗܘܐ ܕܗܠܝܢ ܡܢ [illegible] ܗܘܐ [illegible]

[illegible] ܠܐܒܐ

ܘܐܬܐ ܕܠܐ [illegible]

[illegible] ܐܝܟ ܕܐܡܪ [illegible]

ܡܢ [illegible] ܡܢ ܒܢܝܐ

[illegible]

[illegible]

ܕܐܠܗܐ [illegible] ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ [illegible]

ܗܘܬ: [illegible] ܕܐܠܗܐ [illegible] ܗܘܬ [illegible]

1) [illegible] 5) A [illegible] 6) A [illegible] 4) B om.

7 A ins. [illegible] 11) B [illegible] 7) [illegible] 8) B

[illegible] 18) A om. [illegible]

1 B ܗܘ. 2 C ins. ܗܘ.

3 Sepp. ad ... (l.) [illegible] sunt in B.

4 B ... 5 C ins. ... 6 A ...

7 A ... 8 A ... 9 A ...

ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܠܐ ܢܦܫ ܠܗ ܠܚܘܒܐ. ܥܠ ܡܚܝܪ
ܕܐܝܬ ܗܘ ܒܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܦܓܪܢ ܘܪܒܘܬܐ
ܕܚܝܠܐ ܘܫܘܒܗܪܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܫܒܒܪ ܕܡܠܟܐ ܐܠܗܐ ܗܘ
ܘܪܒܘܬܗ. ܗܠܝܢ ܗܘ ܦܪܘܩܢ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܡܢܗܘܢ. ܘܦܩܕ ܐܢܘܢ ܠܗܠܝܢ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܢܡܘܣܐ
ܗܘ: ܐܝܟ ܐܪܒܥܐ ܣܗܕܝܢ ܘܡܫܪܝܬܐ ܕܒܥܝܢܐ ܓܠܝܐ.
ܢܥܒܕܘܢ ܚܕ ܠܚܠܝܐ ܠܦܘܠܚܢܐ * ܘܠܘܩܒܠ ܗܢܘܢ ܕܬܪܝܢ ܡܢ B. 7 v. b.
ܠܒܢܝܢ ܐܢܫ ܠܚܘܪܗ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܥܡ ܡܫܝܚܐ ܗܠܝܢ :
ܒܟܠ ܐܢܫ ܡܢܗܘܢ ܐܝܟ ܕܬܘܩܢܗ ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܚܝܠܐ
ܫܘܬܐ ܘܦܫܝܛܘܬܐ ܘܡܟܠܡܠܬܐ ܐܠܐ ܠܐܠܗܐ: ܟܕ ܡܫܬܒܚܝܢ
ܡܠܠܬܐ. ܘܠܐ ܬܬܚܫܒܘܢ ܠܡܠܟܐ ܗܘܝܢ. ܐܠܐ C 151 v b
ܐܫܬܠܛܘ ܒܫܘܪܬܐ ܕܪܘܚܐ (1 ܩܕܝܫܐ ܘܬܘܒ. ܕܠܐ
ܐܝܟ ܦܠܚ ܘܡܫܬܦܩܢ ܒܬܘܩܢܐ ܕܡܠܟܐ ܕܢܒܥܘܢ ܠܗܘܢ ܡܢ
ܕܢܚܘܗܝ. ܘܬܘܒ ܡܢ ܬܘܒ (2 ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ ܗܢܘܢ ܕܠܘܬ
ܠܦܘܠܚܢܗܘܢ * ܐܫܬܠܚ (3 ܕܡܢ ܒܠܚܘܕ ܕܐܬܚܝܒܬܐ A. 155 r.a.
ܕܡܠܟܘܬܐ ܒܢܘܗܝ ܘܬܘܒ ܕܐܢܫܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܐܢܘܢ :
ܦܪܘܣܘ ܘܐܦ ܥܡ ܥܠܡܐ ܒܐܦܘܗܝ ܘܐܒܗܬܗ.
ܡܠܬܐ ܗܘܐ ܒܗܠܝܢ * ܕܢܟܒܫ ܗܘܐ ܡܢ ܡܠܟܐ B. 8 r. a.
ܦܪܘܣܘܦܐ ܕܐܢܫܝܢ ܗܘܐ ܘܪܘܪ. ܘܬܘܪܝܬܐ
ܡܫܬܘܕܥ ܗܘܐ ܠܒܢܝܢܫܐ ܩܕܡ (4 ܗܘܐ

---

10 1) B ܐܬܘܬܐ ~~2) ...~~ ~~3) B ...~~ ~~4) B ...~~
~~5) A ...~~

11 B ... 12 B ... 13 A ... 14 B ...

ܐܪܥܐ. ܘܡܬܒܪܐ ܗܘܐ ܡܕܝܢܬܐ ܒܕܡܘܬܐ ܠܥܒܪܐ

A.154 v.b ܒܡܘܡܐ. ܘܡܢܗܘܢ ܥܒܕܐ ܗܘܐ ܢܦܫܗ ܒܠ *ܐܪܥܐ

ܘܕܡܥܝܢ ܡܠܠ. ܘܦܠܛ ܐܢܫ ܒܡܕܢܚܐ ܘܡܥܪܒܐ ܒܦܢܝܬܐ

ܘܡܬܟܬܫܝܢ ܗܘܘ ܬܡܝܗܐ. ܘܟܠ ܕܐܦ ܗܘ ܐܦܣܩܘܦܐ

B.7 r.b ܒܗܘܢ ܦܠܛ ܐܢܫ * ܠܡܕܒܪܐ. ܘܥܒܕ ܝܬܝܪ ܐܡܪܗ ܥܒܕܬܐ

ܠܡܘܪܕܬܐ: ܕܓܘܢܐ ܕܐܣܟܡܗ̈ܘܢ. ܕܟܝܢܗ ܘܐܫܟܚܘ ܕܬܠܡܝܕܘܬܗ

ܐܬܬܘܠܬ/ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܘܬ ܠܦܪܓܡܛܝܐ. ܕܡܫܝܚ ܗܘ

ܢܟܣܐ ܗܢܐ ܕܐܝܢܐ ܐܢܐ ܒܒܪ. ܕܠܗ ܗܢܐ ܐܬܐ ܗܘܐ ܐܬܘܗܝ

ܒܡܪܘܬܗ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܫ ܕܒܝܫܘܬܐ ܒܡܠܬܐ

ܡܛܠ ܕܥܒܪ ܒܡܕܝܢܬܐ ܦܠܚ. ܘܗܢܐ ܗܘܬ ܒܗ ܒܪܗܢܐ:

ܘܡܛܠ ܠܗ ܕܢܬܕܪܫ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܟܪܝܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܦܪܝܡ

ܕܐܪܥܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܟܠܗܝܢ ܕܝܢ ܠܫܘܐ ܗܘܐ

ܗܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܝܘܡܐ ܗܘܐ ܠܗ ܐܚܝܐ ܠܦܝܫܐ

ܕܢܨܒܝܢ ܗܘܘ ܫܪܝܪܐ ܕܡܢܝܢܬܐ. ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܗ

ܘܬܪܥܐ ܕܐܒܘܢܐ ܥܒܪ ܗܘܐ ܒܗ ܠܗ. ܘܟܕ ܡܢ

B.7 v.a ܦܘܡܗ ܐܡܪ * ܠܗ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܕܬܪܥܐ ܕܬܘܪܥܬܐ

ܐܝܬ. ܠܐ ܦܬܚ ܕܐܬܘܗܝ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܕܫܠܝܐ ܡܫܡܫܢܐ (1

ܘܫܠܝܚܐ ܘܒܢܝܢܐ. ܕܗܘ ܕܠܐ ܡܬܕܒܪ ܕܠܒܠܐ

ܘܬܠܡܝܕܐ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܗܘ ܡܕܝܢܬܐ.

ܘܡܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝ. ܐܡܪ ܠܗ. ܦܫܪ ܗܘܐ ܕܢܐܐ. ܘܡܢܗ

---

1) [redacted] 2) B 9 B

ܐܣܦܘܪܐ.

1 B 9/0
2 Bon
28
C151 Va
10 A om..

1 C om.
2 B ܘܬܠ?. 4 B ܘܒܬ ܠܝ". 5 B ܕܠܝܘܢܝܐ? ܠܗܘ.
6 C " ". 7 A ܗܘ.
8 B om.. 9 A ins. ܠܗܘ.
10 B ܠܝ. 11 C ܘܨܒܘ. 12 C ܗܘ.

ܗܘܐ ܠܗ ܒܐܬܪܗ܁ ܢܩ̈ܒܐ ܕܢܒܝܐ܇ ܐܝܟ ܕܐܡܪܐ

ܕܡ̈ܠܟܐ ܟ̈ܠܗ ܥܡ̈ܡܘܗܝ܆ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܦܠܚܘ ܠܟܪܘܒܘܬܐ܇ ܘܠܐ

ܡܓ̈ܘܫܐ ܗܘܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܟܘܟ̈ܒܐ܆ ܕܐܬܩܪܝ ܡܢ

ܠܟܘܪܗܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܘܪܗܬܐ* ܕܦܪܨܘܦܗܝ܆ ܣܒܪ B. 6 v. b.

ܒܠܒܗ ܫܪܝܪܐ ܝܫܘܥܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܩܛܠ ܡܫܝܚܐ

ܠܫܠܝܚܐ ܦܘܠܘܣ. ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܬܦܠܐ. ܘܟܕ

ܡܢ ܒܬܪ ܐܬܬܠܝܬ ܠܗ ܒܪܘܚܐ ܠܗ ܠܫܠܝܚܐ ܦܘܠܘܣ

ܐܝܟ ܦܘܠܘܣ ܬܘܠܐ ܕܒܢܐ ܠܗ ܥܠܗ ܕܪܬܗ ܥܠܝܬܐ C 151 r b

ܚܕܐ ܕܒܪܬܗ ܘܐܠܗܝܢ ܗܘܐ ܒܗ. ܗܘ ܘܒܪ ܐܠܗܐ

ܒܠܫܢ. ܘܫܡܥܗ ܬܘܒ܆ ܒܬܪܘܬܗ܆ ܕܠܐ ܬܗܪܐ ܐܡܪܗ

ܢܘܗܪܗ ܘܡܘܗܒܬܐ ܕܚܘܒܐ. ܘܫܩܠ ܢܥܡܬ ܡܢ ܡܬܒܠܬܐ

ܕܒܥܝܐ ܘܡܢ ܡܫܬܐ ܕܢܩܕܐ. ܘܬܘܩܢܐ ܕܦܘܡܗ ܗܘܐ

ܠܗ ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܗܘ ܒܪ ܐܠܗܐ. ܘܡܢ ܩܕܡܝܐ

ܠܩܕܡܝܐ ܒܟܠܢ. ܐܟܠ ܗܘܐ ܠܚܡܐ ܡܫܚܐ ܒܠܫܢ.

ܘܒܬܪܟܢ ܚܕܐ * ܠܬܘܡ ܢܩܡܢ ܠܟܢ ܗܘܐ ܒܪ ܐܢܫ B. 7 r. a

ܒܥܒܕ̈ܝ ܠܐ ܐܦܠܐ ܩܘܪܒܢܐ ܕܗܘܐ ܒܬܘܕܝܬܗ.

ܘܡܢܐ ܗܕܐ ܗܘܐ ܗܘ ܕܢܬܒܥܐ ܗܘܐ: ܡܢ ܬܘܩܢܐ

ܕܥܠܡܝܢ ܗܘܐ ܗܘ ܠܗ ܠܗܘܢܐ ܗܘܐ ܠܒܪ ܕܡܫܝܚܐ:

ܐܝܟ ܕܬܘܟܠܐ ܗܘܐ ܗܘ ܒܪ ܐܠܗܐ ܒܬܪܗ ܩܕܡ.

ܗܘܐ ܗܘ ܦܘܠܘܣ ܘܡܫܬܠܚܗ ܒܪ ܚܘܒܐ ܐܝܟ ܒܥܠܘܬܐ

ܘܐܝܟܢܐ ܦܘܠܚܢ ܠܟܠܡܬܘܕܝܬܐ ܕܐܢܫ ܥܒܕ ܟܠ

3 B ܐܦܪܝܢ ܬܪܬ ܒܗ ܠܗ ܗܘܐ ܐܡܪ. 13 B ܠܥܠܡܐ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

B. 6 v. a. [illegible]

A. 154 v.a. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

---

1) B [illegible] bis. 5) B [illegible]. 7) A [illegible]. 4) A [illegible]. 5) A [illegible]. 6) A [illegible]. 7) A [illegible]. 15) B [illegible]. In B hae 3 voces minio scr. sunt.

C 150 v

ܘܠܐ ܟܠܒ ܒܗ ܣܒܪܗܘܢ ܘܒܣܘܕܝܗܘܢ (1 ܝܬܝܪ ܡܢ ܪܒܐ
ܕܒܐܠܗܐ܆ ܘܡܬܒܠܒܠܝܢ ܗܘܘ ܫ̈ܘܠܛܢܐ ܘܟܘܡܪܐ ܪ̈ܒܐ
ܕܥܡܗ. ܘܕܝܢ̈ܘܗܝ ܕܐ̈ܢܫܐ ܘܒܗܘܢ ܒܪܢܫܐ ܕܡܣܬܒܠܐ.
ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܠܡ̈ܪܘܬܐ (3 ܕܝܘܪܐ ܡܢ ܟܬ̈ܒܘ
ܒܢܝܫܬܐ. ܘܫܬܝܢ ܗܘܐ ܘܫܠܡܐ: ܒܪ ܫܘܦܐ ܐܬܐ ܐܡܪܗ
ܒܡܦܠܝܢܐ ܕܒܠ ܝܬܝܪܬܐ. ܒܗ ܙܒܢܐ ܐܝܠܘܢ ܕܡܢ
ܘܫܡܥܘܗܝ ܕܒܟܠܗܝܢ (4 ܘܡܢ ܕܪܘܫ ܕܐܢܫܐ ܡܢܗܘܢ ܢܥܠܘܗܝ
ܠܝܗܘܕܝܐ * ܗܘ ܕܠܘܬܗ ܕܟܠܗ. ܘܩܪܐ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ B. 6 r. a.
ܠܒܝܬܐ ܕܐܢܫܐ ܗܘܐ. ܕܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܗ.
ܘܬܒܥ ܕܚܙܝܢ ܡܫܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܐܝܟ (6 ܕܐܬܐ ܦܩܘܕܝܢ.
ܘܠܐܒܝ ܢܘܚܐ ܠܢܝ ܕܢܝܚܝܢ ܕܒܢܐ. ܠܟܠ ܡܢ ܕܢܦܠ
ܒܝܢܝ ܒܬܫܒܚܬܗ. ܘܗܘ ܒܪܘܚܗ ܗܘܐ ܢܗܘܐ ܡܫܬܥܐ
ܘܐܡܪ ܕܐܢ ܒܣܘܪܓܕ ܠܐ ܪܚܡ ܐܢܐ ܡܢ ܒܠܥܕܝ
ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܡܢ ܫܪܟܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܠܘܬ ܠܡܚܒܐ
ܣܝܡ ܗܘܐ ܒܫܘܥܝܐ܆ ܒܠ ܡܠܠ ܐܠܗܐ ܡܢ
ܫܘܪܝܐ ܕܐܡܗ̈ܬܐ ܕܫܡܥܗ ܗܘܐ ܐܦܠܐ: ܒܪܘܚܐ ܘܒܝܫܐ
ܘܢܣܝܒ ܘܒܟܠܗܐ ܘܫܪܪܐ ܘܐܠܗܘܬܐ ܐܝܟ ܕܠܬܪܝܢ
ܒܝܘܡܢ ܘܗܘܐ ܒܢܝܢܐ. ܘܒܗܕܐ ܒܢܝܢܗ (8 * ܒܡܐܬܗ B. 6 r. b.
ܒܝܢܘܗܝ. ܘܒܗ ܡܠܦ ܐܢܫ ܕܠܐܠܗܐ ܐܦܠܐ ܗܘܐ. ܩܒܠܬ.

---

1) B ܘܢܘܕܝܢܗܘܢ. ~~2) B ... leg. ... cf. II Thess. 1, 8.~~ ~~3) leg. fort. ...~~ 4) B ܢܦܠܘܗ. 6) B om. 8) B ܢܗܘܕܝܢܗ.

2 C om.. 3 A ‖ 100ܐ.
5 A om..
7 Supra 2 primas litteras stant in A sig. voc. gr. α et ε.

1 B ... 2 B ... 3 B ... 5 A ...

ܒܡܕܝܢܬܐ: ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܦܓܠ ܡܢ ܒܢ̈ܝܐ ܐܘܪ̈ܚܐ:
ܗ̇ܘ ܕܐܚܘܬܗ ܕܠܐ ܓܕܠܐ ܡܬܓܒܪܬ ܠܗ ܐܝܟ ܐܚܬܐ[2].
ܘܐܬܬܠܒܟܬ ܕܬܓܒܪ ܠܗ ܒܚܘܒܬ ܠܒܗ ܡܫܬܘܕܥܬܐ[3] ܘܙܕܩܬ
ܒܢ̈ܝܬܐ ܡܬܝܩܪܬܐ. ܘܒܗ ܠܒܢ̈ܝܐ ܠܚܕܐ ܠܐܦܝܢ (4 1)
B. 5. v.a. ܗܘܘ/ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܗ ܒܠܚܘܕ * ܡܫܠܡܢܐ
ܗܘܬ ~~ܡܫܡܫܢܐ~~ (5) ܘܦܘܠܚܢܐ ܗܘܬ ܕܡܫܬܡܠܝܐ ܠܗܘܢ.
ܕܬܪܒܐ ܠܫܪܬܐ ܠܒܝܬ ܡܬܝܩܪܐ ܕܝܢ ܠܡܠܟܘܬܗ ܠܡܠܟܐ
ܗܘܬ ܒܗܝ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܗܝ ܡܢ ܕܫܪܝܘܬܗ
ܕܠܡܠܟܐ ܗܢܐ. ܘܗܘܐ (6) ܡܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܬܪ̈ܝܢ ܐܝܟ
ܕܒܡܟܐܒܬܐ. ܘܢܦܩ ܚܕܐ ܒܗ ܚܕܪܬܗ. ܘܒܠ
ܒܡܘܫܐ (7) ܒܠ ܡܘܫܐ[8] ܗܢܐ ܒܗ ܫܘܒܚܗ. ܕܐܝܢܐ
ܡܢ ܫܘܦܪܐ ܘܛܝܒܘܬܐ[9] ܡܒܚܪ ܕܠܐ ܫܘܠܛܢܐ ܘܕܠܐ
ܣܟܠܐ. ܐܠܗܝ ܐܘ ܐܢܫܐ. ܗܘ ܒܟܘܪܝ ܐܘ ܗܘ
ܕܠܐ ܟܢܫ. ܡܢܝܢ ܘܒܗܘܪܐ ܫܟܝܢܐ ܐܘ ܗ̈ܠܝܢ ܕܬܗܘܐ
ܕܒܗ[10] ܐܝ̈ܠܝܢ ܘܐܝܟ ܐܝ̈ܠܝܢ ܒܬܪ̈ܝܢ. ܘܐܦ ܐܝ̈ܠܝܢ ܕܒܗܪܐ
B. 5 v. b ܡܒܬܪ ܘܒܬܪ ܡܢ ܦܘܪܣܝܢ *ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܡܫܠܡܝܢ
ܘܐܝܟ ܫܠܡܐ ܦܪܘܫ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܙܒܢܐ ܒܐܘܪ:
ܘܡܫܡܫܐ ܗܘܬ ܒܢܦܫܗ ܠܢܘܪܐ ܗܘ ܕܐܪܝܟ ܦܪܘܩ
ܡܠܟܐ. ܠܐ ܐܫܬܘܝ ܫܒܝܐ ܕܢܦܫܗ: ܐܘ ܐܬܬܫܬܬ
A. 154 r.b. ܒܪܝܟ ܕܐܬܬܐ ܘܕܒܝܫܐ *ܘܕܩܘܫܝܐ ܕܠܡܠܟܐ[11] ܗܢܐ.

---

4 1) A ܘܒܟܠܗ. ~~2) B ...~~ 6 3) B ܘܗܘܐ. 7 4) B ܒܡܘܫܐ. ~~5) ...~~

8 A ...
9 AC sing.
10 C pl.
11 A sing.

2 B ܗܘܐ. 3 B ܒܟܠ̈ ܢܦܫܗ. 4 C ܢܘܗܪܐ. 5 B ܡܢ ܗܘܘ. 6 B ܘܟܠܗ. 7 B ܕ ܟܠܗ. 8 A ins. ܗܘܐ.

ܕܨܒܬ ܟܠܗ̇. ܦܠܚܐ ܗܘܬ ܠܐܠܗܐ ܟܕ ܡܚܡܐ
ܘܟܠܝܠܐ܆ ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܠܝܐ ܘܒܬܫܡܫܬܐ ܪܒܬܐ.
ܘܒܪ̈ܡܫܐ ܘܒܨܦܪܐ. ܡܛܘܒܬܐ ܗܘܬ ܕܝܢ ܛܠܝܬܐ ܒܪܗ̇
ܗܢܐ ܡܢܗ̇܆ ܘܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗ̇ [1] ܐܝܟ ܕܗܘ ܡܬܠܬܐ ܗܘܬ
ܗܠܝܢ܆* ܟܠܗ̇ ܕܡܘܬܪܬܐ ܘܚܝܒܘܬܐ. ܘܟܠܗ̇ ܟܠܝܠܬܐ B. 5 r. a.
ܕܟܠ ܢܦܫܗ ܘܟܠ ܦܓܪܗ̇. ܘܐܪܝܡ ܠܗ ܒܫܦܝܪܘ ܘܒܫܡܫܬܐ
ܕܩܘ̈ܕܫܐ. ܘܟܕ ܗܘܬ ܒܪ ܫܢ̈ܝܢ ܬܠܬ܆ ܐܩܠܝܡܘܗܝ
ܒܦܪܓܘܕܝܢ ܕܕܘܟܐ ܕܠܗ̇ ܕܒܝܬ ܟܬܒܐ ܕܢܬܕܪܫ ܠܗ
ܘܢܬܝܠܦ. ܘܠܒܪ ܗܘܐ ܡܢ ܒܢܝܢܐ ܕܒܢܝܢܐ ܐܝܟ ܕܢܦܫܗ
ܕܩܠܝܡܘܬܗ. ܘܡܫܬܠܡܬܐ *ܡܫܬ̈ܠܡܬܐ ܬܩܢ ܗܘܐ܆ ܠܗ A. 154 r.a.
ܟܠܗ̇ ܟܠܝܠܬܐ. ܘܠܐ ܟܕ ܡܕܡ ܡܢܗ ܐܘ ܬܠܝܬ.
ܘܡܠܟܗ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܡܢܬܘܬܗ. ܐܝܟ
ܕܫܪܝܪܐ ܕܝܠ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܗܘ ܐܡܪ ܟܕ ܐܬܐ
ܠܡܬܪܒܝܘ܆ ܒܪ ܝܘܡܐ ܕܒܟܠܗܘܢ ܘܒܟܠ ܦܘܪܣܝܢ
ܬܪܒܝܬܗ ܠܪܝܫ. ܡܛܠ ܕܢܬܬܣܝܡ ܕܠܐ ܬܗܘܐ ܠܗ ܠܘܬ ܟܠܝܠܬܐ B. 5 r. b.
ܕܬܘܠܡܕܐ ܒܡܐܡܪ܆ ܘܠܐ ܬܬܟܫܠ ܠܗ ܟܠܝܠܬܐ ܕܢܝܫܐ
ܡܢ ܡܫܒܚܢܘܬܗ ܕܗܘ ܕܠܘܬܠܐ܆ ܘܬܬܝܪܐ ܘܬܟܬܒ ܐܢܫܐ
ܒܟܠܗܘܢ ܛܘܒܐ܆ ܘܗܠܝܢ ܕܒܐܢܫܐ ܘܒܡܫܘܚܬܐ
ܡܛܠ ܠܡܦܩ ܐܘܟܡܐ ܬܩܢܐ ܠܬܫܒܘܚܬܗ: ܛܒܐ ܐܢܫܐ ܡܢ
ܬܩܢܬܐ ܒܪܗܒܘ ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܥܡܪܐ ܕܗܘܐ ܟܢܘܫܬܐ

C 150 va.

1) A ܗܘܬܪܝܗ. ~~2) A ... 4) B ...~~ 9 A ... ~~5) A om. ...~~

10 A may. ܛܠܒ الزغل

11 C ܐܒ. 12 B ܥܠ. 13 B ins. ܕ. 14 B sing.

5 A ~~[illegible]~~ in fin. 2ª manu additum.
7 A [illegible]
8 A in fin. 2ª manu additum, B [illegible]

1 C [illegible]
3 B [illegible]
4 A [illegible] B [illegible].

9 B [illegible]. 10 A om.

ܘܗܦܟܘ ܠܗܘܢ ܠܡܕܒܪܐ ܕܠܐ ܒܢܝܐ. ܘܐܬܘ ܕܕܝܪܝܢ
B. 4 v. a ܡܕܝܢܬܐ ܒܡܕܒܪܝܐ ܘܠܐ ܒܥܘܡܪܐ. ܕܠܡܐ ܐܬܪܝܢ
ܘܐܬܘ ܕܡܫܟܢܝܢ ܘܡܫܟܢܝܢ ܥܡܗ ܒܫܬܩܐ ܘܐܬܘ.
ܠܫܘܡܗܘܢ ܠܒܢܝܐ ܕܐܬܪܘܢܗܘܢ ܐܝܟ ܡܢܗ. ܕܢܦܘܩ ܒܪ
ܕܡܢܐ ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܪܒܐ. ܘܐܝܟ ܕܢܬܒܐ ܒܢܝܢܗ
ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܗܘܐ ܐܬܐ. ܡܬܐܠܨܝܢ ܐܢܫ ܒܪ.
ܕܐܢܫܐ ܡܢܐ ܡܢܐ ܕܫܠܡ ܫܠܝܐ. ܡܬܚܫܒ ܠܒܢܝܐ
ܒܪ ܐܢܫ ܠܬܘܪܐ ܕܫܠܡ. ܡܢ ܩܘܡܐ ܕܗܘܐ ܕܡܪܒܐ ܕܡܬܠܠ
ܗܘܐ ܒܗ ܠܡܫܬܥܝܘ ܠܗ ܡܫܬܥܝܢ ܡܢ ܫܠܝܐ
ܘܐܬܐ ܡܠܟ ܕܢܣܒ ܫܠܝܐ. ܦܩܕ ܗܠܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܬܢܗܪܝܢ ܠܩܕܡܘܗܝ ܚܠܦ ܕܠܐ ܢܡܘܬ / ܘܠܐ
B. 4 v. b. ܒܫܡܝܐ ܘܚܢܢ ܒܪܢܫܐ * ܠܗܘܢ ܕܡܬܢܗܪܝܢ ܘܐܬܬܪܝ
ܐܬܬܘܕܝ ܡܢ ܩܕܝܫ ܒܪܢܫܐ ܕܐܬܐ ܒܝܘܡܐ ܗܘ
ܐܢܫܐ. ܢܒܝܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܪܥܝܢ. ܡܢܗܘܢ
ܡܢ ܗܘ ܗܘܝܐ ܕܒܥܠܬܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܠܟܠ ܐܢܫܝܢ ܐܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܒܢܝܐ ܗܝܟ. ܘܡܢ ܡܠܟܐ ܕܒܢܝܢ. ܘܒܪ ܬܪܬܝܢ
ܥܠܝܢ ܘܦܠܓܗ ܐܬܘܗܝ ܗܟܢܐ ܒܐܝܕܝܗ ܡܢ ܐܒܘܗܝ
ܒܬܘܒܬܐ. ܘܦܠܓܗ ܐܚܪܢ ܒܐܬܘܬܐ ܫܒܥܝܢ ܥܠܝܢ.
ܗܘܝܢ ܢܐ ܥܠ ܒܝܘܡܐ. ܐܠܐ ܥܠܝܢ ܘܦܠܓܗ. ܘܡܢ ܒܬܪ

C 150 rb

(deletum).
2 B [illegible]. 6 B ܐܬܐ. ~~3) leg. [illegible]. 4) A [illegible]~~ ~~5) Ezech. 21 [illegible]~~ 11 B ܫܡܥ. ~~7) A [illegible].~~ 15 A ins. ܒܗܘܢ. 17 B ܡܕܡ.
12 A [illegible]. 13 B pl.
14 B [illegible]. 16 Seqq. ad [illegible] minio scr. sunt in B.
18 C ab [illegible]:
19 B [illegible].

1 AC [illegible] (o sub lin. additum). 2 B [illegible]. 4 B ins. [illegible]. 5 Seqq. ad [illegible] (l.) minio scr. in B. 6 A ins. [illegible]. 7 B [illegible]. 8 C [illegible] 9 C [illegible]. 10 B [illegible]. 11 B [illegible]. 12 A corr. [illegible]. 13 B [illegible]. 14 A [illegible] (erasum).

ܡܢ ܟܬ̈ܒܝܢ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܡܫܝܚܐ: ܗܢ ܡܚܘܪܢ
ܗܘܐ ܒܟܬܒܐ ܕܦܘܠܘܣ ܗܘܐ ܒܗ ܢܫܡܬܗ: ܠܬܫܒܘܚܬܐ
ܘܠܥܠܝܐ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܒܗ ܡܢ ܟܠ ܕܐܬܬܠܝܕ. ܘܡܢܗܘܢ
ܡܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܦܘܠܘܣ ܕܝܢ ܒܟܬܒܗ ܫܠܝܚܐ ܐܡܪ
ܕܐܡܪܬ ܡܫܠܡܢܐ. ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܕܡܦܩ ܐܒܐ
ܕܠܘܩܕܡ ܢܘܗܪ ܕܡܢ ܐܝܕܐ ܡܫܒܚܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ.
ܡܛܠ ܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܢܕܥܝܢ ܘܫܡܝܢ ܕܐܠܗܘܬܗ ܠܗܕܐ.
ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ̈ܐ ܕܝܢ ܗܢܐ ܡܕܥܐ. ܡܢ ܦܪܘܫܘܬܐ
ܘܠܫܡܗ. ܘܐܡܪ ܬܘܒ ܐܦ ܗܕܐ. ܕܐܢܫܐ ܐܢ̈ܫܐ ܡܕ̈ܒܪܐ
ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܕܐ ܦܩܕ ܠܬܫܒܚܬܐ
*ܕܐܠܗܐ. ܐܝܬܘܗܝ ܪܒ ܫܡܝܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܫܒܚܬܐ. B 4 r. b.
ܢܦܫܐ ܡܫܒܚܬܐ. ܗܕܐ ܠܬܫܒܘܚܬܐ. ܫܡܝܐ ܐܪܥܢܝܐ.
ܢܦܫܬܐ ܒܫܘܒܚܬܐ. ܫܡܝܐ ܘܠܒܢܝܐ ܕܪܘܚ ܘܐܡܪ
ܗܘ ܕܡܢ ܚܕ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܐܒܪܗܡ ܗܘܐ: ܕܢܦܫܐ
ܕܒܗ ܢܦܫܝܢ ܗܘܘ ܦܫܝܛܝܢ ܗܘܘ ܚܕ ܠܚܕ. ܘܐܝܟܢ
ܕܫܡܥܘ ܐܝܟ ܘܢܐܡܪ: ܕܐܦ ܗܘܐ ܫܡܝܐ ܕܡܬܐ ܗܘܘ
ܐܢܫܝܢ ܡܢ ܒܡܕܒܪܢܘ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܠܡܪܥܝܐ ܒܠܚܘܕ
ܒܟܠܗ ܕܐܬܘܪܐ. ܒܫܡܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܗܢܐ
ܦܪܝܫܐ ܕܐܡܪܝܢ. ܕܠܟܠ ܕܢܫܡ ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܪܐ ܠܗ.
ܘܡܕܝܢܬܐ ܠܟܗ̈ܢܐ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ ܒܪܐ *ܒܗܘ ܕܝܢ: ܘܐܦ A. 158 v.b.
ܕܠܐ ܡܕܪܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܕܒܗ ܡܬܝܕܥ ܐܠܗܘܬܐ ܒܠܚܘܕ.

---

1) ~~B om. alt. [illegible]~~ 3 A [illegible] B [illegible].

ܘܕܐܝܠܐ ܦܪܘܫܐ | ܡܕܝܪ ܒܬܠܬܝܗܘܢ، ܡܢ ܒܬܪ ܕܡܝܬ :
ܕܠܐ ܬܪܥܐ | ܡܕܝܢܬܐ ܘܬܪܬܝܢ ܒܫܢܝܐ ܕܐܬܬܢܝܚܘ ܗܘ،
ܠܦܪܘܗ ܐܘ | ܬܫܡܫܪ ܡܕܡ ܐܚܪܝܢ ܥܒܝܕܐܝܬ. ܘܕܐܝܟܢܐ
ܡܕܠܐ | ܗܘܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܡܘܬܗ ܒܠ ܫܠܝܚܘܗܝ ܒܢܘܗܝ
ܕܝܕܥܬܐ | ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܬܐܡܪܬ ܒܠ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܝܢ ܒܗܘ
ܡܫܝܚܘܬܗ، | ܬܟܢ ܡܫܝܚܐ ܡܬܚܒܠܢܘܬܐ܀ | ܟܕ ܡܕܡ ܕܡܢ
ܕܐܪܥܐ܆ ܕܐܚܝܕ ܬܘܕܝܬܐ ܕܢܗܘܐ | ܬܬܒܥܒ ܫܘܪܝܐ[2]
ܘܫܠܡܐ ܕܗܠܝܢ ܒܠܗܘܢ ܕܐܬܦܬܚܬ | ܕܐܬܬܪܐ ܘܡܕܡܝܢ܆
B. 3 v b. ܐܘ ܪܫܡ ܒܠܡܕܡ ܠܡܫܝܚܐ. * ܠܐ ܬܬܬܦܝܣ ܒܡܠܝܐ |
ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܗܠܝܢ | ܕܡܬܬܦܝܢ | ܕܐܦܣ̈ܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ
ܘܠܐ ܡܬܬܟܠܝܢ | ܒܡܠܠܘܬܢ ܘܒܫܪܝܪܘܬܐ. ܘܕܗܕܐ ܡܕܡ
A.153 v.a. ܗܘ ܕܐܦ | ܗܘܐ ܠܗ ܕܬܬܒܥܒ :ܐܘ ܗܕܐ ܡܕܡ ܗܘ،
*ܐܘ ܗܠܝܢ | ܐܚܪܢܝܬ. ܐܘ ܟܠ ܗܕܐ ܠܐ ܬܬܠܝܐ ܗܘܬ .
ܐܘ ܗܟܢܐ | ܠܘ ܗܘܐ: ܐܘ ܕܡ ܐܝܟܢܐ ܕܕܐ ܗܘܐ ܗܘܐ
ܕܒܬܒ | ܒܠܗܘܢ ܗܠܝܢ܆ ܕܡܢ ܙܒܢܐ ܡܫܝܚܐ ܥܙ، ܕܢܬܒܐ
ܒܠܗܘ، | ܕܡܕܝܢܐ ܗܘܝܢ؛ ܒܗ ܠܐ ܕܒܝܠ ܡܦܩ ܗܘܐ
ܒܗ ܒܫܒܪܐ. ܒܗܕܡ ܐܝܬܘܗܝ ܥܠ ܕܡܟܝܢ ܕܫܘܪܝܐ
ܡܬܚܪܬ، ܕܠܐ ܦܩܕ ܐܝܟܐ ܠܗܕܐ ܒܠܗ ܕܬܬܒܥܒܘܢ
ܒܐܬܪ ܕܐܫܡܫܪ. ܘܐܦ ܬܟܝܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܬܦܝܢ ܐܝܟܢܐ
B. 4 r. a. ܕܐܝܬܠܗ ܒܬܫܡܫܬܐ ܗܕܐ. ܡܫܝܚܝܢ * ܒܢܝ̈ܢ ܫܢܝܬ
ܘܡܫܝܚܝܢ، ܡܢ ܡܫܝܚܘܬܗ، ܫܒܝܚܬܐ ܘܡܫܝܚܝܢ ܒܫܘܪܐ

---

1) leg. [illegible] 2) [illegible]

1 B (sic) [illegible] 2 B [illegible] 3 B [illegible] 2a manu
A [illegible] 5 A [illegible] bis. 2a AC [illegible]

ܡܫܬܐܠ ܗܘܐ ܡܢܗܘܢ. ܒܗ̇ ܕܗܘܝܘܢ ܦܪܝܫ ܗܘܘ (1

ܠܟܗܢܝܗܘܢ ܗܢܘܢ ܕܡܢ ܒܟܢܘܫܝܐ ܕܐܘܪܗܝܐ ܩܫܝܫܐ.

ܘܐܢܫܐ ܐܚܪܢܐ ܐܟܘܬܗܘܢ *(3 ܕܒܝܬܗܘܢ، ܐܦܪܝܡ ܒܪ ܩܘܣܛܢܛܝܢܐ. A. 153 r.b.

ܘܐܝܠܝܢ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܐܡܪ ܒܕܪܫܐ (3 ܗܘ̇ ܕܠܒܠܐ

ܘܠܐ ܡܠܦܢܘܬܐ ܘܡܟܬܒܢܘܬܐ. ܘܡܬܚܫܒܢܘܬܐ ܡܢ ܟܠܗܝܢ

ܦܝܠܘܣܘܦܘܬܐ ܕܝܘܢܝܐ. ܘܡܦܪܫ (5 ܡܢ ܟܠܗ̇ ܦܠܘܚܬܐ.

ܘܐܝܠܝܢ ܦܘܫ ܟܠܗܘܢ ܕܢܒܝܘ. ܕܒܚܕܐ ܕܠܐ ܡܬܬܦܝܣ

ܠܦܠܓܘܬܗ ܗܘܘܟܠܝܐ. * ܘܐܠܗܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܒܚܝܠܐ B. 3 r. b.

ܡܫܝܚܐ ܕܐܘܡܢܐ. ܘܐܠܗܘܬܐ ܫܘܝܐ ܠܒܪܐ ܘܐܠܝܨܐ

ܣܟܝܘܬܗ، (6 ܒܐܢܫܘܬܐ ܘܠܗܠܝܢ ܕܒܗܘܢ. ܘܐܝܠܝܢ ܦܬܓܡ

ܗܘܘ ܡܠܝܢ ܕܐܬܬܣܝܡܘ ܕܢܛܪܘܢܗܘܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܗܘ

ܘܡܫܝܚܐ ܐܬܝܠܕ ܡܢ ܦܓܪܐ ܕܐܢܫܐ. ܘܕܠܐ ܕܝܠܗ

ܘܠܐ ܡܬܠܒܫܬܐ ܡܬܟܠܠ ܗܘܐ ܠܗܘܬܗ (7 ܐܡܟܢܐܝܬ (8:

ܠܗܠܝܢ ܕܕܪܫܝܢ ܒܗܘܢ ܒܦܘܪܫܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܫܘܠܡܐ

ܠܐܝܠܝܢ ܗܘܬ ܠܫܢܘܗܝ، ܒܗ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܒܐܝܟܢܐ

ܒܗܢܐ ܐܬܬܚܝܢ. ܘܒܐܝܟܢܐ ~~ܡܣܬܒܪܐ~~ (9 ܐܬܦܢܝ ܡܢ

ܡܒܟܝܢܘܬܐ ܕܡܘܬܐ ܕܒܟܠ ܕܒܒܗܘܢ: ܗܠܝܢ ܕܠܐ

ܡܢܗ ܘܐܬܩܢܝܘ ܐܦ ܟܠܗ ܡܢ ܣܓܝܐܘܬܗܘܢ ܕܟܠܗܘܢ:

ܘܐܦ ܠܐ ܒܙ * ܢܝܚܘ ܥܠܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܘܒܙ ܚܫܘܗܝ. B. 3 v. a.

C 149 va

---

1) B ܠܗܘܢ. ~~2) B add. ...~~ 3) A om. ~~...~~ ~~4) leg. ...~~ ~~5) A ...~~ 7) B ܗܘܘ̈ܢ.
8) A ܐܡܟܢܐܝܬ. ~~9) B om ...~~.

2 A ܘܒܢܘܗܝ".
4 C "ܘ" 9/.
5 B "ܦܠܓܘ.
6 A ܠܘܪܕܘ, 2a manu corr..
9 A ܡܢ| ܠܚܪܒܐ.

VB C ins. 2 B sing. 3 A [illegible] C [illegible]. 5 sequentia

ad [illegible] (l.) minio scr. sunt in B. 6 B [illegible] A om. 7 C om. 8 B [illegible] 9 A om.

ܕܐܬܦܢܝܘ (1 ܡܢ ܒܪܘܚܢܘܬܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܢܨ̈ܝܚܐ

ܕܟܠ ܕܝܢ (3 ܡܢ· ܗܠܝܢ ܕܢܝܚܘ ܕܐܬܓܠ ܗܘܐ ܘܫܘܠܡܗܘܢ

ܕܚܠܝܨܝܢܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܠܗܘܢ ܠܟܬܒܬܐ. ܘܕܐܝܠܝܢ

ܫܦܝܪ ܗܘܐ ܘܕܡܐ ܗܢܐ. ܒܪ ܢܫܐ ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܟܢ̈ܘܫܝܐ

ܡܦܩܢܘܬܐ܆ ܕܢܒܝܘ ܐܝܟ ܬܫܡܫܬܐ ܒܥܠܡܐ ܥܠܡܐ ܕܠܗ

ܕܫܘܠܡܗܘܢ. ܘܬܫܡܫܬ ܕܐܠܗܐ ܐܬܦܢܝܬ ܟܢ̈ܘܫܝܐ ܫ̈ܠܝܚܐ

B. 2 v. b. ܡܫ̈ܠܢܐ * ܡܢ ܒܥܕܬܐ ܕܩܘܪܝܐ ܒܢܝܢܐ | ܠܥܘܠܬܐ

ܕܢܝܢܐ ܒܟܠܗܘܢ ܒܐܬܪܐ ܕܦܘܪܗ: ܗܘ܆ ܕܡܫܒܚ

C 149 r b ܗܘܬ ܠܗ ܐܝܟ ܕܡܢ ܕܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܦܠܛܪܝܢ܆

ܒܫܠܘܬܗ ܕܝܢܬܐ ܕܡܦܪܘܫܘܬܐ ܦܠܘ ܠܟܪܝܐ.

ܘܐܝܠܝܢ ܦܘܪܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܒܥܠܡܢܐ ܗܘܘ

ܐܝܟ ܡܢ ܐܦܝܣܩ ܗܘ ܕܐܬܠܡܝܕܐ (1 ܕܬܠܡܝܕܝܟ

ܘܗܟܢܐ ܗܘܐ: ܕܗܘܐ ܠܐ ܢܫܬܪ ܐܝܠܝܢ ܕܫܦܪ

ܗܘܐ ܠܚܝܠܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܕܐܝܠܝܢ ܗܘܐ

ܥܕܪ ܠܗܘܢ ܦܪܘܫܐ ܫܘ̈ܠܛܢܐ. ܘܕܒܪ ܐܝܟ

ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܐܝܟ ܐܝܟ ܘܫܘܬܦܐ ܐܝܟ ܒܕ̈ܝܢܐ

ܕܢܦܫܗܘܢ ܠܟܪܝܐ ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܢ ܩܕܡ ܢܦܫܐ

ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܒܗܘܢ ܕܝܢ ܗܘܐ܆ * ܦܢܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ

ܕܒܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܗܘܘ. ܘܕܐܝܟܢܐ ܐܬܠܒܫܘ. ܘܕܐܝܟܢܐ

ܒܟܠܐ. ܘܕܒܟܬܒܐ ܕܬܠܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ ܫܘܦܐ ܘܡܥܒܕܢܐ

ܘܡܚܝܢܘܬܗܘܢ ܗܘ ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܝܢܘܬܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܕܐܝܠܝܢ

1) B [illegible]

11 B [illegible]

10 B [illegible]. 12 B [illegible]. 13 B [illegible]. 14 A [illegible].

ܗܠܝܢ ܕܐܬܠܝ ܠܫܡܥܘܢ ܠܦܝ ܕܡܫܡܫܐ ܗܘܐ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ

ܦܪܐ: ܡܬܥܢܝܢܐ ܢܝܚܐ ܕܡܢ ܕܐܡܪ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܡܟܦܢܝܢ. * B. 2 r. b.

ܕܐܦ ܡܢ ܐܢܫܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܗܘ ܗܢܐ

ܘܕܝܢܐ ܢܘܚܝ: ܕܟܠܝܒܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܬܟܢܫܘ، ܠܡܫܘܐ ¹)

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܬܠܬܐ ²) ܡܫܝܚܝܬܐ ³) ~~[illegible]~~

ܘܐܢܫܐ ⁴) ܬܠܬܐ ܦܪܘܬܗ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܫܐ. ܘܒܬܪ ܟܠܗ

ܥܬܝܩ ܐܝܬܘܗܝ، ܗܘܐ ܒܗ ܐܬܦܠܓܒܘ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܫܬܒ

ܗܘܐ ܡܬܟܝܢܘܬ ܡܢܗ ܕܡܦܘܪ ܡܢ ܕܫܠܝܚ ܬܠܬܐ ܕܐܡܬܗ.

ܗܝ: ܕܐܬܬܦܟܬ [illegible] ܠܡܫܝܚܐ. ܘܡܩܛܠ ܡܢܗ ܢܘܚܐ ܫܠܡܐ

ܕܐܡܪܗ [illegible] ܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܘܡܐܡܪܢܐ ܕܢܗܪܐ ܚܒܪ.

ܘܐ[illegible] ⁶) ܐܢܫܐ ܪܘܚܐ ܗܘܬ ܠܗ. ܘܡܐܡܠܝܢ

ܒܬܠܬܐ ܕܪܝ: ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܦܪܫ ܘܡܢܗܝܢ ܠܥܠܡܐ * A. 153 r.a.

ܕܫܘܡܗ، ܕܠܐ ܦܘܫܐ ܘܠܐ ⁷) ܬܘܪܢܬܐ. *ܘܡܐܡܪܝܢ B. 2 v. a.

ܕܟܠܗ ܐܢܫܐ، ܠܬܪܝܢ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܒܬܠܬܐ ⁸) ܡܫܝܚܬܐ.

ܘܐܡܠܝܢ ܐܢܫܘܢܐ ܒܒܪܗ ܒܠܚܘܕ، ܡܫܝܚܐ ܕܗܘܐ

ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܡܐܡܪܝܢ ܕܠܚܘܕ ܐܦܐ ܗܦܟܗ ⁹) ܡܢ

ܡܫܝܚܘ ܕܠܟܠܘܬܐ ܕܟܠ ܐܬܘܪ، ܒܡ ܫܒܥܐ ܐܢܫܐ ܢܦܫܗ،

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܒܗܠܝܢ ܘܒܢܝܢܐ ܕܠܥܠܡ: ܡܢ ܒܬܪ

---

1) B ind. ܘܐܦ. 2) B ܒܬܠܬܐ. ~~3) [illegible]~~
~~[illegible] 4) B om. 5) A [illegible] 6) B [illegible]~~
7) ~~A [illegible]~~ B ܡܫܝܚܬܐ ~~[illegible]~~
ܘܐܦ ܘܡܩܛܠ ܕܢܘܚܐ ~~8) B [illegible]~~ 11) B ~~[illegible]~~ ܘܐܦ A om..

ܕܓܒܪܐ ܗܢܐ ܕܐܬܬܣܝܡܬ (1) ܒܪ ܫܡܘܢܐ ܐܡܪܬ،

A. 152 v.b. * ܒܥܠܡܝܢ܆ ܕܐܝܬܘܗܝ ܫܘܒܚܐ ܕܒܡܫܝܚܐ ܘܒܬܪܬܝܢ،

ܕܐܬܬܦܢܝܬ ܠܗܦܟܘܗ̇ ܗܘ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܒܗ̇؛ ܕܒܢܝ ܡܪܢܘܬܗ

ܕܡܫܟܢܐ ܗܘܐ ܐܬܬܚܡܘ ܕܬܫܒܘܚܬܗܘܢ ܒܩܘܒܠܐ܀

ܕܒܥܠܡܐ ܢܣܒܬ ܐܦ ܠܡܪܢܘܬܐ ܗܘ܆ ܕܐܝܠ ܠܗ ܐܝܟܢܐ

ܕܥܠܡܝܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܢܟܝܢ܆ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܐܡܪܝܢܬܐ ܠܟ܀

ܕܐܦ ܗܠܝܢ ܕܢܩܝܢ ܕܩܕܡ ܡܢ ܕܩܕܡܘܗܝ܆ ܘܠܟܠ

ܡܢ ܦܢ ܕܡܫܝܚܐ ܢܩܝܐ ܒܟܘܢ. ܢܬܪܐܝܬ ܒܗ̇؛

ܕܬܪܝܢ ܒܗܘܢ ܕܓܒܪܐ ܗܢܐ ܫܒܝܐ ܡܫܝܚܐ܆ ܘܢܩܝܬ

ܒܟܢܫܝܢ ܐܝܟ ܕܡܟܝܣܝܐ ܡܬܬܪܘܬܗ ܐܠܗܘܬܐ. ܘܗܢܐ

B. 2 r. a. ܒܪ * ܢܦܫܬ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܘܐܝܢܐ ܕܒܗܘܢ

ܗܘܐ ܓܒܪܐ. ܠܐ ܐܢܫܐ ܕܡܠܝܐ ܠܡܪܝܡܐ ܗܢܐ

ܢܦܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܝܟ ܕܠܡܘܬܐ ܕܩܛܝܠܐ ܐܬܬܗܝܒ

ܗܘܐ ܒܟܪܝܐ: ܐܦܠܐ ܒܫܠܡܐ ܫܒܩܐ ܗܘܬ ܐܡܟܐ

ܕܦܠܓܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܠܟܠ ܐܦܪܘܬ܆ ܗܘܐ ܐܝܟ ܫܒܠ

ܒܡܘܢܐ ܕܝܠܕܬܗܘܢ ܡܫܬܪܝܢ ܐܝܟ ܘܡܛܪܢܐ ܐܝܟܐ.

ܒܪ ܡܘܩܕܐ ܐܢܐ ܠܚܠܡ ܕܦܓܪ ܒܫܠܡ ܕܡܢ ܠܬܠܬ

ܡܬܬܒܢܝܢ ܒܫܪܒܐ ܗܢܐ܆ ܕܠܐ ܢܦܩܬ ܘܢܦܫܗ ܒܬܠܐ

ܡܬܚܙܝܐ ܐܘ܆ ܫܒܝܩ ܒܪ ܫܒܝܩ ܒܪܘܚ ܕܪܘܚ ܡܬܬܚܡ

ܠܬܘܒ ܗܘ؛ ܕܡܬܟܢܫܐ. ܘܢܩܘܫ ܫܠܝܢܐ ܘܫܠܝܢܐ

1) B ܬܬܡܕܪܬܐ ܫܩܠ. 2) B ܗܘܐ. 3) B ܫܠܝܚܐ. 4) B ܒܫܘܐ 5) A ܒܫܘܐ ܒܫܘܐ C ins. ܕ.

2 A ‖ ܘ? 3a AB ܐܬܠ..

4 B ܘܗ?

5 B. ‖ [illegible]

6 C ins. ܠܗ 7 A pl. 8 B ‖ ܘ ol.

ܠܐܠܗܐ ܡܫܒܚܘܬܐ (1 :· ܕܡܫܪܪܬܗ ܥܠ ܟܠ ܫܪ̈ܒܬܗ :
ܕܫܪܝܐ (ܐܝܟ ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܦܘܩܕܢܐ: ܘܡܫܡܠܝܬܐ
ܐܬܠܝ ܒܡܫܝܚܐ ܕܬܫܡܠܝܬܗ ܕܒܪܢܫܐ ܗܘܐ ܗܢܐ ܡܢܗ
ܘܥܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ (3 ܗܠܝܢ ܕܗܘܐ ܠܬܫܡܠܝܬܐ ܘܡܢܗ ܕܦܪܨܘܦܐ
ܡܢ ܠܘܬ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ
ܕܐܠܗܐ. ܒܫܡܗ ܐܬܝܠܕ ܒܪ ܐܠܗܐ ܗܘ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ. ܕܐܬܓܠܝܬ
ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܠܐܠܗܘܬܗ ܘܫܠܝܚܘܬܗ ܕܗܘ 4 ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ.
ܘܡܫܡܠܝܐ ܐܝܟ ܕܒ ܠܗ ܕܐܬܚܙܝܬ ܠܒܪܢܫܐ ܒܫܡܠܝܘܬܐ
ܗܘܐ. ܕܐܬܓܠܝ ܡܢ ܐܠܗܐ ܒܝܕ ܐܘ ܡܫܝܚܐ ܒܗܘܢ:
ܐܘ ܕܡܫܝܚܐ ܠܗ ܐܘ ܒܠܠܐ ܕܡܫܒܚ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܫܒܚܝܢ * ܐܘ B. 1. v. a.
ܘܡܫܡܠܝܢ (5 ܠܗ ܫܘܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܕܗܠܝܢ ܠܟܠܗܘܢ
ܫܪ̈ܒܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ: ܕܐܠܗܐ ܡܫܡܠܝܢ
ܫܪ̈ܝܘܬܐ 6 ܘܕܡܫܡܠܝܢ ܘܬܫܡܠܝܬܗܘܢ 7 ܘܡܫܡܠܝܢܗܘܢ 8
ܕܗܘܐ ܡܢ (9 ܫܡܠܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܗ ܕܡܫܒܚ ܒܪ ܐܘ 10
ܫܡܠܝ ܐܘ ܒܫܡܠܝܐ 7 ܘܡܫܡܠܝܢ ܕܡܫܡܠܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟܢܐ 15
ܫܪܒܐ ܕܡܫܡܠܝܢ: ܗܢ ܐܠܐ ܗܘܐ ܠܟܠܗ (11 ܘܡܫܒܚܢܐ
ܗܘ ܕܠܗܘܢ ܡܫܝܚ ܠܬܫܒܘܚܬܗܘܢ 13 ܕܡܫܡܠܝܢܗܘܢ 14 ܘܐܬܚܙܝ
ܐܬܚܙܝ ܠܡܫܡܠܝ ܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܗܘ ܕܠܐ ܗܘ ܐܠܐ ܗܘܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܠܗܘܢ ܕܡܫܡܠܝܢ: ܡܢܗ: ܕܠܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܝܟ ܗܘܐ
ܡܫܡܠܝܢ *ܘܡܫܝܚܐ (15 ܡܫܡܠܝܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܘܬܫܡܠܝܬܐ B. 1. v. b.

1) B ‖ ~~ܫܡܠܝܘܬܐ~~. ~~2) B praef. ܐ. 3) B ܫܡܠܝܐ~~. 3 4) A
ܫܡܠܝܐ ‖ ~~5) B om. ܘ~~ 9 6) B ܡܢ. ~~7) A ܫܡܠܝܐ ... 8) B ... ܘ~~

B pl..

10 B pl.. 12 B ܘܢ?

11 A ‖ ܠܗ ‖ ܘܠ. 13 A ܡܠܝܢ ‖.

14 C ܠܗ ‖. 15 B ‖ ܐ ol.

1 A ܗ̈ܘ ܟܕ. 2 A ܕ̈ܝ 96. 3 C ins. ܠ. 4 Sic mss.. 5 A om. 6 B ... 7 A ... 8 B ... 9 B ... 10 B ins. ܟܠ. 11 B ܒܦܘܠܐ. 12 B ... 13 B om..

ܒܡܠܝܢ ܠܐܢܠܝܢ ܕܒܗܘܢ ܐܬܓܠܝܬ. ܘܡܫܒܚܘ ܕܐܬܪܒܘ
ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ~~ܒܠܫܢܗ~~ ܟܬܒܐ، ܘܟܬܒܘܬ ܡܠܝܢ
ܕܐܡܪܐ. ܐܢܬܘܢ ܘܟܠ ܕܐܬܒܛܠܘܢ. ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܠܬܠܬܐ ܘܡܫܝܚܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܘܒܚܕܘܬܗ: ܕܐܬܪܒܘܢ
ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ، ܠܒܢܝ̈ܐ ܘܠܡܟܢ ܘܠܡܫܘܬܐ
* ܘܠܟܠܠܝܢ: ܕܐܬܟܬܒܘ ܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܐܬܘܢ ܕܗܘܐ
ܟܠܗ ܡܬܪܓܡܐ: ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܐܢܬܘܢ ܒܪܗ ܕܐܒܐ ܗܘܐ
ܒܫܡܐ ܘܡܚܡܕܐ: ܒܕܒܫܘܬ ܠܗܠܝܢ ܠܗ ܕܒܝܫ ܚܘܒܐ
ܒܠܝܐ ܡܚܒܫܘܬܢ ܒܡܚܒܫܘܬܐ ܕܟܪ. ܕܟܐܝܢ ܫܪܝܪܐ
ܘܐܬܡܗܬܘܢ: ܘܠܐ ܚܝܠܬܢ ܡܢ ܕܢܠܐ ܠܘܬ ܗܘ̈
ܕܠܡܠܟܐ ܘܦܪܝܫܘܬܢ ܫܪܝܪܗ ܕܐܬܩܪܒܘܢ: ܟܬ̈
ܕܐܬܦܬܚܘܢ ܥܠ ܫܡܥܬܐ ܕܟ̈ܠܢܐ ܘܒܬܫܒܚܬܐ.
ܘܐܬܦܪܩܬܘܢ ܥܠ ܒܡܬܘܡܐ. ܕܒܗ ܦܪܘܩܢܐ ܚܣܝܢܐ
ܕܚܝ̈ܠܐ. ܦܠܐܡܝܐ ܡܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܝܘܬܪܢܐ
ܕܦܝܓܐ ܕܠܐ ܒܐܘܕ ܫܡܥ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܢܬܒܚ
ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܘܕܥ ܠܬܪܥܝܬܐ ܕܠܐ ܘܡܫܠܡܝܢ ܕܐܬܘܡ ܒܠܬܪ ܐ.
ܐܠܐ ܕܐܦ ܐܒܕܬܘܢ ܕܒܢܝܘܗܝ، ܘܒܚܝܠܘܗܝ، ܗܠܝܢ 13
ܘܐܝܟ ܕܡܩܝܡܐ * ܬܫܪܝܐ ܐܝܟ ܟܢܝܫܬܐ، ܐܝܟ
ܕܡܫܩܬܐ: ܘܐܠܗܐ ܗܘ ܕܟܠ ܥܠܡ ܫܘܗܝ، ܘܥܒܕ

~~1) A ins ܢܘܟ.~~ 2) ~~A ܡܫܡܗܠ.~~ ~~3) Initium Add. 14622 (B).~~
~~4) B ܐܘܩ ܢܠܝܟ. 5) A ins. ܢܝܗ. 6) A om. 7) B~~
~~ܐܬܘܗܝ ܕܢܟܪ. 8) A om ܠܐ. 9) A ܐܝܟܐ.~~

ܒܗ̇ ܕܕܠܒܠ ܡܬܬܪܒܝܢ ܗܘܘ ܘܠܐ ܕܒܐܪܒܐ. ܡܟܝܠ ܥܒܝܕ ܡܢܟܝܢ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܢܦܩܘ ܠܗܕܐ܆ ܕܢܬܦܪܫܘܢ ܠܗܕܐ ܒܥܠܡ̈ܐ ܡܬܚܫܒܢܐ܆ ܒܐܝܣܘܣ ܘܒܢܟܠܘܬ ܘܒܢܘܣܦ ܘܒܐܠܝܨ ܘܒܕܐܒܘܬܗܘܢ܆ ܕܬܬܐܬܪܘܢ ܒܪܘܚ* ܘܐܦ ܡܢ ܒܘܪܟܬܗ ܕܗܢܐ ܐܒܐ ܪܘܚܢܐ. A. 152 r.b. ܬܬܐܪܒܘ ܕܠܐ ܕܚܙܬ ܡܢ ܠܒܗܘܢ܆ ܠܒܘܪܟܬܐ ܕܪܘܚܬܗ ܕܗܕܝܐ ܘܡܥܕܪܢܐ ܒܚܝܪܐ܆ ܒܟܠܗ ܗܘܢܐ. ܕܒ̈ܢܝܢ ܕܐܬܬܚܫܡ ܒܡܘܒܬ ܒܗܘܪܐ ܠܒܘܚܢܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܦܪ̈ܘܬܐ ܥܬ̈ܝܪܐ ܕܥܬܝܪܐ܆ ܬܬܐܪܬ ܬܬܥܬܪܘܢ ܒܪܘܚܬܐ. ܥܒܝܕ ܡܕܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܒܗܘܢ ܘܡܬܬܕܟܝܢ ܡܢ ܬܐܪܬܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܘܬܠܡ̈ܝܕܐ܇ ܕܐܫܬܠܡܘ ܒܡ ܕܒܢܐ ܡܢ ܦܠܚܬܐ ܠܗܘܬ ܗ̇ܝ ܕܕܠܡܒܠܐ܆ ܓܠܠ ܪܘܒܬ ܪܥܝܢܬܐ ܘܥܕܒܢܐ ܣܪܝܩܐ ܢܦܠܘ ܡܢ ܡܘܡܟܐ ܬܪܝܨܐ ܒܒܢ̈ܝܐ ܘܒ̈ܢܝܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ܕܥܠܡ ܘܡܦ̈ܩܢ ܘܡܬܚܒܢ ܠܓ̈ܢܝܢܐ ܒܢܦܠܐ ܘܒܐܒܕܢܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ܆ ܘܥܠܝܗܘܢ ܐܦ ܐܓܠܘ ܠܕܘ̈ܝܐ ܦ̈ܓܥܐ. ܘܐܝܟ ܕܡܢ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܒܟܬ̈ܒܐ ܩܕܝܫܬܐ ܒܪ ܦܘܠܘܣ ܕܬܐܠܗܘܢ ܡܬܪ̈ܥܐ ܘܡ̈ܥܩܬܐ ܢܦܠܝܢ ܠܦ̈ܚܐ، ܠܒܪ̈ܬܗܘܢ܆ ܠܗܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܗܘܘ ܢܥܬܪܘܢ. ܠܬܒܪܬܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܘܠܐܒܕܢܗܘܢ. ܒܗ̇ ܕܥܬܝܪܘܢ

---

1) lege ܕܒܐܪܥܐ cf. Col. 3:2. 2) leg. ܘܢܬܚܢܩ. 3) leg. ܘܢܦܠܘ. 4) leg. ܘܕܪܐܝܬܐ cf. I Tim. 6:9. 5) I Tim. 6:9 ܦܚ̈ܐ ܘܬܐ.

C 48 r.b

1 A ‖ܒ. 2 A ... 3 A ... 4 A ...

20

M. K... ch. 8. 40

8

Brit. Mus. Add. 12,174 (A) f. 152 ra. ~~A 168 r. a.~~
Berlin Sachau 321 (C) f. 147 v b

ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܠܟܐ ܦܘܠܘܣ | ܘܫܡܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܕܗ̇ܝ ܗܕܐ | ܐܢ̈ܫܝܢ ܦܪ̈ܘܫܐ ܐܦܝܣܩܘ/
ܒܫܘܠܡܬܐ | ܡܫܝܚܝܬܐ ܠܐܠܗܐ ܕܒܫܡܗ ܕܡܪܢܐ
ܐܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ [redacted]. ܕܐܬܬܩܒܠ ܠܡܕܝܢܬܐ | ܕܩ̈ܕܝܫܐ
ܡܫܒ̈ܚܘܗܝ ܕܒܢ̈ܝܐ.

ܠܐܝܟܢܐ ܪܘܚܢܐ ܘܢܘܫܡ ܒܠܡܕܡ ܠܡܫܝܚܐ/ ܡܪܝ،
ܡܢ ܪܘܚܐ ܘܡܪܝ، ܦܘܠܘܣ ܒܢ̈ܝ ܚܐܪ̈ܐ ܒܪ̈ܝܐ، ܐܠܐ
ܩܘܕܫܘܗܝ ܡܕܝ ܥܠܡ ÷ ܐܘ ܦܠܓܐ ܕܫܘܒܚܬܐ ܡܬܩܪܐ
ܒܠܡܕܡ ܠܡܫܝܚܐ. ܒܪܘܚܬܐ ܪܒܬܐ ܐܢܬ، ܘܒܫܘܬܐ:
ܕܐܝܟ ܕܫܡܥ ܐܢܬܘܢ ܘܡܬܬܚܝܒ ܠܟܘܢ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܠܟܘܢ ܟܠܠ ܩܘܠܣܐ: ܡܠܠ ܡܫܒܚܬܐ ܗܠܝܢ ܕܩܕܡ
ܡܬܒܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܒܫܡ ܠܐܠܗܐ ܡܫܝܚ ܐܢܬܘܢ.
ܘܐܢܬܘܢ ܒܠܝܐ ܠܐ ܡܬܝܪܢ ܠܫܒܝܚܐ. ܘܐܢܬܘܢ
ܕܠܒܝܪ ܒܢܩܫܬܘܢ ܒܫܘܒܚܐ ܘܒܥܘܪܢܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ.
ܕܐܡܪܬܐ ܡܪܝܐ ܦܘܠܘܣ. ܘܗܢܝܢ ܡܠܠ ܕܐܢܫܐ ܢܬܚܙܘܢ
C 148 ra ܕܐܝܟ ܐܢܫ ܕܐܬܪܘܡܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܢܫܐ ܒܪܝܬܐ
ܡܢ̈ܐ ܕܬܬܪ̈ܟܘܢ ܥܡ ܒܝܫܘܬܐ ܕܩܢܘܡܐ ܡܢܝܢܐ:
ܐܝܟܢܐ ܗܠܝܢ ܣܥܝܢܝ ܗܘܘ ܗܘܝܢ ܘܫܟܝܢ: ܠܡܫܡܥ
ܒܫܡܥܬܗܘܢ ܕܐܡܪܐ ܕܫܡܝܐ ܥܡ ܒܪܘܚܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗܘܢ:
ܒܠܫܝܢܬܗܘܢ ܢܚܫܒܘܢ ܕܐܝܟ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܐܠܗܘܬܗܘܢ:
ܘܬܘܒ ܐܡܪܐ ܐܡܝܪܐ ܡܫܒܚ ܠܡܫܡܥ ܠܗܘܢ:

notez que ces traits à ... — à mettre dans le texte ... simplement ... qui ne ... (ne sont pas ... certains ... plus ... et partout ...)

1 A [illegible]

2 C [illegible] ([illegible] 2 supra lin. ins.).

3. A om...

4 A [illegible].

5 A ins. [illegible].

6 A [illegible].

7 A [illegible].

8 A [illegible].

ܬܫܥܝܬܐ ܕܝܘܚܢܢ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܬܠܐ

ܕܟܬܒ ܐܠܝܐ ܗܘ ܕܬܠܡܝܕܗ ܕܩܕܝܫܐ ܘܪܒܐ

ܘܡܘܕܝܢܐ ܡܪܝ

STELLINGEN.

STELLINGEN.

I.

De brief van Simeon van Beth Arschâm de martyribus Homeritis is echt.

II.

Het bekende klooster van Johannes bar Aphthonius te Kennesrîn wordt ten onrechte door Assemani (Diss. de Monoph. IX sub Seleucia) nabij Seleucobelus geplaatst. De ware naam is ܕܝܪܐ ܕܒܪܝ، ܬܐܘܒܐ ܕܡܠܘܒܝܐ (Anecd. Syr. III. p. 245.4.)

III.

De beteekenis van ܢܦܩ ܒܘܬܐ is in den Thesaurus goed opgegeven. Men vertale *niet* met Nöldeke. Kurzgef. Syr. Gr. S. 168 »eine Nacht zubringen".

IV.

In de Chroniek van Josua Stylites (ed. Wright, p. 22.10) is ܠܐܪܕܫܝܪ niet voor een persoons- noch een plaatsnaam,

maar voor den naam van een feest of feestdag te houden, die echter uit den Syrischen tekst niet meer te herkennen valt.

V.

Anecd. Syr. II. p. 44.2 lezê men: ܡܬܢܝܚܘ i. p. v. ܡܬܢܝܚܐ.

VI.

l. l. II. p. 48.10 leze men: ܡܚܬܡܢ i. p. v. ܡܚܬܡܐ, l. 12 ܕܣܝܡܝܢ i. p. v. ܕܫܝܢܝܢ, en vatte men l. 14 ܬܡܝܡܬܐ als »sterkbevolkt" op.

VII.

l. l. II, p. 128.6 a. i. leze men: ܘܦܓܠܐ i. p. v. ܘܦܠܓܐ.

VIII.

l. l. III. p. 315. l. 11—15, herstelle men aldus: ܐܬܠܒܝܢ
ܡܢ ܠܘܬܐ ܕܥܙܐ ܒܝܬ ܦܪܘܫܐ. ܘܩܝܡ ܐܦܘ ܡܗܝܡܢܐ
ܕܬܠܬܐ ܡܢ ܐܚܝ ܕܥܡܗ ܘܡܣܬܦܩܐ ܘܐܬܚܙܝ ܒܐܬܠܒܘܢ
ܒܝ ܡܬܐܠܝ. ܘܡܗܝܡܢܘܬܗ ܠܐ ܫܠܛ ܘܗܘܐ ܒܬܪ̈ܐ
ܒܕܡܐ ܠܬܘܠܡܐ ܥܣܪܐ (?) ܘܟܣܢܩܘܬܐ ܕܗܠܝܢ ܥܠܡ.

IX.

l. l. III. p. 245. l. 4 leze men: ܕܦܠܓܘܬ i. p. v. ܦܠܝܬ, ܐܬܒܢܝܬ i. p. v. ܐܬܒܢܝܢܬ. L. 6 is ܐܦ ܕܡܢܘܢܘܢ corrupt, en moet in plaats daarvan een ambtstitel gelezen worden.

—

X.

l. l. III. p. 184.7 voege men achter ܒܡܕܢܚܐ, ܐܬܦܠܓܘ in.

XI.

l. l. III. p. 229.9 leze men: ܡܗܝܡܢ i. p. v. ܡܗ̈ܝܡܢܐ.

XII.

Ephraïm Syrus, cett (ed. Overbeck) leze men p. 225.7: ܠܦܘܬ i. p. v. ܠܘܬ.

XIII.

l. l. p. 232.23 leze men: ܕܚܠܡ i. p. v. ܕܐܚܠܡ.

XIV.

Ten onrechte vertaalt Schönfelder (Kirchengesch. d. Joh. v. Eph. S. 96) ܛܘܪܐ door het Latijnsche torus.

XV.

Evenzoo is de vertaling van ܪܘܓܐ S. 100 door »Spiel" of „Scherz" verkeerd.

XVI.

Joh. Eph. H. E. (Cureton) p. 225. l. 1 verklare men: ܒܡܫܘܡܚܬܗ door »zijne ademshaling".

—

XVII.

De aanteekening van Wellhausen, Geschichte Israels. S. 434, 435 is onjuist.

XVIII.

Van den naam Esseërs is nog geene goede verklaring gegeven.

XIX.

Hillel was geen reformator.

XX.

De richting van Mozes Maimonides is onjoodsch.

XXI.

Jes. 1 : 6. leze men i p. v. het laatste זרים, סְרים.

XXII.

Jes. 65 : 20 leze men: עול יָמוֹת i. p. v. עול ימים.

XXIII.

Ex. 2 : 25 leze men: וַיִּוָּדַע לָהֶם i. p. v. וידע אלהים.

XXIV.

Ps. 4 : 3 leze men: בני־איש עד־מה כְּבֵדֵי לב למה תאהבון וגו׳.

—

XXV.

Jez. 9 : 18 verbinde men מבליגיתי met het voorgaande vers na schrapping van נאם יהוה, en leze men voor dit woord: מִבְּלִי גֹּהָה.

XXVI.

Masudy t. I. p. 13.2 herstelle men volgens Ms. Lugd. 537*a* من بعده i. p. v. من هذه طريقته.

XXVII.

Schahrestany p. 55.14 leze men: المنح i. p. v. المنع, p. 173 : 12 والبلينارسية, p. 178 : 10 بلينارس.

XXVIII.

Sprenger's verklaring van het optreden van Mohammed is niet beter dan die zijner voorgangers.

XXIX.

De Turksche sultan is geen Kalief.

XXX.

Niet krachtens, maar ondanks den Islam is het Kaliefaat in despotisme ontaard.

XXXI.

Het is niet uit te maken of Mohammed lezen en schrijven kon.

CORRIGENDA.

Blz.

XV r. 1, schrap de punt achter ܡܫܝܚܐ en plaats die voor ܘܡܘܪ̈ܐ r. 2.

XXVI r. 7, alle l. alles.

XXXII r. 10, daarvoor l. daarover.

XLII r. 22, waar, l. maar.

XLVI r. 29, Dionysiaca l. Dionysia.

LXIII r. 5, arm l. arm man.

LXXIX r. 2, dat l. dat dat.

Blz. 3 r. 1, A. 152 v. a. l. A. 152 r. a.

» 11 r. 13, ܗܢܐ l. ܗܕܐ.

» 12 r. 5, ܕܡܣܒܪ l. ܕܡܣܒ̇ܪ..

» 22 r. 9, ܒܡܫܝܚܘܬܐ l. ܒܡܫܝ̈ܚܘܬܐ.

» 46 r. 15, ܢܬܠܟܡ l. ܢܬܠܟܢ.

» 62 r. 17, schrap de punt achter ܡܢ.

» 63 r. 1, ܡܟܣܝܢ l. ܡܟܟܣܝܢ.

» 64 r. 10, ܠܟܪ̈ܬܐ l. ܠܟܪܬܐ.

» 77 r. 8, ܕܪܕܪ̈ܐ l. ܕܪܕܪܐ.

ADDENDA.

Blz. 29 r. 7, ܢܟܦܐ. Prof. Land gist ܢܟܦ̇ܪ.

» 64 r. 12 is wellicht te lezen ܠܗܠܝܢ ܘܡܬܢܩܦܝܢ.

Drukfouten van minder beteekenis zij men zoo goed zelf te verbeteren.

BOEKDRUKKERIJ VAN E. J. BRILL, TE LEIDEN.

BOEKDRUKKERIJ VAN E. J. BRILL, TE LEIDEN.

